

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

MERLIN COCAI

(TEOFILO FOLENGO)

••

LE

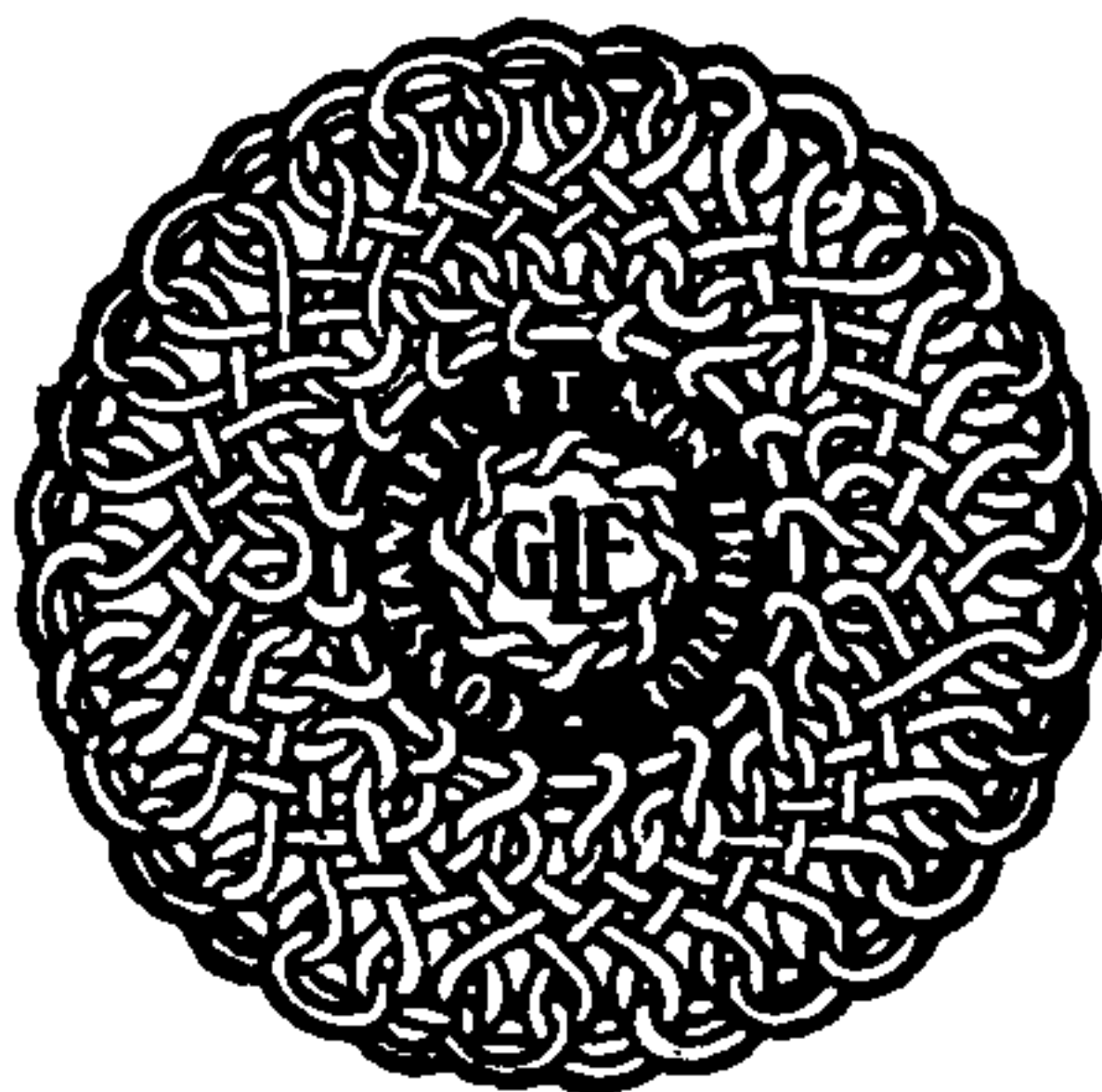
MACCHERONEE

A CURA

DI

ALESSANDRO LUZIO

VOLUME PRIMO

Handwritten numbers: 27900 over a horizontal line, with 28,711 written below it.

BARI

GIUS. LATERZA & FIGLI

TIPOGRAFI-EDITORI-LIBRAI

1911

PROPRIETÀ LETTERARIA

FEBBRAIO MCMXI — 26320

ZANITONELLA

SIVE INNAMORAMENTUM

ZANINAE ET TONELLI

TONELLUS

Forte caleffabit gens me citadina vilanum,
quod sic Zanninae brusor amore mcae,
quod ve, bovum stallas usus nettare boazzis,
sforzor amorosas fora butare doias.

5 Heu semel in pania cuncti veschiamur amoris:
qui non puttus amat, credite, vecchius amat.
Nec minus urbanis mattescunt gentibus illi,
qui menant pastos ad beberare boves,
qui mungunt vaccas, pegoras qui forbice tosant,
10 qui pascunt asinos gramine, fronde capras,
quique sciunt magros ad giandas ducere porcos,
quique sciunt buschis grana cavare tridis.
Nemo super terram panem mangiare videtur,
cui non puntigera panza foretur acu.

15 Sit contadinus quisquam, sit natus in urbe,
trat semel in trapolam quemque Cupido suam.
Ille veretones tirat huc, tirat improbus illic,
qui volat ut smerlus, caecus et absque braga.
Et quamvis mea sit qua scribo penna badilus,
20 zappaque callosas det celebrata manus,
et licet inchiostri mihi sit calamare botazzus,
quem sugo, dum cerebrum bella Zanina sugat,
non tamen, oyme, gravem potui scampare brusorem,
per quem sforzatur cedere vanga pivae.

AD ZANINAM

- 25 Tempus erat quando flores primavera galantos
 spantegat, et freddam scolat Apollo brinam.
 Sancta facit saltare foras Agnesa lusertas,
 serpaque scorzato corpore laeta godit.
 Capra petit caprum, chiamatque cavalla cavallum,
 30 quaeque sibi charum cercat osella virum.
 Invernata novas armenta biolcus ad herbas
 menat, et ad torum calda vedella fugit.
 Boschicolae frifolat Philomelae gorga per umbras,
 datque suos primo rondina mane sonos.
 35 Te tune ante meos oculos desgratia duxit,
 o Zannina, gulae corda gaiarda meae.
 Vix et apena tuum vidi gregnare bochinum,
 illico balestram discaricavit Amor.
 Discaricavit Amor talem, mihi crede, sagittam,
 40 ut pro te veluti pegola nigra bruser.
 Sola, precor, mea sis, mea sis tu sola morosa,
 sic tuus aeterno tempore drudus ero.
 Omnibus in rebus contentor habere sodalem,
 compagnum dulci non in amore volo.
 45 Si nil gnecca tuo fueris, Zannina, Tonello,
 non mitriam summi ferre bramabo papac.
 Deh! per amore Dei, si te amo, dic mihi verum:
 num migolam pro me dulcis amoris habes?
 non ingannor, habes, quia sic natura comandat:
 50 — O brigata, volo, quisquis amatur amet.

AD CUPIDINEM

Solus solettus stabam colegatus in umbra,
 pascebamque meas virda per arva capras.
 Nulla travaiabant vodam pensiria mentem,
 nullaque cogebat cura gratare caput.
 55 Cum mihi bolzoniger cor, oyme, Cupido, forasti,
 nec tuus in fallum dardus alhora dedit.
 Tota ruinasti rationis moenia, quae tum
 circa coradellam hastio fortis erant.
 Nonne disarmatam panzam peralhora catasti?
 60 nonne fuit rocchae guarda neguna meae?
 More valenthominis sebenam deretro feristi:
 o hellas provas quas, traditore, facis!
 Crede mihi, pocum soldatus acquistat honorem,
 bottinum poveras qui menat extra casas.
 65 Oro sed almancum, si sic tractare Tonellum
 te iuvat, angoscae cura sit una meae.
 Nunquid habes in me solam solummodo frizzam?
 Si bene per zuccam quaeris, un'altra latet.
 Sentiatur hanc etiam medio Zannina figato,
 70 apta nec affanno sit medesina suo.
 Scannasti poverum Tonnellum, scanna Zaninam,
 pendeat ut nostrae insta balanza somae.
 Si caricas asinum, neque par sit utrique galono
 sarcina, non illam bestia pigra feret.
 75 Omnia sunt drittis semper iuxtanda misuris,
 per versum sic res it cadauna suum.

DE ZANNINA

Nonne Diana mihi se monstrat stella politam,
 cum tirat occhiadas bella Zanina suas?

nonne scaviatam mihi sol damatina palesat,

80 . cum scoprit trezzas chara morosa suas?

nonne tuas aperis nobis, san Marche, tesoros,

cum ringit dentes dolza putina suos?

Tullius in pergol Ciceronus nonne ragionat,

cum parlat nympphae docta loquela mcae?

85 geñs citadina sonat chitarinos nonne tricordes,

cum cantat musae bocca basanda meae?

capra legera mihi saltando nonne someiat,

cum ballat divae gamba gaiarda meae?

Testa, manus, gambae, pes, venter, coppa Zaninae,

90 seu stet, seu sedeat, sive lavoret agros,

seu parlet, cantet, mangiet, faciat ve coellum,

sunt ea quae nisi sint nil patet esse bonum.

Sunt sol, luna, Venus, mundus, mediusque Milanus;

sunt (ut concludam) tota Cipada mihi.

AD ZANINAM

95 O Zannina meo plus stralusenta badilo,
cur sguardaduris me, traditora, feris?
Sunt mihi tot raschi medio ventrone ficati,
occhiadas quoties das mihi saepe tuas.
Quales barberii video splendere bacinos,
100 aut qualis multum vanga drovata nitet,
sberlusenta quidem talis tua fazza scoraiat,
quisquis mostazzum vult doniare tuum.
Quando tibi miror guanzas rossore galautas,
— O giandussa — crido, — stella Diana venit. —
105 Esse tuos digitos penso bis quinque cavecchios,
quos tibi de perlis fecit Apollo suis.
In teneram posses ferrum voltare povinam,
cum tortorellam, cum titalora canis.
Est verghetta mihi de fino facta piombo,
110 hanc tibi donaho, sis molesina tamen.

DE SE MEDESIMO

Phoebus abandonat terras cascatque sotacquam,
Vultque super lectum se colegare suum.
Zappator zappam, bovarus lassat aratrum,
cavaque fossator straccus a casa redit.
115 Cuncta repossatum redeunt, gallina polarum,
porcus porcillum, capra caprile petit.
Fabri martellos ponunt, pennamque nodari,
installatque asinos iam molinara suos.
Quisque aliquem busum cercat qualcunque ripossum,
120 solus ego tota nocte travaio miser.

ECLOGA

TONELLUS, GARILLUS, PETRALUS.

To. Dum stravaccatae pegorae marezant,
dumque passutas coprit umbra vaccas,
ecce sub gianda locus umbriosus,
barba Garille.

125 GA. Cancar, est verum, reposemus ambo.
Quam bonus ventus sofiat sub istis
fraschibus, dum sol nimio boientat
rura calore.

To. Sentin ut tantae cicigant cigalae?
130 sentin ut rumpunt cerebros cridore?
hoc aguzzatur (modo sit coellum)
voia bevendi.

Ergo taccatum quod habes galono
da mihi fiascum, sitio, Garille,
135 atque ganassas habeo brusatas,
spudo stopinos.

Tu prius buso remove coconem,
iam bibo, clo clo resonat botazzus;
est bonum vinum, sed habet saporem,
140 oibo, vaselli.

Sum refrescatus, mihi milza nodat;
sicca pro troppo coradella caldo
sorbuit vinum veluti quadrellus
toltus ab igne.

145 Sentio flatum stomachi gaiardum:
vox mihi salda, quid erit, Garille,
si meae versum facimus Zaninae?
accipe pivam.

- GA. Canta, dum plenis sofio ganassis,
 150 lilili blirum, male stoppo husos,
 lili brilirum, quid agis? comenza.
 Bliri lilirum.
- To. Debeo grossum facere an sotilum?
- GA. Es refredatus, mihi fac sotilum.
 155 Hor su lá, dic su.
- To. Zoanina bella,
 scolta Tonellum.
 Oyme, li blirum, Zoanina blirum,
 huc veni, lirum, mea, berli lirum.
 Sed quid a longe video venire?
 160 ecce Petralus.
- PE. O Toni, quare dubitas nientum?
 tu ne contradis retines in istis
 bestias, porcos, pegoras, caprettas,
 nec via scampas?
 165 miror ut panzam tibi stas gratare,
 et facis cantu resonare boscum,
 et facit tecum reboare lu lu
 piva Garilli.
 Nos todescorum furiam scapamus,
 170 qui greges rohant, casamenta brusant,
 foeminas sforzant, vacuant barillos,
 cuneta ruinant.
 Tu tamen cantas ab amore presus,
 tu tuam curas potius Zaninam,
 175 quam spagnolorum veniente stolo
 perdere capras.
- To. Mantuae noster duca, vel Cipadae,
 ocium nobis facit hoc, Pedrale,
 deque camporum stopiis suorum
 180 pascolo vaccas.
 Semper huic servus, volo schiavus esse:
 tres ei dono pegoras ognannum,
 octo formaios, totidem recoctas,
 quinque cagidas.

185 Sit meus semper duca, sit patronus,
 imperadorus, papa, rex, compadrus,
 quem canam, donec mihi vox carebit
 tempore vecchia.

190 Quattuor nigras gerit ille osellas,
 nomen illarum bene non recordor.

GA. Sunt ne cornacchiaie? tacolae ne? corvi?

To. Non ita, cancar!

haec aves coelo pratigant in alto:
 seque reginas volucrum domandant,
 195 haec polum crollant, baratrum spaventant
 tempore guerrae.

PE. Non mihi migam tua sors noiosa,
 quam tibi fecit duca mantuanus,
 sed todescorum potius canaia
 200 tanta recrescit.

En meo scazzor proprio pacso,
 en viam charas scapolo caprettas,
 sum malavoiae, quia dulce retro
 lasso terenum.

205 En duos agnos modo parturitos
 vix guido mecum, pecoris speranza.
 Hei mihi qualis codesella balzat
 nos pegoraros!

Saepe cornacchiaie faciendo cra cra,
 210 saepe civettae faciendo gnao gnao,
 ante dixerunt mala tanta nobis
 supra caminos.

Dic, Toni, tandem mihi iam rasonem,
 ut quid et quare tot in angonais,
 215 et tot in rerum straniis bagordis
 Mantua saltat?

To. Mantua est totis melior citadis,
 Mantuae gens est bona, liberalis,
 Mantuam semper squaquarare sentis,
 220 barba Pedrale.

Ista primaios genuit poëtas,
 alter in Phoebi beveratur amne,
 alterum pleno gregus imbriagat
 saepe bigunzo.

225 Hinc cavallorum bona razza nascit,
 terra vaccarum nat in amne lactis,
 ricca formento, pegoris, olivis,
 piscibus, uvis.

230 Semper in ballis godit et moreschis,
 hic sonant pivas, cifolos, tiorbas,
 hic ve sampognas, pifaros, rubebas,
 cagaque cimblis.

235 Factio non hic gibelina plus quam
 ghelfa guardatur, sed amant vicissim,
 prandeunt, coenant, caciant, osellant,
 arma manezant.

240 Non ibi cartae, tavolerus, atque
 non ibi tric trae, erica, sbarainus,
 cum quibus giochis iuvenes sedendo
 corpora guastant.

GA. Ut super montem male barca possat,
 utque barozzus male sulcat undas,
 hoc facit stessum giovenezza stando
 ludere cartis.

245 To. Mantuae zugant engolis rodondis,
 quas vocat Bressac populus borellas,
 quando per cerchi spatium balotta
 itque reeditque.

250 Gonfias ballas veluti vesigas
 solis ad razzos agitant scanellis,
 hic batit primus, rebatit secundus,
 cazza notatur.

255 Giostra, bagordus, scrimiaequae ludus
 sunt iuventutis godimenta nostrae:
 vos simelmenter iuvenes de Bressa
 statis alegri.

PE. Deh, Toni, quantum mihi das afannum,
 dum modo Bressam poveram recordas,
 quae patit nunc nunc mala tanta, quanta
 260 portat un'altra.

Nam quis hormaium Deus aut diabol
 huic dahit qualcum miserae solazzum?
 non, Toni, plus est ut erat sub alis
 Bressa Samarchi.

265 Qualis est inter Paduae vilanos
 gallus aut sguizzer, magis aut todescus,
 quum fracassatis ab utrinque squadris
 cascat in illos,

quum tapinello rabidi lupazzi
 270 dant feridazzas ruginente ferro,
 atque per panzam faciunt regattam
 figere forcas;

talis est inter varias canaias
 nobilis Bressae poverusque nostrae:
 275 inter et centum penitus busatur
 artelarias.

Hanc avisavit bene tune ruinam
 quando castelli Mirabella turris,
 tota de peso nebulis levata,
 280 longe volavit.

Illa bombardae stygium teuchat
 pulverem, dico stygium, quod ipsum,
 si Toni nescis, genuere mundo
 trenta diavoy.

285 Hanc focus coeli rapuit debottum.
 O puta, qualis crepitus sonavit!
 saxa de centum pesiis volarunt
 ad Colucuttum.

Post eum casum sequiere tanta
 290 bella cum Gallis, italis, spagnolis,
 cum Capellettis, sguiceris, todeschis,
 ac Brisighellis.

295 Non eos Manto patitur malannos,
non malapasquas in honore, vita,
rebus in nostris, at honore tolto
robba cagatur.

300 At diem iam nox tenebrare coepit:
vado, sta sanus, pegorare felix;
ac meis stallis, modo quas relinquo,
usa libenter.

To. Nocte tu noscum remanebis ista;
sta, tibi dico, bone mi Pedrale,
poma, castagnas habeo, casettum.

PE. Nolo, valete.

DE SEIPSO

- 305 Vado per hunc boscum solus, chiamoque Zaninam,
 ut chiamat vitulum vacca dolenta suum.
 Cursitat huc illuc, nescit retrovare fiolum,
 smergolat echisonis per nemus omne cridis.
 Fert altam codam, se trigat, stendit orecchias,
 310 an scoltet puttum forte boare suum.
 Heu quia nil sentit, nec sentiet omnibus annis,
 namque suum pignus dulce becarus habet.
 Plangens tandem aliquo se firmat sola sub antro,
 nulla dat herba cibum, nulla dat unda bibum.
 315 Me rursus trasportat amor de more cavalli,
 quem smaniare facit vista cavalla procul.
 Raspat et antrattum soghae retinacula spezzat,
 longeque fameio retro cridante fugit.
 It rognendo viam, sofiat per utrumque canalem,
 320 cercat equam, sed non pazzus acattat equam.
 Dicere nil zovat famulo: — Sta, bestia, pru, sta; —
 nilque in crevello mostra biava trigat.
 Sola tamen potis est illum firmare cavalla,
 sic me, sic heu me sola Zanina potest.
 325 Scorrozzata tamen stat semper gnecca Tonello,
 nec causam sdegni vult mihi dire sui.
 Me non ascoltat lachrymantem more putini,
 cui perdonanzam sic peto, sic ve crido:
 — Oyme, Zanina, tuum spresias ne ingrata Tonellum,
 330 o plus calcagnis dura Zanina meis.
 Qualem terrenum ghiazzarum tempore vango,
 quum nil gasones vanga zelata forat,
 talem surda tuam reputo rigidescere voiam,
 non piat orecchias ulla preghera tuas.
 335 Nocte levo susum, sono pivam, canto Rosinam,
 cantoque: Para foras, belle Gianole, capras.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Sum satis bellus, satis et politus,
430 vado stringatus simul octo stringhis,
meque saltantem pedibus legeris

nullus arivat.

Porto de paia vitiae capellum,
cuius in banda posui medaiam,
435 qua sub ut stringa ruhea ligatur
penna caponis.

Sed viam butto quid ego parolas?
cridat indarnum mea piva surdis,
Non orecchiarum patitur tuarum
440 roгна gratari.

AD EANDEM

O Zannina mei sollazzum dulce figati,
dulcior est muso nulla recotta tuo.

Potta mcae matris, quam sum modo cordis alegri,
me quoniam Stanam credis amare gosam.

445 An zelosa tui facta es, mea perla, Tonelli?
martellum nostri nunquid amoris habes?

Hei mihi quam tundus, quam sum lignamine grossus,
si credam chiachiaris fidere posse tuis.

Tu me bertezas, dubito, me, zaccara, burlas,
450 non est soiandi causa veruna tamen.

Siccine te fidum semper trapolare bonhomum?
siccine menchionus sum tibi, semper ero?

haec sunt poma, nuces, castagnac, gucchia piroli,
quas tibi ricchezzas munere, ladra, dedi?

455 talia num scordas? veniat tibi canchar in occhis.
Quid nimis indusias? me cito scanna, precor.

Me, lupa crudelis, spazzatamenter amazza,
te potes in trippis abotinare meis.

Sum tuus, ergo tuis de impresis fac ve refac ve
460 sicut cervelli me guidat orma tui.

Aut impastatum milii cum pane tracanna,
smaltitumque simul cum macarone caga.

Ah datur altandem marzam comprehendere: non hoc
Tonnelli meritat longa leanza tui.

465 Nonne daparte mea specchiettum Dina rotondum
attulit et nitidi quinque dotonis acus?

nonne duas stringas? tamen es ingrata Tonello,
quoque magis dono, tu magis aspra venis.

Te Brothem et Stroppi, te nudus membra Pirazzus
470 fecit et in durum vertit azale caput.

Ferri pectus habes in me, sed pectus ofellae
in Bertolino, perfida vacca, tenes.

Tu Bertolinum mihi praefers? te ne Righettum?
cedere ne ingenium debet utrique meum?

475 Si nos doctrina paragonas, doctior illis
sum vanigare hortos, sumque menare boves.

Si signalatis gestis magnisque prodezzis,
me meritat regem Franza, Cipada papam.

480 Deh voias, Zannina, tuum cognoscere tortum,
et me quem stizzus brusat amoris ama.

AD EANDEM FUGIENTEM

ALPHABETUM

Ayme, quo longe scapolas Zanina?
 ayme, cur schenam, traditora, voltas?
 ayme, sta mecum soror et codognum
 accipe pomum.

485 Barbaros vincis feritate turcos,
 histones, moros, sviceros, todescos,
 bestias, serpos, quot habet diablos
 Belzebub orco.

490 Curre planinum, tibi saxa rumpunt
 cuncta scarparum sparamenta, solas:
 cancar ortighis veniat, quod ipsae
 crura cruentant.

495 Deh quid indarnum sequor hanc ribaldam?
 deh quid istius sub amore ladrae
 ducor ad forcam? mihi troppa lazzum
 doia parecchiat.

500 Ecce non longe video cavallam,
 est ei pro me misero cavezza;
 ergo cornacchis laqueo picatus
 esca maneho.

Forca sit nostrae medicina poenae,
 forca tot guaios penitus sconibit,
 forca me picchet, pariterque ladram
 forca Zaninam.

505 Gratias coelo, quia nunc trovavi
 gaudium, quo me fugient afanni;
 guardiam campis faciam seguram
 gutture pesus.

510 Haec salix, aut haec erit apta quercus
hanc mcae vitae satiare voiam.

Heu quid expecto miser? est adessum
hora picandi.

515 Ito nunc ito, Zoanina cruda,
ito, qui se met picat, est Tonellus,
ibis ad stuvam sine quo, nimisque
indusiasti.

Laude mancabis, mea namque stanca
lingua non maium veniebat, ut te
lacta cantaret, faciente piva
520 li li li blirum.

Muta tu semper precibus fuisti,
matta quapropter reputaris esse:
mortus at postquam fuerit Tonellus,
moesta crepabis.

525 Non dabo non plus tibi poma, figos,
non rosas, mentam, ricolam, basecchiam,
non dabo non plus lepores, columbos
non dabo non plus.

530 O mihi giornus maledictus ille,
ossa cum pro te mihi tota sensi
obteri dardis ab Amore iactis!

o furor, o mors!

535 Possit ad terram rigolare coelum,
possit ad centrum ruinare terra,
possit in flammis simul omnis ire
pontus et aër:

540 Quin simul cunctae pereant puellae,
quin simul vacchae moriantur istae;
quaeque donnarum meritat picari,
quaeque brusari.

Rumor et lites veniunt ab illis,
rixa cum foemnis pariter creatur,
ricchus est mundus diabolabus istis,
ricchior orcus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

VISUS A SALVIGNO SIC PARLAT

Omnibus impresis desgratia semper acozzat,
 guastat et intoppis cuneta bonopra suis.

Fare potest coelum quod sic a sorte vetemur?

560 est ne canaruzzo tolta cavezza meo?

Sors differre potest, at non prohibere soghettum:
 stat mihi per certos forza parata deos.

Nec liber arbitrii toto retrovatur in orbe,
 nec scitur qualis scripserit autor opus.

565 Quare librarias seu papae sive Samarchi
 istius arbitrii non tenet ulla librum.

Certus apiccabor, quamvis disconzor ab illo
 qui venit inquaikum, certa stat hora mihi.

O si cornacchias esset prohibere facultas,

570 occhios piccati quae caput extra cavant!

Nam quae sors mortis quam forza est gratior unquam?
 sola est talento congrua forza meo.

Omne genus mortis sub terras corpora cazzat,
 piccatis coelum posse videre datur.

ECLOGA

SALVIGNUS ET TONELLUS

- 575 SAL. Quo quo frezzoso passu? sentis ne, Tonelle?
cui dico? pru, sta, tibi fo de more somari.
- To. Deh, Salvigne, meum noli sturbare viazzum,
lassa vestitum, lassa, tibi dico, gabanum.
- SAL. Nec tibi vestitum, nec ego tibi lasso gabanum,
580 ni mihi doiosi narres pensiria cordis.
- To. Ast ego dico tibi, nisi me sinis ire, corozzor.
Ad corpus lanchi, mistatem rupero nostram,
atque super nasum pugno stampabo medaiam.
- SAL. Ah Tonelle meus, nimis es boriolus adessum.
585 Quid facies hosti, si scorozzaris amico?
scire tuos guaios nunc cerco, daturus aiuttum;
et vis ad primam voltam mihi rumpere nasum,
ne possim post hac tondos nasare melones?
Omnia sunt charo semper dicenda sodali.
- 590 Nonne meus grandem tortum compagnus habebit,
causam doiarum nisi dixerit ille suarum?
- To. Oyde quid in mundum veni stentare tapinus?
oyde quid indarnum mater me Agnesa latavit?
mancum nonne malum mihi tune et albora fuisset,
595 ex asini caldo fieri pissamine fungus,
vel petra, vel zoccus, vel (quod volo dicere) stronzus,
quam saguratus homo sic matris ventre cagari?
- SAL. Ah quid afannaris? quo desperatio tanta?
non desperatae plagae medesina catatur.
600 Quum fortuna suos dat nobis prava travaios,
conseium saviis ab amighis tore bisognat,
atque in carnerum deponere verba rasonis,
sunt quia cordoios bastevola tollere nostros.
- To. Oyme miser, mors sola meum leviaret afannum.

- 605 SAL. O ben pazzus homo, qui calzos ferre legeros
nescit mosconum, nisi mortis chiamet aiuttum. .
Vis ne, Tonelle, mori? qua morte? rasona coellum,
forsitan et tecum mihi voia morire venibit.
- To. Ecce, meae mecum cavezzam porto cavallae.
- 610 SAL. Cerno quod hanc portas manibus, sed nescio quare.
- To. Quare? quia volo me stessum suspendere ligno.
- SAL. O cermisonem, te met piccare cavestro?
tu bene piccares alios, tibi parcere nolens.
Non dubium quoniam est amentis amantis usanza
615 nolle salutarem compagni audire ricordum.
Fer causam, nunquid borsam tibi ladro robavit?
- To. Non vermocagnus sic est, quia perdere vellem
borsam, quattrinos, pegoras, casamenta, cavallam,
plus prestum quam te, quam te (nil dicere possum,
620 sanglottus stoppat sorramen namque fiati)
plus praestum quam te, mea lux, mea vita, Zanina,
quam te garofolum, pomumque, et bella rosina.
Est, Salvigne, mei scanacori causa Zanina.
Sola Zanina meum potis est morzare brusorem,
625 sola Zanina suis me snembolavit ocellis,
hanc amo, nec redamat, brusor, nec porca movetur,
imo bertezat, soiat, chiamatque gazanum.
Sola iuvare potest et quod sit sola spiavit,
unde superbescit, nostrisque altera cadenis
630 alzatam portat crestam, beccumque levatum,
ut gallina solet, si grossum fecerit ovum.
Dic, Salvigne, precor, crudelis nonne vocanda?
illa potest nec vult medio succurrere morto.
- SAL. Doh, codesella, ergo cruciaris amore Zaninae?
- 635 To. Est ita, mò cancar, num cosa novella videtur?
- SAL. Cosa novella quidem, fuit haec sentitio prima.
Est ne Zanina Petri Gambonis filia? scis ne?
- To. Est, est, oyme, istud me tantum nomen amazzat.
- SAL. Maraviliabam quod eras sic fronte rapatus,
640 qua te fastidis monstrabas essere pregnum,

tamque magrum vidi, tam gramum, tamque striatum,
ut mangiata lupis pareres vacca famatis.

Deh, poverelle, istis noli te credere fomnis,
noli post ipsas cervellum perdere ladras,
645 noli, dico tibi, Veneris seguitare putellum.

Ille cavestrellus faciet tibi rumpere collum,
ille orbisinus totum sfrantumat honorem.

Est amor angoscae speties, mentisque diavol,
est amor errorum capitanius, estque putanae
650 filius, est proprii domenticatio iuris,

est quoque vergognae contrarius, estque maligna
pestis et a nulla morbus guarribilis herba:
per quem perdit homo ius, robbam, seque medesnum.

Fac sennum matti, deh lassa, Tonelle, talopram,
655 nam secchiam merdae tandem cascabis in unam.

Noscere vin causam, cur non habet ille mutandam?
est quia vergognis oculos bindamine stoppat.

Noscere vin quare puer est, nunquam ve senescit?
nam facere impresas pueriles cogit amantes.

660 Noscere vin quanti sit damni causa ladrettus?
hic exempla tui solum statuamus avantum.

Si, Tonnelle, modo zuras mihi dicere verum,
est tibi nulla modo vaccarum cura tuarum.

Primum secca illis garlettos merda boazzat,
665 nam velut usabas nunquam tua stalla netatur.
Si mungis, mungis tal qualiter omnia puzzant.

Omnia te tristant, praeter doniare puellam,
quae tibi cervellum rapuit, sennumque robavit,
inque gucchiarolo retinet putanella ficatum.

670 Cessant nascherpae, cessat cagiada, botirus.

Humida formaium corrumpit muffa levatum,
itque in malhoram pecoris speranza torellus,
inque malum puntum substantia tota ruinat.

Vigna tui broli sine palis, plena ruidis,
675 clamat et a longe zappam nonanta mearos.

Vadunt ad sguazzum campi, lagus arva covertat,

namque cavedagnis nunquam fossata cavantur.
 Dormit zappa domi, forcatus, vanga, badilus.
 Cuneta sui culpa veniunt ruginenta patronis.

680 Hic ille acquistus, qui fitur amare puellas;
 hunc mulazzus Amor tibi dat, Tonnelle, guadagnum.
 Perdis amicitiam multorum, perdis honorem,
 et patri matrique tuae paris, improbe, guaios.
 Hunc de cervello tostum, precor, excute grillum,
 685 ne bovis accipiat panzam, bustumque gigantis,
 et modicus fiat grandis montagna fasolus.

To. Ista meam rupit circumparlatio testam,
 per dextramque intrans laevam passavit orecchiam.
 Dans vento calzos umbram, Salvigne, misuras,
 690 in ghiazzam scribis, solis scaldante lusoro.
 Plus tostum caschet mundus, coelumque roversum,
 plus tostum mulosque asinosque volare videbis,
 cornacchiasque iugo faciemus arare ligatas,
 plus tostum talis nascat verzonus in horto,
 695 quod minor ad totam Bressam det foia menestram,
 quam sinat unquamcum Tonnellus amare Zaninam.
 Et licet hanc vellem, non possem linqere foemnam,
 et licet hanc possem non vellem linqere nympham.
 Vade, nec impresa me quisquam toiat ab ipsa.

700 SAL. O sine cervello zentaia, genusque matescum,
 se cruciant quod amant et amorem sponte sequuntur.
 Cazza foras istam de testa, pazze, matezzam,
 teque tibi stesso prudenti torna vederò.

Hic Amor ad stuvam mandat finaliter omnes,
 705 tuque capraeque tuae sparavero andabitis ultro.

To. Mentiris, nec Amor fit eorum causa malorum.
 Nonne quis est similis zocco similisque puvono,
 quem non mordet amor, quem non capit ulla puella?
 dic, giandussa, quid est virtus nisi germen amoris?
 710 virtutem sborravit amor, sborravit amorem
 summa Dei beltas, quae corpora nostra galantat,
 inque Zoanninam venit bellasque putinas.

Nunquid ego potius merlottus amabo cavallam
quam bellam donnam, sensuque rasoneque plenam?

715 SAL. Potta meae, quod non volo blastemare, madregnae,
argumenta facis magno bastantia Scotto.

Sum contentus, ama, quia quemque bisognat amare,
sed ratio, non mens lassiva gubernet amorem.

To. Doh diavol, amor non est subiectus, et istinc
720 debet amor potius rationem flectere quo vult.

Non ne vetus proverbol habes: « Amor omnia vincit »?

SAL. Heu bene parlasti, meschine, quod omnia vincit,
namque tibi robbam, famam tulit atque saperum,
plusque Zoanninam curas quam mungere vaccas.

725 To. Pur ibi te fichet, nescis voltare galonem,
num tu Zanninae vis me praeponere vaccas?

SAL. Non, sed ama pariter vaccas, vaccamque Zaninam.

To. Oh veniat cancar tibi nunc, manigolde, quid inquis?
tu ne Zoanninam praesumis dicere vaccam?

730 SAL. Perdonanza, precor, nolique cridare, fradelle,
nam meus incauto dictus muzzavit ab ore.

Imo Zoanninam stellam chiamabo Dianam,
dummodo non voias te desperare per illam.

735 Quod si desperas, et vis te tradere corvis,
non pur eam vaccam sed ego clamabo putanam,
et semper dicam quod Amor tibi colla tiravit.

To. Numquid Amor boia est, quia dicis colla tiravit?

SAL. Ut quid habes manibus pro te appiccare cavezzam?

To. Non amor, ast odium quod fert mihi cruda Zanina,
740 me quasi sforzavit contradam perdere drittam.

SAL. Ut quid amas illam, si te sdegnosa refudat?

To. Troppus amor quem porto sibi facit esse superbam.

SAL. Ergo troppus amor te vult picare bonholum.
Ne stupeas, boiam si dixi nomen amoris.

745 To. Crimen amoris enim non est, at culpa puellae,
troppus amor non esse potest, at troppa superhit.

SAL. Dissimula, fingasque aliam seguitare morosam.

To. Dissimulare nequit, vel fingere, pazzus amator.

SAL. Heu quia vicisti, cedo, Tonnelle, nec ultra
750 disputo, nam tua me sententia docta ligavit.
Non de cadreghis doctae venit ista Bolognae,
non Pomponazzi processit ab ore Peretti;
talìa nec donant zappae, nec aratra saputis;
solus amor docuit, potis est qui alzare biolcos
755 de ruto stallae scarlatti ad culmina brettae.
Victor es, et speciem formamque agnoscis amoris.
Est gentilis amor, vult cor gentile, galantum,
dulce, saporitum, tandem dulcedo fit ipsa.
Et iuro, Tonnelle, tibi, retrovabo Zaninam,
760 hanc ve tibi faciam dilectam, lassa paeram,
lassa mihi curam, me guarda, staque segurus.
Vade casam laetus, cordamque retorna cavallae.
Sol ruit in saccam, grillique per arva tricantant.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Nulla malenconicas removet sordina gramezzas,
795 treppas Tonnellum, dolza recotta, tuum.
Nulla meo grandat florum spiramina naos,
soias Tonnellum, grassa polenta, tuum.
Ergo finatantum spresias, pignata, coverchium,
puzzat Tonello maccaronaea tuo.

ECLOGA DE IMBRIAGATURA

TONELLUS, GARILLUS

- 800 To. O fortuna, nimis povero crudela Tonello,
qua causa tanti per te mihi dantur afanni?
cur non hanc animam streppas de corpore tandem?
nonne mihi satius un trattum fundere vitam,
quam totis giornis ter mille morire fiatas?
- 805 es, fortuna, canis, stronzus, gattique carogna,
et tamen a pazzis lac, zuccar, melque vocaris,
quos utinam facias te te cognoscere tandem.
Nonne finadessum meque huc meque arripis illuc,
et florentinae iactas de more balettae?
- 810 GA. Quid turbulentus facis hac, Tonnelle, sub umbra?
nunc ego rampatus longam scalvare pioppam,
ut virdo possim foiamine pascere capras,
audivi lacero te suspirare magono.
Te precor ut voias marzam buttare deforas.
- 815 Tu scis non pocum strettos nos esse parentos,
tu scis quam savins villa sum dictus in ista;
conseium quapropter ego cotale trovabo,
quod pones zosum fors et dabanda travaium.
- To. Nunc nunc pensabam quia me grezare venires.
- 820 Vade viam, quantumque potes te porta dequium.
Ad corpus sancti, quod blastemabo, lupini,
si, Garille, loco non te distollis ab isto
plus de cinquanta parebimus esse todescos.
- GA. Nonne tibi dico quam sis, Tonnelle, maruffus?
825 guaios scire tuos inguro, daboque socorsum,
et vis ad primam sic me cazzare parolam?
- To. Deh guarda, guarda, non magnus bastat afannus,
qui mihi nocte cavat milzam, giornoque coradam,
si non hic etiam veniat mihi iungere doias.

- 830 Expecta, poltrone, volo tibi rumpere schenam;
fors fors pentibis mihi nunc venisse davantum.
- GA. Vade pianinum, rogo te, mi chare Tonelle;
an, poverine tuum, tolerabis battere barbam?
- To. Si tibi perdono, veniat mihi pinfer in occhis,
835 guarda, vilane, dabo quod cercas, quod ve talentas.
- GA. Horsu, ne facias, es mattus? atriga furorem.
Qui sumus ignoras? sta retro, dico, padimma.
Mò, sagurate, tuum sic fers tractare parentum?
sta quetus, requia, quid dixi? quid tibi feci?
- 840 nonne parolinas usavi dire melatas?
- To. Nonne simelmenter tibi dixi: — Vade, Garille? —
scire quid importat mea te pensiria? nunquid
sub sacramento tibi sum parlare tenutus?
guarda meos oculos, si vis cognoscere doiam.
- 845 GA. Do, Tonelle, tibi perdonum, doque rasonem,
te quia comprehendo nimiam sburlasse gramezzam.
Attamen un pocum voias audire sodalem,
perque guisam nullam compagni verba refudes.
Dic su cuncta mihi, marzum mihi spuda figatum;
850 quamvis penserum tua mangiet corda cativum,
omne tamem charo debes scoprire Garillo,
taiandumque bono medico praeberere bognonem,
qui mala cervelli pensiria pacificagat,
si tamen infirmus malattiam significagat.
- 855 To. Quid mihi tu tantum sine fructu rethoricagas?
vin quod ego dicam verum tribus omne parolis?
unxisti fortasse musum, fiascum ve basasti,
et mihi ieiuno venisti orare quatrhoras.
Num sine crevello valeam purgare ceserchiam?
860 si mihi sorbottum das vini, cuneta sborono.
Cuneta foras butto, quia vinum cuneta palesat,
dummodo sit vinum civis, non vappa vilani.
- GA. Si non una tibi bastat gorgada botazzi,
ecce meo totum socio do, dono botazzum.
- 865 Sunt ad comandum chari mea quaeque Tonelli,

nec tibi torchiati datur pissacara vini,
 nec quae ranarum nascuntur supra culattas,
 musta visentinis haec sunt spinata tinazzis,
 hoc mea donavit modo me patrona fiasco,
 870 namque tuli binos illi de more caprettos.

To. Da mihi, clo clo, bibi, non gustat Roma miorem.

GA. Quid Romam allegas? non nostrae regna Cipadae
 tam bona gustavit, gustat, gustabit avantum.

To. Tu quoque barillo da, me cernente, bufettum.

875 GA. Sum contentus, eris nunc satisfactus ad unguem.
 Lassa netare musum; clo clo, iam mezzus habetur.
 Tuque ancum, compagne, sona, day, stricca, Tonelle.
 Nonne bonum? muffam ne sapit? dic hora, comenza,
 dic tua Garillo moestae pensiria testae.

880 Ecce orecchiarum husos deslazzo gemellos.

To. Ab Iove principium buttae, vini omnia plena.

Boccalides Musae, paulo meliora bibamus.

Non omnes vinessa iuvat, picolique marelli:

si bibimus gregos, greghi sint gutture digui.

885 Sed quid ego, fradelle, tibi contare volebam?

GA. Doh cancar, testam ne tulit possanza botazzi?

Gratta caput, revocat capitis grattatio mentem.

To. Nunc scio quid sit amor, veteres migrate coconi.

O imbriaghe puer, nimium ne crede barillo.

890 Vina adaquata cadunt, vernazza ribula leguntur.

Mi Garille, fugit me quidquid dire parabam,

nescio qua mihi nunc grossedine testa 'gravatur,

quos habeo dentrum plene cognosco travaios,

lingua tamen parlans zoccos streppare videtur.

895 Dicam domanum passutus quinque manestris,

seu sint panizzae, seu sit muliebre polenta,

namque polentarum sensus mangiamen aguzzat.

Ahn, sed ego tandem recolo, iam tornor acasam.

Oyme quot et quales sub milza porto rasoros!

900 Non bastat quoniam squarzant sine fine tapinum,

sed quid ab ognuno ceu vulgi fabula soior?

- Non tibi sanglottos, tibi non suspiria narro,
 quae per iter colli vellent uscire magonem,
 sed quia sunt troppi, quia se l'un l'alter adossant,
 905 en per iter culi braghis sorantur ab imis,
 efficiuntque meras suspiria multa corezas.
- GA. Iam perdono tibi, narrasti cuneta per orden,
 nunquam pensassem te tosum prendere gattam,
 et disquantatum nasos moccare civettis.
 910 Certe bisognabit tandem cagare stopinos.
 Quid me sponsonas? intelligo, labra sugasti.
 Ecce barilus adest iterum, bibe rursus et ancum.
- To. Goffa refudaret talem zentaia bevandam.
 Clo clo, panza tumet, nolo plus, testa caminat,
 915 fertque caput secum, verum, quid dire volebam?
- GA. Dicebas quod panza tumet, rallenta corezam.
- To. Nescio si potero mollare, tofi, altera tufi tof.
- GA. Non sic aio tibi, voias lentare corezam:
 dico centuram fibiis ammolla solutis.
 920 Heu quia nam tantae cinxerunt astra fumanae,
 guastatur tempus, ne fors bagnemur eamus.
- To. Tu quoque caldus eris, ni fallor, ab igne botazi.
 Ecce stat ad mediam gambam sol altus et inquis:
 — Guastatur tempus, cinxerunt astra hocali. —
 925 Sed recitare volo bellam, Garille, fiabbam.
- GA. Hor lá, commenza, sed oh vadit tot mundus atornum,
 quo casamenta volant? quo caprae, quo mea vacca,
 quo mea vacca, inquam, volat alta, viamque meatur?
- To. Perdere nolo capras.
- GA. Nec volo perdere vaccam.
- 930 To. Curre, Garille, retro, quo curris? volta de quaium.
- GA. Tu quoque delaium, quo, quo, Tonnelle, ritorna:
 quo sine me? casco, veniat codesella fiaschis,
 atque visentinae creppent in frotta barillae,
 quae mihi cervellum tot ghebbis imbratarunt.
- 935 To. Es coetus plusquam crudus, compagne, nec ipse
 sum liber, coepi gattam, simiamque piavi.

GA. Sta, Tonnelle, susum, quid cascas? surge, gaiarde.
Huic palo te tacca manu, quem strettus abraza.
Heu quia non unum video sed mille Tonellos.

940 To. Sic ego non unum video sed mille Garillos.
Oh quot quot pegorae pascendo per aëra vadunt,
turchinamque gerunt lanam, montonus azurrus
sturlat cum vacca virda, bona sera patrona.

945 Vos dare bon vinum Grillo, briagare Tonellum.
Trincher tartofen, io io, mi star sine testa.

GA. Ne tibi penserum des, o Tonnelle, panada:
tantum quem stringis manibus ne desere truncum,
donec trapasset vini scalmana paditi.

Hui quantas ego cornutas contemplo civettas.

950 To. Non sunt scornutae, non sunt, Glirille, carettae,
sed quem taccatum portas gallone balestrum.

Octo tirasti frizzas, ego quinque verettas.

Stas frescus, nec me zenari mesus aghiazzat.

O quantis tantis impletur testa saiottis!

955 GA. Ecce lagus Paiae, quid erit? nodabimus ambo,
ambo ne ranocchii nodabimus arte sotacquam?

To. Despoiare libet, sum nudus, tuque camisam
tira, Garille, foras: en Paiae nodo per undas.

GA. Sic facio, sed cur non bagnat Paia culattas?

960 To. Imo cavant ochios buschae, imo pulvis anegat,
imo quidquid ago, video, tangoque botecchia est.

GA. Me miserum, Tonnelle, iuva, me prestus aiutta.
Una caret forzis nervo mihi gamba tirato,
oyme tirat nervus, est granfus, porge botazzum.

965 To. Tu ne botazzum iterum? faciamus, prende botazzum.

GA. Da cito, ne tarda, morior, volo vivere, clo clo,
ecce bibo, sursumque bibo, bibe tuque, Tonelle.

Gratia sit semper savio renduta fiasco,

me sua de grandi prigolo reverentia traxit.

970 Imbriagus eram nuper, sum nettus adessum.

Sic morzare focum focus alter saepe solevit,
sic modo vinorum purgarunt vina fumanas,

pro quibus intrarat nos quinta essentia talis,
qualis non intrat lanzos in tempore brindes.

- 975 To. Ecce serenantur nobis solaria coeli,
quaeque suo primo res est tornata logino.
Sum Tonnellus ego, tuque es, Garrile, Garillus.
- GA. Ergo repossemus nos ambo glande sub ipsa,
non sine proposito fuerit dormire quatrhoras.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- BI. Tu prius in coleram nulla ragione salisti:
 1010 sic prius est licitum te stare tacendo quietum.
 Guarda istam frascam, quam tanta superbia brancat!
- TO. Tu mihi non unam sed noias mille dedisti,
 quas supportandas non amplius esse putamus.
- BI. Scilicet andamus vignas taiare novellas:
 1015 ut de nocte meas taiasti, deque polaro
 Zamboni septem robasti, ladre, galinas.
 Immo (quid alterius damnum scuitare bisognat?)
 nonne meas gallis, gallinis atque polastris
 continuo stanzas, cortivum, tectaque vodas?
- 1020 TO. Hui! rex parlat, loquitur reverentia papae,
 qui tot habet stanzas, tot habet miracula rerum.
 Me porcile tuum (scelus est chiamare fenilum)
 vili compactum fango, marcisque canellis
 1025 sgallinasse baias? o cancar, guarda quod inquit,
 guarda quod hic furfans, furfantum gloria, parlat!
 vix pollastruzzum sua coniunx nutrit in anno,
 et bravat plenum tot rebus habere casalem.
 Scilicet a vestris pendet gula nostra galinis.
 Verum quis nescit te nocte catasse Zanolum,
 1030 dum quattus quattus stabas post terga fenili,
 ut sibi tunc natum posses robbare caprettum?
 ille sed accortus fingens dormire bofabat,
 te tamen occhiatum pridem scaltritus habebat.
 Interea dum tu levibus calcagnibus ibas
 1035 atque caprettinum subito agraffare parabas,
 in pede saltatus, preso bastone, Zanolus
 —Dayque lupo, day, dayque lupo, —pleno ore cridabat,
 teque bonis stringhis caricans tutavia scapantem,
 velles non velles, fecit deponere furtum.
- 1040 BI. O quales retrovat falsas hic boia fusaras!
 dicere praesumis me bastonasse Zanolum,
 me, qui bastarem Gattam affrontare Melatam
 aut Bertolottum marchesca in gente .Coionem?
 ecquis erit tanti, qui se scire istud avantet?

- 1045 To. Hoc scio, sed melius tua schena seit illa provando,
 talis et impresae durat signale sinhoram,
 namque videtur adhuc gesiae taccata solaro
 mazza gropolosi cornalis more trophaei,
 cui traxit noster Bigolinus tergore scorzam.
- 1050 Bi. Doh facies drittum tales non dire cotalas,
 ne cum cervello rupto porteris acasam.
 Fors ego spoiavi, forcas montando, picatum,
 ceu tu spoiasti, cui nec camisola remansit?
- To. Ergo age, si piccant ladros, piccaberis ipse,
 1055 teque meum iuxta morem spoiabo ladronem,
 et promitto tibi nec solam linqere bragam.
- Bi. Fac sennum matti, taceas, Tonnelle, nec ultra
 quas habeo ad nasum voias incendere vespas.
- To. Non vespas, Bigoline, tuas ego stimo coellum,
 1060 nec mancum impletur galabronis testa Tonelli.
- Bi. Non plus supporto, volo sbizerire matanam,
 accipe pugnadam, tua sic, sta saldus, un'altram
 en pia non mancum meioem, tun fugis? ecce
 tertia...
- To. Quid pensas me spaventare?
- Bi. Videbis.
- 1065 To. Non tibi tres pugnos parco, me cancar amazzet.
 Hic etiam tuus est, an sic? sta salde, quid inquis?
 non facio stimam de te, poltrone, ceresam.
- Bi. Non stimam facis? an talem me ferre bufettum?
 certe non patiar; si possum supra ganassam
 1070 hanc dare tartuffam, guarda, te verbero, tach tach.
- To. Tu quoque tach tich toch, an plus? spudas ne cruorem?
 quid bravaris adhuc?... heu casco...
- Bi. Res bene vadit.
- To. Horsu, ne facias, oy oyme, parce Tonello.
- Bi. Tof tofi.
- To. Oyme, caput, mea trippa, meaeque ganassae!
- 1075 Bi. An tibi non anchum callant, manigolde, bravarae?
 an mihi vis etiam repetare? quid esse putabis?

es nondum satius? volo te tractare per altram
ecce viam.

To. Bigoline, sinas me stare, quid oyme,
oy quia me striccat, mihi me baricocola streppat!

1080 Bi. Te castrare volo, smemorabis forte Zaninam.

To. Dico tibi, me stare sinas, oy, oyme, diavol!

SA. Sentio rumore, quid erit? volo cernere factum.

To. Straccus es anchoram? non, non: volo perdere vitam.

1085 Bi. Quomodo se sforzat de sopra venire gaioffus!
non, Tonelle, viam coepisti, appunta gaiarde.
Tu ne putas nostris te te subtrare ginocchis?..
O fortuna, quid hoc superor!

To. Sta saldus, an istud
esse putas falsum quia tandem supra venivi?
sta, boiazza, super veni, volo rendere tonfas,
1090 rendere panzadas, tot goffos, totque bufettos,
atque sonaiorum striccamina dira meorum.

Bi. Te bene guardabis, quid agis? meus oyme galonus...

To. Expecta, donec pedibus tibi panza foletur,
sic sic in tinis uvas calcare solemus.

Bi. Chiap chiap.

1095 To. Allentas sic sic, asinazze, corezas?

Bi. Parco tibi, Tonelle, mihi quoque parce tapino.
Heu mea panza, lof, heu, lof, lof, crepabo daverum.

To. Ah manigoldorum puzzor, fex, stronzus et oybo:
aium mangiasti, tuus aium venter amorbat.

1100 SA. Quid facitis, cancar? horsu, Tonelle, padimma,
lassa Bigolinum, quo tanta est quaestio? lassa.

Bi. O quia sum mortus, mi mi Salvigne, ribaldum
hunc tira dadossum; da, da, compagne, socorsum.

To. Non, Salvigne, tibi noiam fecisse recordor,
1105 qua propter nostris ne te trammitte baruffis.
Nescis quam peius me tambussabat adessum?

SA. Ah, Tonelle, precor, quo smania tanta, Tonelle;
cui dico?

Bi. Salvigne, inva.

SA. Tonelle galante,
fac mihi gratiolam solam, sta denique susum.

1110 To. Hic mihi promittat pacem sic stratus arenae,
tuque segurtatem fac illi, quod mihi pacem
tam longo servet quam longo tempore vivat.

SA. Hic bene promittet, sic te, Tonelle, seguro;
quod sic non faciet, tibi carrum spondeo foeni
1115 mazatichi, quo se tua vacca Bonella satollet.
Nonne petis pacem, vel das, Bigoline, Tonello?

Bi. Ah Salvigne, mihi nimis haec iniuria pesat.
Sentio sub calzis eius gravibusque zenocchis
mudandam imbratasse meam, dum copia sborrat
1120 multa corezarum, dumque os suspirat abassum,
et dabo, sive petam sic sic menchionice pacem?
Attamen importat multum, quum quiaia tenetur
ungue sparaverii, vel quum sorighinus in ore
vivit adhuc iuvenis gatti, qui forte scapabit,
1125 sit pax; ista tuum firmetur propter amorem.

SA. O bene pensatum! virtus sanctissima pax est.
Iret a brodettum sine pace creatio rerum.
Surgite, compagni; nulla est offesa tra vobis,
ponite post sebenam cerebrum, scordate parolas
1130 in colera dictas; basa, Bigoline, Tonellum,
tuque simelmenter Bigolinum basa, Tonelle.
Ambo venite simul mecum coenare staseram,
nam simul expectat nos dudum paper arostum.

RECOGNOSCENTIA TONELLI

Magna bachiocheries hominis, ratione dohati,
 1135 et cui soletto fazza levata datur,
 velle per has tenebras orbum seguitare mulazzum.
 Orbus amor drittam non docet ire viam,
 velamen quia fert occhis, stoppatque vedutam
 quam melius fiat braga tegatque nates.
 1140 Nam pars, quae nullum deberet habere copertum,
 sconditur, et quae pars est tunicanda patet.
 An maius reperire queas signale ribaldi,
 qui, ne vergognet, lumina stoppa gerit?
 nunc o nunc tandem vistam sbindare comenzo,
 1145 nunc o nunc visu mascara tolta meo est.
 Menchionazzus ego sequor unam sponte regazzam,
 quae mihi perpetuo tempore scornus erit.
 Me video solum, poverum, mentisque balordum,
 non sine scaldata vado tapinus aqua.
 1150 Haec barbera pilos barbae levat absque rasoro,
 docta filistocchis attrapolare suis.
 Veronesa suam iam vaccam prendat, Arena,
 quam vix quatrino turba rognosa paghet.
 Vos ergo, quoscumque tenet busa gabia mundi,
 1155 pro specchio hanc sortem semper babete meam.
 Cernite strazzatum, fuerat qui riccus, amicum,
 vodata est soldis borsa, rasone caput.

II

BALDUS

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

at nos de tenero, de duro, deque mezano
formaio factas illine passavimus Alpes.

- 30 Credite, quod giuro, neque solam dire bosiam
possem, per quantos abscondit terra tesoros:
illic ad bassum currunt cava flumina brodae,
quae lagum suppae generant, pelagumque guacetti.
Hic de materia tortarum mille videntur
35 ire redire rates, barchae, grippique ladini,
in quibus exercent lazzos et retia Musae,
retia salsizzis, vitulique cusita busecchis,
piscantes gnoccos, fritolas, gialdasque tomaclas.
Res tamen obscura est, quando lagus ille travaiait,
40 turbatisque undis coeli solaria bagnat.
Non tantum menas, lacus o de Garda, bagordum,
quando cridant venti circum casamenta Catulli.
Sunt ibi costerae freschi, tenerique botiri,
in quibus ad nubes fumant caldaria centum,
45 plena casoncellis, macaronibus atque foiadis.
Ipsae habitant Nymphae super alti montis aguzzum,
formaiumque tridant gratarolibus usque foratis.
Sollicitant altrae teneros componere gnoccos,
qui per formaium rigolant infrotta tridatum,
50 seque revoltantes de zuffo montis abassum
deventant veluti grosso ventramine buttae.
O quantum largas opus est slargare ganassas,
quando velis tanto ventronem pascere gnocco!
Squarzantes aliae pastam, cinquanta lavezzos
55 pampardis videas, grassisque implere lasagnis.
Atque altrae, nimio dum brontolat igne padella,
stizzones dabanda tirant, sofiantque dedentrum,
namque fogo multo saltat brodus extra pignattam.
Tandem quaeque suam tendunt compire menestram,
60 unde videre datur fumantes mille caminos,
milleque barbottant caldaria picca cadenis.
Hic macaronescam pescavi primior artem,
hic me pancificum fecit Mafelina poëtam.

Est locus in Franza, iuxta confinia Spagnae,
 65 Montalbanus habet nomen phamamque per orhem.
 Non urbs, non villa est, verum fortissima rocca,
 quae saxi vivi tribus est cerchiata murais;
 tam bombardarum stimat haec batimenta crepantum,
 quam stimat aut asinus moscas, aut vacca tavanos,
 70 qui multis giornis, quae multis plena sit annis.
 Stat super excelsum montagnae condita dossum,
 ad quem barbatae nequeunt ascendere caprae.
 Hanc altris tenuit voltis dux ille Rinaldus,
 ille paladinus Franzae, domitorque Maganzae,
 75 cuginus Sguerzi, franchissima lanza per orhem,
 qui septem centos banditos semper habebat,
 atque suis spesiis rocca pascebat in illa.
 Ipsius a razza post longos temporis annos
 exiit armipotens vir magnae Guido prodezzae:
 80 Guido valorosus, quo non generosior alter,
 aut pace aut guerris opus esset fundere robbam.
 Rex illum Franzae tenuit super omnia charum,
 ficcatumque suo costato semper habebat.
 Cuius ob egregiam formam, visumque galantum,
 85 capta fuit lazzo, dardosque recepit Amoris
 bastardi Veneris, francorum filia regis,
 quam Baldovinam pater ipse et Franza vocabat.
 Non erat in cunctis leggiadrior altra paësis,
 sola patri, matura viro, gratissima regno,
 90 quam non mortali generatam stirpe putabant
 sed magis angelicam iurabant esse figuram.
 Altera Pallas erat sensu, Venus altera vultu,
 splendida donatrix, accommoda, larga vasallis,
 sed tanto brasata sui tamen igne Guidonis,
 95 quod nunquam potuit minimam accattare quietem;
 ast erat ignarus tam caldi Guido furoris,
 et sine suspetto schenam voltabat amori,
 deque suo beffas semper sibi fecerat arcu.

Interea pulchram giostram, similemque bagordo,

100 rex in campagna fieri commandat aperta.
 Bandus it attornum, lontanam phama brigatam
 chiamat et hanc frifolo fert omnibus ore novellam.
 Smesiat hirlandos, scocesos, atque britannos,
 deque Picardia multos, multosque baveros.
 105 Passat in Italiam, ligures avisat, et omnes
 insubres, et quos regio lombarda ragunat.
 Regniculi veniunt, toscani, gensque Romagnae,
 utraque Marca, umbri, romani, Puia, Labruzzum.
 Phama tirat cunctos, invitat phama gaiardos,
 110 oreque trombisono per mundum portat avisum:
 quod statuebatur bellissima giostra Pariso.
 Iste Parisus enim locus est, ubi sedia regis
 franzosi drizzata gerit per climata vantum
 non urbes habuisse pares ab origine Nini.
 115 Est chiarus libris, at multo chiarior armis.
 Gens ubi vel spadam menat, vel disputat utrum.
 Pars studiat Baccho, pars Marti, parsque Thomaso.
 Ergo quisque suam cupit hic mostrare prodezzam,
 gensque super cossas positis iam lancibus ihat.
 120 Ihat ad ingentem diversa ex parte Parisum,
 omnibus et handis squadratim folla cavalcat.
 Apparent variae, velut est usanza, livreae,
 aut velut insegnat seu passio, sive legrezza.
 Mille marangones super amplam ligna piazzam
 125 tampellant, chioccant, fabricantque insemma stecatum.
 Trabacolas alzant ubi possit giostra videri.
 Iam vexilla super tures hastata volazzant,
 banderasque vagas super alta palatia ficcant,
 quisque suum drizzat pavionem, quisque trabaccam,
 130 undique sollicitant, contradas undique spazzant,
 undique tela parant faciuntque ferare cavallos.
 Morbezant, saltant, cifolos ac timpana chioccant,
 campanasque sonant in campanilibus altis.
 Nocte, die portas tenet ipse Parisus apertas
 135 per quas continuans gensdarmae copia passat.

Tandem conveniunt omnes in tempore poco.

Tota parisinos albergat Franza per agros.

Immo todescorum populi, Spagnaeque brigata
cuneta ruit, nec non italorum schiatta meorum.

140 Nunquam tanta potest mundo simul esse canaia,
quanta baronorum tenuit gens clara Parisum,
et maraveia fuit tantos guardare cavallos:
pallazzos implent, stallas, sporcasque tavernas,
ad tavolam guazzant, squaquarant, faciuntque pelizzas,
145 monzoiamque cridant, martellant, arma parecchiant.

Baldovina sui propter Guidonis amorem
giornadam expectat, veluti sinagoga Mesiam.

Cernere namque virum quantum bene conterat hastas
optat, et arzones ut mandet mille vodatos.

150 Ipsa, puellari circum stipante brigata,
nec non matronis centum centumque duchessis,
altum ad balconem doro vestita brocato
apparet mediis spalleribus atque tapetis.

Omnis in illius vultum se vista piantat,
155 quem laeti et vino similatam nulla biacca,
nullus adumbrabat falso rossore belettus.

Ut nitidas inter stellas Diana coruscat,
sic inter hellas comparuit illa putinas;

per largum piazzae rutilantes gyrat ocellos,
160 si charum possit Guidonem cernere casu.

Protinus ante illam volitans fraschetta Cupido
ecce representat quem vult meschina baronem:
ille venit, grossum montatus supra cavallum,
nec mancus paret de forzis patre Rinaldo.

165 Quattuor ille facit, qua volgit redina, balzos
villanus Spagnae, coelumque imbrattat arenis,
ireque tres chioppas de calzis lassat in altum.

Huic mantellus erat nigrior carbone stuato,
piccola testa breves volteggiat semper orecchias,
170 frontis et in medio facit illum stella galantum,
dente briam morsumque simul spumante biassat,

atque tenet nares boffando semper apertas.

Pectora mostazzo pulsat, scurtatur in uno
groppetto, spatioque poco se totus adunat,

175 ac si per gucchiae vellet passare foramen.

Balzanus tribus est pedibus, curtissimus inter
cossas fert caudam trepidans, cui tunda culatta est.

Ad modicum currit, galloppat, statque ritegnum.

Spallezat gradiens, gambasque bravosus inaspat.

180 Fornimenta illi radiant tota aurea stellae,

aurum sunt staffae, aurum testera, moraiiae,

aurum sunt fibiae per avantum, perque dedetrum.

Baldovina stupet, coquitur, velut ignis avampat,
infelix oculos sensusque inficcat in illum.

185 Laudat amorosam fazzam, andamentaue bella,
moieramque viro se tanto iungere brammat.

Ille propinquabat tandem, centumque staferos
ante habet, e raso covertos eque veluto.

Iamque alzans vistam madamas voce salutatur,

190 et Baldovinam simul improvistus adocchiat,

atque incontratis occhis utrinque fogatis

in trapolam cascat, scoccante Cupidine frizzam:

cui tandem scaccus datus est ex tempore mattus.

Hinc storditus abit, propriique ad tecta palazzi

195 tornat, et o quantam fert secum pectore doiam!

Smontat equum, cameramque intrat, lectoque butatur,

bisque quaterque manu sibi stesso pectora chioccat,

voceque planina lamentat talia dicens:

— Deh quo, squerze puer, guidas? deh quanta ruinae

200 damna parecchiantur capiti minitancia nostro?

Infelix Guido, puer en tibi robbat honorem,

quantum per giostras te acquistasse palesum est;

teque bufalazzum per nares ille tirabit.

Scilicet hinc sperem victor modo rumpere lanzas,

205 atque veramenter tot fortes vincere Martes,

qui poltronitus putto sic vincor ab orbo.

Ah miser, hanc foggiam brusoris amorza priusquam

ardeat, ut fornax omni mancante reparo,
quem non brentarum stuvet milionus aquarum.

210 Non tua schiatta quidem tanta est, cui filia regis
unica vel picoli migolinam praestet amoris.

Heu quae nam fazza est, heu qua me fronte ferivit!
heu quibus orbavit novus hic basiliscus ochiadis!
non mea, sed tota est ea nimphae culpa galantae:

215 debebat voltare occhios parte altra ribaldos.

Nonne ribaldelli merito appellantur ocelli,
sassinare hominem qui sic ad strada tapinum
ardiscunt, plenumque retro lassare feritis?

Hactenus indarnum mea contra pectora dardos
220 ammollavit Amor, cordamque tiravit et arcum.

Sed modo se accorgens, quia nil puntura forabat
pectus azalinum, tam saldum contra puellas,
quam salda est contra colubrinas rocca Milani,
de pharetra mortis ferrum mortale cavavit,

225 meque saettato portam retrovavit apertam,
et mentis rapta est libertas tota diablo.

Nonne diavol Amor? nonne octo mille diavoi,
qui savios homines per tot facit ire pacias?

Nil fuit ad tantam nostra haec pancera feritam,
230 saepe licet steterit schioppetti salda balottae;
si pro contrasto montagnas Iuppiter illas,
quas unam posuit super altram zurma gigantum,
plantasset, demens oleum gittasset et opram.

Talia dum pazzo cavaleries ore vanezat,
235 incipit armorum strepitus, tararanque tubarum,
namque ubi gens d'armae grossos pransere bocones
armatae saltant, quia tandem giostra comenzat.

Trombettae tararan frifolant, animantque gaiardos.
In stroppa nequeunt raspantes stare cavalli,
240 sbalanzant, nitrunt, sabiamque ad sydera mandant.
Pro tamburorum pom pom farironque tubarum,
vix homines possunt sibi respondere cridando.
Iamque ruuut, positis in resta denique lancis,

et centum sellae primo vodantur asaltu.

- 245 Millibus hastarum feriuntur sydera pezzis,
unde cridor sonitans animantum pectora stigmat.
Cernere delectat regem spectacula tanta,
giostraque successu procedere coepit alegro.
Ille inter claros stabat guardare bagordum,
250 cui toga de petris pretiosis texta relucet,
cui petenata doram gestat caviata coronam.
Solutus Guido iacet, solus solettus a casam,
buttatus lecto giostrat se contra medemum.
Senserat echisonas pulsata per aëra voces,
255 unde stat insanus, dubiaque in mente vanezat:
nunc vult ire, vocans se stessum saepe codardum,
nunc non ire gratando caput, capitisque travaios.
Dumque sub et supra cordis pensiria buttat,
en Sinibaldus adest, quo non sibi charior alter,
260 in lectumque trovat compagnum stare malatum.
— Quid facis? — inquit — ola, cur fles? o cosa novella!
Guido, quid insolitam prodis mihi fronte gramezzam?
me tibi rex mandat, bramosus noscere causam,
cur sic indusias, cur non giostrare videris;
265 cuncti te chiamant, te invitant, teque precantur,
ad giostramque vocant, quae nil te abscente galanta est,
goffaque per mundum sine te reputabitur olim.
Singultas ne etiam? poterisne tacere casonem
tantarum, quas te video cruciare, doiarum?
270 scis quid apud regem possim, quam stimer ab illo;
ergo si apud regem credis me posse coellum,
quis tam sufficiens, ut ego, te solvere poenis? —
Guido suspirans occhiadam volgit amico,
atque facit veluti qui spandere stentat orinam,
275 nam quando aut cruciat vesighae petra budellum,
aut quando nequeunt pissari grana renellae,
confortat se se medico veniente pochettum.
— O me — ait, — o prava super omnes sorte gitatum
huc illuc miserum, nec adhuc fortuna satolla est! —

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Talibus urgebat socium Sinibaldus avisis,
 quando sotintravit rutilus ficcatus in armis
 alter Guidonis compagnus, nomine Francus,
 cui quoque rex iussit, videat quae indusia tanta.
 320 Tune potuit lecto vergogna levare baronem.
 In pede saltatus vocat arma, feruntque famigli,
 arma ferunt, inquam, celeres armantque patronum.
 Inde sopravestis sbarrato picta leone
 ponitur, et longo rutilans celata penazzo.
 325 Stat super elmettum vecchiettus more cimeri,
 qui docet hunc mottum digito monstrante notatum:
 — Tempore nil currit velocius, annus ab hora
 quid differt? Infans cum nascitur ecce senescit. —
 Tunc super ingentem corserum balzat in armis,
 330 nervosamque rapit virdo de robore lanzam.
 Desdegnatus equi toccat sperone galonos,
 seque repraesentans ubi lanzas guerra fracassat,
 qua Baldovina est primam lanzavit ochiadam,
 unde cupidineos plus ancum ingurgitat ignes,
 335 utque illi placeat forzam quadruplicat illam,
 qua massella asini stravit tot millia Sanson.
 Stringit equum, raptimque volat, sbarramque trapassat,
 stansque pochettinum giostrae mirare travaium
 mollat item redenas, firmatque ad pectora lanzam,
 340 pulverulentus iter tridis confundit arenis,
 atque volans cursu facit omne tremare terenum.
 Ad primum fecit plantas ostendere coelo,
 post quem buttavit curvo de arzone secundum.
 Tertius it zosum, sabiamque culamine stampat.
 345 Quartus se accordans cum altris descendit abassum.
 Invidiosus erat quintus, strammazzat et ipse.
 Sextus equester erat, quem misit Guido pedestrem.
 Septimus in duro posuit sabione culattas.
 Repperit octavus se iam smontasse cavallo.
 350 Nonus bardellam gambis vodavit apertis.
 Sol risit quando decimo calcanea vidit.

Mox alios buttat numero seguitante per orden,
deque sua memorat giostrando saepe madamma,
quolibet hanc colpo summissa voce domandat.

355 Rex piat ingentem, viso Guidone, stuporem,
atque ait: — Est Guido, francesae gloria gentis.
Quam bene nostrorum meritos praesentat avorum,
scilicet Orlandi magni, fortisque Rinaldi!

non dubium palmam giostrae portabit acasam. —
360 Baldovina etiam damisellis volta loquebat:
— Ni fallor, Guido est, ille ingens barro gaiardus,
praecipitat sellis qui tam gaiarditer altros.

O quam ille valens, o quam bene dirrigit hastam!
cernitis ut velox corseri voltet habenas,
365 quaque legiadria det bottas semper in elmos! —

Talia finierat nec dum bocca illa, biancas
ostendens risu perlas rubeosque coralos,
ecce repentinus trombarum clangor orecchias
percutit, ut fitur cum giostrae terminus instat.

370 Restitit in medio sol solus Guido stecato,
qui victor guardat circum sembiante superbo.
Non tamen est victor totus, sed victus amore
fert bogas pedibus, collo, manibusque manettas.

Rex it eum contra, omni compagnante senatu,
375 quem Guido ut vidit corsero sbalzat ab alto,
viseramque alzans, faciem sudore colantem
detegit, et regis basat de more ginocchium.

Rex illum faciens iterum montare cavallum,
ipse met e digito pretiosum cazzat anellum,
380 cuius in auro ingens rutilat ceu stella rubinus,
Guidonemque illo victorem praemiat ut qui
forsan erit propriam dignus sposare fiolam.

Non tamen id pensat: sunt at praeludia nozzae,
nozzae infelicis quam brutta ruina sequetur.

385 Guido manum porgens bassata fronte recepit
pulchra quidem, sed digna suis ea dona fadighis;
dumque piat, curvus regis basat illico dextram.

Tunc sublime petunt coetu comitante palazzum,
semper trombettis pifarisque sonantibus ante.

390 Sol maris interea stancus se tuffat inundis,
lassaratque suo pregnantem lusore sorellam.
Ponitur in puncto regalis coena debottum,
quaque coquinales strepitescunt mille facendae,
fumentosa patet muris portazza bisuntis,
395 limina cui sporco semper brottamine gozzant.
Intus arostiti, lessique tirantur odores
ad nasum, per quos sat aguzzat voia talentum.
Sunt ibi plus centum sguatari sub lege cogorum,
pars legnam portat, pars mozzat, parsque ministrat
400 sub calidis bronzis, caldaribus atque frisoris.
Qui porcum scannat, qui slongat colla polastris,
qui cavat e panza trippas, dum scortigat alter,
qui mortos dispennat aqua buliente capones,
quique vedellinas testas cum pelle cosinat,
405 qui porcellettos vix porcae ventre racoltos
unum post alium ficchis culamine nasis
inspedat, nec non cavecchio inlardat aguzzo.
Gambo lecatoriae cocus illic praesidet arti,
dans operam studioque gulae, bibiaeque palati.
410 Huic uni cura est doctis arguire cadreghis,
et dare praeceptum parasitis omne coquinae,
interdumque super schenas menare canellam
pistonemque iadae sguataris unctisque regazzis.
Est qui copertos redeselli veste figatos
415 voltat in argutis lardo cridante padellis.
Est qui mordenti zeladum gingere spargit,
imponitque illi peverum dulcemque canellam.
Unus anedrottos giallo brottamine guazzat,
moreque spagnolo teneras dat supra foiadas,
420 unus de speto mira tirat arte fasanos,
quos prius assaggiat digitis an rite coquuntur.
Quinque masinantes petrae, gremiique molarum,
non requiant rapidis gyris andare datornum:

manduleus sapor hic, peverataque salsa colatur.
 425 Pars cavat e furno grassa de carne guacettum,
 pistaque de venetis striccat cynamoma sachettis.
 Lixatos alius trat de caldare capones,
 quos positos magni largo ventrone cadini
 spargit aquae roseae guttis et zuccare trido,
 430 bisque super mittit caricum brasamine testum.
 Sed quid ego his longis pario fastidia zancis?
 coena parecchiatur qua morti surgere possent,
 cumque suis cassis ad culum linquere foppas.
 Interea crudis mensas coctisque salattis
 435 en centum famuli caricant, centumque pagetti.
 Corpora medesimo portant vestita colore,
 scilicet angleso panno, velut aër, azurro,
 unde bianchezant per azurras lilia vestes.
 Ante, retro, et fianchis stringantur more todesco,
 440 ut male comprendas ubi commissura ziponi.
 Inchinos faciunt reverentos arte galanta;
 voltantes praesti gambas huc semper et illuc.
 Rex prior accubuit, tavolae loca prima tenendo,
 inque caput mensae broccato fulsit in auro;
 445 ad dextram regina manum veneranda sedebat,
 ad levam Guido sic rege iubente, sed ipsa
 Baldovina furens, puero quae ducitur orbo,
 orba ruit praeceps, nec macchiam curat honoris,
 iniussa et celerans Guidoni sedit apressum,
 450 atque foco iunxit legnam meschina brusanti.
 Maxima tum seguitat longo ordine squadra baronum;
 quisque famatus erat cupidusque menare ganassas,
 fecerat ipse labor giostrae smaltire budellas.
 Cuneta super tavolam portant miro ordine paggi,
 455 suscalchi magnos incedunt ante piattos,
 apponuntque illos taciti, tacitosque regazzos
 ire iubent, veluti bella est usanza fameiae
 quae servit regi in coenis magnisque maestris.
 Ergo nihil parlant, nisi sit parlare bisognus,

460 immo aliis rebus nemo strepitescit agendis,
 ni dent suscalchi paggis quandoque bufettos,
 dentque traversatis canibus gattisque pedadas.
 Trenta taiatores non cessant rumpere carnes,
 dismembrare ochas, vitulos, gialdosque capones,
 465 furcinulas ficcant in zalcizzonibus, atque
 smenuzzant rotulas gladio taliante frequentes.
 Saepe bonos tamen hi robbaut taliando bocones,
 atque caponorum pro se culamina servant.
 Persuttos huc terra suos Labruzzoa recarat,
 470 huc ve supressadas Napoli gentilis et offas
 Millanus croceas et quae salcizza bibones
 cogit franzosos crebras vacuare botecchias.
 Post mangiamentum lexi, succedere mandant
 suscalchi rostum, pernas, summata, fasanos,
 475 caprettos, lepores et quidquid cazza rapinat,
 quidquid falconus, quidquid sparaverus adungiat,
 quidquid sbudellat branchis astorrus aguzzis.
 His mandolarum niveos iunxere sapes,
 nec dapibus viridi mancavit salsa colore,
 480 nec sugus cedri, nec acerbi musta naranci,
 nec quae per nasum mittit mostarda senapram.
 Ex amito demum tortae venere novello,
 et quas componunt vaccarum lacte soladas,
 et quod mangiamen patres dixere biancum.
 485 Mox tortellorum varia de sorte cadini,
 candidus occultat quos zuccarus atque canella.
 Post epulas grassas, quibus usque ad guttura plenae
 stant panzae, et zonas opus est lentare fianchis,
 ad suscalcorum minimi signalia motti,
 490 prestiter a famulis de mensa pacchia levatur.
 Succedit tazzarum ingens tune copia longo
 ordine, quae argento et gemmis fabricantur et auro.
 Haec diversa ferunt confecta, decentia reges,
 mensa quibus largo fluxu caricata pigatur.
 495 Morsellata, anices, pignoli, marzaque panis

adsunt, et centum confectio facta batais.

Gratior his cunctis tandem venit ostrica magnis
vasibus effumans, cuncti cui gloria vini

malvasia datur, patrum non absque savero,

500 qui dixere: — Ignem sic sic morzarier igne. —

Non ibi mancarunt quos striccat Somma racemi,

Somma decus Napolis, sed magnae crapula Romae.

Orphana montagna haec, sic vinum nomine gregum
parturit, ut faciat per tressum andare brigatam.

505 Mangiaguerra simul, simul et vernaccia Voltae
affuit et qua se bressana celatica vantat.

Hic quoque vigna locum Modenae tribiana secundum
baud tenuit, nec non grassis perosina todeschis

moscatella caput centum implevere chimaeris.

510 Hic mancum, Cesenna, tuae vindemia vallis
abfuit et dulces quas Corsia pissat orinae.

Tanta haec et plura his avantezata fiaschis
vina redundabant, cunctis meliora bevandis.

Iamque comenzarant, fumo ascendente berettas,
515 sat male compositis briliam allentare parolis.

Auditur quoscumque loqui, nullosque tacere.

Hic zancae, chiachiarae, baiae, hic mille fusarae,
nullam prorsus habent redinam nullamque cavezzam,
ut solitum fieri post longae pocula coenae.

520 Hic cuncti genus est, ut diximus ante, paësi,
propterea varias eructant vina parolas,

ut tercentiloquas turris babelica linguas

non magis audierit, cum coelo andare parabat.

Hic itali Gallos simulant, Gallique todescos,

525 tanta est materies devina, et forma botazzi.

Post ea cantores accedunt ante parecchi,

cantores quos terra parit fiamenga valentos:

hi simul erumpunt voces post vina trementes,

quas facilis tridat saldo cum pectore gorga.

530 Hae subito variis posuere silentia follis,

omnia cheta manent, nec pes, nec scragna, nec altrum

trarumpit tam dulce quidem solamen orecchiae.
 Inde sonatores cifolorum quinque periti
 iam partes egere suas, tum denique magno
 535 cum strepitu pifari surgunt, et cantibus altis
 per totum se se faciunt sentire Parisum,
 quos pifarizantes videas gonfiare ganassas,
 nec largos unquam stoppando fallere busos:
 discurrunt digitis huc illuc pectore saldo,
 540 tamque minutatim frifolatur musica linguis,
 quod linguas ut erant octo cinquanta putares.
 His Baldovinae pectus fornacibus ardet,
 nec minus internis rostitur Guido budellis;
 quos vivandarum variarum sumptio, quosve
 545 beccheri et cyathi, Venus unde Cupidoque regnat,
 quos, epulas inter, cantus, dulcesque lautti,
 arpicorda, lyrae, diversaque musica, lazzis
 attrapolant, brusantque intus, spoiantque rasone.
 Victor Amor centum pharetras vacuarat in illos,
 550 ut pars nulla suis in carnibus amplius esset,
 qua dardos manigoldus Amor slanzare valeret.
 Iamque comenzabat modico spuntare lusoro
 stella Diana super roseum montata barozzum.
 Cantores, pifari, danzae, ballique fugaces
 555 heu fugiunt nunquam retro tornantibus horis.
 Itur dormitum: sat plausum, satque cridatum est,
 suntque datae vestes buffonibus, aula vodatur,
 quisque suam repetit seu stufam, sive tavernam,
 in praedamque nigro traduntur corpora somno.
 560 Solus Guido furens, tanquam picigata tavano
 vacca, ruit, drittumque nequit retinere caminum.
 Heu quia troppus amor savios mattescere cogit!
 ecquis erit tanti qui hunc prendere possit osellum?
 cui paniae nullae, cui trappola nulla repugnat.
 565 Caesar erat tam bravus homo, qui subdidit orhem,
 at mulier scanfarda illum subiecit amori.
 Alcides, validis qui spallis more pilastri

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

LIBER SECUNDUS

Phaebus ab oceani stallis grepiisque cavallos
solverat, et menans scoriadam quippe datornum
illos cogebat coeli sgombrare terenum,
urbs levat, hesterno nec adhuc bene libera vino,
5 sbadacchiant homines, stomacho stat crapula crudo;
quisque suas repetit, velut est bonusanza, facendas,
librorum ad studium chiamat campana scholaros,
cortesanus adit cortem, properante chinaea,
causidicus tornat sassini ad iura palazzi,
10 percurrens urbem medicus contemplat orinas,
scribere vadit adhuc macaronica verba nodarus,
fornari furnos repetunt, fabrique fosinas,
barberusque suos tornat mollare rasores.
At rex ad gesiam vadit cum corte, suasque,
15 dum tribus in saltis celebratur missa, pregheras
ad sanctos sanctasque facit pro seque suisque.
Talibus expletis ihat, rursusque palazzum
ire comenzabat, quando data trista novella est,
sproveduta sibi qua nunquam tristior altra,
20 de portante viam dulcem Guidone fiolam.
Protinus in marmor volta est sua fazza biancum,
ut zoccusque manet, tanta est grandezza stuporis.
Mens tamen ad semet quando smarrita redivit,
quam sit poltronum, quam laidum cogitat actum
25 unius ingrati nulla cagione vasalli.
Ergo iras colerasque ciet pensatio culpae,

doiaque cordis erat vindictae facta voluntas.

Principio armatas celer expedit octo catervas,
ad passos portusque volent, finesque viarum.

30 Inde spaventosos bandos, cridasque per urbes,
per castella, pagos, villas, Franzamque per omnem
commandat fieri, quibus omnis territa gens est,
stopinosque cagant multi Guidonis amici.

Omne sed altandem studium, labor omnis, et omnis
35 cura, fit indarnum; redeunt, ut fertur, habentes
in saccum pivam, quia nusquam Guido catatur.

Dicere non opus est quantum rex ipse cadenam
rodit, et a digitis streppat cum dentibus unguas.

Mandat in Italiam varia sub fraude spiones,
40 per gelidasque urbes Alemagnae, perque polaccos,
perque Ongariae populos, per denique Spagnam,
anglesasque iubet passim rugare masones;
sed vacui ad regem tornant finaliter omnes,
quo desperatus se se ammazzare volebat,

45 seu scannare gulam ferro, seu rumpere lazzo.

Ast infelices fortuna guidabat amantes,
subque sua socca dignata est ferre covertos.

Iam superant Alpes, nulla stracchedine vieti,
nam labor est nullus qui durum stanchet amorem.

50 Felicem Italiae veniunt intrare paësum,
sed male vestiti, strazzis apposta piatis,
ne spio meschinos spionaret et ipse virorum
crudus amazzator, positam pro acquirere taiam,
taiam, quae septem scudorum millia constat.

55 Ibat in auratis modo Baldovina letichis,
inter contessas, marchesas atque duchessas;
nunc vero tapinella pedes per saxa tenellos
schiappat, habens iam iam tenero sub calce vesigas.

In lombardorum tandem venere pianum:

60 passant Milanum, Parmam, camposque resanos,
et cortesam urbem, quae Mantua dicitur, intrant,
Mantua mantois quondam fabricata diablis,

tune ea languebat sub iniquo pressa tyranno,
nomine Gaioffo poltrona e gente cagato.

65 Qua fuit ingressus, porta est quae porta Leonae
dicitur, hancve novam tune tune et alhora locabat
Sordellus, princeps Goiti, Voltaeque baronus,
quique Caprianae teritoria magna tenebat.

70 Ipse duellorum palmas, pretiosque stecati
mille guadagnarat per Gallos, perque todescos,
perque hispanorum terras, perque omnia tandem
regna tyrannorum, de Rheno ad scepra Sophini.
Sed modo sub grandi multorum fasce dierum
seit dare conseios tantum, spadone relicto.

75 Vix erat intratus povera cum coniuge Guido,
Sordellum cernit membruto corpore stantem
ante fores proprii surgentis ad astra palazzi,
quo nunc albergat veteris fameia Gregnani.
Protinus agnovit socium, quondamque batais
80 compagnum contra turcos gentemque mororum;
se nondimenum subito dislongat ab illo,
fronteque chinata, quo sancti porta Georgi
menat, afrettando sgombrat, deque urbe recedit.
Non procul unius spacium fecere miari,
85 ingentem retrovant villam, fortasse Cataio
grandilitate parem, nummis trafighisque Milano,
quae, quia citra Padum situatur, dicta Cipada est.
Illa suos propter paladinos toccat olympum,
traversatque orbem, callatque ad regna diabli.

90 Sed tamen, hinc quamvis exissent mille valentes,
sive bisognasset gattam piliare stecati,
sive cavallastros combattere sive pedastros,
villa Cipada fuit semper dotata ribaldis,
et velut urbs omnis certis de rebus abundat,
95 sic Cipada suos sparpagnat ubique tesoros.

Dat multam lanam pegoris Verona tosatis,
montibus ex altis evangat Brixia ferrum,
bergamasca viros generat montagna gosutos,

de porris saturat verzisque Pavia Milanum,
 100 implet formaio cunctos Piasenza paesos,
 Parma facit grossas scocias grossosque melones,
 trottant resano cuncti sperone cavalli,
 Mantua brettaros fangoso bulbare pascit,
 si mangiare cupis fasolos vade Cremonam,
 105 vade Cremam si vis denaros spendere falsos,
 ingrassat Bologna boves, Ferraria gambas,
 non modenesus erit cui non fantastica testa,
 quot moschae in Puia tot habet Vegnesia barcas,
 mille stryas brusat regio Piamonta quotannis,
 110 villanos generat tellus padoana diablos,
 saltantes generat bellax Vincentia gattos,
 congruit ad forcam plus quam chiozottus ad orzam,
 antiquas Ravenna casas habet atque muraias,
 innumerosque salat per mundum Cervia porcos,
 115 sulphure non pocum facis, o Caesena, guadagnum,
 nulla faventinas vincit pictura scudellas,
 dat mioramentos vallis Commacchia salatos,
 intra ceretanos portat Florentia vantum,
 non nisi leccardos vestigat Roma bocones,
 120 quantos per Napolim fallitos cerno barones,
 tantos buie famulos dat ladra Calabria ladros,
 Gennua dum generat testas commater aguzzat,
 semper formosas produxit Senna puellas,
 Millanus tich toch resonat cantone sub omni,
 125 dum ferrant stringas, faciuntque foramina gucchis;
 qui ponunt scarpis punctos, sparamenta zavattis,
 quive casas cuppis coprunt spazzantve caminos,
 vel sunt commaschi vel sunt de plebe Novarae.

At nostra haeroico cantanda Cipada stivallo,
 130 semper abundavit ricca de merce giotonum.
 Huc igitur fortuna inopes guidavit amantes:
 non tamen in similes voluit conducere ladros,
 imo quod introitu primo catavere tezottum
 stanza fuit Berti, si vera est phama, Panadae.

135 Hic Bertus villanus erat, natusque enchino,
 sed tam cortesus, tam gaius, tamque tilatus,
 ut neque cortesus, neque gaius, nec ve tilatus
 alter erat sic sic, quamvis citadinus in urbe.
 Non habuit donnam, nec habet, nec habere talentat,
 140 ne pellens capiti moscas in cornibus urtet,
 atque bisognet ei sub cauda ferre tavanum,
 qui nimium stimulans faciat sibi rumpere collum.
 Delitiae, gioiaeque suae, sua gaudia tantum,
 hortus erat, pegoraeque novem, septemque caprettae,
 145 unica vacca, asinus, porcellus, gatta, galinae.
 Hic sua dependet substantia tota laboris,
 qua se, qua ve bonos compagnos, qua ve brigantes,
 atque viandantes vultu carezzat alegro.

Guido videns solem iam strapozzare sotacquam,
 150 ranisonisque suos carros logare canellis,
 confortat se met parlans: — Vergogna petendi
 albergum gratis guanzas rossedine pingit.
 Sed minor almancum doia est, dum scampat Apollo,
 dumque hanc vergognam tenebrarum mascara coprit.

155 Sic ait et murum textum melegazzibus intrat,
 qui corticellam cingit formatque theatrum.
 En mastinus abit contra, bau bauque frequentat.
 Bertus more suo casulae chiavaverat ussum,
 vix audit baiare canem, penetralibus exit,
 160 cucchiarumque tenet dextra, lumenque sinistra,
 namque suae coenae schiumabat alhora menestram.
 — Nunquid — ait — vultis mecum alozare staseram?
 huc intrate, precor, mea sunt communia genti. —
 Sic parlans intro menat, portamque restangat,
 165 scannellosque duos tripedes acconzat ad ignem,
 in quibus assentare facit stracchedine plenos.
 Pro tune panca loquit, quia pro tune pauca loquendi
 tempus adest, seu quum famet hospes, sive sbadaiat;
 imo suos inter mottos ita dire solebat:

170 — Mangia quando fames, dormi quando ore sbadachias,

post saturam panzam poteris mihi dire parolas,
 post saturos oculos lassa me stendere pellem; —
 quae praecepta suis asini posuere statutis.

175 Ergo velut mutus Bertus mangianda procazzat,
 ut tribus almancum personis coena paretur.

Pendula sub basso stabat cistella solaro
 fixa travicelli chiodo, piat unde biancos
 sex ovos, quorum modo tres gallina cacarat.

180 Tres mandat cineri facto sudore bibendos,
 tres parat exiguam propter fabricare fritaiam.

Inde abit et picolae schiavat secreta credenzae,
 cui facit aguaitum semper cantone latenti
 gatta lecatorio praedam factura cadino.

185 Inde quoque alcunos seu streggios, sive varones
 pisciculos brancat, quos streggios, quosque varones
 Mintius intornum mantoanae parturit urbi.

Attamen, ut referunt annalia magna Cipadae,
 non Bertus streggios, non Bertus alhora varones,
 sed scardovellas numero bis quinque recepit,
 190 cum quibus et meschiat captos boccone ranocchios.

Baldovina videns tantas male posse facendas
 insimul expedier Berto, nisi porgat aiutum,
 ut semper cortesa fuit se tollit ab igne,
 totaque gentilis, non sdegnosetta refugit

195 prendere pescettos, subadocchians laeta Guidonem,
 ac si solo illi parlaret talia nutu:

— En ego, quae regis sum filia, qualia tracto! —

Disquantat niveasque manus, smanicatque biancos
 ac teretes brazzos, cortellum prendit, et illos
 200 disquamans pisces purgamina gittat, et illis
 trat pellem ranis apparens trare braghessas.

Non potuit Guido non risu prendere festam,
 cernens quanto animo mulier clarissima iam iam
 vult contra sortem cor semper habere zoiosum.

205 Ipse levans etiam scanno se monstrat alegrum,
 cunctaque rammarichi ponens fastidia magni,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Pro candelerio dat rava busata lusorem,
cui semusta brusat sefo candela colante.

245 Iamque salatinam variis meschiaverat herbis,
datque salem supra, dat acetum, datque pochinas
de fiasco guttas olei quod apostata reservat,
ut sit honorevolas tantum pro ornare salattas.
Non lontanus abest lectus, cui butta propinqua est,
250 butta boni vini quae nescit toxica muffae,
hanc spinat et plenum largo ventrone bocalum
imponit mensis, ac ne tovaia ritondas
contrahat a vino macchias rossedinis, oque,
fundellum scatolae scusat fundella caraffae.

255 Postea cum nucibus panem, tenerumque casettum
apponit, dicens: — In punctum mensa tiratur.
Barca tenet portum, licet hic iam ponere remos,
prendere cucchiaros; — quo dicto saltat et unam
protinus arrecat secchiam, qua quisque lavatur,
260 assugantque manus retis squarzone vetusti.

Scazzatis tandem curis ad mille diablos,
ternaro in numero discumbitur, omnia risu,
omnia piena ioco. Raptim mangiata salatta est,
mox bibitur vini signenta scudella per unum,
265 nam quid commodius, quam post elementa salattae
spumantis gotti stellis mostrare culamen?
His desfantatis primo certamine, guastant
cuneta valenthomines per longum perque transversum.
Illico vanescunt tribus in sorbottibus ova,
270 arripiuntque fugam panizzarum octo scudellae,
mox scardovarum caedes truculenta secuta est,
una nec in vacuo restavit sola piatto,
quae genus almancum renovet, prolisque somenzam.
Dumque ad fritadam passuto ventre reducti,
275 gallonis lentant stringas, duplicantque parolas,
Bertus amorevola sic tandem voce comenzat:
— Quotquot habet vester Bertus Pannada, recatur
ecce voluntati sociorum nempe honorum.

Regibus incago, papis, rubeisque capellis,
 280 dummodo fortificas mangiem cum pace scalognas,
 deque meis possim compagnos pascere capris.
 Nescio qui sitis, quove itis, qua ve rivatis
 istius ad nostrae teritoria magna Cipadae,
 nec volo vel minimas aliorum scire facendas.
 285 Nondimenum habitus, facies, parlatio linguae,
 scilicet « *oy, tam bien, ma foy* », similesque parolae
 esse foresteros signant, straniamque brigatam.
 Qua re si vobis nulla est substantia robbae,
 non casa, non fundus, non ars, non ulla botega,
 290 sed tantum fortuna dedit vos esse ramingos,
 esse viandantes peregrinos atque pecentes,
 robbam quam teneo vestra est, hic vivite mecum.
 Bos, asinusque tribus nullo discrimine agetur.
 Qui mangiare cupit mangiet, qui mungere mungat.
 295 Sunt mihi grassarum terrarum quinque biolchae,
 de quibus ognannum varios accoio recoitos,
 navones, ravas, verzasque, cucumera, zuccas,
 porra, favam frescam, remolazzos, aya, civollas.
 Multa super tuttum melonorum copia grandem
 300 dat mihi guadagnum, dat vaccaque, datque somarus.
 Haec ad commandum vestri sunt omnia Berti,
 imo ad commandum, fallanti parcite linguae,
 sunt compagnorum, velut est drittura, honorum.
 Sunt inter gentes mundi sex mille miara
 305 voiarum speties. Alter, cui robba pochina est,
 quotquot habet commune facit, medioque reponit;
 alter avarazzus, Medici cui rendita Cosmi,
 cui ducatorum Augustini copia Ghisi,
 non tantum nil dat, nil spendit, cuneta sparagnat,
 310 sed miser et stiticus quae sunt aliena rapinat.
 Si rex, si princeps, si dux, si papa fuissem,
 quem contentum animi, quam pacem, quemve ripossum,
 maiorem quam nunc habeo, fortuna dedisset?
 O menchionem hominem, qui turcos, quique sofinos,

315 atque pretianes, soldanos, barbaquesoros,
 qui papas, reges, ducas, similesque gazanos,
 in mundo reputat plus alegros, plusque zoiosos
 quam me, quamque meos, quam vos vestrosque pitocchos!
 Solum mangio quidem maiori pace codaium,
 320 quam papae ac alii magnates mille guacettos,
 vosque plus assaium assetata mente cibatis
 pane pitocato ventrem, bibitisque miro
 gustu fundaias vinorum mille per ussos,
 quam qui cum giazza maiori tempore caldi
 325 optima tracannant sub rosso vina capello.
 Sic cagasanguis eos scannet, sic cancar amazzet,
 ni cruciet miseros semper cagarella paurae,
 atque masinato dubitent diamante moriri,
 nec sit eis tempus mulas intrare spacatas.
 330 Credite, contentum mihi si conceditis istum,
 ut te per fratrem godam, te perque sorellam,
 non est contentus contento dulcior isto.

Obstuperant dudum Guidonis corda tamagnam
 cortesiam hominis. Tum credit apena quod audit,
 335 et tenet hand unquam Bertum nascisse vilano.
 Sed quid agat pensat, grattat pensiria zucchae,
 nam sua si tantas rennit vergogna profertas
 quo se posse suum cariazzum ducere credit?
 Baldovina quidem cariazzi more tiratur,
 340 non solum quod sit longo straccanda viaggio,
 sed pregnans dudum facta est gran soma bagaio.
 Si piat invitum, quae poltronigia maior,
 quae nigrior macchia est, aut quo sguranda savono,
 ut primus Franzae barro, capitanus honorum
 345 gloria tantorum, quo non paladinior alter,
 pro stocco zappam, pro mazza prendat aratrum?
 Ergo ragionevolo dum crollat cuneta crevello,
 et phantasias huc plures voltat et illuc,
 quod potius visum est, quod honestius illico brancat,
 350 atque tenet cerebro firmum nec vadere lassat.

Ipse ad circandos solus vult ire paësos,
 donec vel guerra patriam vel pace guadagnet,
 quam regat et stabili firmet sibi regna governo;
 tum Baldovinam, regali sanguine cretam,
 355 seu marchesanam faciat, seu iure duchessam.
 Ergo ubi per mezam risposta quieverat horam,
 sic Guido principiat: — Confundor, Berte, daverum,
 nec scio destrezzam meritis retrovare parolis,
 quae tibi demonstrent almancum quanta voluntas
 360 sit mihi pagandi pro tantis debita mertis.
 Nos en guarda, precor, quam scalzos, quamque frapatos
 quales nunc cernis, tales depinge, nec altrum
 terrenum pensare velis nos prorsus habere,
 quam quod ataccatum scarpis gestamus eundo.
 365 Tu tamen avanzans quantos natura benignos,
 cortesosque facit, portansque a ventre parentis
 tam gentilezzam quam povertatis amorem,
 nos poveros miserosque simul, nos absque quatrino,
 absque bagatino, morituros dente pedocchi,
 370 pane, vino socias, disfammas, omnia donas,
 nosque saporito suades sermone voiamus
 personae, robbaeque tuae remanere patrones.
 Dii tibi, si guardant praestantes ulla pitocchis
 commoda, pro nobis poverellis munera donent.
 375 Dum polus intornum coeli menat octo solaros,
 dumque suo Titan mundum fulgore lusementat,
 impregnans stellas, impregnans luce sorellam,
 dum mare sgollaias tantarum sorbet aquarum,
 atque undis tangit lunae tallhora caretam,
 380 semper erit Berti chiarissima fama Panadae.
 Qua propter nunc iuro tibi, per quanta pitocchi
 frustra pitocarunt panis, quibus omnia nostra
 regna manent, sic sic nos Bertum posse Panadam
 smenticare unquam, veluti sol smenticat ipse
 385 pandere giornificos nobis damatira cavallos.
 Dixerat et surgens teneras cum coniuge plumas

occupat. Ipse autem petit alti strata fenili
 Bertus, et in schena bocchis iam ronfat apertis.
 Ecce propinquabat giornus, lusorque matinae,
 390 cantaratque cu cu gallus, gallinaque che che,
 Guido levat strato, vestitur, moxque tenellis
 uxorem abbrazzat lachrimis, Bertoque pregheris
 commendat multis, donec Deo dante ritornet.
 Vult, ait, ex voto Christi visitare sepulchrum.
 395 Dixit, et assumpta tabula, bordone, capello
 se viat et casulae portas uscirat apena,
 Baldovina cadit nimio giadiata dolore,
 smortaque deveniens animam gittare videtur.
 Cui Bertus slazzatque sinum, spruzzatque visaggium
 400 praticus et vivam tornat, sensimque gramezzam
 placat amichevolis monitis, nec ad eius orecchias
 mille parolinas zucaratatas fundere cessat.
 Baldovina iacens lecto ringratiat illum,
 mox pregat et supplex orat ne deneget unam
 405 solam gratiolam, proprium si curet honorem:
 scilicet uxoret se se, nec sdegnet anellum,
 nam quae sposanda est, vel sit vilanella Cipadae,
 vel brettara Firae, vel borghesana Predellae,
 (dummodo sporca suas teneant sibi Smorbia vaccas)
 410 illa erit amborum requies et dulce levamen,
 scilicet alterius coniux paritura fiolos,
 alterius cugnata, nec id magagnat honorem.
 Non splacuere viro damigellae verba pudicae,
 annuit et se se faciturum cuncta sponndit.
 415 At mercantiam talem imbarcare volenti
 est opus ut giornos almancum praticchet octo,
 materies illa est nisi non pesanda bilanzis,
 atque repossato senno pedibusque piombi.
 Gatta fretosa parit tisichettos saepe gatellos.
 420 Ipsa stet addasium cameris ascosa fratantum,
 donec tolta bono conseio sposa menetur,
 nam neque de illorum numero vult esse capronum,

qui cercant magnas patefacto gutture dotes
 ingiottire magis, quam sposae nosse maneram,
 425 et nullum faciunt contum, stimantque nientum
 aut sibi diavolam nodo agroppare iugali,
 quae strepitans mandet totam sotosora fameiam,
 aut velut Actaeon cornutum ferre cimerum,
 dummodo pregna sibi Bocadori tasca vodetur.

430 Dixit et a stalla pegoras simul atque caprettas,
 porchettumque, asinumque simul, vaccamque Chiarinam
 desligat et branco per pascola ducit in uno.
 Baldovina casam remanet soletta, nec imbrem
 acquetare potest oculorum, abeunte marito.

435 Penserosa manu guanzam sustentat et ecce,
 ecce repentinae sua brancant viscera doiae,
 namque novo partu miseram fiolare bisognat.
 Argutos meschina foras mandare cridores
 cogitur, ac ne sit compresa in pectore calcat
 440 spicula quae nondum natus tirat undique Baldus.
 Tantum invita fremit, nunc ve uno saepe fianco,
 nunc altro se se (visu miserabile) voltat.

Non commater adest, solitum quae porgat aiuttum,
 ancillas, servasque vocat, quibus ante solebat
 445 commandare, velut commandat filia regis,
 at vocat indarnum, quia tantum gatta valebat
 respondere gnao sed non donare socorsum.
 Non sine iure tamen multo stimulatur a fanno,
 unica dum nascit de se possanza baronum.

450 Omne, quod egregium aut lettris aut Marte futurum,
 non facili partu matris de ventre cavatur,
 fitque faticoso cruciatu praeter usanzam.
 Nascitur hic robur finaliter omne prodezze,
 flosque gaiardiae, Baldus, fulmenque bataiae,
 455 ius spadae, targhaeque vigor, per tela, per ipsa
 bella fracassator lanzarum, faxque, brusorque,
 diraque in adversis veluti bombardae catervis.
 Nec montis durezza quidem, nec azale, nec ingens

hastio, nec grossae fortis trinзера muraiae,
 460 stare sui poterunt martello salda valoris.
 Nascitur hic Baldus nullo commatris aiutto,
 nec, veluti infantes, minimum dedit ore cridorem.
 Baldovina licet sit membris tota movestis,
 sicut zerla vetus, discinctis undique circhis,
 465 se levat et baculo succurrens passibus aegris
 scaldat aquam, puerumque lavat, strazzisque revolvit.
 Inde redit lecto, requiat, lactatque fiolum,
 saepe basat, matrisque nequit satiare talentum
 suggere nunc oochios, nunc frontem, nunc ve bochinam.
 470 Ille nihil plorat, sed vultu grignat alegro,
 dumque loqui sforzat, non supplet debilis ancum
 lingua voluntati, nec tata et mamma, nec ipsam
 barbottat pappam, licet huic cognitio rerum
 multa sit, et modico puero nova stella benigna.
 475 Laetus in hoc medio sentitur iungere Bertus,
 saepeque cum cifolis cantuque guidare caprettas,
 quas simul ad ripas Menzi laghique cimossam
 ante beveratas in stallae pergama chiavat.
 Mox tezam ingrediens, zoiosa fronte salutatur
 480 sic illam: — Quid fit? bonadies, hora bibendi? —
 quo dieto crevisse sibi videt ecce fameiam.
 — O — ait, — incipiunt bene res succedere nostrae.
 Tu tibi commater? tibi tu fantesca fuisti?
 est ne puer maschius? tu rides? est ne puella? —
 485 Illa refert oculis bassis rubeoque colore:
 — Masculus est mihi natus, quem tu nosce nepotem. —
 Bertus ait: — Tibi sum fratellus, barba fiolo,
 at tibi pro nunc sim commater, baila putino. —
 Dixerat et lotis manibus laetamine sporchis
 490 se viat ad stallam, de qua per cornua capram
 retro tirat, gambasque iubens slargare dedretum,
 distesas mungit borsàs, coppamque novello
 complet lacte novam, qua frustum panis afettat,
 dumque simul niveo maseratur suppa liquore,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

LIBER TERTIUS

Baldus ab intrighis fassarum denique brazzos
traxerat, et bindas circum sgroppaverat omnes,
qui matrem mamma, qui Bertum tata domandat;
iamque fugit, nullaque guisa vult discere normam
5 andandi aut lapsu carioli aut matris aiuto.
Ipse medesmus abit, perque hinc perque inde caminat,
sed male firmatis dum sforzat currere gambis,
dumque volare viam spennatus bramatur osellus,
saepe cadit, bullasque eadens in fronte reportat,
10 maccatosque oculos opus est smaltare biacca.
Non tamen hunc videas vel parvam mittere goltis
lachrymulam, quamvis pavimentum sanguine bagnet,
quin levat, inque pedes iterum rizzatus arancat.
Invenit ipse sibi nullo insegnante cavallum,
15 seu sit harundo busa, seu sit bacchetta salicti,
seu, quam turba vocat, melegazzum, cannula melghae
cursitat huc illuc diavolettus, sistere nescit.
Non amat in gheda matris, non supra ginocchios
ninari, sed amat sibi tantum cingere steccum
20 pro stocco, lancaeque instar drizzare canellum.
Iamque, ut cunque sapit, mandrittos, manque roversos,
fendentes, punctas, colposque exercitat omnes.
Persequitur muscas, homines quas fingit et hostes,
persequiturque super muros sub sole lusertas,
25 sentit ac ingentem contentum cernere mozzas
illarum caudas tam longo tempore vivas
blasphemare patrem matremque, ut fabula vulgi est.
Sex habet ille annos, bis sex tamen inquit habere

quisquis fortezzam, quisquis consyderat ossos
 30 tam bene membrutos, personam tam bene grossam.
 Huic spallas giostris, huic gambas saltibus aptas
 Mars dedit, huic equitisque omnem, peditisque fatezzam.
 Nunc spronans cannam, cannam quoque curvus arestat,
 quam spezzat muro, ficcat ve in ventre paiari;
 35 nunc baculum, qui nuper erat corserus, aferrat,
 et piccam simulans gattamque canemque travaiait.
 Quid narrem vel quae, vel quanta sit aspera pellis
 corporis? aut cortex adversus temporis iras?
 Non illum pioggiae, tempesta, borascaque venti,
 40 non illum freddaeque nives, solesque brusantes,
 tam straccare queunt, ut possit stare mezhoram.
 Dormit ut imbattit se se, dormitque pochinum
 vel sub porticulo tezae, vel nocte sub ipso
 tegmine stellarum, et raro cum matre riposat.
 45 Hanc soians quandoque stigmat, robbat ve conocchiam
 datque focum stuppae, proprium nec ad utile pensat,
 nam filat nato mater poverella camisas.
 Non huic pluma magis gradat, quam terra iacenti;
 obdurat saxis costas, polpasque tenellas
 50 cambiat in duros substrato marmore nervos.
 Bertus desperat, quae desperatio risu
 mixta godit, quod non calzarum trenta boteghae,
 milleque scarparum valeant supplere putino.
 Autumnus, primavera, aestas, invernus ab ipso
 55 non plus guardatur, quam si sit petra vel arbor.
 Quum famet ingoiat quidquid sors mandat inanzum,
 seu coctum seu non, seu carnem sive cipollam,
 giandas, fragra, nuces, castagnas, nespola, moras,
 poma, peterlengas, spinbozzos, grataque eulos
 60 devorat, ut struzzi stomaco padiret azalum.
 Quod bibit, aut bugni liquor est, aqua mortaque fossi,
 aut, velut incappat, vinum vel dulce vel asprum.

Duxerat uxorem Bertus de nomine Dinam,
 quae Zambellum habuit subito impregnata fiolum.

65 Post tamen hunc partum, nondum finiverat annum,
quod Baldovinae veluti cugnata dolorem
attulit ingentem, quoniam infirmata morivit.
Sic Bertus mansit senza, quem Baldus habebat
pro patre, proque suo Zambellum fratre tenebat.

70 Huic quandoque iuhet post vaccam, postque caprettas
ire simul Bertus, villae simul intimat usum;
at similes non vult Baldi genitura facendas,
non it post capras, non villae agradat usanzam,
imo bianoream damatina caminat ad urbem,

75 quae sibi tam placet, ut semper versetur in illa.
Saepe domum solus facto iam vespere tornat,
sed ruptum caput et schincas quandoque reportat.
Ipse cativellus, velut est puerilis usanza,
nunc ve bataiolas saxorum, nunc ve baruffas

80 pugnorum faciens, primo aspirabat honori,
ambibatque oculis primum se ostendere cunctis.
Nec pensare velis quod pugnans ultimus esset,
sed bravus ante alios puerili voce cridabat,
et centum petras volta reparabat in una,

85 et centum testas densos spezzabat in hostes.
Baldovina tamen cartam comprarat et illam
letrarum tolam supra quam disceret «̄a, b».
Unde scholam Baldus nisi non spontaneus ibat,
nam quis erat tanti, seu mater, sive pedantus,

90 qui tam terribilem posset sforzare putinum?
Ipse tribus sic sic profectum fecerat annis,
ut quoscumque libros legeret, nostrique Maronis
terribiles guerras fertur recitasse magistro.
At mox Orlandi nasare volumina coepit,

95 non deponentum vacat ultra ediscere normas,
non speties, numeros, non casus atque figuras,
non Doctrinalis versamina tradere menti,
non hinc, non illine, non hoc, non illoc et altras
mille pedantorum baias, totidemque fusaras.

100 Fecit de cuius Donati, deque Perotto

scartozzos ac sub prunis salcizza cosivit.

Orlandi tantum gradant, et gesta Rinaldi,
namque animum guerris faciebat talibus altum.

105 Legerat Ancroiam, Tribisondam, facta Danesi,
Antonnaeque Bovum, Antiforra, Realia Franzae,
innamoramentum Carlonis, et Asperamontem,
Spagnam, Altobellum, Morgantis bella gigantis,
Meschinique provas, et qui Cavalerius Orsae
dicitur, et nulla cecinit qui laude Leandram.

110 Vidit ut Angelicam sapiens Orlandus amavit,
utque caminavit nudo cum corpore mattus,
utque retro mortam tirabat ubique cavallam,
utque asinum legnis caricatum calce ferivit,
illeque per coelum veluti cornacchia volavit.

115 Baldus in his factis nimium stigatur ad arma,
sed tantum quod sit picolettus corpore tristat.
Attamen armiculam portat gallone tacatam,
qua facit ad signum molesinos stare bravazzos.
Terribilis nunquam quid sit scoriada provabat,
120 spezzabatque libris tavolas, testasque pedantis.

Est quasi communis totas usanza per urbes
ut contrari agitent saxorum bella citelli,
unde simultates maiorum saepe comenzant.

125 Non unquam vidi tantas ex arbore giandas
sbattere villanum seu virga, sive tracagno,
dum velit ingordum porcorum pascere brancum,
quantas sub coelo video stridescere petras
cum pueri certant densi, giornique lusorem
obscurant, non tam lapidum quam turbine vocum,
130 et magis atque magis Stephanus tempestat ab alto.
Hic se se, ut dixi, retrovat spessissime Baldus,
anteque compagnos se semper cazzat avantum,
et facit e fromba tundos resonare giarones.

135 Ipse quidem causa est alzato pulvere solus
coelum obscurandi, dumque hostes, dumque nemigos
fulmine sgomentat, rumpit, day dayque frequentat,

imbolditque suos et corda in pectora tornat.
 Sed velut accascat capitano saepe valento,
 rumpitur in testa, sed se minus ille retirat,
 140 imo piat visto maiores sanguine forzas;
 quove magis teritur piper hoc, magis halat odorem:
 quove magis premitur palma haec, magis alta levatur.
 Vult potins denso petrarum monte copriri,
 quam turpi dare terga fugae, dicique codardus.
 145 Ergo casam quandoque pluens de sanguine tornat,
 atque caristiam gallinis ponit ob ova,
 quorum pars medicat testam, pars altera ventrem,
 haec saldat plagas, panzae domat illa talentum.
 At matris turbatur amor, desperat et inquit:
 150 — Mi fili, mi nate, rogo, quid rumpere tantum
 te facis? ah per amore dei, sta, desine petras,
 lassa bataiolas, quoniam tua fazza diabli est. —
 — Vultis — Baldus ait — quod ego mihi dicere lassem
 bastardum, mulum, sguatarumque, fumque putanae?
 155 siccine communem tolerabo perdere famam?
 est ne hoc oltraggio peius? vos, mater, adunque,
 tam curate pocum nostrae decus omne casadae?
 Me vantare volo, non tam simul esse gaiardum,
 quam quod basto simul totam magnare coradam
 160 his, qui bastardum me chiamant, vosque putanam.
 An beccus pater est Bertus, pro cuius honore
 decrevi centum penitus dimittere vitas?
 Cedite, mamma, precor, quid giovat plangere tantum?
 cedite, me lapidum crebram instigare bataiam,
 165 ut maiora feram posthac animositer arma.
 Quotquot ego azzaffo pueros, tot butto roversos,
 nulla quibus nec forza valet, nec regula scrimae.
 Tum me quisque vocat paladinum, meque gigantem,
 namque guereggiandi me nullus in arte pareggiat.
 170 Primior ante alios saxorum millia scanso.
 Attamen en, mater, sum sanus, sumque gaiardus,
 non mancant homines qui me, dum praeparor, ipsis

rebus amaëstrant guerrae, seu quando parandi,
 seu quando locus est pugnos sine fine menandi,
 175 unde hanc venturam laetemur habere miorem,
 quam quod ego capras, quam quod vos pascitis ocas. —
 Tam bene parlabat matri Baldinus, ut ipsa
 tune pariter lachrimat, pariter dulcedine ridet.

Lux venit interea, qua Mantua tota bagordat;
 180 prima dies maii nitido sub Apolline ridet.

Gentilhomme suum quisquam iubet ante palazzum
 plantari arhoreis antennam frontibus altam,
 quam populus chiamat de mensis nomine maium.
 Turba triumphales seguitat plebaea caretas,
 185 quas huc quas illuc seu bos seu vacca per urbem
 grassa tirat, variisque rosis ornata caminat.

Stat super alta strues foliis tessuta naranci,
 et myrthi, et lauri, mazuranae, rosque marini.

Omne piopparum genus hic, omnisque virentum
 190 ulmorum speties, querzarum, hederaeque sequaces
 sparpagnant capitum crines, decorantque quadrigas.

De pasta nevolas, de orbello mille papyros
 fila tenent, quos aura movens strepitescere cogit.

Istius in cima momariae astare Cupido
 195 cernitur alatus, puer orbis, et absque mudanda,
 diversosque strales duri scocat ille balestri.

Turba puellarum trezzas redimita corollis,
 ova gerit calathis, totam cantata per urbem.

Baldus in his etiam meschiatus cantat et ipse,
 200 talis et acquistae vult partem usque fenocchium.

Imo guadagnorum quum fit divisio, praestus
 clamat: — Namque mihi primos debetis honores,
 primae partis ero; — post primam vultque secundam.

Sed casu arrivans ubi Sancti chiesa Lonardi est,
 205 lusibus en variis puerorum squadra tumultat.

Pars ibi cum eugolis ficco ferramine giocant,
 pars ibi scannellis mittunt ad sydera ballas,
 pars ibi forcino pirlos facit ire datornum,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

245 Tune aliis quidam giottonior inquit ad illum:
 — Si facio invitum, non possis, Balde, revitum
 addere, ni primum deponas pignore nummos. —
 Baldus erat poverus, tinxit rossedine vultum,
 nec sua trentinam marzam scarsella tenebat.
 250 Iudaeo statuit quam primum vendere quidquid
 tune habet indossum; guardat per mille beretas
 rossas et nigras populi si gialda videtur.
 Non fuit una quidem, sed tres, sed quinque, sed octo,
 sed videt innumeras tinctas gialdedine brettas,
 255 namque patarinos baganaios Mantua nutrit.
 His dare vult quod habet, saium, cappamque, camisam.
 At segurtatem facit ingens turba per illum.
 Ergo prior Baldus de signo battere coepit,
 distendit laeva digitum, dextraque scanellum
 260 stringit et alquantum se gobbans: — Gioca — cridabat.
 Postea subcurrens, socio mandante, piabat
 in frontem scanni ballam, pariterque premebat.
 Illa magisterio chioccata per aëra pirlat,
 bassa tenet medium, nec surgens aethera toccat,
 265 nec campanili (velut aiunt) more levatur.
 Si contrastantes illam quandoque ribattunt,
 illico Baldus eam redeuntem firmus adocchiat,
 misuratque animo qua se se commodet illi.
 Hanc ergo ut votum fuerat mira arte ritornat,
 270 et cazzam superat primam, superatque secundam.
 Plus invidabat victor, revidabat, et altrum
 atque altrum faciens, postas sine fine tirabat;
 antequam quam Phoebus giornum portaret in aequor,
 Baldus aquistavit carlinos octo reami.
 275 Mox sibi mantellum brettamque reponit, abitque,
 ut factum dicat Berto, matrique guadagnum,
 sed puer impatiens quidam non sanguine basso,
 seu ponte Arlotti cretus seu ponte Macerae,
 280 surgit et accipiens compagnos quinque vel octo

post Baldum afrettat, cui giurat tollere borsam,
 tollere si borsam nequeat vult tollere cappam,
 at si nec cappam sacramentat velle bravettus
 rumpere cervellum, saxisque tridare misellum.

- 285 Baldus arivarat iam iam, hospedale relicto,
 ad Vescovati portazzam semper apertam,
 san Petrique super campagnam venerat amplam,
 ut longo tandem petat ipsam ponte Cipadam.
 Hic puer Arlottus Baldum improvisus achiappat,
 290 perque gulam prendens leva, dextraque daghettam:
 — Redde mihi — chiamat — carlinos fraude tiratos. —
 Sic dicens, punctam pugnali approximat occhis.
 At Baldus se se pariter disbrigat ab illo,
 et pariter brazzum cortelli tostus aferrat,
 295 deque manu scarpat ferrum, schiaffumque sonantem
 dat talem, quod dextra genae stampata remansit.
 Protinus hic pueri stolo clauduntur in uno,
 saxa piant, tundosque cavant sub veste giarones.
 Baldus mantelli voltat reparamina braccio,
 300 deque sua cappa targhae sibi praeparat usum.
 Iamque petrae, iam saxa volant, iam cazzaque frusti
 stridentes mandant velut archibusa matones.
 Baldus at in Sanctae se Agnesae forte rezolam
 pugnans retro tirat, ne in schena sentiat hostes.
 305 Mox cantone pedes animumque piantat in uno,
 quem centum picchae discantonare nequirent.
 Illi saxorum tempesta ruinat adossum,
 sed volucer nunc huc, nunc illic saltat in altum,
 et lapides agili sfronzantes corpore schivat.
 310 Praticus ut pelagi nochierus, saepe viaggium
 dum facit, undarum montagnas ecce levatas
 in se prospectans non deserit ille timonem,
 non animum perdit, sennum vexatus aguzzat,
 seit montare undas, seit rumpere, scitque cavere.
 315 Baldus idem faciens, oculata mente molares
 quunu videt in se se bassos altosque volare,

nunc caput inchinat, nunc dexter, nunc ve sinister,
sive aperit gambas, seu tollit, sive traversat,
et lapides atimo tercentum scansat in uno.

- 320 Plus tribus ille horis tanto certamine durat,
sic ut guardanti populo stupor ultimus esset.
At puer, illorum capitaneus, currit avantum,
vultque corozzatus Baldum sepelire quadrellis.
— Sta retro — Baldus ait, — sta retro, si tibi frontem
325 rupero, quid fiet? fuerit, te avviso, todannum. —
Ille nec ascoltat, nec brigam frasca refudat.
Tum demum impatiens Baldus non ultra monivit,
nec saium aspexit rasi brettamque veluti,
sed piat e terra, bassato corpore, marmor.
330 Vibrat et in stomachum sfronzanti murmure chiappat.
Ille tramortitus cascat, cito creditur esse
mortuus, unde alii pueri calcanea monstrant.
Nec stat et ipse etiam Baldus, carneria portat,
mille per intricicos, per husos mille ficatur,
335 donec campagnae factus capitaneus apertae
it gravis, ut tandem ponat sua castra Cipadae.
Senserat hoc murmur stropiati forte citelli
quidam vassallus, spaventans cuncta parolis.
Hunc Lanzalottum sbricchi dixere bretari,
340 sed Slanzagnocum gens rerum pratica dixit.
Huic talis persona fuit, corpusque disutil,
qualis erat quondam Mambrini Alfana gigantis.
Testa super gobbas stabat picolissima spallas,
non sua sed potins ad nolum tolta parebat;
345 iste bravosazzus, cagnazzus, et omnia taians,
omnia per tressum capiens, guardansque traversum,
vult gattam, ponitque manum, sfodratque dagazzam,
peiozem sed semper habet, relevatque coellum.
Hic ergo Baldum seguitat, seguitansque rechiamat:
350 — Prendite ladrettum, ne scampet, prendite forcem,
a quo spezzata est contis modo testa Zanorsi. —
His tam fulmineis gens incontrata brauris

spaventabantur, cercantque piare citellum.

Prenditur ille cito, citius sed muzzat, et instar
 355 sdruzzolat anguillae, quae nescit stretta teneri.
 Lanzalottus eum seguitat tutavia volantem;
 mastinum videas leporem incalzare legerum,
 imo asinum potius cupidum abboccare caprettum,
 sive bovem zoppum sperantem prendere cervum.

360 Baldus at, egrediens iam portas urbis, ad unum
 tractum ballestrae, stochettum prestus arancat,
 contraque sganzerlam voltans animositer ihat.
 Ille codegonus puero borrvit adossum,
 ut mastinazzus solet assaltare cagnolum.

365 Baldus ad historiam Orlandini mente recurrit,
 implicat in cappa laevam, dextraque sguainat
 verdugum et cazzans trivilatam concite puntam
 per medium bigoli ferro ventralia passat.

Vidi ego bistortam, longamque talhora pioppam,
 370 quae dudum tristi segetem morbaverat umbra,
 a pede taiari, magnamque menare ruinam,
 et facere intornum cascando sonare paësum.
 Tale ruinavit vasto cum pondere corpus
 illud, nassutum mundo consumere panem.

375 At vix spadiculam Baldus de ventre cavarat,
 ecce sibi a longe sbirraiam currere mirat,
 expedit ad cursum gambas, iterumque netatur,
 ad matrisque suae tandem casamenta ritornat.

Baldovina videns natum quam sudet, ut illa
 380 quae semper vivit leporatti more tremantis
 scribitur in facie nigro pallore, cridatque:

— Quo fugis? unde venis? quis te facit ire galoppum?
 Dic, balzane tribus pedibus; dic, matte poledre,
 cur me quottidie, cur me, cavester, amazzas? —

385 Baldus respondet: — Vultis ne, quod ipse giotonum
 mille feram tortos, mille ontas, mille travaios?
 Sum ne asinus forsan, quod sic bastone gratandam
 exponam scbenam poltronibus atque gaioffis?

De vanis non multa mihi fit stima parolis:
 390 parlent qui parlant, nunquam tolerabo nec unam
 percossam picolam nec summo tangier ungue,
 de dicto ad factum distantia multa catatur.
 Sbaiaffent homines, chiachiarent, nil estimo zanzas,
 nilque canes timeo bau bau de longe cridantes,
 395 sed griffas teneant ad se, tantumque menazzent,
 namque bravariis pellis neguna foratur. —
 Cui mater: — Fili, nescis proverbialia? nescis
 quod maior piscis solet inghiottire minorem?
 Ne vadas urbem, ne charam desere mammam,
 400 nam tibi promitto, ni praelia, costionesque,
 garbuiosque sinas, vives mihi tempore poco. —
 — Stat sua — Baldus ait — moriendi volta, nec ulla est
 foggia resistendi fatis, nullusque reparus;
 quid giovat hic nobis testam spezzare medemis,
 405 cum ciascadunis hominum semel hora fichetur?
 Sed precor, in pacem cor vestrum ponite, mater;
 non est tam sozzus, velut est pictura, diavol.

Haec ea dum parlat, sibi guardat saepe dedretum,
 suspectumque facit matri, miseramque travaiat.
 410 Ecce inter zaffos tandem barisellus arivat
 cortivumque intrat Berti, mandatque piari
 Baldinum subito, quem vult stafilare cavestrum,
 antequam rectores urbis conducere, tanquam
 miraculum magnum, factumque stupore pienum,
 415 quod puer exiguus potuit mazzare gigantem.
 Bertus erat multis abscentus allhora diebus.
 Baldus at ensiculo passaverat inguina zaffi,
 mozzaratque altro brazzum fendente sinistrum.
 Dumque alius propter detrum graffare sotintrat,
 420 donat ei subitum Baldi praestezza roversum,
 ingentique taio nasum guanzamque traversat.
 O puta, quando suis oculis timidissima mater
 inter tot sbirros, interque tot arma fiolum
 esse videt, mortumque putat, pezzisque taiatum,

425 tanto corripitur giazzati cordis afanno,
 ut misera, infelix, longosque experta dolores,
 heu, quater exclamat, quater alta voce Guidonem
 Baldovina vocat, tragico ploranda cothurno,
 quae veniens regum summo de culmine praeceps
 430 nunc ruit et tenues animam sbuccavit in auras.
 Hunc ve habuit finem stirps regia propter amorem.

Interea Baldum zafforum frotta piarat,
 tercentumque soghis strictum fert unus adossum.
 Illeque dum fertur, se scossat, seque dimenat,
 435 si funes spezzare queat, sed vana fadigat,
 nam, quae grossa torum retinere ligamina possent,
 haec eadem retinent septennis membra putini.
 Attamen, ut stizza est mamoletto innata superbo,
 portanti sese collumque addentat et aures.

440 Ecce autem casu godius Sordellus arivat,
 qui de Mottellae campis veniebat in urbem.
 Ipse cavalcabat, celerantibus ante staferis,
 iam vecchius, vecchiezza tamen non debilis ancum:
 non sofiat cornu, non dentem perderat unum,
 445 maccagnos non ante spudat, non retro corezas.
 Conspicit hic mamolum, manicis pedicisque ligatum,
 ante magistratum tanto rumore tirari,
 quanto menchiones troiani tempore vecchio
 ad Priamum regem strassinavere Sinonem.
 450 Constitit hic, retinetque briam, firmatque chinaeam,
 stare iubet sbirros, quorum tres esse feritos
 miratur, causamque petit novitatis, ut infans
 vix parlare sciens, vix andans, vixque biassans,
 sic tanquam latro, sic tanquam homicida ligetur.
 455 Cui maravianti capitanius omnia narrat,
 sed puer arditumque animum, vocemque speditam
 semper habens magis, ad Sordellum protinus inquit:
 — Gentilhomo, precor, vestrae dignentur orecchiaie
 causam orphanelli pochis audire parolis.
 460 Non possunt nostrae meliori iudice lites

audiri, nota est Sordelli fama per orhem,
qui pro iustitiae zelo dat terga thesoris.

Dicite vos, barone, prius: si contra doverum
vel vobis borsam, vel quis vult tollere cappam,
465 borsam ne aut cappam poteritis perdere sic sic
per dominum nostrum? Sed dicam fortius. Est qui
vos salit ad stradam, ferroque menazzat, et ipsam
vult animam dulcem proprio sgroppare ligazzo:
vos ne illud factum tolerare? manusque tenere
470 in cortesiam giuntas, velut ipse citellus
utor ego quando soleo benedicere tolam?

Vos ne pati, ut vobis sic foeni barba fiatur?

En quidam sbriccus, cui nullam, credite, noiam,
noiam quippe dedi nullam nisi prima didesset,
475 non vergognavit tres me seguitare miaros,
ut mihi de spallis stricto caput ense levaret.

Cur homini natura pedes dat, corque, manusque?

En ego scampabam pedibus, nam pes datur ista
pro causa; sed, ubi me nil giovasse videbam,
480 cor saldum feci, saldo quia corde periculum
omne superchiamus. Cordis manus inde ministra
quid faciat pro tune? an tanto urgente bisogno
perdiderit tempus, seu griffis scalpere rognam,
seu sub sole grisos investigare pedocchios?

485 Vos date iudicium, velut usus vester, honestum,
qui non scordatis tavolae statuta rotundae.

Si tortus meus est, torti mihi debita poena est,
si drittus, dritti causam paladinus aiuttet.

Obstupuit teneri barronus dicta putini,
490 atque valenthomum subimagnat esse futurum.
Protimus ad sbirros inquit: — Gens nulla catatur
sub coeli cappa, quae vos dapocagine vincat.
Quae vergogna ista est? tostum, cui dico? levate
hos nodos puero, nec vobis dicere cosam
495 bis facite, ut quae sit Sordelli barba sciatis. —
Cui barisellus: — Opus nostrum est ubedire senato,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Heu tantum poveros, inopes, soldisque carentes,
cernimus ad forcam canevi portare colanam!

535 Non tamen hi nostri patres, iurisque ministri
attendunt quoniam, dum cercant suggere borsas,
dum tascas mungunt alienas, dumque secundant
prava ministrorum deportamenta suorum,
iustitiam privant spada, rumpuntque bilanzas,
540 incagant iuri, monstrantque culamina legi.

Quam forchae melius poenam gens illa subiret,
quae forchae ad poenam menans sbirraia vocatur.

Quin datur his canibus portare licentia spadas.

Omnibus est vetitum taccare galonibus arma,
545 arma barisellus, zaffus fert arma solettus,
atque hominum stronzus, cui curae tollere pegnos,
unde valenthomines, atque alto sanguine nati
ferre pudent cinctas hodierno tempore spadas,
ne quoque per gentem sbirri dicantur et ipsi.

550 Si malfactorem vadunt comprehendere quemquam,
prendere non bastat, sed eum spoiare comenzant.

Hic sibi mantellum, brettam levat ille, sed iste
saionem, veluti sibi solis furta licerent.

Impietas nulla est mundo crudelior ista.

555 Instituuntur enim pro castigare giotones,
hi tamen ingordi sub manto iuris abarrant,
sassinantque homines, robbam cum sanguine tollunt.

At per contrarium facit haec destructio panis,
quando nocturnis animosa iuventus in horis

560 itque huc, itque illuc, aliquas vel quaerere brigas,
vel matinadas dilectis fare morosis:

cum procul ascoltant cordas toccare lautti,

et frictum frictum sotanellis iungere cantum,

cumque vident modica sub luce micare politos

565 seu corsalettos, seu roncas, sive celatas,

scantonant subito, scapolant, scansantque diablos,
parlantes taciti: non est hic robba guadagni.

Dixerat haec magnus Sordellus verba rasonis,

atque illis iterum mandat solvere Baldum.

570 Tostus ei paret cavalerus, vincula solvit,
nec facit ut terzam dicatur cosa fiatam.
Inde abit et patribus conscriptis dicere factum
non habet arditum, ne grostas inde reportet.
Sed Baldus natu gentilis, corde benignus,
575 ingenio praestans, animo sodus, ore disertus,
tam bella egregium ringratiat arte baronem,
ut quot verba movet tot monstret fundere zoias,
ipseque Sordellus tanto capiatur afetto,
ut secum portare bramans, voltansque mulettam,
580 mandat eum famulis in groppam mittere post se.
At Baldus, factum reputans hoc esse codardum,
quod montet sic sic alieno fultus aiuto,
continuo tundum spiccans de littore saltum,
in groppam leviter gambis se plantat apertis.
585 Quo saltu barro magis ardet amore putini,
robbat eum, portatque casam, vestitque galantum,
paggettumque facit, quo non velocior alter,
seu scopet vestas damatina bonhora patronis,
seu porgat potum, seu trinzet, sive per urbem
590 cursitet huc illuc ad agendum mille facendas.

Sed iam celesti moriens sol cascat ab aree,
noxque suas tenebras totum sparpagnat in orhem.
Gosa soporatur, quae buccis ronfat apertis.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

qui smisuratis sgomentat forcibus omnes,
 nilque deos curat, nil sanctos, nilque diablos.

30 Non illum spadae, non illum mille zanettae,
 non sbirri et zaffi terrere, nec ipse Gaioffus
 praetor in urbe potest animum domitare superbum.
 Ipsius ad grandem famam, nomenque cagandum,
 non est tam validus brazzus, tam dura gigantis
 35 schena, vel Orlandi sguardus, vel mille Rinaldi,
 qui non sconcaghent nimia formidine bragas.
 Spadazzam lateri cunctis metuendus ataccat,
 quae fuit obscuris Vulcani facta boteghis,
 hanc ve fabri rapido temprarunt fulminis igne
 40 Broth zoppus, sguerzusque Sterops, gobbusque Pyrazzus.
 Leggiadria suos brillabat tanta per artus,
 ut quaecumque potest fieri saltatio, sive
 gatta piet soricum, seu praesta leona caprettum,
 per Baldum fieret, nulla straccante fadiga.

45 Ergo Cipadicolae primates gensque bravorum,
 quique sacramentant semper simul esse fradellos,
 compellunt Baldum vinclo iuraminis: ut rex
 sit compagnorum voiatque tenere governum,
 per quem quisque tamen vitam non stimet un aium,
 50 namque ubi rex maneat vadunt sotosora facendae.
 Praecipuos sed tres delectos Baldus habebat,
 quorum legnaggium non sit scoltare noiosum.
 Primus erat magnus Fracassus, razza gigantum,
 cuius longa fuit (certe non dico bosiam)
 55 per bellum punctum brazzos persona quaranta.
 Grossilitate staro maior sibi testa dabatur.
 Intrasset boccam totus castronus apertam,
 auriculisque suis fecisset octo stivallos,
 atque super frontem potuisses ludere dadis.
 60 Spallazzas habuit vastas, largamque schenazzam,
 gambones grossos, brazzosque, amplumque culamen.
 Non erat in mundo qui hunc posset ferre cavallus,
 omnes montando schizzabat more fritadae.

65 Ingentem brancans manibus per cornua taurum,
 voltabat circum facili giramine testam,
 ut facit ad lodrium chiamans strozzerus osellum.
 Ventrosam, duramque tulit sua testa celatam,
 quae tantum vini, quantum fert zerla, tenebat.
 Larga merendendo mangiabat bocca vedellum,
 70 nec bene replebant panes ottanta budellos.
 Sint quales voiant, trinzèras atque muraias
 crollabat manibus, totasque ruebat abassum.
 Streppabat digitis ita querzas, tempore vecchias,
 ut sterpare solent aios et porra vilani.

75 Tanto ihat strepitu spatians, tantaque gravezza,
 tota sub ipsius plantis quod terra tremabat.
 Targa illi fuerat plus fundo magna tinazzi,
 bastonusque ingens non parvior arbore navis.
 Huius progenies Morgante calavit ab illo
 80 qui bacchioconem campanae ferre solebat.

Alter erat Baldi compagnus nomine Cingar,
 Cingar scampasoga, cimarostus, salsa diabli,
 accortusque, ladro, semper truffare paratus,
 in facie scarnus, reliquo sed corpore nervax,
 85 praestus in andatu, parlatu, praestus in actu,
 semper habens testam nudam, penitusque tosatam.
 Praticus ad beffas, truffas, zardasque, soiasque,
 deque suo vultu faciens plus mille visazzos,
 et simulans varias sguerzo cum lumine morfas,
 90 pochis vera loquens voltis, mala guida viarum,
 namque domandantes quae sit via dritta camini,
 insegnans tortam, comitum drizzabat in ongias.
 Portabat semper scarsellam nescio qualem,
 de sgaraboldellis plenam, surdisque tenais,
 95 cum quibus oscura riccas de nocte botegas
 intrabat, caricans pretiosa merce sodales.
 Altaros spoiat gesiae, tacitusque subintrat
 in sagrastiarum magazenos, salvaque robbas.
 Sgardinat o quoties cassettam destriter illam,

100 qua tirat offertam pretus pro alzare capellam,
 vel pro massarae potius comprare camoram.
 Tres voltas forcam praesus montaverat altam,
 dumque super scalam, manigoldo stante parato,
 cascaturus erat, calzosque daturus ad orzam,
 105 semper ab armato Baldo, comitante caterva,
 scossus erat, mediisque armis per forza cavatus.
 Qui mox ad primam tornabat protinus artem,
 unde piabatur barisello rursus, et urbem
 ingrediens strictus cordis, trans mille vilanos
 110 armatos nigris sponionibus, atque zanettis,
 protinus a cuncto populo, cunctaque palesus
 gente botegarum conclamabatur ad auras:
 — Ecce diabol adest, non lassat vivere quemquam,
 spoiavit Sancti Franceschi altaria ladrus,
 115 milleque censuras portat manigoldus adossum,
 Sancti Christofori robbavit fratribus ambos
 mēzenos, plenumque occhis missaltibus urzum.
 Non pomos brolis, non verzas lassat in hortis,
 non in pollaris gallinas atque capones.
 120 Rupit presbitero chiericam, zagumque reliquit
 pistatum pugnis, quibus abstulit inde cavallam. —
 Talibus insultat populazzus, at ille nientum
 attendit vulgi vitriata fronte cridores,
 dumque in praesonem trahitur, dum forca paratur,
 125 dum latro altuttum debet damatina picari,
 nocte cadenazzos rumpit, scarpatque quadrellos,
 presonem sbusat, tornatque robbare botegas.
 Baldus eum socios super omnes semper amavit,
 namque suam duxit Margutti a semine razzam.
 130 De te quid tandem dicam, Falchette gemelle,
 qui quoque pro Baldo iuraras ponere vitam?
 dicam, sed multis parcho forte bosardus,
 dum dicam quod ego propriis occhialibus hausi.
 Vidi ego Falchettum duplicato corpore natum,
 135 quippe viri huecas usque ad culamen habebat;

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

mangiat, et interdum gaudet leccare scudellas.
 Hunc dormire nihil Baldus de nocte volebat,
 quem toto stentare die cogebat in agris.

175 Ille fadigando vix quod mangiaret habebat,
 ipse reposando borsam nummosque tenebat.
 Pauper homo cuiquam tot vellet dicere tortos,
 sed timet a solito spallis bastone tocari,
 quem rediens de sera casam sua schena provabat.

180 Ergo die quodam solus solettus in arvo
 valde laborabat, stentans zappare fasolos.
 Iamque visentinis spuntabat Phoebus ab Alpibus,
 Zambellum iam iam mangiandi voia grezabat,
 qui per ventronem vacuas rosegare budellas,
 185 ireque per cistam grances et gambara sentit.
 Sed quia nessunus pendet carnerus in ulmo,
 quo saltem tozzi sint muffi, aut crusta casetti,
 sed quia vinessae nullus barilottus aquatae,
 qua queat almancum boccam bagnare sugatam,
 190 trat zappam longe ceu desperatus et alto
 pectore suspirum sborrat per utrumque canalem.
 Inde caput grattans dextra, culumque sinistra,
 non satiare potens ventrem, vult pascere griffas.
 Brontolat in dentes, calcataque verba susurrat,
 195 atque strepit veluti buliens pignata ravarum.

Blasphematur, maledicit, ait convitia Baldo,
 namque umberlicus schenae taccatur arentum.
 Impatiens tandem magna sic voce gridavit:
 — O cordis lancum, o vermocagnus, et oyde,
 200 oyde meus venter, mea panza, meusque budellus!
 sic taceam semper? marza sic famme crepabo?
 strangossabo miser? nec quemquam cerco socorsum?
 quae cascari potest mihi nunc desgratia maior,
 si codesella meas vado parlare cotalas?

205 Esto, fracassabit sehenam mihi boia ribaldus.
 Non ne fracassabit sebenam, nec non tutavia fracassat,
 dummodo vel solam praesumo dire parolam?

inveniã tandem, qui me distoiat afattum
 de tot fastidiis, cagasanguibus atque malannis.
 210 Quem tandem invenies? nemo, mihi crede, trovatur,
 carpere qui gattam praesumat contra tyrannos.
 Invenies forcã, quae sit conclusio doiae.
 Heu me quisque procul cazzat, me quisque refudat,
 namque repezzatum porto frustumque gabanum,
 215 nullaque tegnosã mihi coprit schufia testã,
 nullaque braga tegit nudas dietro facendas,
 et nullum tandem calzat mea gamba schifonem,
 sed ruptis scarpis digiti reperere fenestras,
 nec solum marzum servat mihi borsa quatrinum,
 220 quo possim comprare mufum de pane tochettum,
 quo mihi barberus voiat tosare pedocchios,
 qui me nocte die privum savone travaiant.
 Nausea sum factus populo, derisio genti,
 mattis garratola et nostrae zavatta Cipadae.
 225 Non mancant homines, qui dant conseia, saputi,
 sed mancant qui me piccolo dignantur aiuto.
 Omnes sunt medici, sua sed medicina negatur,
 omnes compagni, sed non compagna scudella.
 Sum riccus, quisquis pro me vult ponere vitam,
 230 sum pauper, nemo pro me vult spendere bezzum.
 Talia parlabat, quando procul ire Tognazzum
 vidit oportunum, sua cui pensiria dicat.
 Hic est ille senex, patriae pater, ille Tognazzus,
 ille cipadenses natus punire giotones.
 235 Saepe fuit consul, dictator saepe Cipadae,
 praticonus enim manezabat iura senati.
 Quisquis conseium cercabat habere Catonis,
 protinus andabat savio parlare Tognazzo.
 Portabat brettã, quae dieta est bretta taeri,
 240 de cuius piga scriptarum copia pendet.
 Consulis est proprium tales portare bolettas,
 unde datur sciri doctae prudentia testae.
 Hanc foggiam brettæ vidisse talhora recordor

in carnevali festis, et tempore matto,
 245 cum mascarantur buffones barbaque chieppi.
 Extra hunc bretonem profert Tognazzus orecchias,
 quas male sufficeret plenas nettare badilus.
 Semper habet longo nasum morcone colantem,
 de quo spirat odor, tanquam cagatoria morbans.
 250 Cascat de spallis frusti zorneia veluti,
 quem garhum populi portabant tempore vecchio.
 Haec appena coprit circum culamina bragas.
 Usat, ut usatur, calzas càlzare brasolas,
 basque satis bastat stringhis stringare duabus,
 255 interdumque scoprit vento boffante culattas.
 Pendet gallono mediis squarcina guainis,
 quae cavat anguillis tunicam, ranisque braghessas.
 Incedit, quamvis gobbo sit tergore, drittus,
 incedensque manus haeret gallonibus ambas,
 260 et pignata paret manighis manigata duobus,
 sèque pavonizans menat velut ocha quadernum.
 Saepe tamen manibus faciunt bragalia quantos,
 namque illic digiti scaldantur tempore freddo.

Hune igitur cernens vultu Zambellus alegro,
 265 se viat in frettam, currit, cridat: — Ola, Tognazze,
 ola, Tognazze, unam volo vobis dire parolam. —
 Ille catoniaca se se gravitudine voltat:
 — Quis chiamat? — dicit. — O te, Zambelle, volebam,
 te nunc apunctum gestabam pectore ficcum.
 270 Quid facitur? video sic magrum, sic macilentum.
 Nec dum mangiasti? nec dum, Zambelle, bibisti?
 Hora est ut solvas, ubi stat carnerus? arecca. —
 — Ay — Zambellus ait suspirans, — et ayme tapinum!
 non habeo panem, sacchellam cerne vodatam,
 275 non babeo vinum, vacuum quoque cerne barillum.
 Oyde utinam, sic sic ut ego, disinasset et ipse
 Baldus, et ipsa mei mangiatrix Berta poderi.
 Deh giandussa, quibus me tortis ille travaiait!
 Est mihi messeris parlandi grande talentum,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

at quum tempus adest quo sit sfodrare bisognus,
 obstant calcagnis, sehenam pro pectore voltant.
 Hi frappant brettas longo tremante penazzo,
 quae coprunt occhium seu dextrum sive sinistrum,
 320 dant centum taios calzis cossalia circum,
 casaccasque breves portant, curtosque capinos,
 ut populus videat gambas ornare velutum,
 bressanamque doro vinctam cordone daghettam.
 Nil tamen est panis, quod manducetur a casam.
 325 Intrans infrottam betolas quandoque bravazzi,
 terribilique graves assaltant caede bocalos,
 expugnantque gregum zaynis, corsumque caraffis.
 Hinc, mox, hinc nascunt illa illa sonantia late
 verba bravariae, velut est: «sagrada, putana,
 330 potta, renego deos,» et multa et plura bravorum,
 quae possunt etiam spaventum mittere coelo.
 Nunc ea dabandam peradessum mitto, sed illos
 tot sine borsettis faciam smaltire budellas.
 Non tibi dico favam, nosco quid pectore gesto. —
 335 Zambellus grattans rognam, qua plenus abundat,
 incipit: — Oyme Deus, quantum sum mortuus, oyde
 non habeo tempus tantas contare facendas.
 Hoc solamenter ego volo te certare, quod ille
 me facit, et fomnam poverosque famere putellos.
 340 Semper ego stento zappans, mea fomnaque filans,
 putti pascentes porcam; sed zappa, conochia,
 porcaque nil giovant nobis, vorat omnia Baldus,
 omnia Berta tirat pro seque suisque folis.
 Quando casam redeo brazzis stracchedine pistis,
 345 vergottam coenae pensans acatare paratum,
 groppifero bastone prius bonasera salutor.
 Nil nisi panzatas mangio pugnosque cotoros,
 cucchiarumque mihi stranium patientia praestat,
 namque ribaldazzus me chioccat, meque richioccât,
 350 et cum stanghetto dat aiutum Berta marito.
 — Cur — ait — ad stanzam sic sic abonhora ritornas? —

Mox iterum pistant, strazzant, hinc inde marazzant:
ista vivanda mea est, talis mihi coena paratur,
nec novi carnes aliter guarrire crevatas.

355 Laena videns fieri tot tortos, grafiat ongiş,
mostazzum trezzasque sibi, panzamque flagellat.
Ipse super paiam, sicut mastinus, alozo,
ille meum supra lectum cum coniuge possat.
Fer, precor, altorium, schiavus tibi semper habebor,
360 et formaiettum lactis, ballamque botyri
hoc pro servitio tibi pro donare robabo. —
Cui Tognazzus: — Habes totam, Zambelle, rasonem,
multaque me de te povero compassio brancat.
Hunc istum impazzum mihi nunc tantummodo lassa,
365 efficiam ne ultra ladro stenteris ab illo.

Talia parlatus se raptim drizzat in urbem,
Zambellusque sui tornat zapponis ad usum.
Qualis cum bocca porcus singiarus aperta,
quem cazzator habet speto pungente feritum,
370 it per boscaias, broncos sterposque fracassat,
sanguineamque bavam torto sub dente biassat,
talis Tognazzus currit furibundus ad urbem.
Ante potestatem super alta palatia vadit,
hic argumentis validis, punctoque rasonis,
375 testibus ac multis, Baldum provat esse per unum,
qui possit caldus frescus de iure picari.
Inde facit toccare manu, chiarumque videre,
furcifugam Baldum Berti non esse fiolum;
sed memorat, memorantque alii pro tempore vecchi,
380 strazzatum quondam poverum capitasse Cipadam,
qui, vaccam pleno ducens ventrone bigambem,
hanc liquit spallis Berti furtimque fugivit.
Haec peperit Baldum, peperit magis imo diablum,
qui crescens Bertum vero pro patre tenebat,
385 Zambellumque sibi tenet hactenus esse fradellum.
Sed postquam creppans mater gabiazza morivit,
ipseque sborravit Bertus cum coniuge flatum,

iste gavinellus, praedo, fugiforca, cavester,
 se totae robbae fecit per forza patronum,
 390 quae de iure cadit Zambello, ut cosa palesa est.
 Seu fas sive nefas, vult Baldus habere governum,
 cunctaque post betolas diffalcat, postque putanas,
 Zambellus vangam sine vino et pane maneggiat,
 datque nihil mangians se se mangiare pedocchis.

395 Tune homines savios praetor Gaioffus adunat,
 imo tirannazzus populi, qui saepe iacendo
 viderat in somnis venientem a Marte baronem
 mozzantemque sibi testam, se seque vocantem
 francatorem altrum patriae, populique Camillum.
 400 Hinc vilazzus homo, hinc crudeltatis amator
 magnanimum Baldum, Baldique pavebat amicos.
 Imperii zelosus erat, noctesque diesque
 mente masinabat, fabricabat in aëre multos
 castellos miser, ut poltronis usanza tyranni,
 405 suspectumque super Baldum plantaverat omnem.
 At quia grandilitas animi generosaque virtus
 tum gratum patribus, tum plebi fecerat illum,
 stat metuens regno, sed vulpis more pelatae
 mille giotonias fingit, groppatque cagiones,
 410 summittitque homines falsos, nugasque silenter
 spantegat in populum; Baldi bona fama, gradatim
 malmenata, cadens, iam facta infamia puzzat,
 bacchaturque omnes turpissima tromba per urbes,
 deque viro tanto cunctis straparlat in oris.

415 Hinc nactus causam patres Gaioffus adunat,
 conseiumque vocat, pensans occidere Baldum.
 Maxima patritiae razzae convenerat illuc
 squadra, repossato disponens cuneta vederò.

420 Est locus in quadro, salam dixere moderni,
 bancarum, populique capax, omnisque senati:
 ad cuius frontem stat eburnea scragna Gaioffi,
 undique spadiferis semper circumdata bravis.
 Hic sedet ille minax vultu, sitiensque cruoris.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 460 Ad quam deveniet sua tandem audacia finem?
 non illum facies vestrae gravitudinis ulla,
 maiestasque mei removent, non guardia noctis,
 non sbirri, zaffique fori, non mille diavoi
 spaventant, tanta est hominis petulantia ladri.
- 465 An sentit coelo, terrae, baratroque patere
 iam caedes gladiosque suos? sic contrahit omnem,
 quae sassinorum semper fuit arca, Cipadam,
 ut cives plebemque meam gens illa trucidet?
 illa, inquam, gens nata urbem destrugere nostram?
- 470 quis, rogo, frustatur nostrae sub iure cadreghae?
 quis ve tenaiatur, mediaque in fronte brusatur,
 berlinaeque ovos sentit, forchaeve cavestrum?
 nonne comes Baldi, nonne impia razza Cipadae?
 Doctoratur ibi robbandi vulgus in arte,
- 475 estque scholarorum Baldo data cura magistro.
 Hinc docti iuvenes sub praeceptore perito
 blasphemare Deum primis didicere parolis;
 mox sibi per boscos ladri domicilia cercant,
 expediuntque manus furtis, stradasque traversant,
- 480 assaltantque homines, amazzant, inque paludes
 spoiatos buttant mortos, pascuntque ranocchios.
 Dum simul hi properant, squadraque serantur in una,
 mille vides roncas malaguzzas, mille zanettas,
 spuntones, piecas, alebardas et giavarinas.
- 485 Dantque focum schioppis tufi tafi sborrante balotta,
 semper habent multo barbazzas pulvere bruttas,
 semper habent oculos scura sub fronte fogatos,
 non guardant unquam dritto cum lumine quemquam,
 sed guardant in qua dinaros parte gubernes,
- 490 sive feras tascha saionis, sive braghettae.
 Protinus ad cifolum cognoscunt esse propinquum
 mercadantem aliquem, cui robbas tollere debent,
 spoiatumque braga linqunt, ipsaque camisa.
 Praesidet his noster Baldus, rex Baldus, ab ipso
 495 tot mala dependent; Baldo cessante, quid ultra

mercator timeat? quid gens peregrina? quid urbs haec?
ad caput, o patres, est ad caput omnis habenda
sollicitudo quidem, quod mozzet spada rasonis.

500 Membra nihil possunt, cum spallis testa levatur;
frange caput serpae, non amplius illa menazzat.

Dixit et ingentem premit alto in pectore sdegnum.
Confremuere omnes, aut quae contraria Baldo
pars erat, aut vafri quos longa oratio regis
spinserat in coleram, tollentesque ora manusque
505 iustitiam clamant: — Quid adhuc mala bestia vivit?
quid nisi iacturas, homicidia, furta, rapinas,
o rex, a ladro poterit sperarier unquam?
picchentur fures, brusetur terra Cipadae,
ipseque squartatus reliquis exempla ribaldis
510 praestet, amorbator coeli, terraeque, marisque.

Tum vero ingemuit strictis pars altera buccis,
compescens digito, Gaioffo adstante, labellum.
Hic Sordellus adest, quo non audentior alter
iustitiae in partes et linguae et robore spadae.
515 Omnium ut aspexit vultus firmarier in se,
stat morulam, dehinc quantus erat de sede levatus
apparet, solvitque ingentem ad dicere linguam:
— Inclyte rex, regisque viri, vosque urbis honorem
guardantes proceres, quamvis locus iste soluta
520 labra petat, lexasque velit sine vindice linguas,
attamen, aut iure hoc, aut quadam lege rasonis,
quam natura docet, ne me angat culpa tacendi,
incipiam. Baldi animum, Baldique valorem,
Baldi consilium novi a puerilibus annis.
525 Ingenium est homini, quum prima aetate tenellus
morbezat, se se vitiorum inferre camino,
si sine cozzono fuerit nullaque cavezza
huc illuc ruerit, fert ut sfrenata voluptas.
At puer ingenuus, quamvis retinacula brenae
530 nesciat, illecebras seguitans, si forte virum quem
maturum semel audierit, leviterque monentem

principio, ne virga nimis tenerina, potenti
 contrectata manu, media spezzetur in opra,
 deposita sensim patitur feritate doceri,
 535 seque hominem monstrat, quem humana modestia tantum
 retrahit a vitio, iurisque in glutine firmat.
 Cernimus indomitos plaustro succumbere tauros,
 quorum duriciem removet destrezza biolchi,
 semper idem furiaret equus domitore carente,
 540 nec venit ad pugnum sparaverius absque polastro.
 Sic Baldus iuvenis claro de scemate natus.
 At plures video de vobis' torzere testam,
 nasutosque mihi oranti deducere nasos.
 Sat bene nunc vestri pensirìa nosco magonis,
 545 quare nolo meas ventis gittare parolas.
 Quam doleo quod longa bovi palearia vecchio
 iam mihi nunc pendent, quam quod mihi bolsa cavalla est.
 Non animus, fateor, maneat, sed forza volavit. —
 Sic ait, et surgens rediit furibundus acasam,
 550 inque tribus giornis nimio langore morivit.
 Aut (veluti exorta est suspicio) fraude Gaioffi
 exitiale bibit, medico porgente, venenum.
 Iamque reposemus, pocum, mea Gosa, priusquam
 briga sequens faciat nobis sudare camisam.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

cumque suis soeñis, Falchetto, Cingare et altris
 nunc leporem smacchiat, nunc vulpem stanat, et ancum
 30 dentiferos speto cingiales saepe sbudellat.
 Iamque timens Spingarda bragas compleverat omnes,
 se tamen innanimat, toccans sperone iumentam.
 Baldus eum videt et cupidus novitatis atrigat.
 Segue parat Cingar propter robbare cavallum.
 35 Ille arrivatus balzat de arzone redosso,
 datque manum taschae, lettram de millibus altris
 excavat, et basans cerae de more sigillum
 dat Baldo, fingitque sequi mox velle caminum.
 Baldus ait: — Quae te tam grandis fretta balestrat?
 40 imo bibe un trattum, nec non refresca cavallum. —
 Respondet: — Iubeor tribus horis esse Milano.
 Signoria tamen legat omnem vestra tenorem;
 expectabo pocum, si vultis forte coellum. —
 — Fac ita — Baldus ait, comites facit inde dabandam,
 45 scritta quibus legitur tali infucata colore:
 « Salve nostrae urbis spes tota et sola, barone.
 Nuper avisamur (post nuper, « nunc et adessum »)
 patribus a venetis, saviisque a gente Samarchi,
 qualiter in puncto disdocto mille todescos
 50 Can Mastinus habet, furibundus malque tyrannus,
 aut mazzare homines et asaccum mittere terras,
 aut guastare casas et in agris urere spigas.
 Et quia soccorsum nostra de gente Samarco
 multoties dedimus, donec Verona piata est,
 55 in qua Mastinus de Schalis scepra tenebat,
 in nos ille omnem coleram sfogare parecchiat.
 Banderas ottanta menat (Deus omnia voltet),
 forsitan ad saccum nos ibimus ante trigiornos.
 Conseium factum est, gentes armare bisognat,
 60 teque capitanium legimus, Sordellus ad ipsam
 te provat impresam, vel sit fornire bisognus
 moenia bombardis, grossis bastionibus atque
 tollere trinceras, vel protinus ire Bolognam,

deque bolognesis, deque omni gente Romagnae
 65 ducere soldados, quorum tibi nota prodezza est.
 Hoc tamen esse placet secretum, namque spiones
 arte spionandi mancant si arcana facenda est.
 Ad nos ergo statim, vista praesente, venito,
 sed solus, factumque tace, nullique palesa ».

70 Corripit in facie prima maravilia Baldum,
 stansque nihil parlat, testam gratat, omnia versat.
 Cingar, scaltrito vulpone cativior omni,
 protinus ingannum dubitat, pensatque magagnam.
 Spingardae aspectum ficcato lumine guardat.
 75 Mox ait: — Hem dic tu, quid nunc tractatur in urbe?
 quid facitur? — Spingarda, tegens ficto ore paeram,
 talia respondet: — Noster movet arma Pregaius,
 ad furiamque datur multis paga fantibus una,
 castellum Goyti iam sbombardare frequentant,
 80 ut fors audistis magnos stamatina ribombos.
 De ripa Trenti gens haec ubriaga calavit,
 celsaque passarunt montis fastigia Baldi,
 nodavere lagum, tandem venere Saloium,
 pars ibi smontavit naves, pars mansit in undis.
 85 Terra coverta armis, lacus, urbes, monsque, palusque.
 Hinc pedites sex mille brusant quaecumque trovantur.
 Inde lagum Gardae nullo prohibente traversant,
 implerunt barcas, implerunt sandala, burchios,
 contrastumque illis non fecit rocca Malherbae,
 90 quae sbombardando sibi circum circa tavanos
 discazzare potest, at nunc poltrona badavit,
 atque aliam trepidans se fingit habere facendam;
 cumque todescorum potuisset frangere classem,
 in saccum tenuit testam panzamque gratavit.
 95 Sirmio se bassum quacchiavit, more quaiotti,
 quando sparaverii sentit strepitare sonaios;
 et quamvis habeat grossos haec insula scoios,
 hanc tamen effecit vilis cagarella gaioffam.
 Nilque Desenzanus, nil Revoltella tiravit,

100 nil mantovani mater Pescheria Menzi.
 Artelaria stetit rocchae ruginenta Monighae,
 nec cum bellaci bravavit gente Padenghi,
 moeniaque antiqui fundo tremuere Lonati;
 at Solpharinus super altum briccola montem
 105 contrastare volens audax fraschetta todeschis,
 pentivit, meritasque dedit temeraria poenas.
 Saxa comenzavit villanica turba deorsum
 mittere, ne sursum gens lanzchinecca saliret.
 Per filum spadae tandem andavere tapini,
 110 et veluti sulphur flammis rocca illa piavit,
 quam Solpharinum merito chiamabimus ancum,
 nam solpharini de more incensa brusavit,
 et fuit ad magnam campagnam grande falonium.
 Inclyta non minimam fecit Capriana movestam,
 115 Volta bonae sumpsit vernazzae trenta barillas,
 quas imbriagandos mandavit contra todescos,
 hac ve bonazzavit furiam maris arte todeschi.
 Urbs tamen ipsa Godi, Sordello adstante gaiardo,
 non vult omnino squadris concedere passum,
 120 sed fornita bonis de fantis, deque vivandis,
 nocte dieque focum spudat, mollatque corezas.

Dixerat, huic Cingar soghigno parlat amaro:

— Ah quam falsorum male scit menzogna copriri! —

Mox inquit Baldo: — Ne vadas, crede, gabaris,

125 tendunt, ne dubita, tendunt hi retia moschis. —

Fracassus, taians sermonem Cingaris, alzat

testonem, coleramque foras ita pectore buttat:

— O Cingar, Cingar, moschones retia passant.

Quae mora? nunc omnes, nunc nunc andemus in urbem,

130 si sua multipedes texunt laqueamina ragni,

more tavanorum per forza forabimus illa. —

Hic Baldus, quem nulla unquam formido retentat,

non tenet in tempus stafettam. — Vade Milanum,

vade — inquit, — Sforzamque mea de parte saluta. —

135 Mox parlat sociis: — Rogo vos, remanete, nec unus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Causidici summum schiappant cridore solarum,
 nil nisi Iasones, Imolas, et Bartola, Porcos,
 in colera memorant, verbisque forantur aguzzis,
 175 mille vilanias sibi dicunt absque riguardo,
 sed non sunt dardi, non archibusa parolae,
 nam plus quam maium post verba fiuntur amici,
 inque vicem lautae donant convivium coenae.
 Mestrales currunt villanis tollere pagnos,
 180 et bastonatas pro pignore saepe riportant.
 Villani positis zappis damatina videntur
 cum scartabellis totam cercare piazzam.
 Is dedit accusam, citat ille, prenditur iste.
 Sforzantur pochis bursas vodare baiocchis:
 185 sin autem sborsant subita praesone ficantur.
 Hic nihil attendunt bursalem praeter ad escam.
 Omnes urget enim sfrenata libido guadagni.
 Baldus adest, animosa cui persona Rinaldi
 splenduit et totum fecit crollare palazzum.
 190 Viderat armatis plenam soldatibus urbem,
 vel se deceptum propter trapolare paratam,
 vel per se factum capitulum forte regendam.
 Interius dubitat, sibi saepeque guardat atornum.
 Heu quia sunt guerrae tradimenta nociva maestro
 195 qui sternit squadras uno certamine fusas,
 illum fraude tamen solus traditorus achiappat.
 Sic leo, qui porcos, ursosve superbus adentat,
 interdum parvo donolinae dente necatur.

Stabat homo latitans post grossi terga pilastri,
 200 Baldumque observans calcabat pectore flatum,
 nam prius orditam sic tramam praetor habebat,
 atque beverazzum sat grande sponderat illi.
 Vix ergo Baldus portam transiverat omnem,
 ecce in didellis post tergum traditor ihat,
 205 ut fur nocte solet feltrinis ire solettis;
 dico pedum summis digitis andabat in uno
 groppetto, et cauta dum Baldi mente sinistram

gallonem passat, manicum videt ensis apertum,
productumque foras griffis satis esse paratum.

210 Trät citus ergo manum, nihil advertente barono;
et quali soricum prestezza gattus adungiat,
tali corripuit spadam de cortice fodri.

At ventura brevis semper traditoris habetur,
non abit in longos falsorum gratia giornos.

215 Ipse viam fugiens, oneratus munere tanto,
dum pensat nullum spallis instare travaium,
ecce rapit cursum Baldus, iungitque ribaldum,
cui tanta furia tirat in culamine calcem
ut miser ille, volans per apertam forte fenestram,
220 non minus ad centum passus tommavit ab alto,
atque super smaltum se fecit more fritadae.

Sed tamen haec Baldo fuit utilis onta pochinum,
qui pariter sbirrum, pariter quoque perdidit ensem.

Tum quidam sbricchettus adest, nudansque fachinum,
225 assaltare audet tantum fraschetta valorem.

Baldus at indretum saltans, celer inde sotintrans,
huic tali pugno dextram colpivit orecchiam,
quod dentes ab utraque omnes cecidere ganassa,
illeque stramazans rupit sibi marmore testam.

230 Tune et alhora susum bravosa canaia levatur,
scopertae insidiae apparent, stratagema palesum est,
sbraiatur: — Day day, pia, paraque, guarda, retina,
ad vischium cornacchia vetus iam denique presa est,
incidit in trapolam toppus, sta salde, cavester,

235 sta quia te volumus ceu ladrum stringere ferro. —
Sic smergolantes Baldo calcantur adossum
cum stanghis, trusis, bastonibus atque tracagnis.

Infelix Baldus nullum sibi cernit aiuttum,
nec tenet almancum solettam forte bachettam,
240 et bastonatas multas relevabat ab illis.

Verum, ut cumque potest, saltans hinc inde repugnat,
terribilesque menat, dum balzat in aëra, goffos,
sanguineamque bavam rabiato spargit ab ore.

Iamque nodarorum bancos subverterat omnes,
 245 spezzaratque caput multis, calamaria trandio.

Tognazzus, qui iam strepito drizzarat uditam,
 ecce salae portam sbirris seguitantibus intrat.
 Protinus hic spadae sfodrantur mille guainis,
 quae intornum Baldo subiant, faciuntque seraium.
 250 Ille sed extrorsum balzo se liberat uno.

Squarcinam Tognazzus habet, qui primus arivat,
 primus et assaltat Baldum sic ore cridando:
 — Sta saldus, es nunc ubi tu non esse putabas,
 sis mihi praesonus, latro, sta, dico, ribalde.

255 Rende mihi te te, quid adhuc mala bestia bravas?
 rende mihi te te; si non, tibi tiro stocadam. —
 Baldus, id ascoltans, nigrum spuit ore venenum,
 atque indignato rosegat sub pectore stizzam.

Se cuidam interea canevaro tirat apressum,
 260 quem sbalorditum stravaccat pondere pugni,
 deque eius manibus mazzam de robore scarpat,
 qua se cognoscens tutum satis, illico saltat,
 cumque manu laeva calcans in fronte celatam,
 secretamque illam, quam finam bretta tegebat,
 265 trambaiumque alia stringens, spumamque biassans,
 illis moscones coepit scazzare datornum:
 paulatim forti se se in cantone securat.

Ut facit a multis si quando grangifer orsus
 cerchiatur canibus corsis, hominumque zanettis,
 270 protinus angulei portum cantonis adocchiat,
 quem per forza tenens unguas ibi drittus aguzzas
 vibrat, et hac foggia non scantonabitur unquam;
 sic facit armorum pratighissimus ille guererus,
 quem tamen ut carichis schioppettis atque balestris
 275 mirantes longe potuissent sternere mortum,
 sed vivum in manibus vult illum omnino Potestas,
 mortibus ut centum cruciet sub turre Predellae.

Tognazzus critat: — Quid adhuc, manigolde, superbis?
 en habet hormaium te forchae lazzus acoltum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

scampani iam poca illi speranza dabatur,
 mens invicta tamen nullo quantumque tremendo
 mortis spaventu cascat, modo vita gitetur
 propter honorevolas aeterna laude facendas.

- 320 Est proprium ladri merito dare colla soghetto,
 est barcaroli affogari et pascere tencas,
 est mercadanti post borsam tradere vitam,
 est praelatorum trito diamante necari,
 est furfantorum fieri pastura pedocchis,
 325 sic quoque soldati decus est, generosaque phama,
 non ludo aut vino aut bruttis marcire putanis,
 sed per mille picas, seu guerris, sive baruffis,
 centum, si tot habet, vitas dare propter honorem.
 En quoque Baldus habet lancis, spadisque foratum
 330 corpus, et ad guisam fontanae vulnera flumen
 spizzant sanguineum, quo sparso lena fiaccos
 destituit nervos, atque ut candela brusando
 paulatim ad viridum tandem arrivata stuatur.
 Pur quoties menat stangam, disquistilat unum,
 335 interdumque duos homines, non dico bocalos,
 atque super mortos moribundos mille roversat.
 Sex horas et plus guerra durarat in illa,
 quem magis atque magis virtus animositer urget.
 Diffugiunt omnes bastoni denique sorbas,
 340 atque canes multos post terga videntur habere.
 Mirum quod brazzi tam duri forza pur ancum
 servarit solidum, quo fit contesa, travellum;
 sed veluti troppo spezzatur corda tiratu,
 sic nimiae tandem succumbit stanga fadighae.
 345 Dum fortis barro super altae culmina testae
 percutit ingentem magno conamine bravum,
 illum smaccavit tenerellae more cagiadae,
 verum truncones in centum mazza volavit.
 Quo facto gens tota ruit, se calcat, et illum
 350 iamque disarmatum, iamque omni parte feritum,
 azzaffare volunt, trant sogas, trantque cadenas,

multiplicesque illi summittunt fraude viluppos.
 Rex urget, multique patres de gente senati
 dant animum zaffis, conclamant: — Prendite vivum,
 355 vivus servetur, fichetur carcere vivus,
 vivus squartetur, brusetur denique vivus. —
 Ille sed in vultu pro stizza caldus avampat,
 nilque aliud tendit, nec ad altrum sensus adocchiat,
 quam nunc dente sogas, nunc ongis rumpere lazzos,
 360 quos infinitos sibi circum tendere cernit.
 Denique per gambam chiappatur; quaque manera
 merscalchi studiant multo sudore cavallum
 terribilem morsu, calzisque, butare roversum,
 atque inter se se manibus dant vincula gentes,
 365 illeque stravoltus cadit, undique firme ligatus,
 nec valet ulterius calzos agitare superbus,
 sic Baldus capitur; primum cum fraude per unam
 de retro plantam, perque altram praestius, inde
 dantur centum humeris, brazzis, pedibusque cadenae,
 370 cum quibus a collo calcagnos usque ligatur.
 Heu Balde infelix, heu lux invicta baronum,
 te ne illum tanti caricatum pondere ferri?
 stas ve instar pegorae, quando sibi lana tosatur?
 Et tu, quae primum sborrasti ventre poëtam,
 375 Mantua, sic demens, sic grossolana fuisti,
 donaque nec nosti tibi quae gyramina coeli
 dant crebro, ut valeas urbs altera Roma vocari?
 Te stessam fallis, te stessam, Mantua damnas,
 tuque tibi stessae grandis menchiona fuisti.
 380 Te ne decus guerrae, stendardum nobile Martis,
 Baldum ferre tua sic sic a gente ligari?
 sic ve cathenari et nulla pietate feriri?
 At veniet tempus, veniet cito, crede Cocaio,
 quum generosa domus, totum cantata per orhem,
 385 sanguine caesarico veniens Gonzaga, domabit
 gentem Gaioffam, natam consumere panem,
 ac de te Arlottam poterit scazzare canaiam,

390 altas constituet leges, altrosque statutos,
 inque tuo gremio renovabitur altera proles,
 proles gentilis, cortesa, unita sub uno
 principe Francesco, qui lanza gaiarda vocetur,
 qui faciat sensu, forzaque tremare terenum,
 millibus et guerris centos acquistet honores.
 395 Hic doctus solidam super omnia rumpere lanzam,
 doctus et ad stochum, mazzamque, et fulmina spadae,
 doctus equos manegiare leves, Spagnaeque vilanos,
 doctus ad impresam rapidarum bombardarum.
 Razza cavallorum quantum sit brava suorum
 Roma scit, atque simul Florentia, Parma, Bologna,
 400 innumeraeque urbes, palii quae praemia donant.
 Mantua praeclaros pariet tune nostra guereros,
 altros Orlandos armis, sensuque Catones.
 Inde Cocaiorum surgat casa bassa meorum,
 bassa quidem cuppis, sed rebus maxima gestis.
 405 Apparent nostrae signalia vecchia fameiae
 scilicet in chartis, in muris, inque sepulchris:
 targa Folengazzi centum sbusata feritis
 pendet adhuc muro, nec non de banca balester,
 quem Nicolaus ei Picininus munere misit,
 410 cum Curtatonis sub moenibus ipse gaiardus
 solus ateravit Gattam per forza Melatam,
 qui pivam sacchi padovani scepra tenebat.
 Sed quid avantandum? toto Pizzanfara mundo
 menchionatus habet guerris quod habere bisognat.
 415 Me quoque, nec dubito, portabit phama per orhem,
 proque suo crescet plus magna Cipada Cocaio.
 Sed de proposito paulatim Gosa trabuccat,
 dumque facit panem, retrovat fecisse fugazzam.
 Gosa, redi, quo nam sine me imbriaga tiraris?
 420 Urbs sotosora diu fuerat voltata per illum
 rumore, populusque ruit, plebisque canaia,
 nescit enim causam trepidansque caminat in armis.
 At zaffi interea Baldum superasse bravezant,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Baldus at in centro terrae, culoque diabli,
clauditur, et dragmam seu giorni, sive lucernae
non habet, ac tanta est angustia carceris, ut non
carceris, at putridi videatur forma sepulchri.

465 Vermis ibi, rospusque, sorex, et scorpio se se
compagnos illi faciunt, unaque morantur,
ragionant una, comedunt et somnia tractant.

Iamque gosuta tuam revoca, Valtropia, Musam.
Sat fladonorum mihi praestitit illa snorum,
470 satque menestrarum smaltivit panza snarum.
Venimus ad finem mangiaminis, omnia pleno
ventre governantur, vos ergo lecate scudellas.

LIBER SEXTUS

Surgit ad impresam nunc gaia Comina stupendam:
Merlinoque suo venit ecce datura socorsum.
Gosa, milanesas peritissima coudere trippas,
sat Baldi schiattam, sat nascimenta, sat annos
5 et putti et iuvenis primo cantavit ab ovo.
Huc, heus, ola, veni mater Bertuzza Gonellae,
quae scaltro faceres salsam cativella diablo.
Materies tibi Cingar erit satis ampla giotonus:
furta, barerias, zardas, genus omne trufarum
10 Cingaribus incipias, cunctisque reconta brigatis.
Te rogo per testam coctam cum pelle vedelli,
quam Folletto olim sub lecto fraude robasti,
dummodo cum fata Morgana solus acenam
ire parecchiabat et arosto alzare fiancos:
15 si nostrae quandoque gradat tibi sella mulettae,
quum zobiae giornos sub nubibus uncta galoppas,
iam cane, dumque canis scaltritas Cingaribus artes,
ipse ego sordinam sofians titalora sonabo.
Sparpagnatus erat iam toto rumor in orbe,
20 qualiter ad pezzos urbs se mantoana taiabat,
ipseque torrazzi fundo cazzatus in imo
Baldus erat, nec iam vitae speranza dabatur.
Hine nihil induasiat Fracassus, trottat in urbem,
quippe cavare foras vel Baldum carcere sperat,
25 vel spetrare urbem valido per forza tracagno.
Providus at Cingar, quo non stipulatio alter,
currere post illum satagit, revocatque gigantem.

— Ne, rogo, ne vadas — inquit, — sed pensa futurum.
Pensa quid in nostram posset travenire malhoram.

30 Iuro tibi, si quam facias sotosora movestam,
taiabunt capitis Baldo in praesone borellam,
et nostrae imprudens eris unica spinta ruinae.
Nam dic, quae speties damni, quae perdita rerum
esse queat maior, quam mundi perdere solem?

35 Fac magis, ut ratio conseiat, pone furorem,
sume reposamen cordis, tune omnia vinces,
omnia spezzabis valido bastone rasonis.

Ne, Fracasse, nega te te summittere nostro
parero, nisi non salda ratione trovato.

40 Prende duos tecum socios de gente Cipadae,
quos tu saepe trovas inimicos esse paurae,
sumite corazzas, longumque plate viaggium,
deque zenoveso portu passate marinam,
donec arivetis soldani ad regna Gurassi,
45 gens ubi guerrigeras iactat mamalucca fadigas,
tenta, fac ve provam per drittum, perque roversum,
si talem fortasse queas convertere sectam,
ad Christi non dico fidem sanctaeque Mariae,
sed mage convertas veniant hunc struggere mundum,
50 ut neque tantini restet signale quadrelli.

At si forte velint et vos renegare batesmum,
cur non? dum nostri fiat vendetta patroni,
nos macometani cito deventabimus omnes.

Talibus in bandis gestorum phama tuorum
55 cridat adhuc, quam nulla unquam vecchiezza nigrabit,
tunc cum parthorum magno sub rege Sophino
banderalus eras, turcorum contra canaiam.

Ast ego fratantum, vel vi vel fraude, cavabo,
ne dubita, Baldum; Baldum, sis certus, habebo.

60 I, precor, ac voias Falchettum ducere tecum,
Moschinumque simul, quia praticus ille paronus
est maris. I, dico, ne dormi, vade, camina.

— Ayme — Fracassus ait, — tolerabo linqere Baldum? —

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

100 Nil parlat Zambellus, habens pensiria zucchae
 non gathiata minus, quam rigas carta vogandi.
 Surgens ille tamen, sguerzis cum passibus ibat,
 atque caminabat veluti res matta per urbem.
 Sed stupet esse casas tantas insemma dunatas,
 105 tot quoque contradas, tot portas, totque fenestras,
 totque canes, homines, tot mulas, totque cavallos;
 dumque susum guardat, nunc urtat, nun ve trabuccat,
 urtat in inscontros hominum, per saxa trabuccat,
 saepeque currentem trigat mirare cavallum,
 110 currentesque canes post illum rodere caudam.
 Parlat Tognazzus: — Quid sic, Zambelle, stupescis?
 Vidistin similes usquam, tantasque cotalas? —
 Ille, velut media campagna staret ad ipsum
 officium zappae, respondet voce gaiarda:
 115 — Potta meae matris, quam granda est ista facenda!
 Doh, Tognazze, precor, me lassa videre pochettum.
 Tam hellas tezas, tam bellos ipse casottos
 non vidi, postquam me matris panza cagavit.
 O quantum foenum, stopiamque fenilibus istis
 120 gens logare potest pro grassas pascere vaccas!
 Quare plus tostum non me, Tognazze, menasti? —
 Talia dum sbraiat, matronas ecce politas,
 non proprio hellas splendore sed arte beletti,
 suspicit in summis stantes guardare fenestris.
 125 Hae cito, sentita Zambelli voce cridantis,
 se se scoprierant, velut est usanza donarum,
 more galanarum testas buttare deforam,
 et quoquo strepitu se se affazzare fenestris.
 Has mirare trigat Zambellus, postea ditum
 130 porrigit in susum, pariter quoque smergolat: — Oh oh,
 angonaia, vides illas, Tognazze, fomennas? —
 Cui tacite Tognazzus: — Habes num cancar adossum?
 quid, maruffe, cridas? — Sic dicens prestiter illi
 donat punzonem costis, subterque fiancum.
 135 Urlat at ille magis, ditum magis alzat et i, oh

repplicat: — Has hellas cernis, Tognazze, reinas?
cur tam sberlucent? stellis incago daverum.

Si nostras guardo fomnas, tot guardo padellas. —

Tune cito desperans hinc vecchius desviat illum
140 in contradam aliam, sic bassa voce loquendo:

— Claude hanc boccazzam, nisi vis bastone tocari.

Nunquid, matte, putas mediis in boschibus esse? —

Dixerat atque illum super alta palatia menat.

Ante Potestatem tandem Zambellus arivat,

145 quo visto a longe coepit ridere brigata,

nam straviatus erat, nam tota mente balordus,

coctus sole, niger, squarzatus veste, bisunctus,

mostrabatque super foenum dormisse milannos,

cui veluti spergol rizzis caviata capillis,

150 festuchisque riget strami, buschisque paiari.

Pectinus hanc nunquam raspat, sed striggia bovorum:

semper habens tegnam, longasque in crinibus unguas,

namque molestatur schiavonibus ille pedocchis.

Portat zacchettum grossi, frustique bisetti,

155 quem dubitas utrum sit drittus, utrumve roversus,

fertque canevazzi curtam, strettamque camisam,

quam sine savono bis tantum smoiat in anno.

Huc igitur veniens coram praetore, tamagnam

smaravigliabat circum guardare brigatam.

160 — O codesella — inquit, — quo me, mi barba, tirasti?

Non isto plus stare volo, Tognazze, fenilo.

Hinc me torna casam, quia me scagaita molestat.

— Quid sbraias? — Tognazzus ait; — quin cernis adesse
messerum? vadas, horsu, marzocche, plusoltra.

165 Vallá, quid indusias? cui dico? vallá, diavol.

Tocca manum domino, fac chinum, piga ginocchium,

dic ve: Bonasera vobis, messere Potestas. —

Vult ita Zambellus, verum mal praticus aulae
cortesanus erat, cum porcis semper usatus.

170 Accidit ut staret suprema in fronte palazzi

scragna Potestatis, veteres dixere cadregam,

in qua non sedeas, nisi montes octo scalinos.
 Huc it Zambellus, guardat, guardansque, ficatas
 dum tenet in faciem praetoris semper ochiadas,
 175 non alzare pedes memorat, sed fortiter urtat
 inque gradu primo scapuzzat et ecce roversus
 cascat, et in schena talem piat ille cadutam,
 ut pede dischiodet tavolam, culoque fracasset.
 O puta, si centum schiopparunt pectora risu,
 180 si populus strepitans incoepit battere palmas.
 Se levat in coleram, truncum ve Tognazzus aferrat,
 quo cum Zambelli spallas spianare volebat,
 atque super dorsos Galenum ponere boschi.
 Tunc ait: — An sic sic docui te, siccine formam,
 185 materiamque dedi parlandi, brutte cavester?
 tam cito scordasti quidquid stamatina docebam?
 nonne maëstravi te grossum, quomodo bellos
 inchinos facias domino, teneasque netatum
 hunc nasum, dicasque illi: Bona vita patrone? —
 190 Sic ait, atque volens iterum maëstrare gazanum,
 scilicet inchinum curvo formare ginocchio,
 en ventosa sibi scoccat deretro coreza.
 Zambellus voluit tanto discedere bombo,
 namque colubrinam pensaverat esse crocatam.
 195 At quia post crepitum veri nasantur odores:
 qui nec aquam vitam, qui nec salnitria, qui nec
 materias alias pro sbombardare trovatas
 ederat; ast aium, scalognas, porra, cipollas;
 omnibus extemplo patuit magagna Tognazzi.
 200 Tuque medesme puta, si tunc risarola comenzat,
 si centum nasos tenuit brigata stopatos.
 Ille facit scusam stringam rupisse galono,
 omnibus at culpam facies grizzata palesat.
 Zambellum tamen ille tirat, chiamatque dapocum,
 205 chiamat osellazzum, sponsonat, stigat, agrezat,
 ut coprire suum queat hoc sub cortice scornum.
 At male Zambellus simili vezzatus in arte,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

sed late imperium, populos ac regna Bacani.

245 Cingar id audierat, totum se in tergore stringit,
omnia pro Baldo vult mente patire gaiarda;
dumque sachezatur, vaditque Cipada botino,
huic casa plus mansit barberi netta bacino.

Non latet at coram sbirris, coramque Tognazzo
250 comparet, zuratque illis, sacramentat et inquit:
non unquam tenuisse ladri consortia Baldi;
quamque potest, se se Tognazzo fingit amicum.
Denique finito iam sacco, tornat in urbem
chors armata, ferens varias in tergore strazzas,
255 diversumque parans sibi bestiamen avantum.

Uxor at interea Baldi, quae Berta vocatur,
nuda viro, infelix, vix uno tecta sochino,
de Berti poverina casis per forza levata est,
nam, velut a patribus sententia fixa dabatur,
260 possessum Zambellus habens possessor habetur.
At sfortunatam Cingar non deserit illam,
quae male stentaret, vel forte periculus esset,
ne supra scragnam, velut usat robba guadagni,
ipsa sedens teneat bottegam semper apertam,
265 ni Cingar monitis et re sibi praestet aiuttum.
Illa fiolinos lactat vidoëlla gemellos,
inque domo patris filat, spesamque guadagnat.
Quae tamen in colera nimio saltata dolore
buttat humi fusum, vellitque galone conocchiam,
270 stangonemque piat, Zambelli ad tecta galoppat,
quem bastonatis tam spessis battere giurat,
quam spessis usant villani tundere paiam.
Guai, Zambelle, tibi, si te retrovabit acasam!
Veh spallis, schenisque tuis: tempesta diablae
275 ecce tibi magnam portat furibunda ruinam.
O ventura ingens, quod eras lontanus albora,
sed tua Laena tamen, tua coniunx dico galanta,
quae te matturlum gaudebat habere maritum,
ut videt in se se bestialem currere Bertam,

280 atque vilanias sibi sic tutavia cridantem,
 quae vult, quae chiodum ficcat iam battere sellam,
 postquam nulla datur sors bastonare cavallum,
 ipsa quoque a fianco destacat provida roccam.
 Dico, Laena videns in se properare colaltram,
 285 detrahit a laevo costato praesta conocchiam,
 quam nunc nunc magno stopparum fasce gravarat,
 dumque illam pensat subito deponere zosum
 atque foiadarum simul azzaffare canellam,
 Berta sopraveniens stangam drovare comenzat.
 290 Laena carens aliis armis, cito currit ad ignem,
 cui linum et roccam porgit, focus illico seccam
 materiam brancans ita flammam tostus avampat,
 ut cito bombardans murum colubrina fogatur.
 Berta videns in se magnum crevisse falloium,
 295 terga dat, itque viam, scapolat, volat instar oselli,
 namque fogum contra combattere magna patia est.
 Altera, quae antiquas offesas mille ricordat,
 non minus incalzat, tanquam sparaveria quaiam,
 quam fugit illa, velut smerlum lodoletta sequentem.
 300 Laena studet lanam trezzis atacare fogatam,
 Berta cridat: — Mea chara soror, cugnataque dulcis,
 parce mihi, me me miseram, perdona sorellae. —
 Laena cridare sinit, quae nullis vieta pregheris
 mercadantescas plus monstrat semper orecchias.
 305 Dextra sfavillantem brasato stamine cannam
 alta tenet, sed laeva studet, dum curritur, illam
 prendere seu chiomis, scufia cascante, solutis,
 seu per guarnellum, vento boffante, levatum.
 Berta magis rancat, nonnullas iamque favillas
 310 schioppezare super coppam sibi sentit apertam,
 unde caput voltans sofiat pro estinguere pensum,
 sed nasi cimiola sui scottata bofavit.
 Hinc duplicat cursum per drittum, perque traversum,
 non aliter currens quam gatta domestica pocum
 315 ad cuius caudam porci vesica tacatur,

in qua sunt favae seu tres seu quinque granelli.
 Illa fugit, sentitque fabas post terga sonantes,
 quoque magis properat semper seguitatur ab illa
 vesica, pensatque hominem sibi currere dretum.

320 Tandem perveniens ad quandam Berta masonem,
 alitorium vocitat, vultque altam scandere sepem,
 contextam stropis salicum, plenamque rovidis.

Utque salita fuit, propter saltare delaium,
 se se cum socca spinis gathiavit in illis,
 325 stantibus in susum pedibus vilupata remansit,
 fecit scoperto solem tenebrare quaderno,
 contraque naturam superavit luna maritum.

Non stetit indarnum, sed caldam Laena conocchiam
 mersit in ecclipsim, qui iam scuraverat orbem.

330 Quando focum sensit coxas bona donna brovantem,
 vieta dolore simul, fumantem supra menestram
 sopiat, atque altro mollat simul ore corezam,
 quae potuit vento roccam smorzare gaiardo.

Quo facto, intrighis tandem se sbrigat ab illis,
 335 inque pedem saltans, animosior igne stuato,
 inchinat se se, medium rapit illa quadrellum,
 contraque cugnata magno conamine lanzat.

Laena tamen saxum leggiadro corpore schivat,
 medesimumque pians dardeggiat ad unde venivit.

340 Inter eas igitur spinorum macchia manehat,
 ultra quam se se pedezonto Berta gitavit,
 hic se brancantes per trezzas unguibus ambae
 tambussant, mordent, squarzant, sine forbice tosant.

Vidi gallinas quandoque, vel ova covantes,
 345 vel pullinorum squadras per ubique guidantes,
 appizzare brigam becchis, graffisque cruentam.

Qualiter apparent spennatis undique bustis,
 dum se beccantes raspis grassantur aguzzis,
 taliter in finem se Laena et Berta travaiant.

350 Andito tanto strepitu visinanza corivit,
 et quasi iam mortas ambas catavere iacentes,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

tam bene seit frodas animo componere torto.
 Bronzinum gerit illa caput, quod, quanta Milani
 390 artelaria tenet castellum, quanta Ferarae
 duca parecchiavit per supra perque datornum,
 non nasi (mihi crede) pilum spetraret ab illo.
 Cervicosa suum, vel versum vel ve roversum,
 sieut aristotilans, autenticat illa parerum.
 395 Vult sit evangelium quod pensat, quodve favellat.
 Tota ostinato, mattoque paranda cavallo,
 qui se fraschuzzam plantat restitus ad omnem.
 Sed quid ego ad solem candelae trado lusorem?
 sed quid ego ad savium studeo donare saperum?
 400 Tu, Cingar, melius nosti, tu saepe provasti
 quando supervivens, nec adhuc portata diablo,
 prima tua uxor te quondam Gnesina domabat.
 Dic rogo, dic nobis: qua stringas morte tiravit?
 quandoquidem phama est quod eam de pane cavasti.
 405 Sed quo seu ferro, sed quo seu flumine, sed quo
 seu lazzo moruit, prorsus nescitur, adunca
 non tibi noiosum sit, Cingar, dicere tutum,
 dum prohibet nostros festa haec hodierna labores.
 Incipe; Zambo, sede, vosque omnes, quaeso, sedete.
 410 At scozzonatus Cingar, cui tempore lungo
 ad mentem tota est, et a sennum pleniter omnis
 ars tacagnariae, sanctae quoque regula Cittae,
 se se in cervellum retinet, stratagemaque pensat,
 quo sit ab infido trapolatus forte Tognazzo,
 415 ut solet a visco trapolarier oca marina,
 namque procul dubio vivam soteraverat illam,
 quam reperit torno fusos componere tortos.
 Ergo putans factum non ancum esse palesum,
 hic stetit in puncto iuris, nullaque manera
 420 vestit zorneiam zanzarum more legeri,
 sed magis officio se se gnatonis adaptat.
 — O — ait, — o dignas semper, Tognazze, parolas
 consiliatrices, plenas Solomone, tilatas,

sentimus de te, de te neque fallimur unquam.

- 425 Non nisi laudandum est praticonis credere vecchis. —
 Dixerat, et versum Bertam cito lassat ochiadam,
 cegnandoque facit scusam, de more cativi,
 si dixit dignum parlamentum esse Tognazzi,
 quod sempiternis taietur marmore seclis,
 430 dignum quod lettris doris ut messa notetur,
 namque senem pazzum cupit his caparare losenghis.
 Berta, cativerias quae Cingaris adnotat omnes,
 quae quoque non minus est quam Cingar plena magagnis,
 vertitur ad vecchium, sic dulciter ore locuta:
 435 — Barba Tognazze, volat clarissima phama Cipadae
 de Castelluzzi regnis ad scepra Moraighae,
 non virtute mei (volo confessare) mariti,
 non quod in hoc nostro stet gens paladina tereno,
 at vestrae largo saviezzae plena tesoro.
 440 Sic alias Cipada suo cibatur ubere terras,
 porchettos ut serova suos, ut cagna catellos.
 In pede conseio si stat Cipada Tognazzi,
 conseio pariter rueret Cipada Tognazzi.
 Attamen hoc uno Reverentia Vestra capuzzat,
 445 foemineam quae sic razzam generaliter urtat.
 Fallitur ah quandoque viri doctrina saputi!
 Vos consul magnus, vos rex, vos papa Cipadae,
 cui datur in manibus tam magni brena cavalli,
 et mala sic vestram sottomittit opinio testam?
 450 Ah mi barba, nimis qui mangiat denique crepat.
 Sconsolata quidem domus est, et plena gramezzae,
 in qua nulla tenet dacattum foemina robbam.
 Foemina si maschio nunquam concederet illam
 quam debet portam, mundus sine gente quid esset?
 455 nonne sine asinis et porcis stalla pareret?
 Non maschius tolerat pariendo mortis arisgum,
 it sine pensero natorum, et coniugis, imo
 absque sui stessi cura propriaeque fameiae,
 itque solazzando ad spassum poltronus, et uxor

460 foemina si fallat quandoque, ceditque supina
 quae maraveia? Nequit calcagno sistere tondo:
 qua nil mobilius, qua nil tenerinius, et qua
 nil cascabilius terris natura tapavit.
 Ast homo, qui reputat se se genus esse provatum,
 465 maturumque, gravemque, finum, plenumque rasonis,
 de cuius larghis egressa est foemina costis,
 proh Deus! impresas quas non facit ille gaioffas?
 Non bos, non asinus, non quaevis bestia matta,
 fare quod ipse facit vellet per mille prevendas.
 470 Dicite: per vostramque fidem, mihi dicite verum,
 de quantis toto ladris piccantur in orbe,
 de quantis linguis, aut occhis, de quot orecchis
 beccariae hominum faciuntur iure malorum,
 nunquid in ipsorum numero muliercula sola est?
 475 Aut si sunt aliquae, naso numerare potestis.
 Foemina non, coelum renegans, chiamansque diablum,
 noctibus integris stat ludens perdere scudos,
 perdere mantellum, camisam, perdere bragam,
 sive sbaraino, seu cricca, sive tarocco.
 480 Foemina non habitat boscos, non spoiat, amazzat
 ladra viandantes, non praticat illa palazzum
 peiorem boschis, ut robbet, strozzet, abarret,
 scortighet orphanulos nudos, viduasque tapinas.
 Foemina non cibatur osellazzos carne rapaces,
 485 non suppis braccos, non blanco pane levreros;
 non quando sentit portam chioccare famatum,
 strazzosumque inopem, panisque rogare tochellum:
 — Vade — ait — in pacem, nec voias frangere portam. —
 Foemina non stuprat pueros, sforzatque puellas,
 490 non dat ad usuram, non scalat nocte fenestras,
 non facit alchimiam falsam, tosatque monetam,
 non seguitans campum quae sunt aliena rapinat.
 Hae sunt impresae dignae, sanctaeque facendae,
 sunt bene gesta viri, cui summa potentia soli
 495 cor sublime dedit, dedit esse, deditque vedutam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Sunt modo quinque anni, passarunt forsitan et sex,
quod Bertolinam sposavi mense novembro.

Ayme, quis illius costumos dicere posset,
535 stare pares dignos regis, papaeque moeris?
Mille quidem pegoras media beberasset in hora,
docta fuit grassos manibus componere gnoccos,
tortas, tortellos, maccum, muliebre polenta.

Non ego scordabo donec mihi vita manebit
540 splendentem manuum pellem, digitosque galantos.
At si narretur tuttum, nimis esset afannus,
quando recordor eam totus disnembolor intus,
tot bon costumos habuit quod testa capillos.

Cingar vix retinet schioppanti in pectore milzam:
545 — In verum — dixit, — femnam moruisse cotalam
est grandis codesella tuis, Tognazze, facendis.

Nam tua robba, domus vadunt sotosora, quod illa
instrumentorum fuit unica mastra tuorum.

Sed moruit; quid te plus oltra gramire bisognat?
550 Prende aliam, quae te scaldet, bon home, putinam,
ne dubita, quoniam contado stamus in uno,
quo genus ad plenum bestiaminis huius habetur.

O utinam semper sit tanta caristia panis,
quanta est donnarum per totum copia mundum! —

555 Sic ait, et Bertae cignavit, ut inde recedat,
vult quia cum solo solus remanere Tognazzo.

Berta cativa sciens quidquid trammatur ab illo
accipit inchino reverenti a barba Tognazzo
combiatum, occhiadamque illi slanzavit amaram.

560 Tuque, Comina, satis cantasti; Gosa merendam
ecce parecchiavit pro te, pro meque modernam.
Iam dudum pleno fumat bona suppa cadino.

LIBER SEPTIMUS

Maxima nostrorum sedeat praesentia patrum,
qui sese reputant solos mangiasse Minervam,
et sunt plus matti quam centum mille cavalli.

5 Ne, rogo, sdegnentur nostram ascoltare Cominam,
quae vecchium quendam zurans habuisse maritum,
inque capronazzum penitus vertisse zelosum,
sic maricondarum scudellis piena comenzat.

Cingar, amicitiam Baldi super omnia guardans,
totas ingenii sothiezzas ponit acampum,
10 vel sit opus robbam, vel opus sit perdere testam,
an queat hunc ipsum duris sferrare cadenis.

Fingit amicari volpina fraude Tognazzo,
cum quo raggionans longis diversa parolis
venerat ad causam Baldi finaliter ipsam,
15 de quo mille malos simulando dire comenzat:
qui sit fur, latro, stradarolus, forca, ribaldus,
qui sit amazzator gentis, qui mille diablos,
mille satanassos portet maledettus adossum,
qui centum meritet mortes, vel mille, vel octo
20 millia, vel centum centena miara soghettos.

Inde cavestrellus, voltans parlamen in altrum,
introit ad factum Bertae, quae priva marito,
carceribus chiuso aeternis, cum rebus habendo
iam desperatis, iam mortuis, iamque sepultis,
25 vult sibi compagnum lecti accattare novellum.

Quo dicto alquantum tacitus manet, inde comenzat:
— Sunt arcana mihi, tibi quae, mi barba Tognazze,
dire habeo, modo sis mutus, nullique paleses.

30 Est importanzae non pochae impresa cotalis,
nec nisi sub groppo confessionis habenda.

Zura mihi, quod te possit portare diavol,
si minimum cennum praesumas fare de hac re. —

— Dic — Tognazzus ait, — promitto, zuro, piabo
mille sacramentos, non talia dire neguno. —

35 Cingar suspirat tacitus, mox parlat: — Amieus
non est daverum, qui quidquam coelat amico.

Semper usanza fuit mecum servire libenter:

attamen unde mei siat interessus honoris,

omnibus incago respectibus atque guadagnis.

40 Quorsum haec? forte inquis; nam forsitan esse putabor
rebus in his, quae sum dicturus barba Tognazzo,

sive tabachinus seu qui trucimaniter intrat

furtim cantones omnes et acordat amantes.

Attamen haec quoniam fieri dritissima possunt;

45 quando quidem sacra matrimonia rite sequantur,
nullus ab officio me sancto absterreat isto.

Berta, uxor Baldi quondam, nunc solta marito,

abrasata tuum cruciatur propter amorem,

penseros mihi saepe suos e pectore sgotat.

50 Non tantos crevellus habet fundamine husos,

nec quae formaium grattat grattucchia matellum,

quantos illa suo fert pro te in ventre forato.

Semper te chiamat, semper te smaniat unum,

semper suspirat, lagnat, sibi pectora chioccat,

55 atque suum dubitat ne cor, ingrata, refudes.

— O mi belle — cridat, — cur non, mi belle Tognazze,

scis quod amo et brusor de te, mi belle Tognazze?

Mi Narcise, veni, mi mi Ganimelle, camina.

Ne me despries, ne bocca melada refudes. —

60 Sic meschina cridat, nimio tal volta brusoro

trasportata ultra proprii confinia senni.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

esse ribambitum vecchium, similemque vetusto
 Mathusalem, quae sit memoret sententia Gonellae:
 100 « Forza datur iuveni, vecchio destrezza galanto ».

Sum bellus, riccus, sum prudens, sumque gaiardus,
 est quoque grassa mihi possessio, grassaque vallis,
 vallis non per quam ranarum turba coaxat,
 non qua zenzalae nascuntur in aëre guasto,
 105 auribus et nostris cantant, dicuntque cosinum,
 ast ibi vina satis, multumque potentia recoio,
 dulcia, garba, rubras facientia denique galtas;
 vaccas tres habeo, Cervam, Moramque, Bonelam,
 quae mihi mascherpas faciunt in tempore quoquo,
 110 et sua quatrinos cumulat mihi soccida multos.
 Non mihi de paia casamentum, deque canellis,
 quos picolus boffare queat per nubila ventus,
 imo de coctis domus est fabricata quadrellis,
 cuius colmegna est cuppis coverta novellis,
 115 qui sunt ex numero viginti quinque desinae.
 Tum quidquid zappae, tum quidquid in arte cosinae
 esse potest, habeo: vangas, rastillia, rascos,
 marrazzos, rasegas, ficcos in aratra gumeros,
 hinc ve segursellos, manarinos, inde badilos,
 120 cum quibus et soleo zoccos spaccare segures,
 chiodos, martellos, trivilinos, atque trivellas,
 ferraque segandi, gramolam, misamque farinae,
 burrattos, descos, sedacia, mille facendas,
 quas narrare quidem facerem fastidia mondo:
 125 haec ad commandum charae sunt omnia Bertae.
 Doctor aratoria sum menzonatus in arte,
 doctor et a stalla grassum portare ledamum,
 omnibus in seris plenas scio mungere vaccas,
 inque rotam tondam teneros calcare casettos.
 130 Non plasentinis malghesibus atque vacaris
 invideo lactis frescum menare botirum.
 Herbida prata scio cum falce taiare seganti,
 scavedagnare agros, fossatis cingere campos,

subque ingo drizzare boves usareque manzos.
 135 Sunt mihi porcilli tres, virdo vimine facti,
 inque meo solum cortivo deputo fornum,
 tota suum solet hic panem infornare Cipada.
 Sum Tognazzus ego, sum qui conservo Cipadam,
 sumque Sinagogae princeps, archique vilanus,
 140 nil nisi Tognazzus per villas dicitur omnes,
 nil nisi Tognazzus cunctis de rebus abundat,
 sum prudens, saviumque caput, sum, dico, Tognazzus.
 Quae sine conseio magni sunt facta Tognazzi,
 crede mihi, tandem tandem menchiona troantur;
 145 sed quae conseio sunt masticata Tognazzi,
 crede mihi, bona sunt, nec possunt fallere iotam.
 Parlat evangelium, cum parlat bocca Tognazzi,
 sed quid butto viam tempus, dum tanta recordo?
 Tu, Cingar, nosti, tu scis, tu cuncta provasti.
 150 Vade viam, Bertamque trova, cui talia dicas:
 — Tognazzus mandat tibi tantas, Berta, salutes,
 quantos in coelo video de sera lusores,
 quantos cuneta foram buttant boscamina foias,
 quantas Millanus bene grassas vendit ofellas,
 155 quantos per Venetum spendunt cannalia bezzos,
 quot sanctitates peregrinis Roma palesat,
 quot vermocanos mandat Valtropia Bressae,
 quantas tota stryas Piamonti patria brusat,
 quantos consumant fratrum refetoria tortas,
 160 quantos in Napoli gens buttat ubique naranzos,
 quantos Cipadae piccat provincia ladros,
 quotve solent guastas spetiari vendere cosas,
 quot ve ladri zaffi, navaroli, stirpsque gabellae,
 quotve molinari robbant, ostique rapinant. —
 165 Sic totam milzam, sic totam dono coradam,
 tradoque me stessum Bertae vaccamque Bonelam.

Dixerat, et, rursus abbruzzato Cingere, magnum
 suspiramentum pulmone cavavit ab imo.

Cingar promittit toto fare omnia sforzo,

170 ut matrimonium tantum procedat avantum,
 inde abit impressam, Bertamque trovare caminat.
 Tognazzus manet hic, in stroppla sistere nescit,
 spudat supra manus, sursumque tirare brasolas
 incoepit calzas, stringa mollante, rapatas.
 175 Mox digitis cercat buscas subtiliter omnes,
 tratque foras albam circum collare camisam,
 saepe manu tastat grisos in vertice tosos,
 quos flavos amor esse facit parere capillos,
 foppàs crispatae studiat distendere frontis,
 180 atque savone facit vultum tirare rapatum,
 sbercifluos oculos tum Bertae purgat amore,
 quos per passatos non sledammaverat annos;
 nasum barbozzo taccatum smerdolat ungis,
 qui colat et cornu sofiat, porrisque gravatur.
 185 Bucca tumet, longaeque cadunt in pectora bavae,
 quas quandoque boves videas effundere vecchios.
 Non habet hic alium specchium quo semet adocchiet,
 quo semet faciat bellum, sed ad albia currit,
 in quibus est solitus vaccas beberare pienas:
 190 hic se specchiat aquis, Narcisi more galanti,
 hic nasum mento se cernit habere tacatum,
 atque povinatos oculos similesque brasillo,
 hic desdentatas se mirat habere ganassas,
 quae tamen ob nimium formosa videntur amorem.
 195 Aptatur capiti mufolenta beretta mazucco,
 in cuius marzo rosa candida ponitur orlo.
 Panescum lateri cortellum piccat, habentem
 de bufali cornu manicum, dotone doratum,
 cuius stringa ligat pendentem rossa guainam.
 200 Praeterea triplici borsam volante fiocco
 fertque, bagatinis plenam, levibusque quatrinis.
 Interea Cingar Bertam simulare comandat,
 quae bombasinam vestit se protinus albam,
 seque galantinam faciens, fregat ora biacchis,
 205 pectinat et triplici dispostas ordine trezzas,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quae mage galanta est vilanellam primus ataccat,
 caetera tunc alias brancat zentaia puellas,
 sed quia corrazzam Cingar spoiarat onustam,
 245 inque giuparello levis est, saltatque lezerus,
 ballarinus habet ballorum praemia semper.
 Piffaricas danzas non iotam praeterit unam,
 ireque post ballum bravanti voce comandat.
 Qualis caprettus, quum sol damatina levatur,
 250 primus de stalla borit, matremque relinquens
 huc illuc guizzat, morbezzat, saltat in altum,
 talis Cingar erat, qui spoians corpore zaccum
 tres se se brazzos saltu slanzabat in uno,
 nunc drittus pirlans, nunc bassus, nuncve levatus;
 255 mirabantque alii stupidi, gattumque putabant.

Iamque Tognazzus adest, palmas qui appoggiat utrasque
 gallonis iunctas, gobbam nec habere videtur,
 distesas portat gambas, supraque tiratum
 dum vadit, signat vix in sabione pedattas.
 260 Mox contra Bertam gambis se plantat apertis,
 mazzucusque senex mirat, doniatque puellam.
 Protinus id factum Cingar truffator adocchiat,
 unde serans oculum guardat saepissime Bertam,
 atque facit cennum, velut est usanza giotonis.
 265 Pratica Berta, prius quae norat Cingaris artes,
 stat veluti polcella, novo sposanda marito.
 Attamen ah ladros quandoque levabat ocellos,
 oreque rididulo sguardos lanzabat aguzzos.
 Oh pensare potes, quales in corde fasellas,
 270 vel sbolzonadas, sentibat albora Tognazzus!
 Suspirat vecchius, suspiransque, oybo, macagnos
 spudat maiores mocenighis atque medais.
 Stat modo supra pedem drittum, modo supra sinistrum,
 saepe caput grattat, nec statu saldus in uno
 275 restat, quin moveat se se ter mille fiatas.
 — O pissasanguis — secum parlabat, — et oyde
 siccine, Berta, meum scoraias porca magomen? —

Cingar avisarat giottones ante parecchios,
 qui voiant sguaitare senis movimenta briconi,
 280 quisque videbatur risi mangiasse menestras,
 sic adeo intantum schioppantur pectora risu,
 sed non pensat eos pro se grignare Tognazzus,
 imo plus cignat Bertae, cui Berta recignat:
 Bertaque dat bertam, bertezans atque bretonans.
 285 Dum Cingar ballat, Tognazzo passat avantum,
 et compagnonem faciens ita parlat orecchiaie:
 — Quid tardas? tecum vult illa ballare tre horas. —
 Sic ait, et passat monstrans parlasse nientum.
 Tune vecchius non bis fecit sibi dicere cosam,
 290 ad Bertam properat, si vult danzare domandat.
 Illa bochinellum stringens, parvumque musinum,
 acchinansque caput, porgit fretolosa sinistram.
 Strictis inde simul palmis ballare comenzant.
 Tunc magnam subito commovit turba risaiam,
 295 claudere sed risum Cingar studet hic, studet illic,
 nam sic ridendo potuissent rumpere zardam.
 Cingaris hic adsunt compagni quinque bretari:
 Brunellus, Gambo, Sguerzus, Schiavina, Lafrancus,
 qui semper verbis homines soiare parantur,
 300 soiabant igitur bassa cum voce Tognazzum,
 sed non tam bassa quin sentiat omnia vecchius.
 Sguerzus ait: — O quam destrezzam corpore moberat! —
 Cui Schiavina: — Vides, quam se de schena balanzat! —
 Respondet Gambo: — Levis est, multumque speditus,
 305 iuro Deum quod non saltando rumperet ovum. —
 Parlat Brunellus: — Mirum, quam saltet in altum,
 altius ire tamen poterit giupone cavato. —
 Ad quod respondet Lafrancus: — Rite ricordas,
 nam sic personam Bertae monstrabit amighae. —
 310 Audit Tognazzus quidquid parlatur ab illis,
 unde magis balzat, magis unde gaiarditer altos
 fert garlatones, coelumque toccare videtur.
 Credit evangelium quidquid dixere giotones.

Zorneiam subito spoiat, stringasque ralentat,
 315 et porgens brazzum Bertae tirare comandat,
 sicut ab alterius tirare solemus aiuto.
 Illa gavardinae manicam, manicamque camisae
 sponte pians, pariterque trabens, simul omnia ducit,
 omnia convolvit, non advertente Tognazzo.
 320 Sed tamen infinem sentit seguitare camisam,
 et casum reparare volens meschinus homazzus
 millibus in strazzis testam vilupatus habebat.
 Sed magis illa tirat, seguitat magis iste tirantem,
 valdeque sbraiabat: — Lassa, codesella, camisam,
 325 sit sat per manegam dadossum trare gabanum. —
 Dumque trahebatur nec se nec conspicit altrum,
 nam tota in toto gathiatur testa viluppo;
 semispoiatus erat, quasi nuda culamina monstrat.
 Cingar, id advertens, properat, stringamque mudandae
 330 slazzat, et in tuttum nudus tandem ille remansit,
 atque ad garlettos cascarunt denique strazzae.
 Tanta repentinam coepit risarola brigatam,
 ut centos illic Marguttos esse putasses.
 Ille viam scampare volens sic absque mudandis,
 335 vergognaeque suae qualcum cercare covertum,
 ecce pians cursum stramazzum tale piavit,
 ut tamburrinum cascans sua panza sonaret,
 namque ad calcagnos bragas vilupatus habebat,
 sicut stuppa solet polzini nectere gambas.
 340 Concurrunt nudum vecchium guardare vilani.
 — Day day — cridabant, — hay hay que cosa da rider. —
 Foemineae fazzae partem voltantur in altram,
 quae tantum buttant vergognam tempore scuro.
 Ille senatorum primus, consulque Cipadae,
 345 ante manus supra borsam nummosque tenebat,
 retro sculazzatis tavolazzum monstrat apertum.
 Qua propter vergogna focum smorzavit amoris,
 omnia vincit amor, sed scornus vincit amorem.
 In pede iam toltus velociter, inde scapinat,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

sed vobis parlo rancis vecchisque galosis,
 quos pueros centum annorum scriptura domandat.
 Vecchie, quid insanis? quo te tua bestia menat?
 nonne geris cassam mortorum tergore semper?
 390 an quia bertinam fers in cervice peluccam,
 teque rapraentas rappata fronte saputum,
 ac si stet rappis saviezza grisisque cavellis,
 tempore dadessum iuvenes non rodere cessas,
 ut rosegare solet mollem tignola velutum?
 395 Et quid sbaiaffas? ecquid, podagrose, cigalas?
 Stare magistratum manibus puerilibus, inquis,
 quod per inexpertos tractantur seria puttos,
 quod sibi sbarbati faciunt succrescere barbam,
 gregnapolaeque fregant molesinas sanguine goltas,
 400 ut iam multidies caecis videantur in occhis,
 ut iam stimentur digni (taiante rasoro)
 per quos magnifici tandem manegentur honores,
 supraque primaicias stetur dare iura cadregas.
 Hoc tamen invidiae nascit de stercore murmur,
 405 namque senes isti, se specchio quando vaghezant,
 (pro vergogna) pudent carolentam cernere fazzam.
 Personam beltas non amplius ulla galantat,
 aurea de argenti facta est caviata colore,
 bocca pluit bavas, ferro sdentata tenaiae.
 410 Semper ab ambabus sordina sonatur orecchis,
 gutta cadit naso, spudat vecchiaia macagnos,
 atque carettonis sbolsat de more cavalli.
 Deque povinatis oculis ad pectora colat
 sbercia, sed labrum recipit cagatoria nasi.
 415 Haec ea specchiantes miseri tristantur, et aspris
 morsibus invidiae dentrum lacerantur et extra;
 antiquas memorant festas teneramque iuventam,
 quando stringati drittis cum passibus ibant,
 quando fracassabant giostranti pectore lanzas,
 420 quando stringebant tundos sperone zanettos,
 quando saltisono ducebant ordine hallos,

quando vaghezabant oculo cignante morosas.
 Haec eadem vecchius memorans, cruciamina sentit
 qualia Prometheus baratro cazzatus in imo
 425 sentit, osellazzo semper rosegante figatum.

O nimis improprium senibus, vecchisque bavatis,
 pectus amoroso plenum gestare brusoro!

Cingar at interea, smacato barba Tognazzo,
 en quoque amicitiam Zambelli curat hahendam,
 430 ut quoque Zambellus collum sibi rumpere possit.
 Hic postquam robbae se viderat esse patronem,
 in stroppla male stat, nimia sburlante legrezza.
 Ponere cervellum rebus disponit agendis,
 parecchiatque casam multis implere ricchezza.
 435 Uxorem chiamat Laenam, sibi tirat apressum,
 atque basarottum dans illi parlat: — Habemus,
 ad corpus lanchi, tot quot squaquarare valemus.
 Non ultra faciet nos Baldus vivere stento.
 Vis mercantiam pariter faciamus? ad urbem
 440 quottidie vadam, multas trafegare facendas.
 Tu quoque fra tantum roccam, fusumque drovabis.
 Spero quod in curto veniemus tempore ricchi,
 nec multam facio stimam si cornua porto,
 omnia sunt operanda quidem casone guadagni. —
 445 Ad quem Laena inquit: — Faciam cuncta ista libenter.
 An scis quod grosso voluit me battere legno
 Berta, nec offesam possum smemorare cotalam?
 Chare marite, meum voias satiare talentum.
 Fac, ut in hanc vaccam penitus vendetta fiatur.
 450 Nonne cavallus eris, nostrum si linqis honorem? —
 Respondet Zambellus: — Habes, mea Laena, rasonem;
 Berta fuit semper nostris contraria spallis,
 incaghemus ei re vera et ventre pieno. —
 His dictis magnam tractant insemma facendam,
 455 qua fiat Bertae dictu mirabile scornum.
 Circa quinque horas de lecto nocte levabant,
 ante ussum Bertae pleno ambo ventre cagabant.

Parce mihi, lector, si nunc tibi Musa puzabit.
 Berta levans strato damatina honhora catabat
 460 lombardas semper sua supra limina quaias.
 Cingar, habens candam vulpazzae more pelatam,
 Zambelli talem cito iudicat esse prodezzam.
 Quid facit astutus? stomachum sibi fortiter armat,
 quottidieque illas fezzas in vase repostas
 465 servabat, donec fuit urzus stercore plenus.
 Berta stupescebat, causamque petebat ab illo,
 at Cingar noscens quod foemina vas sine fundo est
 semper dicebat: — Cognosces denique causam. —
 Mox illam tollens completam fecibus urnam,
 470 desuper effudit dulci de melle bocalum,
 ut quod stercus erat mel esse appareat extra.
 Hauc levat in spalla, tacitusque caminat ad urbem,
 sed stravestitus, quia toti est cognitus orbi.
 Dumque ihat, vidit Zambellum; protinus illum
 475 advocat, et dicto manifestat nomine se se.
 — O Zambelle — inquit, — o mi Zambelle galante,
 expectes, quaeso, non me cognoscere pares.
 Sum bonus ille tibi compagnus, nomine Cingar,
 qui tibi portavit, portat, portabit amorem.
 480 Quomodo stas vel tu, vel quomodo stat tua Laena?
 Tocca manum, certe mihi pares esse gaiardus,
 atque bonam chieram nobis tua fazza palesat.
 — Sum — Zambellus ait, — sat sanus satque gaiardus,
 est quoque Laena simul sat sana satisque gaiarda.
 485 Sed dic, quid portas mastello, Cingar, in illo?
 Vis, ego te altoriem? somam portabo libenter. —
 Tune Cingar, fingens se straccum, dixit: — Aita,
 istud aita, precor, de spallis ponere pesum. —
 Zambellus positis manibus discarigat illum,
 490 fratantumque rogat quid soio portet in illo.
 Sed Cingar, frontem nullo sudore madentem
 dum fazzoletto ficta stracchedine sugat,
 respondet, tanquam scoprendo arcana sodali:

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

530 secretum tamen hoc nulli scoprire memento. —
 Tune alzans brentam, Zambelli tergore ponit,
 antequae festinans creppat sub pectore risn.
 Iam sunt in piazza: mercatus ubique patebat.
 Cingar Zambellum gestantem pondera fezzae,
 535 dissimulans fazzam, speciarum ducit ad unum,
 ad quem ingrediens, Zambello stante deforam,
 cautus parlat ei non plus quam quinque parolas:
 — Vultis apum merdas istas comprare, magister? —
 Non Zambellus «apum», sed «merdas» dicere sentit,
 540 unde stupescebat fieri sic vendita puzzae.
 Ille statim risit spetiarus turpe vocabol,
 et qualchadunum cito iudicat esse bufonem,
 qui sic dicit apum mel merdas esse, caleffans.
 Tune primum extremos digitos in mella ficavit,
 545 quae super ascondunt dulci sub tegmine stronzos,
 in boccam ponit, velut est usanza, liquorem,
 dolcezzam gustat solam nec stercora tangit,
 unde fidem praestat falso, creditque bugiae.
 Ergo hic mercatum faciunt, tres ille pesatos
 550 atque trabucantes scudos de mille quatrinis
 excavat, bosque tirat Cingar, pocamque tirando
 esse dolet barrus tanto pro melle monetam.
 Iamque vodare parat spetiarus Cingaris urzum,
 quem illi restituat proprioque immittere soio,
 555 unde palesari poterat bareria defattum.
 — Heus tu — Cingar ait, — peradessum desine zerlam.
 Nunc nunc tornabo, vado comprare cosettas
 nescio quas modicas, post quas pro vase redibo. —
 Dixerat, et chiamans Zambellum praestus arancat,
 560 ac ita gabbatus spetiarius ille remansit,
 ac ita vulpones vecchi quandoque trufantur.
 Hoc meritamente fortunae in rebus acascat,
 ut qui dinari seu dritte sive roverse
 pro casia et pilolis pochetinis, proque syroppis,
 565 magno tirantur numero, complentque scudellam,

ut faciant merdas vitamque cagare brigatam,
sic in materia tandem spendantur eadem.

Stercus ut acquistat scudos, ita stercora scudi.

Magna sed interea Zambellum cura molestat,
570 mercatum penitus vult exercere carognis.
Iam complet grandem tali de merce tinazzum.
Per quancumque meat stradam, poltronus amorbat.

Unde die quodam tulit alto in tergore plenum
de pacchiarina mastellum, trottat ad urbem,
575 giungit et in plazzam: caricus se ficcat in omnem
bottegam cridans: — Hanc porto ad vendere merdam,
an comprare istam vultis? domando doverum.

Est bona robba quidem, frescamque cagavimus ipsam. —
Si tantam rident sciochezzam, pensa tu ipse.

580 Sed mala Zambellum poverum ventura guidabat,
nam tandem seguitans spetiarum venit ad illum,
quem iam scornatum Cingar cativellus habebat.

Ille, ubi Zambellum sporco sub pondere vidit,
pistellum piperis iecit, stangamque piavit,
585 inde pianinum vadens post terga bonhommi,
atque super palmas spudans bastone restricto,
percutit heu brentam, magno resonante fracasso.

Brenta soluta statim, spezzatis undique circhis,
decidit in fasces, hinc stercora tota liquescunt,
590 per faciemque fluunt Zambelli, perque davantum,
perque deretro cadet stomachosi broda liquoris.

Totus fezza paret, fugit hinc, fugit inde, cridatque:
— Oyme meas spallas, mea terga, meosque galones. —

Sed speciarus eum non lassat, prendere flatum,
595 perseguitat, nunquam ve deest menare tracagnum,
nunc istam, nunc illam se cacciat ille bottegam,
altoriumque petit, sed pulsus ab omnibus ullum
non habet aiuttum, stranium quia rendit odorem.

Turba puellorum currit: day dayque richiamat,
600 saxa tirant, marzasque ravas, centumque carognas.
Currunt Brettari semper treppare parati,

matronae testas extendunt supra fenestras,
 tum barisellus adest zaffis comitantibus et quid
 et quid hic est rumor tantus, vult scire bravando.

605 Zambellum accusat speciarius ante brigatam,
 quod sibi vendiderat lorduram melle copertam.
 Zambellus plorans negat hoc, provat esse bosiam,
 sbraiat enim, sbraiansque cridat: — Non ille daverum

610 sum, messere, fuit Cingar, fugiforca vocatus,
 quem voluit tantas praetor squartare fiatas. —
 Tunc puzzae signale videns cavalerus apertum,
 prendit Zambellum, brazzis deretro ligatis,
 communique illum facit in praesone serari.

Cingar, ut hoc didicit, subito de more tacagni
 615 Laenam Zambelli moieram trovat acasam,
 quae supra scragnam paiae ingramita sedebat,
 sustentansque manu guanzam plangebatur amare,
 namque sui audierat peradessum fata mariti,
 nec seit partitum, nec scit retrovare modellum,
 620 conseium nec habet, per quod de carcere tretur.

Cingar singultans intrat sugatque veletta
 fazzoloque oculos, spudazzo apostam madentes.
 Monstrat flere sui Zambelli damna sodalis,
 et confortat eam tamen omni fratris amore,
 625 atque parolinas usat plus zuccare dolzas,
 ut voiat meschina suum cor tradere paci,
 si sibi consortem robbabit forca picandum,
 publica quandoquidem totam sit phama per urbem:
 in Piccardiam Zambellum pergere ladrum.

630 — Me miseram — tune Laena cridat, — quia mortua casco.
 Quid nam, Cingar, ais? Zambello forca paratur? —
 Sic parlans, chioccatque manus, strazzatque caveios,
 Cingaris altorium supplex marzocca domandat.
 At Cingar plorans inquit: — Sorelina, quid ultra
 635 posse putas a me fieri? speranza niuna est.
 Passavit iam merla Padum, sua vita soravit.
 Attamen ut noscas, noscatque lovagna Cipadae,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

te sfalsasse pesas, scarsasque tenere balanzas?

675 Nonne, ribalde, canum stronzos merdamque caprarum
pro diaquirone vendis, pilulisque detribus,

proque bonis tristas non cessas vendere robbas?

Ecce in pallazzum festino, citaberis illuc,

teque para contra testes defendere centum,

680 qui meritant, ut. ego, si quid valet ipsa honorum
dabenitas, ad quos omnis credenza quadretur.

Ad corpus... sed non volo blastemare, botegam
sacchezare tibi faciam, poltrone gaioffe.

Siccine te ad costum poveri arricchire putasti? —

685 Sic dum parlabat, multa hic brigata ragunat.

Hinc abit ac trotans ficto petit ore palazzum.

At cagarola piat spetiarum magnior illa,

quam sua saepe facit povero scamonea vilano.

Quid faciat nescit, spazzatum se videt esse,

690 ni sibi provideat, reparetque repente ruinam.

Staderas nunquam falsas tenuisse recordat,

attamen o quantum simili pro errore stopinat!

Ast intellectum dedit huic vexatio drittum.

Protinus accelerat post schenam Cingar, ac sic

695 hunc vocat: — Expecta, precor, o compagne, pochinum. —

Sed mercadanti facit ultro Cingar orecchias;

plus chiamat spetiarus eum: — Tibi dico, fradelle,

ola, mane, tantum sex audi, quaeso, parolas. —

Tandem se atrigat Cingar, quid vultque rechiedit.

700 Ille pregat, supplexque facit gatamorta: — Quid — inquit, —

bon compagne, lucri de me aquistare valebis,

si mihi tum robbam facias, tum tollere vitam?

Ah per amore Dei, si te fortuna guarentet,

ne des accusam tanto pro crimine tantam!

705 Tempore praecipue nostro giornisque dadessum!

In quibus, o quantos cum bocchis cernis apertis

stare lupos, miseram gentem ingoiare paratos.

En aliquod donaho tibi, neque contra vilanum

procedam ulterius de stercore melle coverto,

710 imo zuro tibi quod eum de carcere trabo. —
 Cingar ait: — Certe campasti grande periculum,
 namque amisisses totam de iure botegam:
 forsitan et praetor fecisset rumpere collum.
 Errorem tamen hunc tibi parco, dummodo serves
 715 quae modo fecisti promissa, tiresque bonhomum
 de praesone tuis spensis, ut iura comandant.
 — Sum contentus — ait speciarius, — inde bachioccus
 et mazzuccus homo sborsat vacuatque crumenam.
 Cingar cuncta piat, medicorum more negantum,
 720 praesonemque simul tacito petiere camino,
 quae communis erat, non quae sit turris in imo.
 Zambellus, viso confestim Cingare, currit:
 totus et allegrus venit ad ferrata fenestrae,
 atque cridans aliquod soccorsum chieдит ab illo.
 725 Cingar ait: — Taceas, taceas, dic, matte, pianum,
 deque bona voia voias nunc esse, quod ipse
 solus ego nunc nunc hoc te de carcere trabo,
 denariosque meos non sparo spandere pro te,
 et iam pagavi multam nunc usque monetam.
 730 Hic homo, qui mecum est, qui te battivit atortum,
 zurabit coram populo fecisse bosias,
 quum dixit merdas humanas esse bovorum
 stercora, quae paucis poterat comprare baiocchis.
 At semper nostrae sunt magna desasia merdae. —
 735 Zambellus respondet: — Ego tamen esse pagatus,
 esse satisfactus vellem de stercore perso,
 quod sfrantumando mastellum perdidit iste.
 Dic, Cingar, patiar precii dispendia tanti? —
 Ad quem Cingar ait: — Talem mihi lassa facendam,
 740 quattuor ipse tibi merdae promitto barillos.
 Iamque vale, propero, nunc nunc exhibis et o tu,
 o speciare, veni mecum praetoris ad aulam. —
 Sic abeunt, frappisque suis, chiachiarisque repertis,
 cuncta provat Cingar, zurat, sacramentaque brancat,
 745 nec prius attrigat quam centum mille bosiiis

solvat Zambellum propriusque retornet a casam,
et nummos quos Laena dedit sua tasca guadagnat,
et quos menchioni speciari temma pagavit.

750 Sed iam pro merda stomacatam cerno brigatam,
atque mihi nasum Musae tenere stopatum.
Parcite si vestras re tanta implevimus aures,
nam magis implenda est auris quam bocca, valetete.'

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

atque super steccos ignorat scribere contum,
ista pro causa praecepit Laena marito:

30 ut vendat vaccam, nec tolгат allora monetam,
ast in credenzam, si quis vult tradere quidquam,
quidquam in credenzam capiat, tamen omnia fiant
testibus adductis; et quisquis comprat ab illo
det bolletinum, fidei pro pignore, scriptum,
35 namque die sabato vult ipsa rescodere nummos.

— Sic faciam — Zambellus ait; — sta in pace fratantum. —
Mox vaccam stimulans — Zais, — inquit — zira, mamao. —
Subbiat inde, velut quum menat plaustra biolcus.
Cingar id audivit, Berta referente, quid egit?

40 Non stetit abadam, preparat, properansque susurrat:
— Qui nimis indusiat, caldum non mangiat arostum,
et male se allogiat, qui troppum tardus arivat,
amisitque bonum tardans limaga boconem. —

Talia dum secum meditat, frezzose caminat,
45 et veniens urbem sperat quistare Chiarinam.
Ingreditur plenam varia de merce botegam,
quam tenet hebraeus, Sadoccum nomine dicunt,
qui circumcisis pollebat munere trino,
signatusque Deo fuerat, ne incognitus esset,
50 lumine sguerzus erat, pede zoppus, tergore gobbus.

Qui centum miseros usurae sfecerat arte.

Vestimentorum pendebat copia grandis:
cappae, zupones, calzae, variaequae pelandae,
zacchetti, socchae, guarnelli, sive camorae.

55 Cingar, deposito pegno, velut usus habetur,
sguarnazzam vestit frustam, totamque bisuntam.
Inde facit propriam sibi gialdam tradere brettam,
et vestes adeo similes giottonus adobbat,
quod circumcicum pensasset quisque Sadocchum.

60 Iam rivat in piazzam, baganaius creditur, ecce
vacca procul visa est Chiarina, suusque biolcus.
Protinus incipiens garletto vadere zoppo,
et claudens oculum sguerzo cum lumine dextrum,

et fingens gobbam storto gallone caminat,
 65 de passu in passu iudaica verba susurrat.
 Sbraiat Zambellus, quanto sbraiore potebat:
 — O quis homo vult hanc bellam comprare vedellam? —
 Cingar, ut ascoltat, vix calcat pectore risam.
 Hune tamen incontra veniens, hunc primus afrontat,
 70 et stralunatis oculis gambisque retortis,
 sic ait: — Ipse tuam comprabo, rustice, vaccam.
 Quid vis? quid montat? solum pete, quaeso, doverum. —
 Cui Zambellus ait: — Si vis comprare Chiarinam,
 ecce tibi vendam, nostrum faciamus acordum,
 75 nolo peraddessum pro ipsa tirare monetam,
 ast in credenzam mihi da quodcunque talentat,
 atque manu propria voias mihi fare bolettam,
 namque die sabato veniet riscodere nummos
 Laena, tibi reddens cartam pro pignore scriptam. —
 80 Respondet Cingar: — Venias, ita nempe pagabo,
 sed vaccam mena tecum, sic mattus adunca es,
 qui venis et smemorans lassas deretro Chiarinam?
 — Oh — Zambellus ait, — non sum; zais, valla, camina. —
 Ergo marangonis simul intravere botegam,
 85 a quo credenzam Cingar lignaminis emit,
 in qua tres pisces abscondit nomine barbos,
 qui barbi tales ovos in corpore gestant,
 quales si comedas ventramina tota cagabis.
 Mox piat inchiostrum, multa praesente brigata,
 90 scribit in hac forma, hebreorum more roverso:
 « Zambellus, Berti Pannadae filius olim,
 vendit iudaeo Sadoccho nomine vaccam,
 cui dare promittit sabato veniente futuro
 octo fiorinos Reni, testante Catoio,
 95 Bergnaccaeque simul, Mengo, pretoque Giarono,
 in quorum ipse fidem nomen subscribo Sadocchi ».

Hoc facto pigat cartam, stampatque sigillum,
 credenzamque simul Zambello mittit adossum,
 atque casam versus mandat, retinetque Chiarinam.

100 Zambellus sudat, nimium credenza pesabat.
 Laetus abit, magnumque putat fecisse guadagnum.
 Cingar ad hebraeum tornat, redditque pelandam,
 vendit et ulterius sub forma Cingaris illi
 vaccam Chiarinam, pro qua tirat octo ducatos,
 105 nam cito maturum paritura est illa vedellum.
 Non appena quidem nummos zaffaverat illos,
 Zambellum nimio credenzae pondere tardum
 praecedit cursu, truncans per devia stradam.
 Inde urbem versus rediens, videt ecce propinquum
 110 Zambellum contra venientem, fasce sub ipso
 valde fadigantem et multo sudore bofantem.
 Sed labor hic animo nihil est infestus alegro.
 Cingar praeteriens non illum noscere fingit,
 sed Zambellus eum cernens sub pondere restat,
 115 et vocat: — Heus, Cingar, quo vadis? resta pochinum. —
 Cingar se voltat: — Quis me vult? — inquit, — oh certe
 non te cognoram, Zambelle galante, sub ipso
 credenzae peso; quid nam portatur in illa? —
 Ad quem Zambellus: — Robbas trafegare bisognat,
 120 sum mercadantus, vendo, comproque facendas,
 tu memorare tamen debes, sensuque tenere
 quando spondesti merdae mihi quattuor urnas. —
 — Ne dubita — dixit Cingar, — promissa dabuntur.
 Iam non materia quis erit te ricchior ista?
 125 Non ego deciperem te, mi Zambelle Panada,
 quae tibi promisi semel, attendenda memento.
 An te piccandum modo de praesone cavassem,
 si, Zambelle, tibi non esset Cingar amicus?
 Sis certus, quod habes et semper habebis amicum.
 130 Sunt haec verba tamen, potuisti cernere provam.
 Sed dic, quid portas? quae mercantia trovata est? —
 Ad quem Zambellus: — Pisces credenza piavit,
 quos mea mangiabit, veluti mangiare talentat,
 uxor quae praegna est et habet sub ventre putellum,
 135 ad quam non ullum lasso mancare bisognum;

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Sit maladetta dies, in qua mihi mater Agnesa
 dixit: — Zambellum sumes, o Laena, maritum. —
 Quid seguitas ancum? sta quetus, brutte ribalde.
 175 Non cessas auchora domum scovertere? me me
 scontentam! descende cito, descende, gaioffe. —
 Zambellus magnam se sentit habere pauram,
 iamque tracagnadis schenam disponit usatam.
 Qui tamen in scala, dum culmine callat ab alto,
 180 dicebat supplex: — Perdona, Laena, marito.
 Fretta cosinandi pisces fare talia suasit. —
 Illa sed in furia non audit verba tapini,
 omnibus ut forzis scalam ruzavit in illam,
 quod plus quam voluit prestum descendit, et aspram
 185 inter saxa dedit scala ruinante culadam.
 — Oyme — cridat, cridat: — oyme, Deus, perdona, sorella,
 perdonanza, precor, me, sum contentus, amazza,
 talia si may plus ego fecero, parce, padimma. —
 Sed supra trippam saltaverat illa mariti,
 190 quem pugnis, calcisque simul furiosa marazzat.
 Huc visinanza venit, rumore currit ad illum,
 Zambellumque trovat sub calcibus esse diablae.
 Non tamen est mirum, quia cosa novella niuna est,
 saepe tracagnabat menchionem Laena maritum;
 195 ut multi similes Zambello hinc inde catantur,
 quos ego non homines sed grossos chiamo boazzos.
 Inquirunt causam villani, Laena recontat,
 sed mercantiam credenzae quando Tognazzus
 ac reliqui patres illo narrante piarunt,
 200 non sine cordoio Laenae doluere travaium,
 per saviosque omnes fleta est praesura Chiarinae.
 Nec tamen interea se se Zambellus atrigat,
 vix se bastoni subduxerat, illico barbos
 igne coquit, mangiatque ovos, atque omnia spazzat.
 205 Quo facto ad campos vadit zappare fasolos.
 At venit ad Laenam secreto tramite Cingar,
 qui per diversos audivit cuncta spiones,

ingentique doia simulat lachrimando teneri,
 biasmat Zambellum, quod sit tam senza governum,
 210 nec piet hormaium longo post tempore sennum.
 Laena magis lachrymans sua maxima danna recontat,
 et quod credenzam tulerit pro pignore vaccae,
 et quod peius erat nescit cui traditur illa.
 — O mala res — inquit Cingar, — sed desine, Laena,
 215 aut vaccam aut nummos spero quod habebis adessum.
 Non tibi mancabo, me guarda, meumque segura
 possa super pectus, vadam, retrovabo Chiarinam. —
 Dixerat, et secum dum vecchiam meditat artem
 it celer, atque trovat Zambellum rura colentem.
 220 — O poverette — inquit, — fecisti nempe maronem.
 Perdisti nummos; perdisti, matte, Chiarinam.
 Non est ingegnum, non sennum, pazze, maruffe,
 non est in zucca sal, dico: quando piabis
 sentimentum aliquod? quando aguzaberis unquam?
 225 Grossolane, asine, tantas tibi dicere voltas
 iam sum stancus ego, qua guisa vivere debes.
 Sed dic; an scires hominem cognoscere, qui te,
 dando credenzam, vaccamque tenendo, gabavit? —
 Cui Zambellus: — Ita, possem cognoscere vaccam,
 230 namque habet in testa sua corna, suasque galantas
 orecchias, portatque suo sub corpore tettas.
 — Non ita — Cingar ait, — dico, menchione, loquendum est
 nunc ad propositum; scio quod sua corna, suasque
 orecchias, tettasque suo sub corpore gestat:
 235 sed compratorem vaccae, tibi dico, Chiarinae
 noscere si posses illumque ostendere dito.
 — Hem — Zambellus ait, — non te, mi Cingar, habebam
 nunc satis intesum: possem cognoscere ladrum.
 Non habet in testa cornas, sed quando caminat
 240 zoppicat, et guardans oculos stralunat, habetque
 instar Tognazzi magnum sua schena botazzum,
 estque suae brettae color idem ut merda putini.
 — Nunc scio, quem dicis — respondet Cingar: — eamus.

Ad corpus sancti Petri, tibi reddere vaccam
 245 ille bisognabit, vel ego mazzabo ribaldum.
 Pone citò zappam, venias, properemus ad urbem. —
 Sic parlans, festinus abit, Zambellus arancat,
 dumque sequit currens, mollat quandoque corezas,
 barborum quoniam conturbant ova budellas,
 250 ac si mangiasset diagredi scropula septem.
 Fortius it Cingar, curritque per omne viarum
 garbuium, centumque vias stradasque misurat.
 Ad giudaeorum sinagogas ire volebat,
 quae stant intranti portas in parte sinistra.
 255 Se tamen in dextram voltavit apostata rizolam,
 et versus divam flectit vestigia Gadam.
 Mox Hospitalem transit, templumque Lonardi,
 ac ibi stradiculas centum discursitat omnes,
 inde Carettarum freghezzat claustra sorarum,
 260 mox San Franciscum, mox Sanctos praeterit Omnes,
 perque Bredam Medii Sanctum vult cernere Marcum,
 hic quoque perdonum Cingar devote piavit.
 Iam cagarella tenet Zambellum, iamque petezat,
 continet apena, sed avarus spendere non vult
 265 aut robbam gittare viam; per forza seratum
 pertusum retinet, quamvis talvolta sirocco
 fit via vi vento, ventumque procella secuta est.
 Non restat Cingar, Sebastianica templa
 visitat, et quosdam fangosas praeterit oras
 270 quas Cantaranam vocitant, tum denique portam
 Tiresiae veniunt, quam grossolana Ceresi
 plaebis vocat, unde homines non passant absque boleta;
 Zambellus potuit liber transire gabellam,
 signatam quoniam portat deretro bolettam.
 275 De passu in passu loffis poltronus amorbat.
 Trapassant Firam, iungunt ad Smorbia tandem,
 Arlotti pontem, fratres de Carmine varcant,
 mox ad iudaeas stradas vestigia torquent:
 ac ita sat largum Cingar compleverat orhem.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

florinosque Reni doros sborsavimus octo.

— Non — Zambellus ait, — non sic, ah sguerze diabli,
te cognosco illum proprium, sic ille galonem
malfattum, sic ille oculos, sic ille gobazzam.

320 Ecce boletinus testatur. Deque negandi
dicere non poteris, tua stat tibi caedula contra.

Imo marangonus, credenzam qui tibi fecit,
ex ligno mihi testis erit, chiametur adunca. —

Cingar eum vocitat, strepitum veniebat ad illum:

325 — Ola, marangone, sis testis: quis fuit ille,
cui tu vendisti credenzam? nonne gaioffus
iste fuit sguerzus? dic verum; nonne ribaldus
iste fuit zoppus? dic verum; nonne diavol
iste fuit gobbus? dic verum; nonne? quid inquis? —

330 Marrangonus ait: — Sic est, vult forte negare?

O Deus, a guerzis, zoppis, gobbisque cavendum est. —

Respondet Cingar: — Parlasti vera, magister,
nulla fides gobbis; mancum, mihi credite, zoppis;
si sguerzus bonus est inter miracula scribam.

335 Ergo sinagogam iudaeus congregat omnem,
ut faciunt quando dischiavant foederis arcam.

Barbottant « *an ah ay men e hey* », faciuntque tumultum,
ut vellent sagatare ocam, chiamando Mesiam;
at potuere satis tune brontollare gaioffi,

340 atque sinagogae Rabin, legisque maëstrum
consultare suum: nil circuncisa gazanis
becca iuvat, pocumque valet sua cabala sguerzo,
qui pacto scrittae, clamoreque Cingaris aspro,
testibus ac tantis, iterum sborsare bisognat

345 octo ducatos, aut illis reddere vaccam.

Vacca retornata est Zambello, Cingar aquistat
nescio quot grossos, sua sic meritante fadiga.

Iam Zambellus abit, vaccam menat ante Chiarinam,
quae de padella tandem cascavit in ignem.

350 Vix iudaeorum fuerat modo libera graffis,
ecce capuzzatis a fratribus illa vorata est.

Dic, Comina, precor, miserae dic fata Chiarinae.

Est locus arrentum Cipadae mille cavezzos,
 qui, velut historiae contant, Mottella vocatur;
 355 parvula villa casis, at largo maxima campo.
 Illic semirutis ecclesia vecchia murais
 officiabatur quorundam semine fratrum,
 officiare solet ceu gens todesca tavernam.
 Sub quali norma vivebant nescio certum,
 360 sed (velut externo poterat lusore videri)
 ille decor gesiae, frater Stopinus ad unguem
 claustra reformavit, sanctis habitata capuzzis,
 quorum porcinos si voiam scribere mores
 sat vereor, quod pane boni, vinoque carebunt,
 365 mancabuntque suae, laico nil dante, pitanzae.
 Ille suos docuit monacos praecepta coquinae,
 atque lecatoria doctores fecit in arte.
 Ergo duo fratres ex his, qui sancta colebant
 moenia Stopini, semper spuzzantia lardo,
 370 nescio quo pariter frezzosis passibus ibant.
 Inconstumati, graduum sine lege trotantes,
 frontibus alzatis guardantes omnia circum,
 pessima simplicibus dantes exempla brigatis,
 sfazzati, molles, chiachiarones, absque pudore,
 375 absque intellectu, pensantes semper ad artem
 sive rofiani, seu barri, sive pitocchi.
 Dumque simul properant propter visitare comadres,
 en sibi Zambellum cernunt occurrere, qui tunc
 infortunatam guidat stimulatque Chiarinam.
 380 Quorum, qui primus non tam fuit ordine, sed qui
 doctrina superat socium, studioque cosinae,
 protinus egregiam meditat fabricare magagnam.
 Sic ait ad comitem: — Frater Baldracche, parumper
 siste pedes, illam volo guadagnare vedellam,
 385 quam menat ad tempus contra nos ille vilanus. —
 Cui Baldraccus: — Amen, tibi sum, fra Rocche, paratus.
 Carnevalis erit sat grassus, satque beatus,

hanc si nostra queat pignata absorbere vaccam. —

Illico fra Rocchus spoiat de corpore cappas,

390 apparetque statim fans in giuppone galantus,

quod si considres positis guarnazzibus illum,

illum plus aptum ronchae, spetoque Bolognae,

iurabis, quam ferre crucem, quam dicere messam.

Tolle viam chiericam, soldati forma videtur.

395 Tune ibi Baldraccus macchia se imboscet in una,

ut simul accordant, utque una ponitur ordo.

Fra Rocchus, tanquam laicus celer obuius ihat

Zambello: — Quo vadis — ait, — villane cuchine?

Quo ve illam ducis capram? — Zambellus ad illum:

400 — Capram? doh cancar, vacca est non capra, quid inquis? —

Rocchus ait: — Capra est; nimium, villane, bibisti. —

Respondet Zambellus: — Habes tu lumina vistae

sguerza magis, cui capra paret quae vacca Chiarina est. —

Fra Rocchus bravat: — Veniat tibi cancar in occhis,

405 est capra, dico tibi. — Zambellus parlat: — Ochialos

pone, precor, naso, poteris comprehendere follam.

Non ego cognosco nunc vaccam, non ego capram?

ista ne fert barbam ceu capra? cagat ne balottas?

Capra caret cauda, cauda huic longissima pendet,

410 nec be quando cridat, sed bu pronuntiat ore. —

Fra Rocchus dicit: — Capra est, nam cornua gestat,

rasisti barbam, caudamque deretro tacasti.

— Non ego sum — Zambellus ait, — barberus, et istam

radere nescirem vaccam, sed mungere tantum.

415 — Ne dicas — fra Rocchus ait, — scio mungere vaccam;

dic potius: capram scio mungere. — Non ego dicam

menzognam — parlat Zambellus: — vacca Chiarina est. —

Fingit fra Rocchus coleram, blasphematur, et inquit:

— Vis giocare istam, quam dicis nomine vaccam,

420 contra octo scudos quod capra est? ludere vis ne? —

Cui Zambellus: — Ita volo ludere, sborsa denaros;

si mea vacca potest quod non sit vacca provari,

nec Zambellus ero, nec erit plus vacca Chiarina,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 460 Cui becchi barba est, cui cingit soga fianco,
fertque breviarium dextra, sportamque sinistra.
Ille meam vaccam, vaccam non esse provavit,
chiamavitque capram, quia capram reddidit ille,
ille inquam sguerzus, nobis, tenuitque vedellam.
- 465 Capra Chiarina datur, sed vacca Chiarina levatur.
Perdidimus vaccam primo, capramque secundo,
esque meae magnae tu solus causa ruinae.
— O ergo — Cingar ait, — credis, poverelle, capuzzo?
Donastique fidem fratri, qui, si malus extat,
- 470 non scelus in mundo quod non committat? Eamus,
me cancar mangiet, faciam tibi rendere vaccam. —
Tunc quia promptus erat, fratazzos iudicat esse
illos qui renegant tonsuram mille fiatas.
— Unde diavol — ait, — tanti venere capuzzi?
- 475 Non nisi per mundum video portare capuzzos.
Quisque volat fieri frater, vult quisque capuzzum.
Postquam giocarunt nummos, borsamque vodarunt,
postquam pane caret cophinus, vinoque barillus,
in fratres properant, datur his extemplo capuzzus.
- 480 Undique sunt isti fratres, istique capuzzi:
qui sint nescimus, discernere nemo valebit
tantas vestarum foggias, tantos ve colores.
Sunt pars turchini, pars nigri, parsque morelli,
pars bianchi, ruffi, pars grisi, parsque bretini.
- 485 Ipsorum tanta est passim variatio fratrum,
quod male discerno quis Christi, quis Macometti.
Quantae stant coelo stellae, foiamina sylvis,
tantae sunt normae fratrum, tantique capuzzi.
Si per iter vado terrarum, cerno capuzzos.
- 490 Si per iter pelagi, non mancum cerno capuzzos.
Guardo per armatos campos, ibi cerno capuzzos.
Sive forum subeo, seu barcam, sive tavernam,
protinus ante oculos aliquem mihi cerno capuzzum.
Nil nisi per stradas video trottare capuzzos.
- 495 Nonne satis bastat sapientis regula Christi?

Horum fratorum cumulatio tanta fiebit,
 quod sine soldatis christianica terra manebit,
 non erit aequoreis qui remum ducat in undis,
 non qui martellet ferrum, qui tecta covertet,
 500 non qui per terras cridet: — Oh spazza caminum, —
 non qui scarparum tiret cum dente coramum,
 non qui substigans asinum pronuntiet ari,
 non qui ventrazzos ad flumina portet onustos,
 non qui verghezet lanam, gucchietque berettas,
 505 non qui bagnificet barbas molletque rasoros,
 non qui formentum masinet, robbetque farinam,
 non qui porcellos castret, konzetque lavezos,
 non qui sit sguatarus, sitque ostus, sitque fachinus.
 Hoc genus est hominum, qui quando in claustra serantur,
 510 quando laborandi sibi tota fatica levatur,
 buttatisque viam strazzis nova cappa covertat,
 quando parecchiatam possunt invadere mensam,
 ac implere uteri saccum de pane bufetto,
 o patria o mores, nihil est poltronius orbi
 515 talibus unde venit cunctorum fezza mialorum;
 unde bonae gentes, personaeque unde galantae,
 sanguine nassutae claro, lettrisque pienae,
 tot tolerant scornos, tot afannos, totque malhoras,
 ut sit earundem reverentia nulla capuzzis,
 520 ut sint nunc monachi, fratresque, bonique romiti
 facti pro culpa poltronum fabula mundi. —
 Talia collerico dum Cingar dente biassat,
 prae Iacopinus adest, quondam capelanus Arenaes,
 in qua docta suas vaccas Verona governat.
 525 Hic bene vivendi nec foggiam scire, nec artem
 se se vantabat, nec non monstrabat effectum.
 Praetus erat gesiae, quam dicas esse tavernam,
 si muros videas tum dentrum tumque deforam,
 pluribus inscriptos zifaris, straniisque figuris,
 530 ut paries albus stultorum carta rechiedit.
 Intus olent pissoque canum, loffisque donarum

omnia, nec mancant lombardae ad limina quaiiae.
Nescio quis tandem codegonus vescovus unquam
ordinarat eum, permittens dicere messam.

535 Inter virtutes alias, quas noster habebat
prae Iacopinus, erat castrono doctior omni.
Hic andando scholam multos passaverat annos,
quod nunquam poterat marzam comprehendere letram,
unde bisognavit sub hac arte docere maruffum,
540 ut tandem posset studiis andare Bolognae.

Littera, quae prior alphabeti ponitur, est « A ».
Haec sibi letrarum tanquam capitania primum
insegnata fuit iusta sub imagine squadri,
seu dicas sestum, seu circinus ille vocatur,
545 quo marangonus, quo strollogus, atque philosef
tirat per tundum, per drittum, perque transversum
diversas rigas, quibus omnis forma creatur.

Hanc primam novit Iacopini vista figuram,
dicere sed nondum Iacopini lingua sciebat,
550 unde habuit asinum pro praeceptore galantum
namque asinus quando cantat pronuntiat « a a ».

Littera « B » sequitur, greghis nescita pedantis,
quae similat bogas illas, quas carcere latro
atque ammazzator portat, gentesque ribaldae.

555 Hanc subito didicit, nulloque labore piavit,
nam stetit in ferris dudum, sforzando puellam,
quod si mal aptus erat letram formare cotalam,
mandabatur ei castronis fingere vocem,

vox quia per pegoras resonat castronica « b b ».
560 « C » venit a manico secchiaie, manico ve lavezzi,
quam pretus explicuit, porcos pascendo, Copinus;
nam, velut insegnant gentilia verba Cipadae,
clamat homo quum vult porcellos pascere « c c ».

« D » fuit aprensu facilis, minimaeque fadighae.
565 Blastemare Deum gaioffus habebat in usu,
sed nondimenum fuit altera foggia docendi,
quum campanarum fit martellatio « din don ».

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Incipiebat enim, nec adhuc « In nomine patris »,
 605 quod tribus in saltis veniebat ad « Ite misestum ».

Si medio missae faciebat forte memento,
 semper arostitam raptus mēditabat ad ocham,
 anxius et dubitans ne trovet gattá cadinum.
 Saepē duas missas giorno celebrabat in uno,
 610 dum tamen offertam posset robbare vilanis.

Argenti calices atque auri vendidit omnes,
 inque vedeilinos rognones borsa vodata est.
 Non corporales centum renovasset in annis,
 purificatorios mancum, mancumque tovaías,
 615 quae mangiabantur soricis, quae semper habebant
 centum de vino macchias, centumque rēcammos.

Albior est illis quaecumque tovaia tavernae,
 albior est descus ubi zurma tedesca merendat,
 exercetque suum trincher, brindesque frequentat.
 620 Confessabat enim, per tresque, quattrosque baioccos
 sassinos, ladros, culpaque levabat ab omni.

Massaram nunquam voluit conducere vēcchiam,
 dicens: quod foedant bava stillante menestram,
 sordinamque sonant vetulae, mollantque corezas.
 625 At super altuttum iuvenis massara placebat,
 de cuius zetto stampaverat octo putellois,
 nam de clericulis dicebat habere bisognum,
 qui secum « kirie » cantent, « oraque pro nobis ».

630 Viderat hunc Cingar, vocat: — Ola, praete Copine,
 quo festinanter Prudentia Vostra caminat? —
 Respondet: — Vado Mottellam, namque vocarunt
 me patres santi secum coenare staseram. —
 Cingar ait: — Quid habent ad coenam? — Praetus ad illum:
 — Decretum est totam cum pelle absumere vaccam. —
 635 Illico Zambellus cridat: — Doh cancar, an esset,
 o Cingar, Chiarina unquam? — Cui Cingar: — Adessum
 ibimus et vaccam, si capra est facta, sciemus;
 nam si vacca quidem fuerit velut ante Chiarina,
 nil dubium Zambellus eris, sed quando Chiarina

640 capra sit alter eris, nec non erit altera vacca. —
 Ad quem Zambellus: — Quis ero, si capra Chiarina est? —
 Cui Cingar: — Quis eris? vel bos, vel forte somarus. —
 Quo dicto arrivant ad sanctae claustra badiaë,
 nec bisognus erat chiavatam battere portam,
 645 intrandi quoniam cunctis est ampla facultas.
 Itque reditque frequens nunc mas, nunc femina, nec se
 illa bonis sociis chiavat sed sorbet ognunum.
 Ingreditur Cingar, Zambellus, praeque Copinus,
 nec fuit unus ibi qui diceret: — Olla, quo itis? —
 650 Hic immunditiis, hic strazzis tota coperta
 claustra videbantur, passim redolentia stronzis,
 atque suos ragni lenzolos undique tendunt.
 Non ibi sobrietas, ibi nulla silentia, nulla
 disciplina datur, sed vita est congrua porcis.
 655 Sed tamen est melius Zambelli dicere vaccam,
 quam mottelicolae totam cum pelle vorabant.
 Cingar eos retrovat quodam cantone latentes,
 circaque rostitam vaccam facto agmine stabant.
 Mangiant Chiarinam vinti vel trenta capuzzi,
 660 alter spallazzum, ferit alter dente groponem,
 vult alius polpas, alius vult rodere pectus,
 unus de testa cavat occhios, unus ab osso
 dente prius carnem speluccat, et inde smiollat.
 Vidisti maium circa brottalia porcos,
 665 quam sint ingordi lordam sorbere menëstram?
 Sic illos retrovat Cingar mangiare Chiarinam,
 qui subito ad coenam fuit invitatus ab illis,
 ac tenet invitum morsuque tirare comenzat.
 Zambello schincam dat, poca carne dobatam,
 670 quam piat et giurat nunquam gustasse miorem.
 Nemo parlat ibi, sentitur fractio tantum
 ossorum, nec non sofiato supra panadam,
 namque ingens ibi plena bulit caldara busecchis.
 Chioccant labra simul grasso stillantia brodo.
 675 Festinanter edunt; quia sic scriptura comandat.

Iam caret infelix gambis humerisque Chiarina,
interiora patent, grandisque corazza videtur.

Quanto plus comedunt, tanto plus illa nientum
efficitur, pariterque fames et vacca recedunt.

680 Prae Iacopinus olet grasso, lardoque colanti,
non vult ossa, vorat pingues tantummodo polpas;
saepe scudellarum sorbens brottamina, lappat
more canis, laxatque graves de pectore rottos.

Centuram mollat, ventronis panza tiratur,
685 iamque sonare potest tamburum valde tumentem.

Dente nihil toccat, sed aperto gutture carnes
devorat, atque facit grossos sine fine bocones.

Fra Rocchus sedet hic, frater Baldraccus et Antoch,
frater Gelminus, frater Marmotta, Schirattus,
690 frater Pagnoccher, frater Scapocchia, Tafellus,
frater Agathonus, frater Scappinus, Arolfus,
fra Bisbacchus, Enoch, Rigus, Bragarotta, Caponus.

Hi sunt autores qui dant praecepta coquinae,
hique lecardiae multos fecere magistros.

695 Est Deus his venter, broda Lex, Scriptura botazzus.
Iamque polita nimis sub descum membra cadebant,
nulla est ulterius vaccarum forma Chiarinae,
ossa iacent, quae intacta canes gattaeque relinquunt.

Iamque comenarant pingues leccare taeros,
700 non aliter fratres sua vasa lavare solebant.
Frigore zelatum lardum pars grafiat ungis,
pars manicis tunicae fregat, nettatque scudellas.
Post epulas tandem consurgunt ludere cartis,
post cartas scrimmant, post scrimmas saepe merendant.

705 Sic ducit vitam gens haec devota beatam.
Bertezant illos, qui celso in pulpite braiant,
qui soterant mortos, ieiunant, seque flagellant,
vadunt excalci, studiant et mille fusaras
scribunt in libris pro Scotto, contraque Scottum.

710 Vesper erat, vult hinc Cingar discedere praestum,
qui stans ad tavolam multum caricaverat orzam.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

LIBER NONUS

Festa dies aderat sancti Brancatis, et Umbri,
quos, Buffalmacco Neloque rogantibus, olim
hic canoninazarat Beltrazzus, papa Cipadae.

Iamque ad carrobium properant ballare vilani.

5 Non est qui tangat zappam, qui ficchet aratrum,
imo suae cupiens se quisque placere morosae,
discossansque caput paleis, se totus adornat,
pectinat, et blanco frontem bindamine stringit.

10 Calzas ingambant, seu chiusas sive brasolas,
quae sparagnatae possunt durare mil'annos.

Maiores villae iuvenes, quos multa superbos
robba facit multique levat grassezza ricolti,
sunt qui festivis possunt gestare diebus

15 bragatas calzas, quas claudunt undique stringhis,
subtilemque valent intro ficcare camisam,

quam sua con propriis manibus signora cosivit.

Sed prius ad messam chiamat campana canendam,
prae Iacopinus eam se se cantare parecchiat.

20 Cingar castronis canaruzzum sanguine plenum,
dico gulam castronis habens de sanguine plenam,
hanc collo Bertae mirà ligat arte, copritque
drappibus et pannis, velut est usanza, bianchis,
quod tu iurasses ibi nullam stare magagnam,
concordantque suas quid voiant fare parolas.

25 Inde Iacopinus, chiamatis undique praetis,
coeperat in gorga messam cantare stupendam;
subseguitant alii, magnisque cridoribus instant.

Protinus Introitum spazzant talqualiter omnem,
ad Chyrios veniunt, quos miro dicere sentis

30 cum contrapunto, veluti si cantor adesset

master Adrianus, Constantius atque Iachettus.
 Hic per dolcezzam scollabant corda vilanis,
 quando de quintis terzisque calabatur in unam
 musicus octavam noster Iacopinus, et ipsas
 35 providus octavas longa cum voce tirabat.

Gloria in excelsis passat, iam Credo propinquat,
 quod, si Iosquinius cantorum splendor adesset,
 imparasset enim melius componere messas.

Iamque parecchiatur largo ballare sub ulmo,
 40 nam tribus in saltis balzarat Sanctus in Agnus.

Sed non ad finem missae descenditur ancum,
 ecce sonare pivam sentit Iacopinus ab ulmo,
 illico frettosis rammescolat omnia verbis,
 de gesiaque statim saltant infrotta vilani,
 45 ac si tota foco vamparet cubba capellae.

Stringati iuvenes properant, pictaeque vilanae
 cum bambasinis socchis scufisque galantis.

Bli lirum resonat variis sordina balettis,
 incipitur lassare Deum, servire diabolo.

50 Non stupeas, lector, si post celebramina missae
 non videas tornare casam desinare vilanos,
 namque sacrilegium pensant committere grandem
 si vacuis credant ad missas ire budellis.

Non stetit indarnum Iacopinus et altra pritorum
 55 turba: cavant camisos, cottas, pluvialia prestum;
 ad tavolam primum celerant, apponitur ocha,
 lonzaque porcelli grassi, septemque galinae.

Omnia consumunt, canibus vix ossa relinquunt,
 nam Testamenti vecchi praecepta recordant:

60 quod rostum non vult avanzet usque domanum.

Ergo ubi mangiarunt ocham reliquasque vivandas,
 sub tavolaque illic ossamina multa butarunt,
 surgunt plus cocti quam crudi urgente bocalo,
 ad salicesque ruunt, quo chiamat piva brigatam.

65 Prae Iacopinus habet quantos offerta quatrinos
 contulerat, faciens gentem basare manipol,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

servantur gesiæ statuta, fidesque marito? —

Quo dicto gladium taiantem more rasoris

105 vibrat, et, ad guisam seu boiæ sive bevari,
scannat castronis canaruzzum sanguine plenum,
et proprium Bertæ collum scannasse videtur.

Illa cadit terræ, faciens gatamorta, movetque
se se tota, velut si vita recedat ab ossis,

110 statque quasi moriens, pedibusque flagellat arenam,
atque oculos sberlans iam mortua tota videtur.

Tunc cito postpositis concurrat turba puellis,
arma piant, raptimque levant ad sydera voces;

Cingar erat iam iam zurma assaltatus ab illa,
115 sed largum fossum balzaverat ultra legerus,
frezzosusque volans, stanzam se cazzat in unam,
scagaitam simulans, fingensque timere vilanos.

Tunc ambis se se manibus dum rampat in altum,
en super apparet, currens per culmina tecti,

120 seque tirat, scutumque facit, post terga camini,
ne possit laedi seu schioppis sive balestris.

Hic ubi se ascondit, testam de margine muri
porrigit alquantum, trepida sic voce locutus:

— O bon compagni, quare me occidere vultis? —

125 Respondent: — Quoniam non lassas vivere quemquam,
resque cipadenses confundis ladro ribaldus,
quottidie facis hoc, facis illoc, semper abarras,
et pensas quod nostra voiât respública tantos
supportare malos, tot dannos, totque ruinas?

130 Non facimus contum, si Bertæ colla segasti,
sic vadant quantæ similes retrovantur in orbe;
sed facimus stimam te nunc sotosora butasse
sancti Brancatis festam, qui nostra governat
moenia, concilium, Patres, santumque senatum. —

135 Cingar item parlat, faciens Madalena crosettis:
— Si tamen omne malum mihi perdonare voiatis,
giuretisque simul me non offendere quidquam,
Bertam guarribo, faciamque resurgere vivam;

quod si non fiet, mihi tunc streppate coradam,
 140 atque meam canibus mangiandam tradite milzam. —
 Illi admirantes se se guardare comenzant,
 valde stupent quod vir tam tristus, tamque cativus
 se se promittat vivum tornare cadaver,
 unde volunt penitus miracol cernere tantum.
 145 Ergo dedere fidem, qua non infidior altra;
 seu sint villani padoani sive Romagnae,
 nulla fides pravis est prorsus habenda vilanis.
 Cingar eis credit, vel fingit credere ladris,
 cum manibus pedibusque casa se callat ab illa,
 150 inde petit gesiam, promiscua turba sequebat,
 namque novas guardare cosas populazzus agognat.
 Vadit ubi fallax oculis nunc Berta stravoltis
 cascarat, dederatque suae signalia mortis,
 sed praetus Iacopinus eam portaverat inde,
 155 qui bene cognorat scaltritam Cingaris artem,
 unde secundando fraudi menat optime barcam.
 Sustulerat Bertam, quae se se lassat abire,
 ut solet exanimum corpus, cui brachia, gambae,
 testaque se snodant hinc inde, ut piva todesca.
 160 Ponitur in medio, velut est usanza, sacrato,
 nec Iacopinus ei quemquam sinit ire propinquum,
 ne respirantem videant trantemque fatum.
 Saepe dat incensum, nec non cum spergole sanctam
 spargit aquam, Lazarumque canit, campana sonatur,
 165 fossa fit, accurrit muliebris zurma, cridando,
 pro quarum, quorum cridis schiappantur orecchiae.
 Iamque propinquabat cum dicitur: « In paradisum »,
 post quam antiphonam Berta est soteranda tereno,
 quum procul ecce venit Cingar, veniensque cridabat:
 170 — Prae Iacopine pater, cesset Reverentia Vestra,
 spero quod indarnum mortis incensa dedistis. —
 Sic ait, atque intrans gesiam, seguitante brigata,
 pergit ad altarum, quo se devote ginocchiat,
 sublimesque levans oculos oravit un'horam.

175 Inde redrizzatus multa gravitate sagratum
 ad Bertam repetit, quam spondet reddere vivam.
 Huc tandem arrivans, gladium tirat extra guainam,
 dico illum gladium proprium quo guttura Bertae
 parebat scannasse modo, vitamque cavasse.
 180 Paulisper coelo madidos alzavit ocellos,
 hasque comenzavit pietosa voce pregheras:
 — O cortelle meus, toto mihi charior orbe,
 quem non sufficerent cuncti comprare tesori,
 qui quoque mostrasti tot iam miracula mundo,
 185 te rogo per sancti virtutem Bartholomei,
 cuius es ancoram sacro de sanguine rossus,
 quando Roversani pellem brigata cavavit,
 si tibi quotidie genuflexus dico coronam,
 si tibi dominicis semper ieiuno diebus,
 190 si te de canibus robbavi denique turchis,
 oro, precor supplex, et cunctis obsecro votis,
 sieut Berta tuo de vulnere lapsa morivit,
 sic virtute tui meriti nunc viva resurgat. —
 Sic dicens, bis terque crucis signacula format,
 195 nescio quos psalmos tacita cum voce susurrans.
 Tunc citius dicto simulatrix morta movetur,
 in motuque ipso voces ter mille cridarunt.
 Mox alzans oculos, veluti res matta parebat,
 quo factu multam fecit scampare brigatam.
 200 In pede tunc saltat, dicens: — Cur me, oyme, scanasti,
 Cingar? — Cui Cingar: — Facis an sic cornua Baldo?
 — Parcite — Berta inquit, — tenerino parcite sexo;
 foemina de maschio facta est, vult foemina maschium.
 Ponite vos nobis, si scitis ponere, guardam:
 205 foemina, quae proprio facta est lontana marito,
 absque viro non vult per guisam stare verunam.
 Sin stat, miracolum super omnes dicite grandem. —
 Tunc villanorum squadratim calca ruebat,
 clamantes coelo, schiappantes aethera cridis:
 210 — O o miracolum, o o miracula magna!

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

atque catedrantus, scotistaque doctior alter.

Totas utrorum voltat sotosora baianas,
argumenta facit, negat hinc, probat inde medemum.

250 Tum metuens ne quis veniens huc mente cativus
detegat hanc fraudem populo, faciatque palesam,
providus ascondit gladium, descendit ab ara,
inversusque casam propriam gravis aere caminat,
quem quoque nil parlans omnino Berta sequebat.

255 Cingare partito, Iacopinus congregat omnes
campanae ad don don populos, gentesque Cipadae.
Hic parlamentum saviorum grande tramatur
sententiaeque altae dignaeque Catonibus octo.

Octo namque illic fuerant insemma dunati:

260 Bertazzus, Menghus, Gobbus, Cagnana, Gurassus,
ipse Zanardonus, Garapinus, Slanzafoiada.

Longa super santo gladio parlatio fitur,
utrum procurent Patres populique Cipadae
illum communi spesa comprare, tenendum,

265 atque governandum sancti Brancatis in arca,
cui possint homines sua reddere vota pregheris.
Tandem comprandi gladium conclusio facta est,
ipsaque cura datur Gobbo, Slanzaque foiadae.

Istud conseium Zambelli venit ad aures,
270 carpitur invidia subito, vult solus honorem,
vult famam solus, gladii vult utile solus.

Pensat Chiarinam iam vivam posse levare,
vixque sibi credit vidisse resurgere Bertam.

Se venturosus putat omnibus esse futurum,
275 si concessa sibi tanti sit gloria cultri.

Inter se parlat, cerebrum sedazzat et inquit:

— O si cortellum voiat mihi vendere Cingar,
nonne facilmente poterit mea vacca resurgi?

Nonne meam Laenam dabitur mazzare tot illas
280 voltas, quot me me chioccat corozata tracagmo,
indeque mazzatam vitae tornare priori?

O quantum faciam, gladii virtute, guadagnum!

Cingar acquistavit nunc plus de mille quatrinis.
 Nonne dabunt homines totque ovos, totque polastros,
 285 quod doventabo ricchissimus ante trigornos? —
 Dixerat, et praestus veniens ubi Cingar aloggiat,
 hunc tirat in partem, verbum dicturus orecchiaie,
 ne sua sbaiaffi scoltent secreta vilani.
 Sic ve retiratus parlat: — Mi Cingar, amas me? —
 290 Cui Cingar: — Plus quam mestessum, saepe provasti. —
 Parlat Zambellus: — Cortellum vendere vis ne?
 — Nolo — Cingar ait; — parcas, Zambelle, neganti.
 Hoc nimis importat mundo medioque Milano. —
 — Deh — Zambellus ait, — charum contenta sodalem.
 295 Quid contentandum nisi contentamus amigos?
 Hoc mihi servitium facias, tu deinde comanda,
 nam, giandussa mihi veniat in culmine nasi,
 ni pro te posthac paradisos mille refudem.
 Vende mihi gladium, quod vis dabo, posce, domanda. —
 300 Tune Cingar traxit suspirum pectore magnum.
 Principio nullam parlat meditando parolam.
 Mox inquit: — Tantis cedo, fratelle, pregheris:
 dura mihi cosa est, et amara, vendere zoiam,
 vendere delitias mundi, coelique tesorum.
 305 Verum quid faciam? quo me gallone revoltem,
 si, qui solus habet de giorno et nocte valorem
 atque facultatem mihi commandare, domandat?
 Tu nimis importas nostris, Zambelle, facendis.
 Multiplicare tamen non est hic hora parolas,
 310 cortellus tuus est, tua sunt mea quaeque, comanda.
 Vade, trova praetum Iacopinum, catta Briossum,
 ipsi disfaciant, faciant, dicantque, redicant.
 Id sit vangeliū, quod vos insemma faritis. —
 Saltat alegrettus nunc huc Zambellus et illuc,
 315 it retrovare praetum Iacopinum, moxque Briossum.
 Presto fit accordum secreta in parte, probatum
 per primos villae doctores atque saputos;
 maxime per savium datur haec sententia Gobbum:

« Sit notum cunctis populis, patribusque Cipadae:
 320 Cingar cortellum nunc sancti Bartholomei
 vendit Zambello sborsanti trenta ducatos,
 hoc tamen accordo: quoties Cipada pagabit
 dictos denarios Zambello, iure tenetur
 reddere cortellum Zambellus, perque nientum
 325 tantae relliquiae pretium neget ille Cipadae,
 cui decet in gesia bellam fabricare capellam,
 cui decet ac olei semper brusare lucernam,
 pinganturque super muros miracula rerum
 quantarum fecit, faciet, facturus et ille est ».

330 Zambellus subito pensat retrovare dinaros;
 quotquot habet, propriamque casam, propriumque terrenum,
 strazzas et Laenam vult vendere, seque medemum.
 Nec sibi mancavit comprator: cuncta balordus
 vendit, Brunello partim, partimque Lafranco,
 335 compravit Schiavina casam tantummodo, restum
 pagat Brunellus, pagat quoque borsa Lafranchi.
 Venduntur zappae, venduntur aratra, badili,
 galli, gallinae, vanghae cum mille zavattis.
 Perque novem soldos, nullo accorgente vilano,
 340 Laena est in pegno Iacopino tradita praeto.
 Unde radunatis altandem trenta ducatis,
 sborsat eos, Cingarque tirat, sanctumque ginocchians
 cortellum tradit, chartam faciente Briosso.
 Iste Briossus erat nodarius, arte robandi
 345 praticus et natus pro scortegare vilanos;
 semper habebat enim vel tres apposta vel octo
 in borsam testes falsos de iure brusandos.
 Si tantas illi dextras natura dedisset,
 quantos iudaeos baganaios Mantua pascit,
 350 aut quantos piccat ladros Romagna quotannis,
 omnes taiassent nostro de iure Briosso,
 namque instrumentos tot falsos ille notarat
 quot ficus seccos totum dat Marca per orbem.
 Zambellus subito gladium brancarat alegrus,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Non huc venerunt foemnae, non huc ve putelli,
de quibus ad sbaccum casamenta piena tenemus.
Illos consilii nostis minus esse capaces.

395 Vos homines estis longo pro tempore maschi,
vos defensores, vos targa et spada Cipadae.

Mantua quid, quaeso, nostra valet absque Cipada?
En ego sum praesens, proprio non manco dovero.
Ore dabo vobis conseium, rebus aiuttum,
proque citadinis nostris volo mittere vitam.

400 Ergo senatores faciunt vos scire chiloium,
qualiter (ut semper fuit altro tempore) nunc nos
cum sociis Baldi quid questionetur habemus.

Semper sassini, ladri, gentesque diabli
cercarunt, cercant Cipadae rumpere pacem.

405 Quid timeamus eos? quid? dicite, nonne tenemus
carcere chiavatam fezzam schiumamque ladrorum?
Baldus, qui caput est, qui rex, qui papa giotonum,
nonne cadenatur sola virtute Tognazzi?

Si caput est mozzum, quid cetera membra timemus?

410 Debetis lites quondam memorare Carazzi,
quum tantum potuit praesentis forza Cagnanae.

Me quoque non stantem panzam grattare provastis.

Quis pissasanguis, quis vermocanus agrezat
istos diabolos vespas stizzare quietas?

415 An medici vadunt ultro cercare malhoras?

An cercant brigam? brigam donabimus, horsu,
state, precor, saldi, constantes state fradelli,
mittamus robbam, vitam, propriosque fiolos,
mittamus patriam, quum quis sassinat honorem,

420 vadat piccari cui nulla est cura decoris.

Me dudum Patres cognoscitis esse Tognazzum;
Gobbus adest, cuius virtute Cipada Motellam
saepe triomphavit, tetigitque solaria coeli.

Consulis officio solitas exerceat armas,

425 donec bravazzos Baldi nihilabimus omnes.

Vidistis poverum Zambellum quomodo mansit

esca pedocchiorum, gladium comprando ribaldi
 Cingaris, utque sibi non saltem tanta remansit
 corda vel uncinus quo se suspendere possit,
 430 ammississe casam, Laenam scannasse, terenum
 omnem vendisse, et capras et mille facendas?
 Nos tamen, o quanta est nostrae vergogna Cipadae,
 nos tamen experti tot voltis Cingaris artem,
 en iterum, Patres, illi praestamus orecchias;
 435 quottidie facit hoc, facit hanc, robat hic, robat illic,
 ingannat, truffat, soiat, sacramentat, abarrat,
 et nos menchiones non mancum credimus illi,
 quam santo Aloio, quam Bovo, quamque Belino.
 Tam patienter eum tolerat Cipada ribaldum.
 440 Credite, conscripti Patres, victoria nostra est.
 Hic veniet Cingar, veniet sub rete giotonus.
 Forca fugit, volat ille retro, trapolabitur et se
 more gavinelli veschiabit denique. Dixi.

Tunc Zanardonus surexit de sedimento,
 445 et sub centura palmam ficcavit utramque.
 Postquam rascavit sapiens bis terque catarrum,
 sic ait: — O cancar, quantum bene barba Tognazzus
 parlavit, parens alter Ciceronus et ille
 grandus Aristotel, cecinit qui carmine docto
 450 scribere clericulis, Troiae qui primus ab oris.
 Sed penso quod non Cingar trapolabitur unquam.
 Voꝝ causam scitis, senza quod dicere voiam,
 imo caleffabit tandem nos, imo soiabit.
 Quis diavol enim poterit combattere secum?
 455 Est venetianus quidam sir Polus, et ipse
 non piscatorum numero, non plaebe Murani,
 non barcarolus qui cridet: « Barca, staliu »;
 at gentilhommus veteris de stirpe Fasoli,
 qui semper magni tenuit loca prima Pregai,
 460 deque caodesiis fecit piccare miaros.
 Cingar amicitiam longo iam tempore secum
 giottoncellus habet tantam, quod semper ab illo

quidquid vult minimo cegno, solaque parola,
obtinet, atque tirat bufali de more bonhommum.

465 Credimus an forsā combattere contra Samarcum?
Dixi nempe meum, mihi perdonate, parerum.

· Protinus in coleram saltat Cagnana: — Quid — inquit, —
Zanardone, baias? non nostra Cipada Vegnesam
estimat un minimum ficum, non quinque ceresas.

470 Quid cum Cipada posset bravare Samarcus,
quamvis sfodratum teneat sua dextera stoccum,
quamvis barbazzam portet in pectore longam?

— Non est — Gobbus ait, — non est, Cagnana, Samarcus
qui portat barbam, nec non sine cortice stoccum,
475 sed mastinazzus paret magnusque cagnazzus,
qui totum bruttis mundum spaventat ochiadis.

Sanctum, qui portat stoccum barbamque canutam,
si nescis, Polum chiamant, sed nostra pacia est
rebus in his nostris sanctos meschiare beatos:

480 noli cum sanctis scrizzare, proverbialia dicunt. —

Tunc Gurrone ait: — Non laudo, perque nientum
compagnis Baldi contrarius esse patibo.

Consideratis grossiliter omnia certe.

De me non minimum pensetis habere socorsum. —

485 Slanzafoiada levans sursum sic parlat in ira:

— Non dabis altorium? quid ais? tu solus ab altris
discrepare putas? o grandis perdita rerum!

Scilicet impresam pro te lassabimus istam. —

Impatiens iterum se se levat ipse Gurrone:

490 — Credo — inquit — firmumque habeo, dubitoque negottam,
quod minus impresam poteris lassare cotalam.

Quotidie vades, redies per mille facendas,
ut totum faciens retroves fecisse nientum,

utque tibi solo donet tal cosa guadagnum,

495 non quia Cipadae voias deffendere statum,
sed quia Cipadae marchettos mille rapines. —

His moti Patres verbis fremuere tumultu:

— Per vermocanum — dicunt, — tua lingua, Gurrone,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

535 Non aliter quando damatina bonhora levantes
 se cazzatores, pars terra, parsque cavallo,
 expediunt varias magno rumore facendas:
 ad sonitum corni bau bau gens bracca frequentat,
 qui chiamat spetum, qui lassum, quique cavallum,
 540 qui vocat heus to to, mordentque insemma cagnazzi,
 seque sibi stessis retro culamina nasant.
 Ac vulpes, leporesque ascoltant longe tumultum,
 stant quacchiaie in macchis, in boschibus, atque padullis,
 nec sbuccare volunt tanto pro murmure tanas.
 545 Sic latitat consul Gobbus, Cagnana tribunus,
 atque senatores alii, populusque Cipadae.
 Ast animum repiat dictator barba Tognazzus,
 confortansque alios se solum drizzat ad urbem.
 Cingar avisatur, sociis lontanat ab altris,
 550 armatusque nigro se se boschamine macchiat,
 per quod passatur, quando gens vadit ad urbem.
 Tognazzus properans animo fantasticat alto,
 sperzurat quod vult destruggere Cingaris artes.
 Sed non Esopi follam, Tognazze, ricordas:
 555 dum parat insidias lardo sorighettus in uno
 se cantone latens, facit illi gatta medemum.
 Imboscatus erat Cingar, venit ecce Tognazzus.
 Ut fuit appressum, se se manifestat apertum;
 volgitur intornum, nusquam videt esse coelum.
 560 Perstringit manibus roncam, fendenteque magno
 in duplices quartos spaccatur gobba Tognazzi,
 atque ita cascavit fortissima rocca Cipadae,
 maximus hic hominum saviorum, fama Cipadae,
 sex voltas consul, sustegnum grande rasonis
 565 decidit, atque ingens iacuit sotosora pilaster.
 Protinus arrancat Cingar, procul inde levatur,
 sed prius arripiens Bertam, Bertaeque gemellos
 filiolos, sgombrat mantoum nocte terenum,
 inque tuis latuit montagnis, Brixia, Cingar.
 570 Tuque, regazze, meo bastinam pone muletto,
 namque cavalcandi venit mihi voia per urhem.

LIBER DECIMUS

Cingar amat Baldum, tota se nocte dimenat,
non animi perdit forzas, perque omnia rerum
discurrit cerebro, qua guisa aut arte folus
Martis ab obscura tandem praesone cavetur.
5 Sic ait ad Bertam: — Vel Baldum carcere trabo,
vel mille in quartos tandem, sis certa, taiabor. —
Talia parlatus, raptim se partit ab illa,
fornitamque domo lassat rerumque bisognis.
Per quosdam boscus, aptos robbare, caminat,
10 itque novas semper meditans in corde magagnas:
qua foggia posset trari de carcere Baldus.
Dumque viam properat per sylvas semper opertas,
en franceschanos fratres occurrere mirat,
qui tich toch faciunt zocolis resonare terenum,
15 discalzoque suas corrodunt calce galozzas.
Hi veniunt asinum carigum de pane trahentes,
nec bene discernit quis eorum esset asellus,
namque asinus pellumen habet fratresque medemum.
Extemplo roncam per mezum Cingar achiappat,
20 ac si vellet eos in quattros mittere pezzos.
Illi se curvis terrae stravere ginocchis:
— Perdonanza — cridant, facientes mille crosettas.
Spoiat Cingar eos, tantum modo braga relicta est,
atque breviarium quo possint dicere vesprum.
25 Ergo ribaldellus Cingar, fugientibus illis,
solus ibi restat cum strazzis atque somaro.
Quid facit? imprimis taiat sibi forpice barbam,

ciliciumque patris generalis supra camisam
 commodat, inde togas bertinas, inde capuzzum,
 30 groppiferamque sogam cingit; calzisque cavatis,
 gambas atque pedes nudat, portatque zupellos,
 ac tandem medio mantello tergora coprit,
 sub quo portatur pro sporta, proque corona,
 tasca tenaiarum, quibus aut disgardinat ussos,
 35 aut tosat, stampatque novam falsamque monetam.
 Iam non est Cingar, quia sanctos portat amictus,
 attamen est Cingar, quia sanctos nulla gonella,
 nulla cuculla facit, seu floccus sive rochettus:
 sub tunicis latitant heu sanctis saepe ribaldi,
 40 interdumque lupos castrorum lana covertat!
 Ergo sub his strazzis Baldum dissolvere sperat
 Cingar, et in guisis aliis speranza niuna est.
 Dismanicat roncam subito, ferrumque sub ipso
 ficcat cordono, mantello cuncta teguntur;
 45 inde pians asinum compagnum nomine Rigum,
 montat eum, portatque graves de pane besazzas.
 Per planum montemque volans asinellus arancat,
 non tunc francesam voluisset habere chinaeam,
 tam bene quadrupedat ritu portantis ubini.
 50 Quisquis eum scontrat, multo se curvat honore,
 namque videbatur sanctus Maccharius esse.
 Si biastemasset, iurasses dicere vesprum,
 tam bene scit collo bonitatem fingere torto.
 Cercat elemosinam, quaeritque per ostia toccos,
 55 quisque dat huic panem, vinum, carnemque salatam,
 et iam pro nimio somarellus pondere rerum
 vadit apena, regitque gradum strachedine plenus.
 Tunc iterum Cingar boscos repetebat opacos,
 franciscasque togas spolians tornabat ut ante
 60 laicus, et in piazzis villarum cuncta gazanis
 vendebat, multam quistans de merce monetam.
 Denique Mantoam veniens, capitavit ad urbem,
 perque cipadenses cattat furfantiter ussos.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

100 quem vix implebat panis niger atque gramegnae.
 Quamvis de letra sapiam negotta, pur ipse
 sufficientus ero cum vobis dicere vesprum. —
 Tunc illum Cingar spoiat, strazzasque pitocchi
 cum propriis manibus fossatum buttat in unum.
 105 Mox habitum sanctum tradit, tradensque susurrat
 nescio quid, parens devotos dicere psalmos.
 Hunc sibi compagnum statuit, fratremque vocando
 Herinum, se se Quintinum nomine dicit.
 Postea de villa ambo partivere Cipada,
 110 et quasi sint fratres multa gravitate moventur.
 Cum pedibus vadit propriis Zambellus, at ipsum
 tirat asinellum montato Cingare susum.
 Introëunt urbem spatianti denique passu,
 hosque putat vulgus sanctos omnino romittos.
 115 In piazzam veniunt, ubi protinus ecce sonatur
 tromba, vocans populum, velut est usanza fiendi,
 quum bandos mandant stradas regimenta per omnes.
 Ad sonitum tararan vulgus se se undique dunat,
 deque suis homines currunt audire boteghis.
 120 Dicere quid velit hoc ignorat Cingar, asellum
 desmontat dicens: — State hic, o frater Herine,
 namque videre volo, quo nascitur iste travaius. —
 Sic ait, et gentem se se meschiabat in illam.
 Hic facitur bandus: quod quidam, nomine Cingar,
 125 barrus, assassinus, mazzator, ladro, ribaldus,
 qui falsos stampat, veros tosant arte dinaros,
 sit mantuanis banditus ab undique terris,
 sed quisquis bastans animi mazzaverit illum
 nempe guadagnabit centum cinquanta ducattos.
 130 Cingar, id ascoltans, tremuloso corde cagabat;
 pro Baldo tamen ille suo vult perdere testam.
 Quid facit? o forzas animi cordisque prodezzam!
 Prestiter alzando vocem, sic incipit: — O gens,
 o quia nescitis, nescitis certe coëllum:
 135 post paucos etenim giornos brusabitur haec urbs,

ni modo, ni Baldo truncabitis illico testam,
 quem nunc sub terra ficcum praesone tenetis.
 Nunc ego de terra sancta, Christique sepulchro,
 advenio, portoque malas, brigata, novellas,
 140 namque gigantazzum magnum similemque torazzo
 illic terribilem vidi, ferroque covertum,
 qui menat in quaium nigra de gente mororum
 ingentes squadras, cavalastros atque pedastros.
 Giurat per sanctos coeli, gentemque diabli,
 145 velle per omnimodas Baldum riscodere guisas,
 in tuttumque istam pensat destruggere terram.
 Nunquam vista fuit zentaia ribaldior illa.
 Quid sunt lombardi, brisighelli, quid calabresi?
 Turchi sunt porci, mori sunt fezza malorum.
 150 O Deus, hanc tantam populis averte ruinam.
 Sassinant homines, rohhaut, sforzantque puellas,
 altaros gesiae spoiant, calicesque rapinant.
 Quid dicunt ladros spagnolos, quid capelettos?
 Hi superant omnes omni feritate ribaldos.
 155 Heu pietas, heu heu nostris compassio claustris!
 Nonne malandrini fratrum rapuere pitanzas?
 nonne monasterum totum sotosora butarunt?
 Petra super petram vix una aut altra remansit,
 et multos etiam illi scannavere fradellos.
 160 Ille Fracassus enim (nec possem dire bosiam
 veste sub hac sancta, cordoneque cinctus ab isto)
 ille Fracassonus, poca straccante fadiga,
 ut petrulam iaculat grandes ad sydera saxos.
 His ego vidi oculis illum plus octo miaris
 165 cum cazafrusto poverum sbalzasse priorem,
 atque cosinarum quae sunt mangianda parantem
 totum cum solo pugno sub terra ficasse.
 Praeterea quendam vecchiettum, tergore gobbum,
 vix bastoncello macilentia membra tirantem,
 170 per collum cepit, circumque et circa rotatum,
 ac si falconem vellet chiamare polastro,

magni fecit eum montis cimare cacumen.

De sacro armario rapuerunt absque riguardo
planetas, camisos, puviales, mille facendas;

175 de mangiatorio, beccheros atque bocalos,
descos, credenzas, terlisi quinque tovaias;
de cosinatorio, caldaros, bronza, lavezos,
mille pignatellas, pignattas, speta, parolos.

De caneva nostram spinarunt denique vitam:

180 porcinaia bibit vinum, fregitque barillos,
ac de vernazza bagnos fecere cavallis.

Sed foret ah troppum, si vellem dire gnicosam!

Vix ego scampavi, socio cum fratre, ruinam.

Ergo meum, gentes, conseium prendite sanum:

185 illum de scura Baldum praesone cavemus,
huic mozzate caput, streppetur pessima planta,
tollatur morbus ne coelum puzzor amorbet.

Ut quid tamdudum terris mala bestia scampat?

Est alius Python, Poliphemus, hydra, Carybdis.

190 Tollite de mundo rabiem, stronzumque diabli.

Testa fracassetur, non ultra bissa cridabit.

Mazzetur Baldus, cascabit forza Fracassi.

Scandalizare tamen vos nolo, perque nientum

hac sub sguarnazza veneranda, subque capuzzo,

195 cerco vindictas hoc de ladrone gaioffo.

Saepe tamen mens nostra brilans volat extra capuzzum,
sollicitique sumus gesiae deffendere statum.

Sed tamen, hic abitus quia pacem totus odorat,

cercamus pacem cum sanctis, cumque diablis.

200 Si pax non giovat: opus est admittere brigam.—

Dixerat haec Cingar, populo scoltante, suosque
fazzolo sugans oculos lachrymare videtur.

Contremuere omnes qui firmiter omnia credunt,

fit rumor, populusque ruens, ignara canaia,

205 per cunetas urbis stradas ut matta vagatur:

praetoris subito fugiunt ad grande palazzum,

tela parant, pontesque levant, chiavantque botegas.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Dicebant: — Ipse est, qui coelo venit ab alto,
 245 hunc Deus ad tempus misit, qui praestus aviset
 nos ante excidium terrae stragemque paësi. —
 Cingar eos audit, passat, zocolosque sonantes
 per pavimenta trahit, iam salam iungit in amplam,
 dumque oculis terrae bassis, dumque arte galozzas
 250 retro tirat, quarum sonitu devotio crescit,
 osti datque fidem, suspectaque pectora tollit.
 Praetor it incontra, multis seguitantibus, atque
 conducit secum thalamis, facit inde carezzas.
 Mox sibi decreto Patrum, populique rogatu,
 255 donat elemosinam centum settanta ducatos.
 Ille ruinatum dicebat namque Fracassò
 esse monasterium, gesiam, calicesque rapitos.
 At Cingar retrahit se longe, perque nientum
 mira destrezza simulat non velle coëllum.
 260 Praetor eum sforzat nec non perforza sachettum
 in manibus ficcat, Cingar ringratiat illum,
 promittitque sibi pro seque, suisque brigatis,
 mortis ac vivis ter centum dicere messas.

Iamque parecchiatur ceppus, mediaque piazza
 265 horribilem visu baltrescam boia parecchiat,
 quo Baldus debet venerandam perdere testam.
 — Ah — dixit Cingar praetori, — Vestra Potestas
 huic confessorem Baldo concedat, ut almanam
 non miser almancum perdat, portetque diavol.
 270 Latro « Memento mei » dicens, fuit illico sanctus. —
 Praetor nil meditans ultra: — Reverentia Vestra
 sit confessor — ait, — talem concedere cosam
 obligor, imo precor, magnum salvate ribaldum.
 Heus, bariselle, menes hunc patrem, vosque ministri
 275 compagnate illum, cui bassum schiudite fornum,
 ut confessetur Baldus, nec linquite portam,
 sed firmate bonam, dum fit confessio, guardam. —
 Cingar portat aquam fortam, limasque sonantes
 sordinam tum cum ferrum sine murmure taiant,

280 omnia sub sanctis portat bene conza gonellis.
 Itur sub terram Baldi retrovare sepulchrum.
 Ille cadenazzos iam iam stridore cridantes
 audiit apriri, grossasque recludere chiaves:
 pensat, quod verum est, iam scilicet hora morendi
 285 iuncta sit, et tanto dissolvi denique stento.
 Stat poverellus humi, lachrymis prostratus amaris,
 non quod formidet mens constantissima mortem,
 sed caros memorat socios dulcesque fiolos.
 Hanc ve dolet sortem mortis, qui tanta per arma
 290 non poterat caricam spoliis effundere vitam;
 at super altuttum stimulat conscientia mentem:
 nec confessandi misero datur ulla facultas.
 Iamque barisellus portas reseraverat omnes,
 ac centum chiavis patefecerat ostia centum.
 295 Cingar miranda limen gravitate subintrat,
 ad quem passantem sbirri flexere zenocchios.
 Zambellus seguitare negat, se retro retirat,
 perque guisas omnes non vult andare la dentrum.
 Cingar eum chiamat: — Veniatis, frater Herine,
 300 namque duos fratres semper nos esse bisognat. —
 Paret Zambellus dicto, testaque chinata
 intrat portazzam, vadens tantonus in antro.
 Post quos en iterum cadenazzo porta seratur.
 Baldus habet longam pro longo tempore barbam,
 305 usque ad centuram coperto pectore cascat.
 Cingar it, hunc sequitur devotio fratris Herini,
 atque paternostros barbottat aveque marias,
 nam castronazzus se fratrem pensat Herinum,
 sperat et in curtum messam cantare novellam.
 310 Sed postquam Cingar Baldo pervenit arentum,
 hunc appena videt modica pro luce fenestrae,
 quam lucem non sol mandat sed lampada pendens,
 ad primam giuntam simulans sic parlat ad illum:
 — Quid, manegolde, facis? quid, latro? quid, mala pianta?
 315 Nunc pro peccatis tantis, furtisque, rapinisque,

ecce dabis poenas, centum dignissime forchis.
Nunc exemplar eris, quibus est tam cura robandi.
Non te Fracassus, Moschinus, Cingar aiuttant.

320 Quattuor in quartos modo squartavere Fracassum,
mangiandasque suas canibus tribuere budellas.

Cingar dorato slongavit colla capestro,
inque triligniferam trabucavit denique forcam.

Semicanis collo Falchetti petra molini
appiccata fuit, quem chiusa Governolis hausit.

325 Tu quoque nunc trades collum, scelerate, taiandum,
inque brigadarum cunctis squartaberis occhis.

Vix alzans oculos Baldus, frontemque rapatam,
obstupet, ex habitu sancto capitisque tosurā
tam male pensatas stultasque uscire parolas,
330 inde caput bassans, non ultra mirat in illum,
nec dare dignatur fratri responsa gaioffo,
invergognosum nam iudicat esse capuzzum.

Cingar scaltritus plus semper detrahit illi :

— Sum confessor — ait, — tua dic, peccata, ribalde. —

335 Baldus item relevans oculos suspirat et inquit:

— Quamvis non istae meritant responsa parolae,
qui parlas, nec scis quid parles, pessime frater,
attamen hinc abeas, malvasi puzza diabli.

Si modo me strictum non ferri vincla tenerent,
340 tanquam pollastro tibi, bestia, colla tirarem.

Tu qui me debes solari voce relictum,
confortare animam scelerum sub fasce gementem,
sic agis, ut penitus moriar chiamemque diablum.

Impie frater, habes in pectore mille magagnas.

345 Respice te stessum, turpesque redargue mores,
tonsuram portas, renegas quam mille fiatas.

Nil nisi broda fuit semper tua vita, ribalde.

Hine procul absistas, blanchi destructio panis,
qui melius quam te mastinos pasceret; heu quae

350 sporcitiae foetent capucino mille sub isto!

Plus ego perdonum pietatis habebo supernae,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Cingar ait: — Non nunc parlandi tempus habetur,
perdimus interdum propter tardare boconem. —

390 Tune franciscanam tollens de corpore cappam,
ferramenta cito solitam cavat extra sachellam.

Fundit aquam fortam, mollit duramina ferri,
denteque limarum surdarum vincula taiat,
postque intervallum curtum levat in pede Baldus,

395 at vix stare potest macerato corpore drittus,

unde pignocadae Cingar piat octo bocones
ac malvasiae, quem gessit apostata, fiascam.

Baldum fortificat redditque in membra vigorem
postea Zambellum vocitat: — Mi frater Herine,

400 huc accedatis, nam nos orare bisognat.

O Iesum Christum, cur ola, frater Herine,
cur non auditis? dormitis forsitan? ola,

cui tandem dico? veniat Reverentia Vestra. —

Zambellus nullam respondet, totus aghiazzat,

405 pauper homazzolus desiderat esse deforas,

nam bene cognoscit Baldum cernitque bravosum.

Cingar item clamat: — Veniatis, frater Herine. —

Baldus miratur: — Quid clamas? — inquit, — an istic
est aliquis forsitan? dic, quaeso. — Cingar ad illum

410 omnia subridens breviter narravit ad unguem.

Obstupuit Baldus de tanta Cingaris arte,

qui tandem vadens illum retrovare bonhommum.

— Ah — dixit, — poverelle, peto vos mille fiatas,
nec vultis mihi vestro respondere magistro?

415 Sic ne imparatur patri obedire priori?

Esset enim vobis penitentia danda, vel una
disciplina quidem nudatas supra culattas,

vel mage sub tavola cum gattis sorbere brodas. —

Zambellus respondet ei: — Mihi parcite, quaeso,

420 nam nos debemus servare silentia fratres.

Vos, Quintine pater, prima haec mandata dedistis,
quando comandastis me nil parlare brigatis. —

Cingar ad ista nihil quid responderet habebat,

se castronatum castrono cernit ab uno.

425 Hunc tamen extemplo Cingar Baldusque piarunt,
 dispoliant, nudant, sbadacchiant, membra cadenant,
 atque loco Baldi ceppos manicasque reponunt.
 Sollicitans aperit portam barisellus, et extra
 stans cridat: — Ola, pater, quae tanta indusia? non est
 430 confessatus adhuc? prudentia vestra viluppet
 omnia, nam, si vult sua singula dicere facta,
 non annus bastaret ei narrare rapinas. —
 Baldus, id ascoltans, voluit saltare deforas,
 atque suum restum barisello reddere pugnis.
 435 Cingar eum pavidus tenuit per brachia retro:
 — Pone — inquit, — si vis, cerebrum paulisper acasam.
 Nunquid es effectus furiosus et absque ritegno? —
 Mox cito respondet barisello voce gaiarda:
 — Expectate pocum, nunc nunc spazzabo facendam.
 440 Venimus ad finem, censuras mille catavi,
 saccus erat plenus, foetebat quatrduanus,
 absolutionem nunc do; vos, frater Herine,
 exorate Deum devota mente fratantum.

— Dum sic parlabat, psalmum Miserere comenzat;
 445 sed restum psalmi quoniam finire nequibat,
 ore susurrabat, veniens ad Gloria Patri.
 Dumque cativellus varia coprit arte magagnas,
 atque satisfaciens cavaleto protrahit horam,
 contegitur Baldus bertinis undique lanis,
 450 Zambelloque novus succedit frater Herinus.
 Cingar ei monstrat quo passu debeat ire,
 utque oculos teneat bassos tortumque colengum,
 utque pater nostros ciciganti mastichet ore.
 Ne foret ignotus, facit huic in fronte capuzzum,
 455 ac uno instanti resecavit forfice barbam.
 Ad portam veniunt tandem, sed Cingar avantum
 passat devotus, post cuius terga chinato
 cum capite egreditur Baldus, quem nullus adocchiat.
 Tunc intrare cito poltrona canaia volebat,

460 zaffi, sbiraiæ, barisellus, boia, mil'altri.
 Sed Cingar dixit cavaleto: — Quo venit ista
 frezositas? mò, sancte Deus, concedite tantum
 temporis almancum, donec penitenta fiat. —
 Sic ait et scapolans, Baldo seguitante, caminat.
 465 Sed quo, Cingar, abis? qua te fuga parte levabit?
 Stopparant urbis portas, sola una manehat
 ponticella, viris centum guardata provistis.
 Ergo poverellus Cingar fantasticat artes.
 Plus curat Baldum, quam se, quia diligit illum.
 470 Arrivat portam, dum sic meditatur, ad unam,
 gens ubi cum solito semper facit ordine guardam,
 nec solam praetor lassat transcendere muscam.
 Baldus habet voiam sguarnazzas ponere zozum:
 ingentes hominum scontrat per ubique catervas,
 475 cum ronchis, spadis, schioppettis atque balestris.
 Mens sibi brillabat roncam per forza, vel altrum
 ferrum, de manibus fantis streppare veruni,
 atque menando manus solem scurare budellis.
 Cingar eum placat dicens: — Fac, matte, pianum,
 480 desine me pensare modum foggiamque scapandi. —
 Dum sic ambo simul passu trottante loquebant,
 en prope viderunt iuvenem transire politum,
 quem soldatorum non poca brigata sequebat.
 Iste valorosus Leonardum nomen habebat,
 485 sanguine progenitus claro de stirpe Colonnae,
 namque Colannesus pater est Ursinaque mater.
 Altivagam Baldi famam praesenserat olim,
 venerat huc igitur, Baldum cagione videndi,
 parlandique sibi, pavidam sed repperit urbem,
 490 attonitosque homines stippantes corpora ferro.
 Domandat causam, respondent: — Guerra paratur
 contra moros, turcosque, simul guidante Fracasso. —
 Talibus auditis, armatum cernere Baldum
 forte capitanium sperat, squadrasque regentem.
 495 It super immensum, grossum, baiumque frisonem,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

O quam forma sibi Leonardi bella placebat!
Nec tam guardat eum, sed drittis scoltat orecchis.
Interea Cingar paulatim tela robabat,
535 inque suam cameram Baldo gaudente ferebat.
Tandem brettinas despoiant ambo gonellas,
a capite ad plantas stipparunt corpora ferro.
Qualis equus iuvenis, quem dicimus esse poledrum,
egrediens tristem longo post tempore stallam,
540 passutusque novo de foeno semper et orzo,
vellet si posset rupta saltare cavezza,
hunc appena valet stallae retinere fameius;
talis Baldus erat, qui de praesone cavatus,
postquam se totum rutilantia vestiit arma,
545 brammat presto foras solus borrire per urbem,
atque cruentatis cum testis atque budellis
disturbare Iovem, terram, stigiamque masonem,
sed pro respectu prohibentis Cingaris urget
possanzas nimias animi, coleraeque brusorem.
550 At quae terribilis posthac battaia sonabit,
non, Comina, tuis pro spallis soma videtur.
Est opus altorii maioris, claude botazzum,
nam tua vina mihi penitus mufolenta videntur.

LIBER UNDECIMUS

Altius o Musae nos tollere vela bisognat,
misterumque facit gravius distendere schenam.
Usque modo calcavit aquas mea barca Cipadae,
ranarum quae voce cridant, redolentque lavacchium,
5 nunc mare Pietoli, quo non prigolosius altrum,
trapassare volo, nulla retinente paura.

Huc, Zoppine pater, tua si tibi chiachiara curae,
si tua calcatim veneti ad pillastra Samarchi
trat lyra menchiones, bezzosque rubeba guadagnat,
10 huc mihi cagninas iuncta cum voce budellas
- flecte, soporantes galeottam carmine gentem,
tirantesque sibi totas dolzore brigatas.

Tuque boni semper seguitatrix, Lippa, boconis,
Lippa foiadarum columen Mafelina Cocaii,
15 adsis, et tecum invita coenare poëtam.

Usque modo ruptos gessit Bertuzza stivallos,
atque ad calcagnos cascavit braga Cominae,
nunc stringare licet gaiardis carmina stringhis,
unde valenthomi celebranda est forza baronis,
20 quo non Haectorior, quo non Orlandior et quo
non tulit in spalla portas Sansonior alter.

Iam Zambellus erat de fundo turris ad auras
tractus, et ad lucem cunctis iam zarda palesa est.
Praetor osellatum se se videt esse Gaioffus,
25 trat via carnerum desperans, trat via bragam,
beffaque contradas volitat scoperta per omnes.
Noscentur soiae, noscentur Cingaris artes,

talia namque facit stratagemata saepe cavester.
 Mantua tota levat populum sotosora balordum,
 30 ipseque Zambellus cosam recitabat ad unguem,
 cui gens ghirlandam facit hic, facit illic et illoc.
 Gaioffus boffat, stizzat, se datque diabolo.
 Trombettam subito stradas iubet ire per omnes,
 qui bandum faciat, qui notum, qui manifestum:
 35 quisquis bertinos fratres acataverit illos,
 scilicet indutos tam sancta veste ribaldos,
 atque palesabit quo se cantone covertant,
 ille guadagnabit sine fallo mille cechinos.
 Talibus avisus, homines sperone guadagni
 40 cuncta per inquirunt, nulli parcendo fadighae,
 omnia discurrunt, vestigant omnia, voltant
 omnia, nec lassant pertusos, antra, cavernas,
 subvertuntque casas, gesias, pallatia, turre,
 usque in latrinas callant, pozzosque profundos,
 45 inque cagatores alii per stercora rugant,
 namque ob dinaros nulla est vergogna canaiae,
 non fratri et patri, non perdonaret amico
 pessima progenies hominum, mala razza virorum
 qui semper meditant, de ruf de rafque, guadagnum,
 50 quales sunt sbirri, quales manigolda lovagna,
 daccia qui tollunt affittum, quique doanas.

Senserat hoc ostus, bonus ostus senserat istud,
 in cuius betola Cingar Baldusque latebant.
 Ante Potestatem properans, sceleratus arivat,
 55 inque suo fratres bertinos esse logiatos
 approbat albergo, promissaque praemia tirat.
 Tune omnis mundus, praetore iubente, levatur,
 arma capit, celeratque illam assaltare tavernam.
 Protinus advisat iuvenem trombetta Lonardum,
 60 illum baronem dico, qui circuit orhem
 ut tantum possit paladinum cernere Baldum,
 cuius amicitiam super omnia cercat habere.
 Nescius ergo rei tantae suscepit avisum,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

100 I, sequar, atque meos faciem seguitare guereros.
 Pro Baldo statui spezzare ligamina vitae. —
 Cingar equos tantum poscit, sed alhora Lonardus
 non dat equos tantum, Baldi cito porrigit ensem,
 quem laetus Cingar brancat, cingitque galono,
 105 inde pregat iuvenem supplex, iuvenisque sequaces,
 ut pariter portam festinent urbis ad unam
 iungere, monstrantes illam deffendere velle,
 si passare illinc Baldus perforza fatiget;
 at per contrarum faciant, stent imo provisti,
 110 si per venturam calcagnos ambo menantes
 huc veniant, subito pontem callare procazzent.
 — Sic faciam, — Leonardus ait; tunc prestiter altrum
 scandit equum, frettatque viam, seguitante caterva.

Iamque propinquabat grandis squadrazza bravorum,
 115 ostus eos guidans scudorum mille reportat.
 Tota taverna sonat tantis iam plena brigatis,
 quantis vix caperet fortissima rocca Milani.
 Maximus in salam populi garboius arivat,
 unde tremit coelum vasto reboante cridoro.
 120 Sbraiant, vociferant: — Exite, exite, ribaldi. —
 Ipse tavernarus cameram designat apertam,
 in qua stat longo Baldus zanetone paratus.
 Qui, quando portam fieri sibi vidit apertam,
 milleque lanzarum stipantes limina puntas,
 125 protinus ad primum colpum zanetone tirato
 trat Contestabilem passato pectore mortum,
 quem poltronzonem zaffi dixere Vigazzum.
 Inde statim revocans lanzonem, vulnerat altrum,
 quem veluti ranam medio ventramine filzat.
 130 Magna super portam camerae fit calca brigatae,
 quos facit assiduis lanzatis stare dacantum.
 Cingar habebat equos certo cantone paratos,
 expectans Baldum si arrivet forsitan illuc.
 Baviger ob nimiam stizzam, sibi morsicat unguas,
 135 dumque modum pensat fugiendi, carpitur ira,

carpitur orgolio, barbaeque pilamina streppat.
 Continuo horribilis rimbombat clamor ad auras.
 — Prende — cridant, — ladrum, sta saldu, prende ribellum,
 ferte focum, scalas, intra, day, percute, guarda. —
 140 Baldus in ignivoma facie, dum certat, avampat,
 non secus ut quando Vulcanus forpice gremit
 dudum brasatam sopianti mantice lammam,
 quam Brontis, Steropisque ingens martellus asaltat,
 et veluti daynus se semper in aëra pirlat.
 145 More leonino caudae stigaverat iras,
 nilque loquebatur, sed mox, ut vidit habentes
 spaventum ingentem de se tot mille sbisaos,
 increpat, insultat, talique in voce minazzat:
 — Quid facere, oh tristes capelazzi, creditis unquam?
 150 Vos tanquam vaccas scannabo solus ad unum.
 Te te, nil timeo, te nil stimo, brutta canaia. —
 Talia parlando, zanetonis saepe tiratas
 concitat, et gambis omnes facit ire levatis.
 Nemo, licet brazzo targonem portet apiccum,
 155 audet sanguifluam camerae transcendere portam,
 nam scutos veluti mascherpas traicit omnes.
 Non tamen ipse foras oculatus vadere curat,
 sic nimiam contra gentem combattere laudat.
 Non plusquam septem possunt certare vel octo,
 160 caetera turba cridat lontana proculque menazzat.
 Ergo per intornum muros scalzare comenzant,
 quo possint cuncti banda combattere ab omni.
 Baldus id avisum noscit, feriensque repensat
 quid faciat: vel de summa saltare fenestra,
 165 vel ruere in medios, vitam stimando ceresam.
 Talia dum satagit, ruit ingens machina muri,
 quae miserum sepelit vasto cum murmure saxis.
 Praestiter accurrunt omnes, ut usanza luporum,
 quando vident taurum terrae malasorte cadutum,
 170 quem mangiare volunt si possint vincere guerram,
 sed tamen ille susum nullo cum vulnere saltat,

cornibus et pedibus vaccarum stimmat honorem.
 Sic sic mille homines Baldum, sub mille quadrellos
 cascatum, ammazzare volunt; at fortius extra,
 175 extra ruinazzum se liberat ille, gravemque,
 dum trahit e saxis corpus, dedit ore cridorem.
 Sed tamen, ah facinus, redimens per forza sepultum
 lanzonem petris, sine ferro manserat ille,
 atque dishastatum nimio sub pondere ferrum.
 180 Stringitur ambobus tamen hastae pertica pugnīs,
 illeque per medios balzo se gittat in uno.
 Quisque viam lassat, voltans calcanea fronti,
 tartufolas nasare suas non ullus arisgat,
 stareque plus laudant longe quam ire plus oltre.
 185 Ast ingrossatur novus hic exercitus ingens:
 huc urbs tota ruit, vult hunc omnino Gaioffus
 arrostire brasis, canibusque gitare budellas.
 Clauditur intornum subito, subito tamen ille
 arduus insurgit contra, parat hinc, parat inde:
 190 qui ferit in fianchis, qui retro, qui ferit ante,
 qui ve manudrittos, qui puntas, qui ve roversos,
 montanosque tirat, super illum tela fioccant,
 sbraiat̄ur: — Sta salde, ladro, sta salde, cavester; —
 vocibus innumeris coelum, mare, terra boaxat,
 195 de fundo ad cimam trabaltegat illa taverna,
 nec tamen un minimum smarritur barro peluzzum,
 tam manet intrepidus cotantam contra canaiam,
 quam contra ventos turris famosa Cremonae,
 deventatque magis validus spargendo cruorem.
 200 Cingar ad ingentem strepitum drizzabat orecchias,
 nec se, nec Baldum sperat montare cavallos.
 Corripit, ut moriat cum Baldo in sanguine, spedum,
 quem sibi de telis Leonardi elegerat unum,
 atque super scalam properans se incontrat in ostum,
 205 qui discopertum Baldum traditorus habebat.
 Non stetit abadam, nec dixit « guarda », sed illum
 usque ad prolixas spedi scannavit orecchias,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Nec tirat in fallum, colpo cadit unus ab omni,
 245 aut si forte aliquem ferit in culamine calzo,
 ille volans tanquam cornacchia levatur ad auras,
 atque sibi collum solaro spezzat in alto.
 Cingar habens oculos intentos semper amico,
 scilicet ad Baldum volgens spessissime guardos,
 250 heu videt a tantis fracto lanzone seratum.
 Ergo ruit, qualis porcus singiarus, in illos,
 seque valoroso paladino tirat appressum,
 ac ibi cum speto sibi circum circa tavanos
 cazzat, et oblongo sforacchiat acumine panzas.
 255 Mox rutilam Baldi spadam cavat extra guainam,
 quam porgens illi magna cum voce cridavit:
 — Ecce tuus iam brandus adest, hunc accipe, Balde,
 quem facias similem coralo sanguine rossum. —
 Baldus alegrus eum subito balzando piavit,
 260 perstringensque simul manibus furibunde duabus,
 comenzat tantum crudeliter ille macellum,
 quantum non fecit in Roncisvalle Rinaldus.
 Nil nisi per celsum camerae troncata solarum
 brachia cernebas, testas, gambasque volantes.
 265 Quali cum furia taurus sub amore vedellae,
 quando canegiatur mastinis undique grossis,
 nunc pedibus spolpat, nunc illos cornibus urtat,
 spernazzat sabiam, duros trat in aëra calzos,
 oreque mugisono bavas vomit igne brasatas.
 270 Taliter incensus generosus campio Baldus
 testas et gambas zoncat, brazzosque, manusque,
 subvoltatque oculos stizza rabieque fogatos,
 estque sibi corpus inimico sanguine bruttum.
 Cingar adest lateri, multo sofiamine pugnat,
 275 mandrittosque tirat, montanos, manque roversos.
 Clamitat hinc Baldum, cunctis odentibus: — Heus, o
 Balde, veni post me, scalam per forza calare
 iam volo; quis brandus, quae partesana vetabit? —
 Sic memorans, stipata rubro secat agmina speto,

280 commenzatque grados scalae descendere primus.
 Pone sequit Baldus, reparatque a Cingare colpos,
 oblitusque suae non est vir munera scortae.
 At gens tota ruens slanzabat saxa, quadrellos,
 spezzatique procul veniunt in frotta matones,
 285 et, quod peius, aquae caldaria plena boientae
 versantur summis de tectis supra bagordum.
 Nec guardatur ibi quis amicus, quis ve nemicus,
 unde bufaliaci centum mansere pelati,
 ut malathia pelat nunc malfranzosa famatos
 290 mille putaneros, ut brodica tegna pitoccos.
 Non tamen absque aqua tune calda, Cingar, abisti,
 namque tui capitis multi cecidere capilli,
 teque « co' pellatum, co' pellatum » quique vocabat.
 Non cessant alii rubeas effundere brasas,
 295 atque alii lazzos, seu cordae sive cadenae,
 si capiant Baldum, veluti fecere davantum.
 Sed scampata semel, nunquam mulacchia ritornat.
 Et iam Cingar erat scalae smontatus ad imum,
 Baldus eum nusquam vista gressuque relinquit.
 300 Corticella fuit, medio situata casazzae,
 per quam passando venias ad limina stallae.
 Huc it Cingar, equos in punto straverat ante,
 dat pede buttatam portae, sotosoraque mandat,
 antequam Baldus stallam sottintrat apertam.
 305 Tune Baldus, dum Cingar equo saltare procazzat,
 tanquam pillastrum firmat se limine portae,
 quam intrare quidem nec Mandricardus, et ipse
 Sacripas, et Rodomons, Baldo assistente, valerent,
 namque ibi tam scuram coepit replicare baruffam,
 310 ut de ammazzatis in poco tempore fit mons.
 Qualem respectum seu sguizzer, sive todescus
 fantacinus habet subeundi limina rocchae,
 quae datur ad saccum, multis fornita ricchezis,
 ast intrare casam, superasque evadere ad arces
 315 hoc opus, hic labor est, bragasque bagnare bisognat,

dum videt ingentem sibi stantem contra canonem,
 atque minazantem iam iam spudare balottam,
 talem conseium piat omnis turba manendi,
 retroque tirandi, dum fulminat ense diavol

320 Baldus, et instar habet colubrinae ad vulnera ferrum.

Cingar adobarat (velut usat guerra) cavallos,
 frontales fibians testis, bardasque fianchis,
 aptaratque finas in largo pectore maias.

325 Supra Rocafortam balzat, mazzamque feratam
 corripit, imbrazzans de ferri cortice targam.

Inde velut fulgur saltans e limine stallae,
 admonet ut Baldus montet tali arte cavallo.

Ille trahit se se dentrum, dum Cingar in ipso
 sustinet introitu guerram, contraque repugnat.

330 Inde super vastum se inficcat Spezzacadenam,
 atque ambo strictis calcagnibus, instar aquosi
 turbinis in segetes quando Iovis ira fracassat,
 maior ubi calca est, faciunt slanzare cavallos,
 qui modo cum calzis feriunt, modo cursibus urtant,
 335 et modo per collum moribundos dente fracassant.

Frena cruentantes, oculorum lumen afogant,
 seque tumescenti dum rectos pectore drizzant,
 dumque iterum callant ferientes calcibus aequis
 en videas volitare homines ad sydera mortos.

340 Nil fuit ad tantos Baiardus nempe cavallos,
 quamvis diavolos septem portaret adossum;
 calcibus ipsorum non ferri lamina durat,
 omnia polvificant penitus, tridantque minutim.

Gaudet Baldus habens talem tantumque frisonem,
 345 forzam soldati duplicat possanza cavalli,
 sed gens tanta quidem banda renovatur ab omni
 quod quam plus mazzant tam plus ibi nascere parent,
 mortorumque ingens coelo montagna resurgit.

Iam straccatus erat Cingar, iam Baldus habebat
 350 quamvis non essent mortales quinque feritas;
 Cingar item clamat: — Calcagnos, Balde, menemus,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Est ea, quae pauci numero tertanta fugarunt
agmina, monstrantes plenas de pulvere fazzas.

390 Est ea, quae letris grecos, armisque morescos,
consilisque probis gentem superavit utranque.

Est ea, quae bastans quondam fuit alta deorsum
culmina per forzam demittere montagnarum,
atque colonnazzis sodis, magnisque pilastris
395 aedificare casas, quae tangant nubila cuppis,
imbrattentque suis fumantibus astra caminis.

Est ea, quae, seguitans romanum quippe Lonardum,
tam facit in guerra numero pochissima, quantum
non sguizeri faciant, non altrae mille canaiae.

400 Qui clamat sanctum Petrum, sanctamque Mariam,
qui cridat « oyme Deus », qui spudat ab ore fdatum,
qui cascatus humo pedibus follatur equinis,
qui fugit et portat scopertam ventre coradam,
hic ferit, ille parat, fugat hic, fugit ille fugantem.

405 Ast ubi cum Baldo Cingar comitante propinquat,
en procul apparet totius gloria mundi
Zambellus, terretque suis Acheronta menazzis:
— State, ribaldones, — cridabat, — state, ladrazzi.
Nunc ego sum, iussu messeri, boia creatus.

410 Haec impresa datur michi, vos cagione picandi.
Et licet huic tantae non sim sat agevolus arti,
pur vendicandi faciet me voia peritum. —

Sic ait, et, rascum porgens incontra bifurcum,
se parat et trippam vult infilzare cavallis.

415 Baldus per collum, dum passat, corripit illum,
ac destrezza illa, qua nibius atque poiana
de tellure levat sorichettum forte vedutum,
sic super arzonem Zambellum Baldus aferrat,
perque pedes brancans dextra, per colla sinistra,

420 ut brancare solet mazzans fantesca galinam,
strangolat heu miserum, mandatque trovare Chiarinam.

Occiderat magni iam tota brigata Lonardi:
quilibet illorum certabat contra dosentos,

nec minus andasset Leonardus alhora sepulchro,
 425 ni soravenisset metuenda potentia Baldi,
 qui cernens iuvenem pro seque, suoque decore,
 intra tot innumeros armatos temnere mortem,
 excavat horribilem indignato pectore cridum,
 perstringitque ensem, tali sfronzante roverso,
 430 quod septem testas de bustis misit arenae.
 Mox ecce ad summam palazzi stare fenestram
 praetorem videt, exclamantem voce bravosa:
 — Eya agite, o validi veterani, acresque phalangae,
 iam zaffate ladros, nostram ruinate ruinam,
 435 tollite de mundo puzzam; quo indusia tanta?
 Cur tres solettos non prendere mille potestis?
 Tanta codardia est in nostris ergo guereris?
 Villacaria quidem non talis in orbe catatur. —
 Baldus ad offesas revocat pensiria vecchias,
 440 intrat pallazzum per centum millia spadas,
 ad scalaeque pedem sbalzat de Spezzacadena;
 Spezzacadena manet, nec se comprehendere lassat,
 quum quis acostatur giocat de schena bizarrus,
 datque suum restum sellam toccare volenti,
 445 tanta cavallorum sapientia saepe catata est.
 Iunxerat interea super alta palatia Baldus,
 cui de cervellis et sanguine spada colabat,
 et quamvis habeat naturae munere possam,
 huic tamen est odium maioris copia forzae.
 450 Gaioffum penitus vult ammazzare tyrannum,
 non tam quod fuerit cum fraude piatus ab illo,
 sed citadinorum quod erat mala botta piorum.
 Non adsunt contra Baldum bis quinque fameiae,
 quae sub Sordello Martem exercere solebant.
 455 Agnelli, Abbates, Capriani, gensque Folenga,
 Gorni et Alebrandi, Tosabezzi, deinde Copini,
 atque Conegrani, Cappi: genus istud ab ovo
 nobile Mantoam prodezzis sustulit urbem.
 Dum tamen it Baldus tam bruttum extinguere monstrum,

460 illi continuo clamore butantur adossum
 saxa, traves, caldusque cinis, brodaequae cogorum.
 Is nondimenum se se cavat extra ruinas,
 nec produs a minima schittatur labe carognae.
 Denique perveniens, ubi prorsus nulla scapandi
 465 est via Gaioffo, nisi balzet ab ore fenestrae,
 milleque cavezzos despichet ab aëre saltum,
 storthiat ingentem brando stridente roversum,
 at non colsit eum, cur? nescio; basta quod ille
 colpus it in fallum, sed non ita semper abibit.
 470 Maxima percussa est valido tamen ense columna,
 quae tribus in pezzis terrae mandata ruinat,
 atque cadit secum grossae pars vasta muraiae,
 innumerique homines mistis periere quadrellis.
 Non tamen interea desistit currere barro,
 475 Gaioffum incalzat, qui chiamat, cridat aiuttum.
 Vertitur interdum Baldo, supplexque domandat
 perdonum, spondetque sibi dare velle tesorum,
 si misero voiat vitam concedere vivam.
 Sdegnatur barro, dare cui responsa refudat.
 480 Quo magis ille pregat, surdis magis audit orecchis.
 Si dare tunc Zenovae voluisset munere bancos,
 et quantos trafegat gens florentina ducattos,
 non accepisset probitas generosa guereri.
 Quisque auro incagat proprio si guardat honori.
 485 De quodam cantone illum finaliter extrat.
 Nil facit hic hominum cridor, arma, bravosaque dicta,
 per medias transit spadas, tutaviaque portat
 sub valido braccio miserum, manus altera brando
 membra metit, dum velle parat descendere scalam.
 490 Scalam descendit, costat per forza cavallo,
 balzat in arzonem, nec staffam planta tocavit.
 Non altramentum vidi quandoque per agros
 agnellum portare lupum, vulpemve galinam,
 quam seu mastini baiantes, sive vilani,
 495 scodere non possunt cum factis, cumque parolis,
 ut regem Arlottum fert Baldus robore brazzi.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ipse baricolos taiat membrumque ribaldum,
quod toties busos intrarat lege vetatos.

535 Haec mangiare facit per forza more figati.
Ille tapinellus sua devorat inguina tali
cum guisa, quali gnavolando gatta cipollam.
Postea narisas snervat sine forpice nasi,
scarpat et orecchias, oculos, dentesque tenaia:
540 sic ve male acconzum, male sic liquere tratatum,
qui factus tandem duris vivanda tavanis
tradidit infelix animam, spiritumque diabolo.

Iamque cavalcabant per cuncta traversa viarum,
quum Cingar memorat borsam, cavat extra braghettam,
545 et sociis monstrans: — Hic — inquit, — mille ducattos,
mille ducatellos noster venerabilis ostus
depositat, preciumque sua de merce tiravit.
Quam sunt vera quidem proverbialia vecchia Catonis:
« Qui male somentat campum, male semen adunat ».
550 Ille novus Gainus, ne se discordet ab ostis,
quum sensit handum nostra pro morte cridatum,
cinquecenta dari dopiona in praemia taiae,
nos manifestavit, sceleratumque abstulit aurum
hospitium fraudans, velut est usanza ladronis.
555 Est inter stultos stultissimus ille tenendus,
qui se, resque suas ostis vult credere ladris.
Nonne geometras asinos, strologosque cavallos
misurare magis coelum, numerareque stellas
aspiciam, quam posse putem retrovare per orbem
560 ostum solettum, qui sit bonus atque dabenus?
Non osti ostorum faciunt, servantque leanzam,
at sassinandi melius documenta ministrant,
quam qui per boscos latitant, spoiantque romeros.
It, verbi gratia, pelegrinus, sive pedester,
565 sive cavalaster, iam straccus, iamque famatus:
optat aloggiari, tandem patet ecce taverna,
extra balconem demonstrat pertica circhium,
quae procul aspicitur modico ficcata scovino,

ad quam vel gambar, vel lignea spada tacatur.
 570 Quando tavernarus sentit pistare cavallos,
 aut cum ferratis calcagnis tundere petras,
 aut de lombardo vix gambas trare lavacchio,
 sive cavallino cantu chiamare biavam,
 protinus apparet cinctus gremiale bisunto,
 575 accurrensque, caput vultu tibi sbrettat alegro,
 et quamvis illam non voias ire tavernam
 te tamen inchinas ad centum mille carezzas.
 Ad staffam prius ille tuam compagniter intrat,
 te rogat ut smontes, facit hinc, facit inde pregheras.
 580 Scongiurat quod habet pollastros atque capones,
 deque vitellina, quem fecit alhora, guacettum,
 pro cuius bontate queant consurgere morti.
 Non mancant illi de frappis, deque baianis,
 deque bosiarum zorneia, rostus, alessus;
 585 tres vini sortes tunc tune et alhora galanti
 vult spinare tibi, quae tentes ultra miora
 sint tibi, seu stomacho caveas, seu rite secundes
 gutturis ingenio, quod non nisi dulcia gradat.
 Vult dare dulce prius pro suppa, deinde racentum
 590 et quod dum bibitur ventris penetralia raspat.
 Oh quid non spondet, oh quid non ille viluppat!
 Non mancant albi lenzoles, ipsaque nullis
 sunt habitata quidem pulicum lettiria squadris,
 nullus inest putridus cimex; tum stalla cavallis
 595 calda parecchiatur, strammo fornita probato.
 Inde (quod est melius) osti bonachiera legiadrum
 construet albergum, quo non veracius altrum.
 Cuncta sed intratus retrovas contraria tandem.
 O poverinus homo! pensas intrasse capellam,
 600 atque sacristiam, nec non cimiteria templi,
 seu terram sanctam, catacumbas, antra Calisti,
 tam bene nunc tibi veracissima verba polibat.
 Tu tamen intrasti tanam, grottamque latronis,
 sassinique hominis recipit custodia te te,

605 subque fide Caci, subque ipsa pace Recolli.
 Praeteritae coenae primo rescaldat avanzum,
 et giurat quantos vivunt super aethera sanctos,
 atque sacramentat quod alhoram coxerit illud.
 Cuncta tibi ranzum seu lardum, sive botirum,
 610 semper olent, fumoque simul, stizzoque renident.
 Heu quid non mangias, quid non meschine tracannas.
 Osta tibi condit (si nescis) lorda menestras,
 osta tibi miscet, palpatque rognosa vivandas,
 osta lavat puerum, manibusque culamina forbit,
 615 inde parat carnes, quas tu mangiare parecchias.
 — Oste — cridas, — non oste audis? dic, oste, quid istud
 fortescit vinum? qua de regione racoltum?
 Est ubi promissum modo Corsum, Mangiaque guerra,
 Sanque Severinum, Gregum, coelique bevanda? —
 620 Ille, vel est factus tam curto tempore surdus,
 vel si respondet, tam scit confingere soias,
 ut totam voiat tu dicas contra rasonem:
 esse mel et zucaram, quod erit mufa marza vaselli.
 Si tamen impatiens pergis clamare « ser ostum »
 625 ille bravariis, verbisque taiantibus aspèr,
 tentat ut arte ista mangies in pace biavam.
 Sed nimium coenare cave, nam quisque boconus
 ponitur ad librum, numero signatus abacchi.
 Sta super avisum, sis acasam, vade pianum,
 630 nuntio quod tandem portabit borsa ruinam.
 Dum tendis satiare gulam, scarsella vodatur.
 Mox tibi lenzolos fingit mutare biancos,
 quos nunc nunc alio peregrino andante pigarat,
 ut possit creditum reccare pigatio talis.
 635 Sanguine si venas opilatas forsan haberes,
 ne dubita, quoniam cimexque pulexque salassant.
 An te cornettis melius guarrire valebunt
 bagna Luchae, quam gens habitans lettiria regna?
 Sed postquam totas noctis numeraveris horas,
 640 cimica dum vibrant pungentes agmina piccàs,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

1. 2017年12月31日
2. 2018年12月31日
3. 2019年12月31日

2018年12月31日

2019年12月31日

2020年12月31日

2021年12月31日

LIBER DUODECIMUS

Tempus erat quando sol Tauri cornua scaldat,
qui gerit Europam dorso per aromata coeli.
Impregnata novo tellus hinc rore novellam
accipit intornum recamatam flore camoram,
5 frondantur boschi passim, virdasque sub alto
sole caviatas sparpagnant undique sylvae,
provocat ad somnum perque herbas perque sot umbras
rossignolus avis, quae nūmquam stracca videtur
nocte dieque suam cum gorga dicere solfam,
10 sive domet carro cozzonus Apollo poledros,
sive Diana suam spruzzet de nocte rosadam.
Fontanae largos vomitant per gramina rivos,
undiculisque simul tremulis nova pratora bagnant,
quae dea florettis variis primavera galantat.
15 Quando simul Baldus, Cingar, produsque Lonardus
non procul a Chioza desmontavere cavallos,
inque novum pratum buttarunt membra sub umbras.
Hic pinus crebram sublimat in aethera cimam,
quae foliis prohibet solis penetrare brusorem,
20 atque satis frescam sub frondibus explicat umbram.
Hic slazzant elmos capiti, ponuntque corazzas,
accipiuntque novos zephiro boffante vigores;
hic ve diceriis longis variisque parolis
antiquum Baldo retegit Leonardus amorem,
25 unde sodalicium nunquam smembrabile nascit,
namque ragionantes simul agroppantur amici.
Talia sed placidis dum verbis ambo susurrant,

Cingar equos leviat sellis, ponitque cavezzas,
quos voltare super strammum, stallareque fecit.

30 Dumque facit stallare, simul facit ore corezas,
atque petezando lingua pronuntiat « o o ».

Est mare non procul hinc Adriae, golfusque Samarchi,
ad quem Cingar abit propter sguazzare cavallos,
et sic sic abiens titaloram cantat alegrus.

35 Ut fuit in portu Chiozae, cito brancat acortus
de tascha in griffas borsam, ne fraude taietur.

Illius est gentis sic dos, genuinaque virtus.

Hic trovat ingenti sistentem mole caraccam,
quae ventrosa tenet buttas sex mille dedentrum.

40 Haec in Turchiam, multis de rebus onusta,
ire parat, dum prosper ei conceditur Auster.

Immediate vocat Cingar cennatque parono,
cui parlat, spondetque bonam pagare monetam,

45 si compagneros vult tres, totidemque cavallos
ducere Turchiam versus, patriamque mororum.

— Est cosa difficilis — respondet nauta, — nec ullam
sat scio cagionem talis retrovare facendae,

namque modo venient pegorari trenta tesini,

ex illis, inquam, quibus est gran copia lanae,

50 paneque de meio saturi, grassaque polenta.

Hanc debent navem pegoris onerare tesinis. —

Cui Cingar: — Quid ad hoc? age, mi nocchiere, galantos
accipe compagnos, duplici mercede pagabo.

Tres sumus et pocum spatium gens poca domandat. —

55 Consensit patronus ei finaliter, atque
supplicat ut veniant frettantes ante tesinos.

— Sic faciam — dixit Cingar, voltatque cavallos.

Mox redit ad socios, qui laeto corde levantes
disposuere maris, terraeque videre paesos.

60 Sic versus pelagum franceso more trotantes,
ad prodam veniunt ubi maxima barza moratur,
quae non barza quidem sed rocca videtur in undis.

Hic mercadantes pars turchi, parsque todeschi

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

100 pastoresque gregis tanti quod terra coverta est.
 Partesenazzas ruginentas tergore portant,
 mastinosque tenent semper gallone cagnazzos,
 quorum forza lupos, si sit misterus, amazzat.
 Sunt pegorae numero plus quam ter millia cunctae,
 105 sunt omnes albae, sine cornibus, unde bisetti,
 atque alii veniunt grosso de vellere panni.
 Ergo per orecchias in navim prima tiratur,
 quam seguitant aliae, nulla retinente paura,
 nam pegoris natura dedit seguitare priorem.
 110 Sed quando Baldum sociosque tesina canaia
 conspicit in navem ferrato corpore stantes,
 meioemque locum sic impedisse cavallis:
 — Heus — aiunt, — patrone ratis, quid foedera rumpis?
 Nonne spopondisti non altros tollere navi?
 115 Sic servas promissa? fides ita vestra tenetur,
 o barcaroli? gens o, cui dire bosias
 est proprium, falsumque levi iurare bisogno?
 Mattus es, et nescis quid agas, chiozotte, nec istam
 sat mercantiam noscis, tristemque guadagnum.
 120 Tu ne brisighellos soldados, tu ne diablos
 suscipis armatos? quare non eiicis illos?
 Eiice franzosos, inimicos eiice nostros.
 Non contadinus cum milite convenit onzam.
 Nosque sofriremus carnes mangiare vicissim.
 125 Tot bastonatas, quot ab illis saepe provamus,
 rendere voia venit, nunc ergo licentia detur,
 detur, eis, inquam, combiatus, eantque latrones
 per sua facta viam; sunt boschi, suntque cavernae:
 hic melius habitant ladri, quam scandere naves,
 130 inter et ingenuos homines hic stare giotones.
 Ni vadant, illos per forza butabimus undis. —
 Sic maior villanus ait, bravatque superbus.
 Nil respondet ei patronus, stoppat orecchias
 stramine vergognae, quam mascara nulla covertat.
 135 Baldus at intendens brutti maledicta caprari

scorzat in instanti spadam, scutumque lacerto
 implicat, et contra bravos parat ire marassos.
 Cingar eum retinet subito, retinensque susurrat,
 aureque favellat tacitus, faciendo pregheras
 140 ut sibi vindictae caricum causamque relinquat.
 — Non est — parlabat tacitus, — mi Balde, facenda
 ista tui genñ, sed erit mage Cingarisi arti
 congrua; siste, precor, nunc nunc miranda videbis.
 Non est villani toleranda superbia stronzi,
 145 altri ridebunt, altri, mihi credite, flebunt. —
 Baldus ei paret, sfodroque recondidit ensem.
 Sopiat interea placido boffamine ventus,
 it mare crispatum levibus tremolantibus undis,
 discostatus abit curvo de littore grippus,
 150 paulatimque tenet medium, lassatque terenum,
 qui fugit et secum fert urbes, fertque paësos.
 Apparent nullae iam sylvae, cuncta videntur
 plena mari et coelo, nautaeque canendo repossant.
 Fraudifer ergo videns Cingar iam stare propinquum
 155 tempus oportunum, sua quo pensiria cordis
 mandat ad effectum, sese cativellus acostat
 villano dicens: — O quantae copia carnis!
 Vis, compagne, mihi castronem vendere grassum? —
 Respondet pegorarius: — Ego? tres, octo, quatordes,
 160 si tibi non unus bastat; modo solve voias,
 ac des almancum carlinos octo per unum. —
 Tune Cingar, facto mercati federe, sborsat
 octo ramezantes, tolto castrone, barillos,
 quos sub terreno falsos stampaverat ipse.
 165 Hic mercadantes adsunt, hic altra brigata,
 et ricchi et poveri, laici, fratresque, pretique
 expectant aliquem castronis habere boconem.
 Sed Baldus, meditans truffam iam caute parari,
 mussat in orecchia Leonardi: — Nascitur — inquit, —
 170 fabula bella, tace, quaeso, risumque parecchia. —
 Cingar montonem comprum praesente brigata,

post modicum spatium per binas zaffat orecchias,
 buttat et in pelagum sospingens navis ab orlo.
 Res mira et fors fors ad credere dura brigatis,
 175 illico grex totus certatim saltat ab alto
 navigio in moiam, pecorella nec una remansit,
 quae non sbalzaret, quae non tommaret in undas.
 Totum lanigeris completur piscibus aequor,
 atque aliud pascunt agni quam gramen et herbas.
 180 Se sforzant illas revocando tenere tesini,
 verum nil faciunt, indarnum quisque laborat,
 namque omnes pariter sgombrarunt denique navem.
 Tempore diluvi, super alta cacumina pisces
 lustrabant sylvas, perque ulmos, perque pioppas
 185 errabant laeti, mirantes prata; flores.
 Grex modo lanosus sub gurgite pascolat algas,
 contra suamque voiam mangiat, bibit, atque negatur.
 Neptunus magnum acquistavit alhora botinum,
 qui maraveiabat pegoràs descendere tantas,
 190 de quibus et nymphis, chortisque baronibus unam
 donavit coenam: mangiarunt omnia plenis
 ventribus affattum, gattisque dolentibus ossa,
 ossa polita nimis sub mensis esse gitata.
 Baldus de risu crepat, schioppatque Lonardus,
 195 atque alii rumpunt strepitosus pectora grignis.
 Cingar nil ridet, sed fingit habere dolorem,
 esseque disgratiam simulat quod aposta cadutum est.
 Praecipiti tutavia gregi succurrere fingit,
 at magis in pelagum tam dextriter urtat, ut ipsas
 200 esse suas giures pegoras, ita providus atque
 tam taccagnus usat bellos infingere garbos.
 Sed quia quaeque cadens nullo pecorella ritegno
 cantabat proprium miserando carmine — Be be, —
 hinc vicinam urbem nostri de nomine Bebbas
 205 dixerunt patres: Bebbas antiqua brigata,
 bebbensesque oras, populos et castra vocavit.
 Hi quondam veteres bello domuere Popozzas,
 subque suo gentem Malgarae iure tenebant.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

245 nec toto in mundo reperitur abusio maior.
 Progenies malnata quidem villana vocatur.
 Picchetur quicumque favet tutatque vilanos.
 Non nisi vilanus, quisquis miseretur eorum.
 Tune ego crediderim leporesque, canesque coire,
 250 seque lupi miscere ovibus cernentur, et una
 stabunt pernices et quaiiae cum sparavero,
 si contadinum quisquam trovat esse dabenum.
 Vis civem superare? bonas huic parla parolas.
 Vis contadinum? bastonibus utere tantum.
 255 Magnates dictis placidis, mercede puellas,
 fanciullos stroppla vincis, bastone vilanos.
 Pasce asinos paia, porcellos glande, cavallos
 atque boves foeno, villanos pasce tracagno.
 Centum falsa piat giurans sacramenta vilanus,
 260 ammazzatque homines uno pro pane gaioffus.
 Villanus gesiae servare statuta recusat,
 et dicit quod non uxori bestia differt.
 Non guardat matrem, non natam, nonque sorellam.
 Cuncta bono stomacho gens haec spelorza tracannat,
 265 atque facit somam (ut dicunt) ex omnibus herbis.
 Semper habent ossum poltronis quando lavorant,
 sed, quando ballant sub glandibus atque sub ulmis,
 ad viridesque ruunt piva clamante pioppas,
 et calcagnadis terram sine fine travaiaint,
 270 tot parent dayni, tot caprae, totque camozzae,
 blasphemantque Deum, sanctos, sanctamque Mariam. —
 Dixerat haec Cingar stans in guardare cagnesco,
 zanettamque tenet bassam tirare paratus,
 si sibi villani dare noiam forte comenzent.
 275 At nolunt timidi gattam affrontare gaioffi.
 Non tunc tempus erat sat aconzum, satque speditum,
 non sat eis, inquam, tutum, nec alhora parebat
 congruus ille locus, sed ad altras texitur horas
 proditio, coleraeque focos in pectore servant.
 280 Stant timidi, quacchiosque tenet praesentia Baldi.

Aeolus interea, ventorum duca, tyrannus,
 sceptra pians, testam montagnae scandit aguzzam.
 Hinc voltans oculos spatiosa per aequora tundos,
 non vidit alcunam circum confinia navem,
 285 nam quae terribilis caricatur pondere Baldi
 tam lontana fuit, quod ochyalibus Aeolus ipsis
 (multum vecchius erat) non comprehendit ab undis.
 Ipse procul dubio, si tantum nare baronem
 scisset, adiratos tenuisset carcere ventos.
 290 Concava montagna est, quae culmine toccat Olympum,
 fundamenta tenens maris inficcata sub undis.
 Grossibus asprezat pendicibus, atque petraxis,
 nullae ubi frondescunt sylvae, nullaeque virescunt
 herbae, non ulla greges prataria saginat.
 295 Verticis ad cimam chiavatur porta cadenis,
 quae ferro tota est, Vulcani facta boteghis:
 haec serat obscurum vastis sub rupibus antrum,
 in quo chiavantur tanquam in carcere venti,
 hic ve cadenati vario boffamine cridant,
 300 ut cridant pingues inter porcilia porci,
 quando brodae nimium tardae portantur ad albi.
 Sunt ibi, dico, Noti, sunt Austri, suntque Syrocchi,
 iugiter attendunt qua porta recluditur illis,
 mille annos una hora paret saltare deforam,
 305 atque procelloso pelagum vexare travaio.
 Qualis cazzator braccos, agilesque levreros,
 in praesone tenet, nec dat mangiare coëllum,
 quo bene plus valeant morsu boccare famato,
 atque dretum capris levius spazzare caminum.
 310 Nocte, die bau bau importunis versibus urlant
 nec lassant homines unquam dormire vesinos,
 nam poca, nam nulla est non tam discretio bracchis,
 quam quibus est curae ter centos pascere bracchos.
 Talis in obscuro ventos rex Aeolus antro
 315 chiavat, ut optantes groppis exire solutis
 huc illuc rabidi crudelius aequora versent.

O miseram navem, miserum magis imo paronem,
 quem sprovista rapit ventorum squadra ruentum,
 quem cum compagnis ferus ille Sirocchus acoiat!
 320 O quantum praestat sit praticus arte vogandi,
 qui pugnat rabidam sopiantum contra brigatam!
 Aeolus ergo, volens solazzum tradere ventis,
 ecce cadenazzos tirat extra foramina grossos,
 ferratasque aperit portas, intratque dedentrum,
 325 qua propter venti rident, festamque comenzant,
 vixque tenent illos boghae saltare volentes.
 Increpat illorum smaniam, cridansque menazzat
 Aeolus, et schenas crebro bastone richioccat,
 quippe furunt, ruptisque optant borrire cadenis,
 330 atque mare, et terras, coelumque butare stravoltum.
 Est ibi Syrocchus vento crudelior omni,
 est ibi Garbinus, Gregus, Levantus et Oster,
 estque Tramontanae bastardus Borra, Libecchius,
 Libecchius bavam qui nigro fundit ab ore,
 335 fodratosque oculos portat de carne salata.
 Non maium sofiat, ni centum mille diablos
 sorbeat in ventrem, mox astra fretumque roverset.
 Sed quum Garbinus pelagum fantasticus urtat,
 si sibi contrastum non postea sentit habere,
 340 semper maturo spatiatur in aequore passu.
 Tramontana colit gelidos ventessa triones,
 quae Boream genuit, coeli impregnata biolco,
 qui supra carrum Cinosuram menat atornum.
 Tramontana gelans vult nos portare pelizzas,
 345 unde bisognosa est castronis lana tosari.
 Borra todeschorum spirat furibundus ab Alpīs.
 Heu miseram barcam quae tunc in gurgite nodat,
 quando repugnatur, quando hic stizzatur ab altris:
 omnia fracassat, rumpit, spezzatque, rapitque.
 350 Oster habet secum mala quanta trovantur in orbe,
 atque cagatores, latrinas, atque cloacas
 pestifer intenerat, populosque nocivus amorbat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

seu feriat poppas, seu proras guidet ad orzam;
 390 at si forte aliis impellitur impete ventis,
 unde cagnezatus pelagum sotosora burattat,
 nempe suae colerae dat nautis semper avisum,
 qui stent prudentes (ut fertur) ac in cervello.
 Est etiam Zephirus, quo non castronior alter,
 395 qui nescit pelago modicum torcere peluzzum.
 Hunc ve Maëstralem pratighissima Zennova chiamat,
 qui fractos reparat marinaros, cuncta serenat,
 scampatumque procul solem pro strage Sirocchi
 praticat ut redeat, trepidusque retornet acasam.
 400 Ergo scadenatis rex omnibus Aeolus uno
 se cantone tirat, ne forte volaret et ipse,
 namque suum ferrent per nubila forte magistrum.
 Nox medio in giorno nigras diffuderat umbras,
 vela viluppatas faciunt incerta foiadas.
 405 Viderat ascortus signalia multa paronus,
 pro quibus agnoscit prigolosum nascere tempus.
 — Me miserum — clamat, — nuper brovabat Apollo,
 nunc ve sub obscuro moriens nimbone vacillat.
 Cernite delphinos quam curvo in tergore saltant,
 410 atque cimigattas faciunt, tomosque frequentant.
 Cernite stridentes gavinellos ire per undas,
 montavitque altum gyrans aieronus Olympum. —
 Sic ait, et tamen austros contrastare parecchiat.
 Quid facit? abbassat paulatim vela cirellis,
 415 et nudans brazzos se plantat retro timoni.
 Plurima chiozottis famulis commandat, et uni
 cuique dat impresas varias, certasque facendas:
 qui sgroppant cordas, qui tirant, quique ralentant,
 et centum raucas sentis cantare cirellas,
 420 et centum voces hominum faciuntque iubentque.
 Nobilis in quodam stabat cantone Lonardus,
 cum Baldo ludens ad scaccum, quando travaius
 maximus incoepit, non tantum murmure coeli,
 sed villanorum tradimenta scoperta fuere.

425 Cingar enim quadam solettus parte iacebat,
qui, dormentatus dum ronfat more bovino,
non attendit eas iam vento instante ruinas:
cui non bombardae potuissent frangere somnum.
Villani, quorum pegoras modo Cingar in undas
430 miserat, assaltant illum, dum somnia versat,
ac per traversum zaffatum praestiter altum
in mare praecipitant, et sic iniuria tandem
vindicata fuit nec non satiata voluntas.
Ille, quasi annegans, nodandi perdidit artem,
435 sed tamen huic praesens pepulit vexatio somnum,
ne repletus aquis iam calzas turet in undis,
nam sibi sorte bona pur avantum traxerat arma,
unde manus, brazzosque menans, gambasque speditas,
tam bene nodat aquis ut rana et lontra videtur.
440 Senserat interea Baldus, quod Cingar in undis
postulat altorium, buttat tavoleria longe,
atque videre ruit casum, sociatque Lonardus.
Pro dolor! ut retrovat, quod charus Cingar anegat,
cuius ob officium scamparat vincula mortis,
445 et quod villani iaculantes ligna, travellos,
nolunt quod manibus se se ille misellus atacchet,
quali sit captus non est pensare diablo.
Protinus e fodro spadam furiatus arancat,
ad primamque provam tres mandat in aequora testas,
450 qua botta subito spallas gens porcida voltat,
nec tentare volunt baldensis vulnera ferri.
Baldus at insequitur miseros hinc inde iugatos,
qui potins dant se pelago quam cernere Baldum,
quos repetare videns rubefacta per aequora Cingar
455 non cessat nodando illos seguitare per undas,
quos zaffans manibus totos per colla negabat.
Miserat et multos Leonardus in aequora mortos,
et porgens hastam de fluctu Cingara traxit.
Nec bene sustulerat madidum pagnosque sugantem,
460 ecce repentinus ventorum stolus arivat.

Borra prior, contraque furit rapidissimus Oster.
 En Libecchius adest, sternit casamenta, caminos,
 spolverizando volat stipulasque ad sydera balzat.
 Sed rebruscatur valido sofiamine Gregghi,
 465 tergore qui curvo montagnas sburlat aquarum.
 Sirroccus strepitat, stringasque culamine mollat,
 pro quibus astra tonant, tremit orbis, nutat Olympus.
 Pestifer Ostrus aquas implet, coelumque tenebris,
 turbatumque fretum montagnas suscitatur illas,
 470 quae bagnare solent supremi sidera coeli,
 castronesque maris vadunt pascendo per undas.
 Iam cridor aetherias hominum sbattebat abyssos,
 sentiturque ingens cordarum stridor et omnis
 pontus habet pavidos vultus mortisque colores.
 475 Nubila tetra volant, nigris agitata diablis,
 fulgure flammigero tantum lampeggiat Olympus,
 post quem fulgorem pettos Siroccus alentat,
 inde procellosas agitatur spruzzatque balottas.
 Tramontana suos crines freddosque capillos
 480 explicat, et tanquam lunatica fertur in undas.
 Nocchieri frustra deponere vela fadigant,
 maxima ventorum violentia quippe repugnat,
 nunc ferus Oster habet palmam, nunc Borra superchiat,
 irrugit pelagus et fluctibus astra lavacchiat.
 485 Horribilem mortem nautis fortuna menazzat,
 qui sine speranza voces ad nubila mandant,
 atque simul feriunt duris sibi pectora pugnis.
 At nullam tunc Baldus habet de morte pauram,
 currit ad hortandos nunc questum nunc ve quelaltrum,
 490 dat comico altorium, dat nautis, datque parono,
 sollicitatur cunctos, volgit, drizzatque timonem,
 nil sibi sparagnat valido, iubet hic, facit illic.
 Confortatrici solatur voce codardos.
 Ut vult nocchierus, mollatque tiratque ritortas;
 495 si mollare nequit, spezzat, manibusque fracassat.
 Multa superchiando tempesta ruinat abassum,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Se stessum accusat multas robasse botegas,
 sgardinasse casas et sgallinasse polaros;
 at si de tanto travaio vadat adessum
 535 liber speditus, vult esse Macharius alter,
 alter heremita Paulus, spondetque Sepulchri
 post visitamentum vitam menare tapinam.

Talia dum Cingar trepido sub pectore pensat,
 en ruptae sublimis aquae montagna ruinat,
 540 quae superans altam gabiam strepitosa trapassat,
 nec pocas secum portavit in aequora gentes.
 Baldus firma stetit veluti vecchissima querza,
 at se spazzatum Cingar tunc credidit esse,
 seque ad venturam travo brancaverat uno.

545 Saevit acerba magis rapidas fortuna per undas,
 iam iam nescitur quem tendat barca viaggium,
 ad quas ducatur spiaggias, ad quosve terenos:
 nunc sbalzata pedes lunae cum pectore toccat,
 nunc diavorum tangit fundamine cornas.

550 Perdiderat scrimam tremebundus guida timoni,
 unde sbigotitus cridat: — Brigata, negamur,
 ibimus ad coenam cum mortis ante trehoras;
 vergotina tamen speranzae anchora videtur,
 si tot somarum scarichetur barca fagottis.

555 Eya age, quid statis? vitam proponite robbis!
 Quidquid valde pesat donetur piscibus, horsu
 Orlandi brancate animos, gittate valisas. —
 Tune omnes parent monitis, dubiaeque saluti
 prospiciunt savii, quae plus onerosa trabuccant:
 560 plena velutorum forciria, plena rasorum,
 scarlattos, granas, spalleria fina, tapetos,
 omnia praecipitant pelago: quae tempore mortis
 tanti stimantur, quanti nix tempore freddo.

Stant mercadantes taciti, statuaeque videntur.
 565 — Heu, cui divitias — aiunt, — cumulavimus istas!
 Heu quibus in fraschis nostrum frustavimus aevum! —
 Talia lugentes, misera formidine pregni,

coguntur pelago pretiosas tradere ballas,
nam plus vita placet quam centum mille tesori.

570 Nocchierus replicat voces: — Annuntio vobis;
quae pesenta magis sunt vobis, quisque refudet,
quisque det ingordo quae sunt onerosa profundo. —

His verbis quidam vir praesens porxit orecchias,
qui nullam secum valisam pauper habebat,
575 iuxta quem stabat coniux sua propria, qua non
turpior altra fuit nec plus diavolata marito.

Hanc rapit imbrazzum subitus, iactuque gaiardo
alzat eam longe, cridans: — I, merda diabli,
i, quia non habeo maiori pondere somam. —

580 Illa per aequoreas hinc inde butata cavallas
volvitur in testam, rapiturque negata sub undas.
Sic vadant quantaesunt bruttae, suntque bizarrae.
Heu quid nam dixi? sentit Mafelina, nec ultra
vult mecum ragionare, tamen placabimus illam.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

cantara, pignattas, porcisque recare brodaïam)
 30 stentavit sposare diu, manegolditer altam
 fert cristam, et se se gravibus talvolta facendis
 ingerit hic ipsis, quas nec tu fare calares.
 Aeolus est, dico, qui nescio qualia saxa,
 saxa polita herbis strinataque solis ab igne,
 35 possedissee godit, fumumque annasat arosti,
 castigatque suos ventos de more pedanti,
 moreque cozzoni magris dat fraina cavallis.
 Hic fuit arditus, asinus temerarius, absque,
 absque tuo imperio, rex o grandissime ponti,
 40 grottas montagnae vastas aperire busatae,
 atque, scadenatis pedibus manibusque Libecchi,
 ventorumque simul cunctorum carcere fracto,
 tot slanzavit aquas, totque undas, totque procellas,
 quod superi metuere diu, metuuntque negari,
 45 mancavitque pocum quin strabuccaret ab arce
 Iuppiter aetherea, credens anchora gigantes
 velle, superpositis montagnis montibus altis,
 tollere per forzam summi regnamina coeli.
 En quoque nunc nostras audent intrare masones,
 50 atque ruinarunt, tutaviaque nostra ruinant
 atria, giardinis, stallas, casamenta, palazzos;
 et nisi provideas, o rex, te certus aviso:
 quod tu, nosque tuis nunc nunc afogabimur undis.

Talia dum scoltat Neptunus, totus abrasat,
 55 terque tridentino sbattivit littora rasco,
 trombettam subito, trombettam voce comandat
 chiamari ad se se, quem praestiter atque debottum
 drizzat ad aeolios scoios, rupesque pelatas.
 Hic trovet hunc regem talqualem, cui data cura est
 60 a Iove striggiandi ventos, stallasque sgurandi:
 huic de parte sua convitia talia dicat,
 qualia conveniunt poltronibus atque dapochis,
 qualia fameio quadrant, scalzoque ragazzo.
 Non trombetta sibi cosam bis dicere fecit:

65 it via, festinus veluti staffetta galoppat,
 fert humero trombam, buso de dente balenae,
 perque maris fundum campagna trottat in ampla,
 mox susum drizzans cursum, qua summa travaiant
 aequora, bagnanturque pedes aspergine lunae,
 70 ipse quoque undarum danza danzare comenzat,
 ut facit ocha nodans, seu mergus, sive nedrottus.
 Undique fluctisonis hinc inde butatur in undis,
 atque sonans trombam chiamat procul Aeola regem.
 Aeolus ascoltat, subito descendit ab alpa,
 75 cuius ab excelso mirabat vertice ludum,
 undarumque jocum, ventosque insemma tacatos:
 laudabat forzam nunc Borrae, nunc ve Sirocchi,
 nunc Tramontanae possam, rabiemque Libecchi.
 En tandem trombetta venit, coleraque brasatus
 80 ambassariam facit, ira et fulmine plenam.
 Aeolus, ut minimus divum stronzusque deorum,
 formidat regem, cui flumina et aequora parent.
 — Nil dubita — dixit: — facio quae Iuno comandat.
 Nunc nunc in montis chiavabo carcere ventos.
 85 I celer, atque sona bis terque per aequora cornu.
 Altera fratantum per me provisio fiet. —
 Dixerat, et rupis testam repetivit aguzzam,
 ingrediensque busam, ventum disgardinat illum,
 quem Zephyrum dicunt multi, multique Maëstrum,
 90 qui rabidos valeat ponto distollere fratres,
 ad primamque maris fluctus tornare bonazzam.
 Ergo Maëstralis vultu se scoprit alegro,
 ghirlandamque ferens vario de flore cositam,
 tranquillat proprios blando sermone fradellos,
 95 hinc magna illorum cito controversia cessat,
 atque tumor pelagi se se nihilare comenzat.
 Incipit et sonitum trombae trombetta sonorae,
 quo monitu scapolant venti nettantque paesum.
 Fugerat ergo ingens rabies maris, atque bagordus,
 100 ecce procul scoium Baldus discoprit aguzzum,

qui fert sicut Atlas in collo pondera coeli.

Huc nochierus agit navem, si dicere navem
iam liceat, quae rocca paret, vel bastio muri,
cui dederit dudum in costis bataria canonum.

105 Hic non herba viret; non spuntat rupibus arbor,
nemo pascit oves, nemo dat gramina bobus,
tantum nuda patent grossissima saxa ruinis:

sub quibus albergant falco, sparaverus, et uncis
cum griffis aquilae, smerli, gavinellaque proles.

110 Huc tamen acclinat spennatam nauta galaeam,
solis ut ad radios possint sugare camisas,
et pegola et stuppa legni renovare galones.

Cingar se prora saltu despiciat ab alta,
tangere gaudet humum, gestisque solazzat alegris,

115 votaue post humeros peradessum facta butantur.

Baldus eum sequitur, sequitur Leonardus et ille,
ille galantus homo, qui nuper in aequora bruttam
iecerat uxorem dicens: non esse fagottum
fardellumque homini plus laidum, plusque pesentum,
120 quam sibi moieram lateri mirare tacatam,
quae sit oca ingenio quae vultu spazzacaminus.

Is erat e Berghem patria, descesus ab illa
stirpe Maronorum, quam menzonare pudemus,
vergognantque illam fomnae nomare fameiam.

125 Huic nomen Boccalus erat, quo doctior alter
arte bufonandi numquam fuit intra Gonellas.

Succedunt alii, saltantes extra caraccam:
quisque locum cercat, quo soli corpora curent.

Cingar ubique suam rugando servat usanzam,
130 donec ad obscuram pervenit denique grottam,
quam intrare timet, sed apertam porgit orecchiam:
si quemquam strepitum valeat sentire la dentrum.

Quale per artificum botegas murmur habetur,
quum pars martellat, pars limat, parsque nigrantes
135 mantice carbones reddit plus gambare tostos,
seu voias Bressae, seu voias dire Milano,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

In medio claustris, super octo alzata pilastros,
arca sedet, quam tunda coprit testudo piombi.

175 Illa decem brazzos est longa, sed alta triginta,
pyramidisque instar surgens sibi culmen aguzzat.

Tota laboratur nitido sculptoribus auro,
per quam distinctae lissato in marmore zoiae
stralucent, tanquam per coeli marmora stellae.

180 Quisque pilastronus crystallo conditur albo,
cuius in interno sberlucet ventre rubinus,
ceu quum fare solet lanterna moccus in una.
Porphida non desunt, alabastraque lucida muris,
nec calcidonium, nec vulsa coralia ponto.

185 Hic ascoltantur gyramina plura rotarum,
quas velut orlogii vaga contrapesia guidant.

Ista pro causa currit fabricatio circum
ad formam naspi, cum foemina fila volutat,

190 arca manet solum rutilus imposta pilastris,
atque inter septem ceu tellus pendula coelos
eminet, et semper moles it spherica circum.

Constiterant ergo stupefacta mente barones,
cuncta palesa vident, claro splendente lusoro,
quem pretiosarum fundit lumera petrarum.

195 Hi quoque ridentes a circum circa menantur,
namque per intornum fabricatio tota galoppat,
sed quando ad centrum veniunt bigolumque posadae,
arca ubi firmatur, stabilique in sede repossat,
stant firmi, cerchiosque vident rotolare theatri.

200 Tum sibi praeterea maior maravilia nascit,
quod cernuntur ibi circum pirlare solari,
ireque datornum velut omnis machina mundi,
quam dentata menat moles diversa rotarum.

Non huc comparet neque vir, neque parvula musca;

205 tantum sentitur, generat quem fabrica, rumor.

Ad martellorum sonitum vult pergere Baldus,
unde videns scalam, quae scandit more limachae,
hanc montat gradibus, tamen it velut ante datornum,

ac sua fit duplex rotolatio, namque movetur
 210 omne opus incircum, scalam quoque tirat apressum,
 ipsaque per se se circumfert scala scalinos.
 Post multos gradulos tandem reperere masonem,
 quae crebris stantem gyris intorniat arcam.
 Septem sunt sperae varia de sorte metalli,
 215 quarum derdana est cunctis angustior altris,
 quarum suprema est cunctis spatiosior altris.
 Extrema argentum est; fissatum sulphur et album
 mercurio mixtum, facit hoc buliente bodega.
 Hoc valet in finum argentum convertere stagnum;
 220 hic plenas athalac et aceto mille burinas
 effumare vident, quo fumo argentea blancam
 materies perdit spetiem, coelique colorem
 vestit, ut ad vistas hominum sit gratior illa.
 Circuit haec igitur de argento machina puro,
 225 in qua sculpita est facies cornuta Dianae.
 Post haec ascendunt alios cinquanta scalinos,
 atque ibi mercurii fabricam invenere gelatam:
 alphatar instabilis flueret, faceretque nientum,
 ni simul admixtum dragantum salque liei
 230 esset et ad furnum cuncta haec stillaret aludel.
 Voltatur finum servus fugitivus in aurum,
 si bene iuncta suos cohibet medicina vapores.
 Non sine Mercurio valeas mutare metalla,
 unde canunt vates, quod nuncius ille deorum est,
 235 quo sine nulla quidem vel pax vel guerra movetur
 Ascendunt iterum Veneris solaria rubrae:
 rammus ibi fulvum tandem voltatur in aurum,
 ast opus est centos carbonum spendere saccos,
 argenti et auri naturam rammus acquistat,
 240 at numquam horumdem, Gebber testante, colorem,
 unde minor spesa est, at rerum maior aquistus,
 ut rammus maneat rammus, formetque pignattas,
 sive bagatinos praestet quantumque legeros,
 quam cercare aurum tot afannis, totque malhoris,

245 nec reperire unquam nisi post ter mille pacias.
 De Venere ascendunt ad cerchium Solis et auri.
 Aureus est cerchius, Phoeboque simillimus ipso.
 Author earundem rerum, post mille fadigas
 incassum spesas, post persum tempus et annos,
 250 hanc fecit veram finaliter improbus artem.
 Verbitrium lapidem retrovavit philosophorum.
 Multicolor lapis est, elementis quatribus extat:
 igneus, aëreus, terrenus, aquaticus, unde
 siccus in occulto, caldusque; sed in manifesto
 255 humidus et gelidus, natura ve querna fit una.
 Spiritus hic lapis est, qui transmutatur in unum
 nobile, adustivum, pariterque volatile corpus.
 Non fugit a flammis, liquidi fluit instar olivi,
 multiplicat, solidat, praeservat tempore longo,
 260 atque potest mortos primaiae rendere vitae.
 Hoc tribus in verbis consistit munus, ab alto
 quod Iove donatur sapientibus atque beatis.
 Ingravidat semet, de semet concipit, inde
 parturit et sibimet vivit, sibimetque necatur.
 265 Suscitatur hinc semet, nam sic Deus ordinat illum.
 Est tinctura rubens lapis iste, biancaque, vivax,
 concipiens aurum si fumo iungitur albo.
 Numquid elithropia est? adamas? calamita? lypercol?
 Absit, nam fluitat, seu sit cum corpore, seu non.
 270 Est vi (num dicam tandem manifestius?) est A,
 qua vita fruimur, qua verum acquiritur aurum.
 Ad Martis veniunt, post solis clymata, ballam:
 ferrea quae tota est, nitidoque azzale finatur.
 Hac sine materia nostras nihil esse fadigas
 275 iudico, qua propter ferrum est magis utile, quod sit
 ferrum, quam quod sit seu stagnum sive latonum.
 Sunt ferrum vanghae, sunt ferrum rastra, badili,
 sunt ferrum falces, zappae, centumque ricetae,
 cum quibus et vini bonitas et panis habetur.
 280 Commodius nihil est ferro, nihil aptius, inquam.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Mantua suscepit, quam condidit Ocnus in undis,
tempore quo Troiam ruinavit panza cavalli.

320 Nec penitus vestros animos stupor occupet ullus,
si nunc usque meam potui traducere vitam,
nam datur aeterno me tempore vivere fadam,
donec ab aethereo guastetur iudice mundus.

Hactenus ingemuit sub acerbo nostra tyranno
Mantua, quo mores cortesos perdidit omnes.

325 At praeclara modo, regalis, et alma fameia
Gonziadum venit, atque aquilas spigat undique nigras.
Haec, quam vidistis, miro fabricata lavoro
stancia, Francisco Gonzaga tota dicatur.

330 Post centum guerrae palmas, post mille trophaeos,
post vitae laudes, post vecchi Nestoris annos,
illius huic magno donabimus ossa sepulchro.

His ego divitiis praesum, facioque magistros
aurifices, doceoque aurum formare, catatum
ex virtute trium verborum: nomina quorum
335 auribus admotis audite, quod illa docebo. —

His dictis thebana parens, nutrixque Cipadae,
multa susurrando per eorum fixit orecchias,
quae toccare manu faciunt genitalia rerum:
herbarum forzas, stellarum facta, petrarum
340 effectus varios, et habendi denique plenam
semper ducatis borsam donavit avisum:
quod magis importat, magis altum recat honorem,
quam studiando libros et stellis perdere sennum.

Nauta sed interea non poca foramina barchae
345 conzarat, rursusque parat tentare diablos.

Baldus ab aurificum, sociis comitantibus, antro
se portat, caricatque suo cum corpore lignum.
Tunc dare vela iubet, zephyri velamina boffant,
mantoaeque magae spallis casamenta relinquunt.

350 Forte alios inter peregrinos atque romeros,
quos omnes pariter barca illa in ventre ferebat,
vir vivax oculis aderat vultuque galantus,

tam respettosus, tam sequestratus ab altris,
 ut totum per iter non dixerit octo parolas,
 355 quippe habitu proprio, genioque suoapte, tacendo
 vergognosus erat, stabatque in parte solettus.
 Huic nomen Giubertus erat, qui voce, lyraque
 Orpheus in sylvis, inter delphinas Arion,
 saxorum ad sese, nemorumque tirabat orecchias.
 360 Baldus eum pridem tacitis guardabat ochiadis.
 Ille, viri tanti cernens sibi lumina flecti,
 fronte rubescebat, bassosque tenebat ocellos.
 Captus ob id, Baldus penitus moruisset alhoram,
 ni prius agnosset qui sit, quo vadat, et unde
 365 adveniat, mentemque suam, studiumque suorum.
 Ergo, ubi cognovit cythara cantare peritum,
 hunc rogat, ut tantam voiat recreare brigatam,
 voceque dulciloqua longum nihilare caminum.
 Ille statim censet tanto magis esse barono
 370 parendum, quanto se noscit in arte magistrum.
 Expedit e panno sedae mirabile plectrum,
 sive lyram dicas potius, quae concinit arcu,
 concentuque suo facit omnes stare balordos.
 Iam rectas, longasque arcu menat ille tiratas,
 375 taliaque altandem modulando carmina coepit:
 — Infidum arridet saepe imprudentibus aequor,
 mentiturque leves zephiros aquilone parato.
 Hinc veniunt homines cupidi, quos plura videndi
 cura subit, seu forte deas in gurgite nantes,
 380 sive tridentiferi verrentes caerula currus.
 Verum ubi subducto ventum est qua littora circum
 misceri aspiciunt coelum aequore, et aequora coelo,
 en miseri avulso singultant viscere proni
 hinc atque hinc nautae, nigraque urgente vomuntur
 385 bile dapes, foedatque acidus Nereidas humor,
 unde indignantes venti tam audacter amicas
 commaculare suas genus hoc mortale, caducum
 atque procax, ne sic evadat crimen inultum

concurrunt, sonituque ingenti obnixa profundo
 390 tergora subiiciunt pelago, totumque revellunt.
 Heu stulti, quos nulla monet iactura priorum!
 Tune ea tempestas, ea tunc asperrima rerum
 debuerat facies animo spectarier ante,
 quam nauta insultans fortunae solveret audax;
 395 mox frustra insani vellent contingere portus.

Talia cantando Giubertus, talia plectrum
 pulsando, sic sic hominum stupefecerat aures,
 ut nisi Boccalus cito providisset ad illos
 non hominēs certe navis carigata menasset,
 400 sed tot pignattas, tot zoccos, totque colonnas.
 Bergamascus erat, ut diximus ante, Bocalus.
 Protinus accurrens, trat de cantone sacozzas
 quasdam pezzatas, recusitas, plusque bisuntas
 quam gremiale coghi nunquam savone lavantis.
 405 Hinc sibi de medio strazzarum tasca cavatur,
 quam cito precinxit dextro gallone cadentem.
 Mox positis trespis, mensam sibi praeparat ante,
 ac si bancherus vellet numerare monetam.
 Praestiter hic brazzos tunica, manicisque camisae
 410 liberat ad cubitos, ut fitur quando parecchiat
 fluminis ad ripam fantesca lavare bugadam,
 atque bretarolis grossas ostendere gambas.
 Giubertus cytharam rursus velamine coprit,
 inde, sedens iuxta Baldum, ghignare comenzat,
 415 namque Bocalus habet iam tractos extra besazzam
 quosdam de latta, vel tres, vel quinque becheros,
 insemmamque leves balotellas nescio quantas,
 maiores pilulis illis, quas Mesue dixit:
 « Recipe pro capite, anna, tria scropola, fiat ».
 420 His bagatellandi tantum gallantiter artem
 incipit, ut nunquam melius Zaramella giocavit
 ante ducam Borsum, solitus manegiare balottas.
 Mirum quam subitis manibus de suque de giuque
 stravoltat zaynos, ut tres cinquanta parerent.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Obstupet his Baldus, nec scit pensare qualhora
iverit ad feram Lanzani, seu Racanatae,
has comprare cosas, non soldos quinque valentes.
Denique Giuberto nasum sopiare comandat.

465 Non negat hoc cantor; bis, ter, quater ille stranudat,
evolat ecce foras magno rumore tavanus,
quem seguitat grillus, post grillum trenta pedocchi,
quos mage compitos non dat sguarnazza pitocchi.

Et iam finis erat, cum Phoebus giunsit acasam,
470 chiamavitque suos alta cum voce fameios,
patronemque volant de carro tollere giusum,
disfangat pars una rotas, nettatque lavacchio,
altera pars disfrenat equos, stallaque reponit,
ac ibi cum paia sudantia tergora fregat,
475 mox beberat, solitasque orzi butat ante prevendas.

LIBER QUARTUS DECIMUS

Memnon, ab Aurora iam missus matre, fugabat
cum scutica Chiozzam, Capram, Braccumque baiantem,
innumerasque alias stellas de tramite cœli,
per quam nunc debet transire caretta parentis:
5 noxque viam scapolat, visis splendoribus albae.
Baldus, apollineos cernens uscire cavallos
extra orizontem, carrumque tirare brasatum,
talìa contemplat, mox sic cum Cingare parlat:
— O Cingar, grandis me nunc marabilia brancat,
10 nec scio qua guisa possunt, quae cernimus, esse.
Nonne vides solem plus largum, plusque rotundum
quando foras exit nascens, quandove tramontat,
quam cum sustollit per coeli culmina carrum?
Praeterea nunc fert tam rossum ille visazzum,
15 quod mihi barillam corsi trincasse videtur. —
Cingar ait: — Magnas cosas mihi, Balde, rechiedis,
quas nimis astrologi dudum schiarire fadigant,
nam super humanos sensus ea facta provantur.
Sed tamen insigni quidam de semine gregus,
20 cuius (si memini) Piationi nomen habetur,
astronomusque alius Tolomellus, Iona propheta,
Solon, Aristotel, Melchisedech, Oga Magoga,
talìa tractarunt per magnos sparsa librazzos. —
Quando Leonardus sic audit nomine grosso
25 Cingara philosophos, Ogamque referre Magogam,
corripitur tanto grigno, strepituque risaiae,
ut prostratus humi iam iam crepare videtur.

Baldus at, usanzam qui norat Cingaris ante
millibus in cosis, tantum soghignat et inquit:

30 — Cingar, es astrologus? numeras num sydera, Cingar?

O si te nossem has ipsas studiasse facendas,
me fortasse ista fecisses arte magistrum. —

Nil ridet Cingar, sed stat gravitudine tanta,
quanta Pythagoras non staret supra cadregam.

35 Mox ait: — O quoties olim te, Balde, gabavi,
o, inquam, quoties oselatus, Balde, fuisti.

Me de nocte quidem pensabas ire robatum,
seu sbusare ussos seu rampegare fenestras,
sed (cancar veniat mihi nunc, si dico bosiam)

40 nocte ibam stellas ad contemplare fogatas.

Montabam intenta super altas mente pioppas,
ut possem melius coelum guardare propinquum.

Cernebam lunam, macchiata fronte, biancam,
distenebrare maris scoios, terraeque paesos.

45 Cornibus aguzzis, nunc paret scorza melonis;
cornibus impletis, nunc est pars meza taieri;
cornibus aggiuntis, nunc fundamenta tinazzi.

Haec in cervello non lassat stare legeros,
namque illam sentit cerebros picigare Valenza,

50 quae urbs in Spagna stultorum millia pascit.

Villani, quamvis sint de lignamine grosso,
hanc tamen observant quando est taiabilis arbor,
namque solent gigni sub cortice saepe caroles.

hanc servant medici, quando medicina malato

55 danda sit; haec faceret quandoque cagare budellas.

Hac lucente, stryae godunt, saltantque stryones,
qui tunc se spoliant nudos ad cornua lunae,

moxque diabolicis ungunnt sibi membra cirottis,

inde super gramolas, trespos, et guindala, zoccos,

60 supraque cadregas tota illa nocte cavalcant.

Desperare facit nocturnos luna ladrones,

nam contrabandos reteggit, mostratque palesos.

Nunciat haec pluvias, vultum nigrefacta rotundum,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

100 prevendae alterius mulae, vaccaeque trovantur!
 Ista Venus terzo casamentum fixit in orbe,
 per quem, nympharum multis comitata brigatis,
 it nitidas relegendo rosas, violasque recentes,
 mentam, garofilos, mazuranam, basalicoium.
 105 Ghirlandas texunt, frescadas,serta, corollas,
 diversosque canunt strambottos atque sonettos,
 diversasque sonant arpas, manacorda, leuttos.
 Hic semper saltant, ballant, danzantque puellae,
 seque lavant nudas in fontibus atque laghettis.
 110 Venticuli molles myrthorum frondibus atque
 floribus insultant, frescas ornantibus herbas,
 et straccatarum nympharum pectora mulcent.
 Hic fagi, pini, cedri, pomrancia, nespoi,
 spernazant umbras, ubi nymphae corpora possant.
 115 Ad cazzam vadunt, arcos et stralia portant,
 discazzantque leves dainos, agilesque caprettos.
 Non mancant boschi de cedris, deque narancis,
 de myrthis, lauris, lentiscis, atque ginepris.
 Non ibi villani terram vangare fadigant,
 120 non ibi villanae stoppam filare videntur,
 non ibi plantantur ravanelli, porra, cipollae;
 non aium, capiti nocuum, tyriaqua vilani;
 non ibi sub spinis, urticis, atque ruidis
 stant serpae, rospi, bissae, turpesque ranocchi.
 125 Hic est grata quies, hic pax, hic plena voluptas,
 hic sunt gentiles animi, gentilia corda.
 Dumque Venus tanto gaudet bellina diporto,
 expectat donec vult sol equitare per orhem,
 quem leggiadra suis cupiens anteire caretis,
 130 plus bellas mandat sibi retro venire puellas,
 quae impositis capiti ghirlandis, quaeve tenentes
 in manibus virides frascas, madidasque rosada,
 compagnant dominam, saltantes atque canentes.
 Illa praeit, recreatque polos, et plena rosarum
 135 vadit ad oceani regnum, quo spumea nata est;

cuius turratur niveis carretta columbis,
 quumque propinquantem sentit succedere Phoebum,
 en scoprit rutilam tremulo de gurgite frontem,
 atque sui formam visi mortalibus offert.

140 Iamque omnes alias discazzat ab aethere stellas,
 et modicis parvam generat splendoribus umbram.

Sat Veneri dictum: Solis veniamus ad orhem,
 qui medios inter cerchios sua regna governat,
 atque suum quarta fabricavit sede palazzum.

145 Chortem banditam portis ibi semper apertis
 Sol tenet, et cunctis intrandi nulla temenza est.
 Hic habitat vecchius barbatus, nomine Tempus,
 Tempus, quo nihil hac rerum sub mole terendum
 parcius, usque adeo rapidis se surripit horis.

150 Qui semper varios horatim parturit actus,
 qui nec penso manet unquam saldus in uno.
 Nunc vult, nunc non vult bagatella, magisque legerus
 quam busca aut folium, quod ventus in aëra menat.
 Ille sibi quandam tenet in cantone botegam.

155 -Pulveris orloios fabricat, plenosque rodellis.
 Matronam coepit propria pro coniuge bellam
 nomine Naturam, quae centum mille fiolos
 impregnata parit, nec maium tendit ad altrum,
 quam stimulare virum lecto, quam ventre pieno
 160 disvulvare homines, castrones atque cavallos.

Praecipue tamen ipsa duos de Sole fiolos,
 atque duas habuit, Tempus cornando, fiolas.

Hos nondimenum pensaverat ipse bonhommus
 esse suam prolem, quorum sic nomina fecit:

165 Primavera, Aestas, Autumnus, denique Vernus.

Primavera fuit Veneris maridata putello,
 qui gerit in spallis alas de more civettae.

Nudus it, et nullis tegitur vergogna mudandis.

Fert arcum semper caricum, plenamque guainam

170 stralibus innumeris, adeoque sotilibus, ut vix
 fila sotila magis possint filare begatti.

Sunt tamen effectu variae, quas iste sagittas
 slanzat osellazzus, varios quia spargit afannos,
 cum quibus ad coccam plus centum millia cordas
 175 dissipat ognannum, sed nil frustatur azalum.
 Una sagittarum sors est, cui puncta piombi,
 unde remucatur nescitque forare coëllum,
 nec penetrare potest, nolente Cupidine, panzam.
 Unde travaiato gentes sub sydere natae
 180 vel sibi colla tirant, vel ferro viscera passant.
 Nam quis homo non se vel desperatus apicchet,
 vel de praecipiti sibi rumpat turre colengum,
 si miser, infelix, tragicus, sprezzetur ab illa,
 quam solam pensat, cupit, ardet, laudat, honorat?
 185 Haec venit a dardis plumbi desgratia: quod, quam
 meschinellus amas, ab eadem spretus odiris,
 unde necessaris fato te tradere forchae.
 Altra sagittarum species aurata refulget,
 quae scoccando oculos intrat, filzatque magonem
 190 trincerasque animi spezzat, murosque rasonis.
 Hac feriente, cadunt ab honesto corda volero.
 Hac feriente, cito mentis spezzantur habenae.
 Hac feriente, iacent conseia salubria spallis.
 Hac feriente, bonos compagnos quisque refudat.
 195 Hac feriente, Paris patriae fuit, oyme, ruina.
 Hac feriente, patri taiavit Scylla capillum.
 Hac feriente, colo filavit claviger Hercul.
 Hac feriente, Iovem cornutum Europa cavalcat,
 loque de vacca ficta fit vacca daverum.
 200 Hinc veniunt irae, sdegni, mala quaeque diabli.
 Primavera tamen, cum sit muliebre polenta,
 non cernit plus oltra sui quam culmina nasi,
 unde cupidineo godit maridasse marito,
 cui placitura suas rastellat pectine chiomas,
 205 atque cerudellos crespant, ponitque belettum.
 Ghirlandetta, rosis violisque cusita galantis,
 bellificat trezzas usque ad calcagna volantes.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Zaltrones facit ista nimis sudare vilanos.

245 Haec tamen est illis sat grata fadiga marassis,
nam quamvis asinina dolet schenazza cuchinis,
atque caro veniat tibiando crevata ladronis,
omnia supportant memores: quod tempore freddo
non nix dat panem, non dat sibi giazza fugazzam.
250 Semper apollineo nigrefacta lusore fadigat;
attenditque sitim crebro lenire botazzo.

Dum coquitur Phoebos, segetes dum falce trucidat,
dum quoque cum virgis gravidas dispaiat aristas,
nunquam sbaiaffae cessant cridare cicalae,
255 quae cridando super vignas culamina menant.
Debilis est ventus, nullumque movetur ab aura
foiamen tenui, sbadacchiat terra, nec herbae
se drizzare queunt, quoniam fugit humor ab illis.
Diximus assaium de magni tempore caldi,
260 Naturae terzi promatur usanza fioli.

Autumnus veteres Silenum dire solebant,
cui testam nudam dicunt picigasse tavanos.
Ipse praeest Bacchi domibus, totaeque fameiae,
quem nos gastaldum, multi dixere factorem.
265 Et quoniam gustat sol vinum dulce libenter,
quem caricum musto semper damatina videmus,
gastaldum Bacchi et Bacchum diligit ipsum.
Hic Silenus habet quandam pro coniuge nympham,
cui caput est grandis baghae, cui panza tinazzi.

270 Semper olet vinum, tandem vindemmia dicta est.
Ambo sunt adeo pingues, adeoque pafuti,
ut minus in grassa positi tumuere boazzi,
ac velut inflati vento schioppare minazzant.

Semper habent lateri, de retro, et ante, sonantes
275 mille fiaschettos, barilottos, atque botazzos,
cum quibus andando, stando, saltando, canendo,
se recreant, crebrisque caput sorbotibus implent.
Usant saepe etiam plures cantare sonettos,
gorgadamque tirant vini, cessante sonetto.

280 Post potun¹ saltant, post saltum pocula siccant.
Sic alternantes, laxis ebriantur habenis:
hisque volant circum montes, casamenta, paësi,
non quod eant circum, sed quod gyrare videntur.
Imo sibi parent tam presto currere cursu,
285 ut barbarescos lassent post terga cavallos.
Non cessant trincare tamen; tota agmina donec,
agmina zuccharum, buttentur voda tereno.
Somnus adest tandem, quorum nisi membra ligaret,
illi plus cocti quam crudi, dummodo gambis
290 currere pensarent, de coeli sede tomarent.
His nudis nudi fant guardam mille putini,
dum sornacchiantes porcorum more quiescunt:
cantant ehu ohe, saltant, faciuntque morescas,
pinguiduli, forsanique habiles, aptique guacetto.
295 Quisque caput rizzum vignali fronde coronat.
Quisque tenet manibus botros, uvaeque razinos,
quisque fiaschettum, parvo pendente loreto.
Morbezant, rident, celebrant baganalia patri,
inde sub uviferis vignis ebriantur et ipsi.
300 Ebria stat mater, pater ebrius, ebria proles,
sic ve ebri omnes patefacto gutture boffant.
Bacchus habet magnum quodam cantone palazzum,
quo centum canevae, cantinae, quove rivolti,
sub terra occulti, servant, ut stalla cavallos,
305 vasellos varios, tum grandes, tumque minutos.
Hic semper grossas lato ventramine buttas
incerchiare vides, amplasque restringere tinas.
Hic ve travasantur de vezis, deque barillis
vina, propinari superum dignissima mensis,
310 namque hinc fornitur vinis asinaia deorum.
Non ita formichae vadunt, redeuntque frequenter,
quando aliquem mucchium gratae catavere ceserchiaie,
grandia tergoribus granorum pondera sburlant;
fervet opus, populique nigri magna horrea complent,
315 ut per mustigeri facitur casamenta tyranni,

quando frequenter eunt carichi, vodikue retornant
 mille putinelli gestantes tergore corbas,
 cistas, cistellos, sportas, grandesque cavagnos,
 dulcibus impletos tribianibus atque gropellis,
 320 seu moschatellis, seu greghis, sive zubebis.
 Pars ibi discaricat sommas, caricatque tinazzos,
 sed pars calcagnis follat calcantibus uvas,
 pars quoque mox factum vinum cavat extra tinazzos,
 immittitque cadis, longe sbilzante borono.
 325 Postea torchiantur graspae sub pondere travi,
 unde fluit madidis sat goffa vinessa tinazzis,
 quam sibi povertas coeli comprare bisognat.
 Hic sunt carrari, sunt hic ter mille botazzi,
 atque mezarolae, atque ingens squadra vasorum.
 330 Non Autumnus abest, camisazzam vestit olentem,
 semper vinosis de macchis undique carcarn.
 Ipse praeest operi, facit hic, iubet illic, et omnes
 contentare deos studiat, mandante patrono.
 Gens todesca suos dicunt hos esse patronos,
 335 imo deos alios non lanzchineccus adorat.
 Prova tibi effectum monstrat, si dicta refudas.
 Aspice, quum studiant desco, tavolaeque paratae,
 quomodo boccalum vodant per quemque boconem.
 Mangiaguerra ruit per zaynas, perque becheros,
 340 fracassusque ingens per greghi pocula fitur.
 Non aqua praesumit tales accedere mensas,
 quae, bandita, pedes salicum tantummodo bagnat.
 Estque vetus mottum: « Scelus est iugulare phalernum ».
 Mox ubi se retrovant tandem vacuasse barillam,
 345 dant pugnos, calzosque ipsi furibunde barillo,
 spezzatumque vasum, nunquam reparabile, mandant.
 Chioccant inde sibi frontes culamine zayni,
 deque gravi mittunt redolentes gutture rottos.
 Per letram melius parlant, quam ante bevandas,
 350 nec nisi de vino tunc fit parlamen in illis.
 Semper enim vinum pensat, loquiturque todescus,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Semper apud brasas sibi stesso crura boientat,
 nec miser ingegnat retro portare cadregam,
 390 substizzatque focum, cogens bollire polentam.
 It piger et strictus, quum vadit ad aëra, tantum,
 integer ut posset per gucchiae intrare busolum.
 Sunt albis semper sua tectâ coperta pruinis,
 et candelotti giazzae de culmine pendent.
 395 Non habet un minimum spassum, nisi quando dapochus
 unghibus ante focum rognam sibi grattat aguzzis,
 omnis osellorum cantantum dulciter hymnus
 hinc procul, et quidquid Primavera tilata ministrat:
 tantum cornacchiae qua qua, corvi quoque cro cro
 400 continuo resonant, tacolantque insemma mulacchiae.
 Provida non exit dulcem formica masonem;
 clauditur in gusso limaca, busumque muraiat.
 In stabulis conduntur apes ad grepia mellis.
 Non errare vides bissas, freddosque lusertos.
 405 Pastores mandris servant armenta stopatis.
 Tantum furfanti stentant hoc tempore freddi,
 qui faciunt nulla tremolantos veste coperti.
 Sunt tamen inverni gratae studiantibus horae,
 longa quibus multa de nocte dat ocia semper.
 410 Praticat has igitur solis fameia masones,
 magnaue pro tantis bocchis fit spesa quotannis.
 Sed tibi somniferam cerno, Leonarde, vedutam.
 Tu male dormisti tribus istis noctibus, et tu,
 Balde, caput plumbi spallis portare videris.
 415 Ergo repossemus, video ronfare Bocalum.

LIBER QUINTUS DECIMUS

Corpora somnifero recrearat quisque riposso,
quae magis officio somni quam pane carebant.
Dum tamen attendit, Baldo mandante, coquinam
condere Boccalus, magnumque ad prandia piscem
5 expedit, inque brodo piscis caulata paratur,
ecce lyram spoliat rursus Giubertus eburnam,
dulceque chordiculis carmen dyapenter acordat.
Vult etenim generosus homo gradire sodales,
ut sibi mox etiam donetur banca scolaro,
10 in qua consideat cathedram sentire magistri
Cingarum, et secum percurrens almanach omne
deveniat practicus passatas dicere cosas.
Praeterea non est placidi natura Giberti
qualis quorundam cantorum temporis huius,
15 qui, bene muschiati, petenati, benque politi,
non cantare volunt, nisi sint a rege pregati.
Non sic Giubertus, non sic novus alter Apollo,
cui si dixisset mulier pinzocchera: — Canta, —
cantasset subito, minima ne in parte negasset.
20 Dispositis ergo terzis, quintisque, simulque
vocibus octavis, tandem sic voce comenzat:
— Heu quibus hoc mundi, quantisque in gurgite monstris
iactamur miseri, linguarum flatibus aequor
nostrum hoc et tumidis cynicorum exaestuat undis!

25 Quid freta nugarum referam? quid fulmina pravi
 nominis et famae? quid saxa latentia tristis
 invidiae? Scillae ve canes, guttur ve Carybdis?
 Felices nautae, quibus apta peritia magnum
 hoc mare sulcandi, Syrtesque Arasque cavendi.
 30 Vos labor assiduus tantum, indefessaque virtus,
 monstrorum domitrix tolerantia reddidit aptos,
 turgentis pelagi cumulos superare minaces,
 ponere seu sit opus, seu malo attollere vela.

Vix ea finierat Giubertus, mensa Bocalo
 35 sternitur, et lotis manibus disinare comenzant,
 quattuor accumbunt tavolae, cui forma quadrata est;
 Baldus, Lonardus, Cingar, scalcusque Bocalus.
 Non curat pro tunc stomachus mangiare Giuberti.
 Baldus amorevolo, velut est gentilis usanzae,
 40 invitat sembiante omnes ad fercula mensae:
 quisque refudavit, seu pro viltate vilana,
 sive quod in multis stomacarat nausea gustum.
 Ponitur in centro scanni, trans littora mensae,
 grandis in amplifico basiotto forma varoli;
 45 quamprimum medio stetit haec impresa senatu.
 Cingar, habens gladium propter taiare paratum,
 dividit in solas tres partes ghelfice piscem:
 tres, inquam, partes uno de corpore fiunt.
 Prima caput, bustumque secunda est, tertia cauda.
 50 Quattuor accumbunt, ubi tres accumbere debent.
 Cingar, ochiolinum faciens, acennat amicis:
 ut sibi, dum trapolam nunc praeparat, ambo secudent.
 Protinus ascorti cognoscunt id quod avisat,
 namque fit aguaitus poverum trapolare Bocalum,
 55 ut nihil intuttum comedat de pisce tapinus,
 cum cocus extiterit, cum fecerit ipse broëttum,
 cum centum zacaras, melaranzas, atque sapes
 sparserit huic supra, circum, ventremque per ipsum.
 Cingar primus agit causam, primusque retirat
 60 testam varoli de piatto supra taierum,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Baldus at interea comedens tuttavia ragionat:

— Miror enim, Boccale meus, cur quando, relicto
 pisce, crepabamus risu, non protinus illum
 100 prenderis, ut nobis resa sit pro pane fugazza.

— Non — Boccalus ait, — sine garbo et gratia et arte,
 inter compagnos facienda est soia galantos.

Optime gabbastis, spartito pisce, Bocalum.

Transeat, et nullo guastetur beffa tumultu.

105 Sic et ego in vobis asperges optime feci.

Transeat hoc etiam, cronicisque notetur ad unguem.

Optima pro tuttis passarunt omnia rebus,
 praeter quod surdas faciet pansuttus orecchias. —

110 Cingar ait: — Poteris prigolo te opponere tanto,
 cortellum cum pane licet mangiare famatis.

— Sic faciam, — respondet ei mox, dummodo panem
 sic blotum sgagnat, ut cardos mula Stopini.

115 Quidam pauper homo, nimia pietate movestus,
 nescio quot menolas freddas, piscesque minutos,
 attulit involtos charta, donatque Bocalo.

Non ea Boccalus povereti dona refudat,

imo ait: — Exiguum quum dat tibi pauper amicus,
 incipe Dameta, lento tibi mittit Ulisses. —

120 Sic dicens, distrigat eos, guardatque traversus,
 ut guardare solet scottantem gatta menestram.

Denique pisciculum per caudam suscipit unum,
 quem non in boccam sed orecchiam ficcat, et inde,
 ad socios illum tornans, ita brancat et altrum,
 medesimumque facit, post illum tertius, et post

125 hunc etiam quartus, post quartum quintus, et omnes
 denique per caudas presi porguntur ad aures.

Baldus, id advertens, parlat cum Cingare: — Magnus
 piscis cum bocca mangiatur, parvus orecchia;
 si bene Boccali meditor documenta periti.

130 Ecquid hoc importat? quid habent cum piscibus aures? —
 Respondet Cingar: — Pansuttus stoppat orecchias,
 fecit orecchinos de piscibus ille sotilis,

unde repurgat eas; aliam non penso casonem.
 Pur, si aliam mentis tenet in forciria scosam,
 135 dicat et ambiguos ab amicis toiat afannos.
 — Toio — Bocalus ait, — dubium: iam hebdomada quarta
 est hodie, quando mea coniux ivit a nodum,
 aequoreque in medio calzas stringasque tiravit.
 Nunc in mente mea stat prorsus grande talentum,
 140 velle de illius statu sentire novellam.
 Ergo meis alzo pescettos auribus istos,
 ut certum faciant ubi stet, si mortua prorsus
 aut si solazzet illa cum gente da bassum.
 At mihi respondent: se natos esse pradessum,
 145 unde negatur eis posse hoc agnoscere factum.
 Sed maior natu, seniorque varolus et ingens,
 cum quo tres tacite compagni dente ragionant,
 dire mihi poterit melius de uxore negata,
 qua propter liceat secum chiachiarare pochettum. —
 150 Quo dicto fremuere omnes, habet ille rasonem,
 non inhonesta quidem talis domanda videtur,
 detur ei merito parlandi copia: piscis,
 piscis testa sua est, quae fert soletta loquelam,
 panza loqui nescit, muta est quoque cauda, sed ipsa
 155 testa ragionabit, cui format lingua parolas.
 Sic vulgus strepitat, sic stat sententia Baldi,
 sic licet; et dictum factum testazza varoli
 sistitur avantum Boccalo, a Cingare tolta.
 Cingar adirato similis, qui ridet ab intro,
 160 smergolat haec: — Esto, sublata est bocca varoli,
 cuius lingua potest bramam complere Bocali;
 esto, dat officium parlandi bocca, sed ipsi
 cur oculi dantur? cur frons? cur coppa varoli?
 grande mihi tortum faciunt, appello Gibertum.
 165 — Sum contentus — ait Boccalus, — chare Giberte,
 te rogo per caput hoc, voias decidere litem. —
 Suscipit impresam leta cum fronte Gibertus:
 tum sedet in banca, cunctisque oldentibus inquit:

— Dum rana et toppus faciunt insemma tumultum,
 170 milvus ego hanc rixam dirimo. — Sic fatus agraffat
 protinus in tavola testam, laudante brigata
 esse satisfactum civilibus optime libris.

Et iam finierant, tavolis, trespisque levatis:
 Cingar ad astrologas, Baldo mandante, facendas
 175 tornat, et ingenio stabat Leonardus ateso.

— Mars — ait, — armipotens quinto versatur in orbe,
 qui scorozzata semper cum fronte menazzat,
 brasatos oculos guardando torcet adossum,
 sanguineasque bavas sua labra colerica spudant.

180 Cristatam gestat galeam, chiusamque viseram,
 totus azalinis semper cazzatus in armis.

Targonus dextro galloni, spada sinistro
 pendet, et arzono taccatur mazza ferata,
 quae centum libras pesat, non una demancum.

185 Talem portabat iuvenum fortissimus ille,
 ille gaiardorum columen Gonzaga Lovisus,
 quem male consulto quidam Rodomonta vocarunt,
 quem bene consulto poterant chiamare Rugerum,
 aut magis Orlandum, si cum virtute gaiardi
 190 corporis est animi virtus pensanda coëllum.

Mars ruit in pressam, grosso galopante cavallo,
 et bastiones sua circum castra gaiardos
 vadit adestrando, turre, casamatta, reparos.

Non ibi telorum generatio quaeque bramatur:
 195 ronchae, alebardae, partesanae, scuta, celatae,
 spontones, lanzae, picchae, spadaeque, daghaeque,
 corsaletta, elmi, maiae, cossalia, guanti.

Stendardique volant, banderae; timpana pon pon
 continuo chioccant; sonitantque tarantara trombae.

200 Non mancant alii stromenti, cornua, cifoy,
 gnacara, bussones, pifari, pivaeque bitortae,
 et quidquid tandem doperatur tempore guerrae.
 Talibus in cosis sua Mars pensiria ficcat,
 solum squarzones delectans cernere carnis.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

hic circi et campi, fora multa, theatraque multa,
 naumachiae, colles, aquaeducti, rostra, colossi,
 archi, pyramides, templorum millia crustis
 marmoreis fabricata, domusque, casaeque deorum,
 245 quas super aspicias ter centum mille caminos,
 semper fumantes nunc myrrha et thure brusato,
 nunc rosto et lesso atque alio nidore culinae.
 Hic sua fundarunt omnes palatia divi,
 in medio quorum sua Iuppiter atria struxit.
 250 Dedalus, artificum columen, primusque murator,
 atque marangonus primus, primusque magister
 architectus, ibi perfectas condidit artes.
 Centum balcones alti, centumque fenestrae,
 pars hac, pars illac, pars hoc, pars illoc apertae,
 255 omnia lontano venientia semper adocchiant.
 Porticus in gyrum, sex centum fulta pilastris
 bronzineis, late circumserat omne palazzum.
 Mille dei, totidemque deae, nymphaeque galantae,
 semper ibi praticant, spatiantes ordine tondo.
 260 Porta superba patet, quae numquam chiusa videtur,
 vestibulumque suas largum tenet ante vedutas;
 ponitur in quadro super octo pilastra levatum.
 Porphideus blanchis in postibus eminent arcus,
 circulo et in medio tria formidanda locantur
 265 fulmina, quae magno sunt propria 'tela Tonanti.
 Continuo andatu divorum tota cavantur
 limina, sint quamvis alabastro condita duro.
 Suntque cadenazzi portarum, suntque seraiae,
 et chiodi, et cancri, de argento supra dorato.
 270 Atria praeteriens, intras perystilia, centum
 qualibet in banda claustrorum longa cavezzos,
 ac diamantineis circum munita pilastris.
 Quaeque columna suam mira tenet arte misuram,
 quas proprio duras Vulcanus sanguine fecit.
 275 Becchus erat, becchi sic sanguine reddidit ille
 mollia, quae nimium diamantis saxa rigescunt.

Basilicae locus est amplissimus, undique cinctus
 sedibus ex auro, quo tractant numina causas,
 fata hominum, sortes, breve tempus, mille travaios.
 280 Ad caput alta Iovis stat scragna levatior altris,
 quam deus argenti, deus auri, omnisque ricchezze
 fossor et inventor, fabricavit, et omnia riccha,
 et pretiosa magis sic sic buttavit abunde,
 ut spazzaduras buttat Vegnesa quotannis.
 285 Pensa igitur, quam bella illic cadrega sedetur.
 Diique deaeque omnes hic prendere iura frequentant,
 Iuppiter his fatum trutinat, sortemque misurat,
 Fortunamque super mattum facit ire cavallum.
 Nulla datur deitas aliis, ac nulla potestas,
 290 ni Iovis annutu signentur brevia, bollae,
 certa quibus pendet ratio de rebus agendis.
 Iuppiter est etenim cunctorum papa deorum,
 cui basare pedes inchinant imperatores,
 dum centum rubeae circumstant agmine testae.
 295 Quotidie divum grege cortezatur, at ille
 suscipit exultans omnes; bona chiera brigatis
 omnibus, aut poveris aut ricchis, semper ab illo est.
 Laeditur interdum, cur non? deus alter ab altro:
 Vulcanus de Marte dolet, Veneremque ribaldam
 300 esse cridat; vultu Ganimedem Iuno traverso
 guardat; et ipsa Ceres raptam Plutone fiolam
 lamentatur; agitque reum dea quaeque Priapum,
 qui scherzat propriis cum nymphis absque mudanda.
 Iuppiter ergo omnes utraque ascoltat orecchia,
 305 campanasque audit iudex utrasque sonantes,
 inter quas tandem discrimine iudicat aequo.
 Si tamen ipse deis fuerit quandoque noiatus,
 fulmina ferre iubet, reboare tonitrua mandat,
 terrificatque homines, coelum cascare putantes.
 310 Sed quando apparet Ganimedes, oraque basat,
 blandidulisque illum codegonem scannat ocellis,
 cui quoque dulciguli recat aurea pocula musti,

protinus ira cadit, fugiunt e pectore sdegni,
nubibus exonerat coelum, novus emicat et sol,
315 soleque sub claro surgit flos imbre cadutus.

Sic quandoque homines magni, grandesque maëstri,
et qui dicuntur signores esse bachettae,
plus aliquando potest apud illos forma regazzi,
quam sapientiloqui sententia docta Catonis.

320 Insurgunt scalae regales culmen ad altum,
pars de corralo, pars marmore, parsque dyaspro.
Quaelibet ipsarum scandit nonanta scalinos,
per quas semper eunt, redeuntque, deique, deaeque.

325 Passant per cameras doras, dorosque salottos,
quorum solari, nullo lignamine facti,
tantum ex argento tavolas, auroque travellos
ostentant, multaque nitent ibi luce saphyri.

Hic illic famuli divûm, famulaeque dearum
diversis lectos bene cultos floribus ornant,
330 lenzolesque albos tendunt, ricasque copertas,
quas mira nymphae recamarunt arte galantas.
Namque Minerva, Iovis cerebro nassuta, scholaras
hic habet ad studium spolae curamque conocchiaie.

Ultimâ Saturni fieri parlatio restat,

335 ultima namque illi regio lontana tocavit.

Hic habet uxorem, quae tres insemma fiolos
parturiit tales, quales peperisse dolebat,
namque patri proprio membrum genitale secarunt,
bacchettamque sui regni per forza tulerunt.

340 Hic magrus est nimium vecchius, bolsusque crevatus,
sbavavazzatque sibi naso scolante bocazzam.

O quis amorbator maior, maiorque carogna?
Non unum retinet dentem massilla galosi,
atque omnes flatu putrido, quum parlat, amorbat.

345 Malpettenata grisis sordescit barba pedocchis,
lendinibusque riget semper caviata molestis.

It gobbus terrae, numerat bastone pedanas,
de passu in passu bolsat, spudatque macagnos.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

385 Talia dum parlat Cingar, cito Gabia clamat:
— Fustae, sunt fustae; — quo dicto curritur armis.
Astrologus Cingar subito se attrigat, oportet
astrologare aliter, quam nocte spiare Bootem.
Tuque tuas, Mafelina, satis, mea Lodola, stellas
390 cantasti, astronomis ignotas tempore longo.
Nunc melius poterunt grossam ingannare brigatam.

LIBER SEXTUS DECIMUS

Togna caput mundi, Cipadae lampada, quam nunc
quanta sit, atque fuit quondam, vel eritque futura,
ipsa ruina docet, quam fecit circa lasagnas,
dum cantare parat, stupidasque sonare bataias,
5 ecce venit, venit ecce furens: guardate, botazzi,
hinc sgombrate viam, zainae, plenique barilli.
Vestra ruina venit, bibet omnia more todeschi,
deinde fracassabit totos sdegnosa fiascos.
Nescio quid referet, vos ergo audite, brigata.
10 Plura secuturus de primis, deque secundis
causis, ecce procul tres fustas currere Cingar
viderat, et sociis digito monstraverat ante.
Non ita praecipitat coelo falconus ab alto,
cum venit apiombum, cui bracca levaverit ocam,
15 qualiter ecce ruit galeottis fusta gaiardis,
qui stant ad remos, nulla religante cathena.
Intus piratae, corsari, gensque ladrona,
qui seu non credunt in Christo, sive negarunt:
— Vela — cridant, — heus, vela cito bassate, presones
20 vos estis nostri, navem smontate, sonata est. —
Vix ea finierant, altra huc bastarda galaea,
altraque post illam veniunt infretta bravantes.
Hic vir magnus adest, gentis capitanus, et urget
remigeros fantes tanquam praesentia Turni.
25 Non fuit in mundo quidquam crudelius unquam,
quem ladrum ladrae gentes dixere Lyronum.
Ferreus aspectu, cui barba cruore recenti

semper olet carnesque hominum ceu bestia mangiat.

Tres igitur fustae veniunt demergere navem,

30 et freta vorticibus retro spumantibus implent.

Baldus ad arma volat, sfodratum corripit ensem,
imbrazzatque rotam scuti, bassatque viseram.

Ipse Leonardus se Baldo firmat apressum,
stansque parecchiatus stoccum tenet atque rodellam.

35 Viderat interea dispostos nauta barones,

nil timet, imo rotat timonem contra galeas,

seque parat guerrae, qua non prigolosior altra.

Chiozzotti et Schiavi, gens telis apta marinis,

arma piant, animantque alios animositer omnes,

40 implent sulphureo strepitosos pulvere schioppo,

martinulosque rotant, curvas flectendo balestras.

Pars ratis ascendit gabiam, pars restat abassum,

quadruplicant forzam, Baldo praesente gaiardo.

Totaque mercantum spes Baldum cascat in unum.

45 Iam venit una prior remis impulsa galaea;

circum circa fremens gyrat, tunc nauta timonem

praticus advolgit, veluti si advolgat habenam.

Vidi Franciscum de Feltro saepe Mariam,

cuius in exiguo regnat dos maxima busto,

50 villanum Spagnae leviter manigiare poledrum.

Docta manus seu frena turet, seu lenta remittat:

ille statim redenae paret, dominique volero.

Pirlat, et a testa discernit nemo culattas,

tam subito voltatur equus, tam praestus arancat.

55 Non minus ingentem barcam cito nauta maneggiat,

semper habens zuffum prorae qua fusta menazzat.

En cito scioppetti scaricantur ab igne tresenti,

milleque laxantur vertones extra nosellas,

nemo sagittarum posset numerare bachettas.

60 Iamque comenzarant ad nubes surgere voces,

innumeri quoniam primo piagantur asaltu.

Saxa volant, grossique trabes, pegolaeque brusatae:

artificiosus focus arma virumque squadernat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

100 Non vir, sed paret grossi statura pilastri.
 Hic iubet ad spallas navis gyrare galeam,
 dum se contra duas alias deffensitat illa.
 Praestus obeditur, navem postremus asaltat;
 hic ve menans vastis alebardam forzibus, uno
 105 truncavit fendente gravem de retro timonem.
 Tune se spazzatum iam cogitat esse paronus,
 namque suo mancat frenum, redinaeque cavallo.
 Ille manus taccat, navem crudelis et ipsam
 iam montare parat, nec opinio fallit homazzum,
 110 nam, licet obiiciant chiozotti saxa, travellos,
 sulphureas faculas, pegolas, rasamque fogatam,
 ille valorosus, sociis seguitantibus altam
 se rapit in poppam, mediosque ruinat in hostes,
 quos cimigare facit sine brazzis ac sine gambis.
 115 Non curat schioppos, non arcus, atque balestras,
 patronoque ratis colpo caput abscidit uno.
 Fac, lector, contum, si quis intrando botegam,
 plenam pignattis, boccalibus, atque scudellis,
 incipit a circum grossam manegiare bachettam.
 120 O quantas facit ille scaias, facit ille menuzzos!
 Sic Lyronus agit, scapolantibus undique Schiavis.
 Quos taiat, strazzat, squarzat, sbudellat, amazzat.
 Boccalus, qui forte uno cantone latebat,
 valdeque formidans strictum de retro tenebat,
 125 nec scit nec maium curavit scire bataiam,
 stabat ibi quacchius, spectans quid sortis acadat:
 vel vincat navis, vel vincat fusta, quid inde?
 Arte bufonandi victorem vincere sperat.
 At quando vidit grandem montare gigantem,
 130 longeque testarum coelo mandare borellas,
 extemplo moruit; quid agat, fantasticat amens.
 Forte videt solitum schifettum stare paratum,
 ire, redire cito, nautis portare vivandas.
 Providus hunc pelago buttat, iuttante Giberto,
 135 amboque discostant sese, portante batello.

Non erat hoc tanto de casu Baldus acortus,
 scilicet ut navis Lyrono praesa fuisset,
 sed magis arditus provas facit ense cruentas,
 atque scadenatus tanquam leo rugit et omnes
 140 vel penitus mortos lassat vel valde feritos.
 Eius ab aspectu furibundo quisque paventat,
 ac in abandonum potius buttantur in undas,
 ut faciunt pisces, qui saltant extra padellam.
 Hic illic taiat, hac illac pungit et urtat,
 145 totus mortorum sbroiatus sanguine boffat.
 Possanzam sed non basto contare Lyroni:
 in qua parte suas dat brognas, stygmata parent.
 Sanguinolenta cadens carnes alabarda staiezat,
 unde omnes fugiunt, ac post atque ante relinquunt
 150 pulmones, milzas, ventres, redicella, figatos.
 Nil nisi sentitur clamor, fremitusque morentum,
 horrendique cridi stridoribus aethera fendunt.
 Altri clamabant Christum, sanctumque Nicolam,
 altri cornutum Macomettum, altrique diablum.
 155 Non fuit auditus, postquam nascuntur orecchiae,
 tam grandis rumor, strepitus, guerraequae fracassus.
 Parte alia Baldus, rabiosi fluminis instar,
 quod, praeceps veniens alta de rupe, marinas
 findit aquas, aperitque maris vortigine schenam,
 160 sic per Evangelii Baldus se ventilat hostes,
 donec amazavit cum Cingare, cumque Lonardo,
 cotantos penitus coquantos fusta tenebat.
 Plus quam barberii bacillus netta remansit.
 Et iam Lyronus barzam acquistaverat omnem;
 165 o quantum gaudet talem fecisse guadagnum!
 Dumque repentinus consurgit flatus ab austro,
 totos in navim piratas scandere mandat.
 Et grossum ponens alium de retro timonem,
 sgombrat iter liquidum, vento spirante secundo,
 170 succeduntque duae cantanti voce galeae,
 quas tres esse putant Lyronus et altra brigata,

nam per, alegrezzam mens nostra fit orba soventer.
 Ergo volant, hiniantque preso unusquisque botino.
 Nulla sed in Baldo gaudendi causa relicta est.

175 — Heu quid — ait Cingar, — sic sic incaute gabamur?
 Saepe guadagnandi nos ingordigia fallit.

Balde, vides? en navis abit, quo presa menatur? —
 Baldus, id aspiciens, se signat fronte rapata,
 statque tacens, nescitque loqui, parlatque nientum.

180 Semet at incepit Leonardus battere pugnibus:

— Ah mala sors — inquit, — nimis es contraria nobis!
 Surripiuntur equi, tamque acres, tamque galanti,
 quam nunquam maium terrae pars ulla creavit.

185 Quos nisi vel per aquas retrovabo, vel per abissum,
 iuro deos omnes, mihi met volo tradere mortem,
 hanc ve coracinam nunquam spoiabo da dossum,
 donec ego inveniam ladrosque, ducamque ladrorum,
 quem vel amazzabo, vel ego amazzabor ab illo. —

190 Incagnatus erat Baldus, coleraque brasabat,
 nam seguitare ladros sese non posse videbat,
 non est qui menet remos, vacuumque galeam.

Cingar ait: — Gaude, spero scattare cavallos. —
 Dixit at haec Cingar, pro confortare Lonardum,
 attamen interius dubiat, mentemque burattat:

195 quove modo aut guisa valeant uscire galaeam.

Damangiare nihil retrovant, mancumque dabever,
 littora nulla vident, non circum circa terrenum,
 omnia sunt oculis pelagus, sunt omnia coelum,
 estque marisellus faciens smaltire budellas,

200 unde fament, vellentque famem scazzare, nec ordo est.

Cingaris at cura, Baldus premit atque Lonardus
 cordoium ingentem, ponuntque dabanda temenzam,
 sperantes: et quod destreros ille raquistet,
 et quod in hac fusta quidquam mangiabile trovet.

205 Non ea barrones decepit opinio, namque,
 dum Cingar totam buttat sotosora galaeam,
 multa retrovavit de sub fundamine puppis,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Cingar id ascoltans, veluti cagiada tenellus,
 245 deleguat dentrum, simulat tamen, extraque tascam
 fidam compagnam limas trahit atque tenaias,
 unde, scatenatis, sic sic tuttavia loquendo,
 compedibus ferri, quamprimum liberat illum.
 Mox vocat huc Baldum, Baldus venit atque Lonardus.
 250 Quid velit, ignorant, Moschinum Cingar ad ipsos
 praesentat, relevansque oculos, sic versus olympum
 alloquitur, clamans: — O laus, o gloria mundi,
 o paladinus homo, qui nostra aetate coruscat,
 en tua nobilitas qualès tibi, Balde, sodales
 255 conciliat, qualesque viros, quantosque barones!
 Per mare, per terras, perque hinc, perque inde, requirunt
 te, cortesiae speculum, te, robur honorum;
 nilque maris pelagum, nil Scillam, nilve Carybdim,
 nilque ladronorum fustas timuere timendas:
 260 quo te magnanimum, quo te sine fraude realem
 aut presone cavent, aut pro te morte necentur.
 Dico tibi, et replico bis, ter, quater, octoque voltas:
 tres te compagni cercant, cagione trovandi
 haud in ricchezzis Croesi, haud in Sardanapali
 265 delitiis porci, non summa in sede levatum;
 sed magis hoc faciunt compagni denique veri:
 ut vel in obscuro cum tecum carcere stentent,
 vel dent diabolo pro te dissolvere vitas.
 Per montes, valles, perque aequora, perque travaios,
 270 huc, illuc sese ficcant, animasque refudant.
 Nunquid acquistandi robbam cagione vagantur?
 nunquid ut obtineant papae regumque favores?
 Non. non, ast ut te longo de carcere ducant,
 aut tecum ceppos, turremque per aëra portent.
 275 Ecce cadenantur miseri, tristemque famati
 sustentant vitam, quis tales trovet amigos?
 Quot reperis, tot tu naso numerare valebis,
 tempore disgratiae veri noscuntur amici.
 Quid plus amicitia valet esse beatior ipsa?

- 280 Quid melius mundo, quid plus aggradat olympto?
 Omnibus his cosis incago praeter amicis.
 Quae gemmae possent, quae magni vena tesori
 charum, secretum, fidum comprare sodalem?
 Est poltronus homo, nec homo, sed bestia basti,
 285 qui magis apretiat trippas implere busecchis,
 quam reperire virum, sua cui pensiria dicat.
 Ecce tuus Moschinus adest, o Balde; quid illum
 cernis adhuc dubitans? heu tempore tempus obumbrat
 vultum hominis, memoremque minus distantia reddit.
- 290 Sic referens Cingar, lachrymis sibi pectora bagnat,
 atque facit nimia tenerezza flere sodales.
 Baldus in amplexum Moschini currit et inquit:
 — Tu ne, meus Moschinus, ades? tu ne ille mearum
 quondam curarum requies, ac dulce levamen? —
- 295 Nec parlare valens plus avantum, strectus abrazat,
 atque basat iuvenem, cui tunc vix barbula spuntat.
 Posthabitis demum lachrymis Moschinus ad illos
 omnia de sociis perdutis ordine contat.
 Baldus ait: — Retrovare meos dispono fradellos.
- 300 At quis nos istam deduxerit extra galaeam?
 Non sunt, qui menent remos, qui carbasa tendant. —
 Doctus ad hanc artem Moschinus, qui maris olim
 viderat ad Pietoli zuffum plus mille fiatis,
 passaratque fretum San Zorzi ad Vasa Ceresi,
- 305 respondet: — Pocam facio de hoc aequore stimam,
 qui magnum oceanum Bugni, golfumque Cipadae
 sulcavi toties per drittum perque transversum.
 Ne dubita, dum prosper adest Levantus ab Euro,
 ad totam per trenta horas nos ibimus orzam.
- 310 Ergo spiegamus velam; tu, Cingare, cordam
 hanc tira; Leonarde, iuva; tuque, hola, quis est hic?
 Bon compagne, mihi fer opem distendere velam. —
 Cui Boccalus: — Ego? sum praestus, en sia factus. —
 Moschinus rursus: — Sta tu istic, Balde, timoni.
- 315 Cingare, tira, tira, day day, tira, Cingare, tira.

Issa, Lonarde, issa, i, o, succurre, Giberte.

Iam satis est, orzam scurta, preme, Balde, timonem.

Bon compagne, sede, satis es male praticus, horsu
ad nomen Christi, cordam paulisper amolla. —

320 Cingar: — Hem, sociis, qualis fortuna secūdat.

Tu quoque, Balde, sede, lassa me stare timoni.

Labra mihi sunt aspra siti, quam bramo bocalum!

— En — Boccalus ait, — me vis? — Risere sodales,

et sic Boccalum tunc nomen habere Bocalum

325 novit Moschinus; post coelum guardat et inquit:

— Quam bene velamen gaiardus gonfiat Eurus!

Sancte, precor, nobis esto Nicolaë benignus,

qui nos semper habes curam defendere nautas;

assassina licet sit barcarola canaia,

330 non tamen attendas haec mancamenta, sed omnem

tolle annegandi prigolum, drizzaque caminum. —

Cingar ait: — Quid tam sanctum chiamare Nicolam,

ut tibi det ventum? potius prega, det tibi panem,

namque affamato crepitant mihi ventre budellae,

335 magraque Boccali facies lanterna videtur. —

Cui cito Boccalus: — Tua nec grassedine colat. —

At Cingar de more suo rugat huc, rugat illuc,

biscottosque trovat quodam cantone latentes

semimufolentos, et avorum tempore natos,

340 barba quibus canuta riget, corrosaque tarmis.

Post haec dulcis aquae mezarolam ducit, et ollam

persutti ranzi, secreta in parte catatam.

Haec sunt visa tamen sibi lac, sibi zuccarus et mel,

et giurant nunquam similes gustasse bocones.

345 Omnia consumant, nec zanza fit ulla tralorum.

Qui famet et comedit, si parlat tempora perdit.

Providus interea Cingar, post apta Molorco

fercula, se fustae gabiam rampavit ad altam,

rampatusque supra rodit tuttavia fenocchios.

350 Hinc oculos per aquas largat, lateque vedutam

spantegat, et stricto cilio freta larga traversat,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quattuor et gambis, pariter brazzisque duobus,
enatat, imo volat, medius canis et medius vir.

390 Quando etiam Cingar Falchettum vidit in undis,
quem Baldo excepto super omnes semper amavit,
exiit extemplo faldam spoliavitque camisam,
et stoppans nasum digitis, ex arbore navis
cum capite innantum se ficcat in aequora tutum.

395 Sex brazzos descendit aquae, mox ecce videtur
desuper orecchias scorlare liquore pienas,
oreque boffanti salsos respingere potus;
dumque ferit palmis et crebris calcibus aequor,
scindit aquas, rumpitque levi sub pectore pontum.

400 Denique iunguntur; Falchettum Cingar in undis,
ut valet, abrazzat, veniuntque insemma natantes,
atque ragionantes, donec, manudante Lonardo,
unus post alium trantur de fluctibus ambo.

Absque ullo numero faciunt sibi mille carezzas,
405 passatos casus, passata pericula narrant,
perque susum guaios toleratos, perque dabassum.
Talia dum parlant, chiachiarant, unaque moteggiant,
insperata procul discoprunt culmina terrae,
horrentes nemorum sylvas, montesque levatos.

410 Haec erat, aut, dicam correctius, esse parebat,
insula, quae pinis, fagis verdeggiat et ornis.
Hac visa, incipiunt laeti saltare barones.

— Terram — Cingar ait, — terram quin cernitis? ecce. —

Huc celer, huc Baldus timonem torcere mandat,
415 ad portumque facit versam inculare galaeam.

Anchoreus buttatur aquis rampinus, et omnes
saltant armati de fusta supra terenum.

Tangere quisque solum gaudet, damnatque marinam.
Ingrediunt boschos, si qua mangianda catantur,
420 nam biscotellos satis est mangiasse trigiornos,
aut unxisse gulam ranzi pinguedine lardi.
Ecce duas capras, binis seguitantibus albis
capreolis, cernunt prolixis currere gambis,

saltibus et magnis culum monstrare biancum.

- 425 Se citat ad cursum Falchettus, moreque veltri
pulverulentus abit, pedibusque viluppat arenam,
unde brevi cursu caprettos strangulat ambos,
quos butat in terram mortos; caprasque secutus,
unam-acquistavit tantum, scampante sorella.
- 430 Cingar ibi laetus matrem, natosque gemellos,
accipit, et, factis solito de more cavecchis,
scorticat et capram, et caprettos scorticat ambos.
Non ibi Boccalus fuit ultimus: omnia versat,
omnia sollicitat, facit hoc, iubet illoc, et omni
435 cazzat in impresa nasum, faciendo bufonem.
Baldus fraxinea detruncat ab arbore ramum,
optime quem sbroccat foliis et rendit aguzzum.
Hunc piat altandem Boccalus, et ipsa caprarum
frusta, per hunc spetum sic factum, ponit arostum.
- 440 Ipse Leonardus iam traxerat extra galaeam
ignivomam petram, lescam, durumque focile;
multiplicat colpos, dum saxum chioccat azalo,
scintillasque cavans, tandem flammariet escam
inspicit, unde ignem pochetino sulphure brancat.
- 445 Iamque altus focus est, Moschinus ligna trabuccat,
plurima tum Cingar fert instrumenta coquinae,
smenuzzat trippas, bis, terque, quaterque lavatas,
inque pignatonem, quem tunc aqua calda netarat,
cum sale, cumque oleo ponit, faciendo menestram.
- 450 Boccalus rotolat spetum, iam fumat arostus,
supra quem Baldus lardi scolamina buttat.
Quasdam frondosas Giubertus praeparat umbras,
sub quibus est agium coctos mangiare caprettos,
namque cicala canit, giugno brusante terenum.
- 455 Denique iam omnes cocto refrescantur arosto.
Cingaris incoepit primus masinare molinus,
Boccalus mezam iam capram dente vorarat;
Baldus nil parlat, qui parlat tempora perdit.
Dat nunc Giuberto meliores, nunc ve Lonardo

460 boccones, quos saepe sibi Boccalus agraffat.
 Moschinus frangit, nettum lassando, taierum,
 quem sibi de fundo scatolazzae fecerat ante.
 Quisque suas implet caprina carne budellas,
 consyderant nec adhuc Falchettum prorsus abesse,
 465 tanta fames quandoque citat possanza talentum,
 quod, quantumque supercharos, smemoramus amicos.
 Non tamen hanc unquam Baldus servavit usanzam,
 sed, qui dilectis procurat semper amicis,
 sic ait: — Heus socii, non hic Falchettus habetur,
 470 quo nam discessit? nostra est vergogna daverum.
 Ille capram rapuit manibus, rapuitque caprettos,
 cui pars debetur maior, meliorque boconus,
 et nos mangiamus, non illo adstante, codardi.
 Surge cito, Cingar, Moschini suscipe piccam,
 475 vade per has macchias, compagnum cerca, camina. —
 Surgit amorevolus Cingar, gittatque taërum,
 corripit et piccam, sylvamque subintrat opacam.
 — Heus o — cridabat, — heus o Falchette; — sed — Heus, o
 Falchette — respondet ei de rupibus Echo.
 480 Interea iuvenis Leonardus prestiter escas
 deserit, et cingens spadam ferrique brocherum,
 terribilem boscum post gressum Cingaris intrat,
 Texuerat sibimet tortam de fronde coronam.
 Nuper enim dixi, raucas cantare cigalas.
 485 Cingar abit, magno spacio lontanus ab illo,
 nescit heu, nescit miserum seguitare Leonardum:
 nam bene dicendus miser est, cui cruda paratur
 mors, iuveni schietto, puro, similique rubinis.
 Et quae causa necis fuit huius? foemina. Mirum,
 490 si quid monstrum aliud quam foemina rumpere possit
 mentem tam sanctam, castamque, Deoque placentem.
 Oyme Deus, quantis grassa est nunc terra bagassis,
 tantarum quae pressa gemit sub fasce luparum.
 Dic horsu, dic, Togna, mei possanza botazzi,
 495 dic rofianarum trapolas, soiasque rognosi

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quasdam consultant putrefactas tempore vecchias,
 quae tabachinandi, quae dant documenta striandi.
 Hae sunt carnivorae zubianae, suntque beghinae,
 535 quae bigamas se se iactant, terzique sorellas
 ordinis, et sanctas Cittas, dignas ve beatis
 pizzocaras fuis ornari supra sepulchros.
 Has ego per gesias hinc inde recurrere cerno,
 candelasque brusant a tota plebe videndas,
 540 atque paternostros talquales ore biassant,
 saepeque tellurem basant, leccantque matones,
 saepe manu chioccant stomachum, faciuntque sonare
 pectus tamburum don don, per forzaque striccant
 ex oculis lachrymas, guanzis apostata tacatas.
 545 Sparpagnant instar Crucifixi bracchia coelo,
 barbozzumque menant sdentatum more caprarum,
 cum grattaculos sgagnant, cardosque biassant.
 Nunc gesias intrant in aperto, seque videndas
 omnibus ostentant, nec per loca scura pregantes,
 550 ut candelero sua det candela lusorem.
 Nunc per mille busos, tanas latebrasque remotas,
 perque tenebrosos cantones, postque pileros,
 subque sepolturis, hae tygres, haeque mulazzae
 stant quacchiae, tum cum celebrant altaria missas.
 555 Et quid ibi tractant poltronae, quid ve cigalant?
 quid sgarbelatae, rancae, putridaeque crevellant?
 Seu chiachiaris cercant niveam ammacchiare putinam,
 seu garzoncellum dictis corrumpere purum.
 — Ah mal nate puer — dicunt, — mal nata puella!
 560 Nam quid ego de te valeo pensare, quod ullam
 non tibi procuras, velut est bonusanza, morosam,
 non tibi de summo tenerum balcone morosum,
 castroncella, tiras in lectum tempore noctis?
 Scilicet est hominum de te grandissima cura,
 565 si facias illud, quod non fecisse dolebis
 mille dehinc voltas, et bestia matta parebis.
 Haec tua quid giovat tibi fazza galanta? quid ista

frons calcedoniï? quid ocelli, corda tirantes,
 ut tirat in boccam donolinam rospus apertam?
 570 quid ve rapraesentant dentes albedine perlas?
 quid ve coralicios frustra natura labrettos
 contribuit, niveasque genas insemmaque rossas?
 Nonne lac et vinum vermeium fazza palesat?
 Quid te, sic bellum, quid te sic esse galantum
 575 cernimus indarnum, frustra, nulloque guadagno,
 quandoquidem nec vis, nec sofris amare puellas?
 Bellus es, ut placeas, ut ames, ut ameris, ut uras,
 urarisque simul, non in fornacibus Aetnae,
 sed magis in dulci, mellato, nectare pleno,
 580 atque zucarato tenerinae pectore nymphae.
 Vis ne, giovenaster, sine fructu perdere florem?
 vis ne, malenconicum sine gioia incurrere fangum?
 Spernis amare, puer? vecchius, sis certus, amabis.
 Spernis amare, puella? fies mulazza diabli.
 585 Nunquid vis fieri monachus, fraterque, vel alter
 gentibus ex illis bufalazzis atque dapochis,
 quos vel sempietas, vel desperatio duxit
 ad fieri fratres, monachi, goffique romiti?
 Nunquid lassabis te, menchionella, serare
 590 grossibus in muris, et ad aethera summa levatis,
 ut velut in paia nespol marcescere possis?
 Nemo super terram sanctus, stant aethere sancti,
 nos carnem natura facit, quo carne fruamur,
 atque voluptates ingordo ventre piemus.
 595 Nil Deus indarnum simul et natura crearunt.
 Instituuntur aves, pecudes, piscesque, feraeque,
 ut cazzatores, piscatoresque fiantur,
 utque gulam variis saturemus ognhora guacettis.
 Plantantur boschi, surgunt de marmore rupes,
 600 quo naves, barcas, et tecta locemus et aedes.
 Lana datur pegoris, gallinis pluma vel ochis,
 quo molles adsint lecti, caldaeque pelizae.
 Sic etiam teneras mundo fecere putinas,

quas vos, o teneri, debetis amare, putini.

605 Talia sic istae sgualdracchae, propter aquistum,
per cantonadas, loca per sibi commoda, chiarlant,
utque damigellos inveschient, utque puellas,
ut sua bocca rosam iuvenum disverginet albam,
quorum si nequeunt solidatam flectere mentem,
610 idque trovant ferrum, quod pensavere piombum,
ad magicas veniunt artes, chiamantque diablos,
mille modos totidemque vias retrovare docentur
a Satana et Belial: seu tandem vincere pugnam,
sive suis miseros furtim guastare maliis.

615 Huc illuc scurrunt, secreta indagine cercant
grappas peccati, nascentis sputa putini,
cervellas gatti, cor talpae, stercora vulpis,
terram quae sepelit mortos, duo membra ranocchiae,
matricis lectum parientis, quo latet infans,
620 sed plures alias brevitatis causa fusaras
praetermittit, habens altros ad texere filos.
Hoc unum restat quod tanta est voia nocendi,
ut lac gallinae inveniant, fungique semenzam,
campanaeque sonum capiunt, ragiamen aselli,
625 calcagnum tenchae, zenzalae in pectore costas,
urinas ochae, gruis aurem, melque tavani.

Sed iam, Togna, casam redeas, tornesque camino
te modo lassato, de vacchis satque, superque.
Me dudum a studio chiamat fantesca: — Patrone,
630 iam depone cito pennam, calamaria, cartam,
coena parecchiatur, frigescit calda polenta,
compagni totam iam mangiavere salattam. —
Iste liber vobis finit, mihi coena comenzat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

non bene leggiadram faciem, bustumque tilatum,
 non bene puniceos imitantia labra coralos;
 praesta dedit sporco squarzandum pectus amori.
 Sed quid agat, nescit: timor hinc, amor increpat illinc.
 35 Ne rompat somnum timor admonet; unde gelatur.
 Ne perdat gioias, amor incitat; unde brasatur.
 Saepe sibi parlat: — Sum grandis pazza daverum.
 Tempus non tornat, sordis quod transvolat horis. —
 Mox animum capiens, se proximat ore, nec audet
 40 hunc toccare tamen, sed tanquam pegola brusat.
 Deficit in solo visu, dare basia vellet;
 dumque propinqua movet, propter basare bochinum,
 se rursus retrahit metuens distollere somno.
 Attrectare manu frontem magis ausa comenzat,
 45 ille nihil sentit, somnum strachedo profundat.
 Interdum violas decerpit vacca propinquas,
 inque sinum ficcat, nihil oppugnante camisa.
 His ausis tandem facta est animosa, nec ultra
 perdere vult horas, sic sic scampare fretosas.
 50 Ad latus angelici pueri, finique gioielli,
 se butat, inde rosam vult infangare lavacchio,
 laedammoque suo purum corrumpere fontem.
 Protinus insuetos Leonardus senserat actus,
 discutit a somno sibi mens castissima sensus.
 55 Non aliter sese de floribus ille rebalzat,
 quam quum tollit humo cifilantia pectora serpens,
 qui, dum flammato godit sub sole, iacetque
 herboso in strato, fit pressus calce romeri.
 Barro super sese mirans adstare puellam,
 60 ut fugit ante lupum agnus, lepus ante livrerum,
 sic puer ante magam, sic angelus ante diablam.
 Infuriata, magis Pandraga stigatur ab aestro
 luxuriae, veluti stimulatur vacca tavano.
 — Ah, demens iuvenis — parlabat, — me ne refudas?
 65 Me ne, puer tenerine, fugis? sta, siste caminum,
 respice quas habeo carnes, his utere liber,

dum prohibet nemo, dum sors dat pulchra favorem.

Non Leonardus eam scoltat, procul imo recedit,
 cui minus una placet mulier, quam trenta diavoi,
 70 ac genus humanum miserum putat esse per istud,
 quod pro sorte mala muliebri ventre caghetur.
 Ergo viam scampat, veluti scamparet ab igne,
 per quem mille brusant troiae, semperque brusabunt.
 Dumque fugit, secum loquitur: — Brevis illa voluptas
 75 subripit aeternum coeli decus; o pater, o rex,
 quem trepidant victi manes, cui coelica paret
 militia, unum oro: da invictum pectus et arma,
 daque triumphatis me me hostibus altius ire. —
 Candida virginitas quam pulchro in corpore praestat!
 80 At Pandraga vocat retro: — Me aspetta puellam,
 o puer, o formose puer, me aspetta puellam;
 non ego sum tigris, non sum leonissa, nec ursa,
 non draco; mi pulcher Narcisse, quid ah fugis? ecce,
 te seguito, atque pedes rupi seguintando tenellos,
 85 et patis indignans tenerinae damna puellae?
 Dispietate nimis, saltem me cernere voias,
 et me, quam fugis, aspicio, si sim fugienda,
 sive sit apta tibi mea frons inferre pauram.
 Deh moderare fugam, deh tantum respice quae frons,
 90 quae mihi sit facies, aetas iuvenilis et ardor. —
 Cor Leonardus habet diamante probatius omni;
 quo magis illa vocat, surdis magis audit orecchis.
 Hinc tumuit sfondrata Venus, bardassa Cupido.
 Ambo simul removent Pandraghae a pectore flammam,
 95 crudum ubi flant odium, serpas lacerante Megaera.
 Praesta diabolicum traxit Pandraga quadernum,
 quem relegens ursos constringit adire feroces,
 atque comandat eis iuvenem squarzare tapinum.
 Non fugit ille ultra, sed firmat littore plantas,
 100 imbrazzat scudum, stricto se praeparat ense;
 atque facit testam, disposto pectore, bestis.
 Ursa prior, rabiosa magis, levat aethere saltum,

rugit, et hirsuto pillamine dorsa rabuffat.

Esse comenzatam cernens Pandraga bataiam,
105 sdegnabunda illos postergat, et inde recedit.

Cingar at interea Falchettum cercat, et illum
saepe vocat: cifolat, blastemat, giurat, avampat.
Baldus item, reputans quod eorum nemo retornat,
ingreditur nemus, ingenti targone copertus,

110 Moschinumque iubet ladris guardare galaeam:
cum quo Giubertus remanet, buffonque Bocalus,
qui tres, a sommo victi, ronfare comenzant.

Septem igitur socii, quo tempore stare dunatos
mysterum fuerat, nec ab uno abscedere groppo,
115 ecce squadernantur, sic sorte menante tapinos.

Phoebus contradas sensim callabat in altras,
antipodisque suo giornum lusore ferebat.

Luna palesabat nobis ex aequore cornos,
atque impraestatos a fratre gerebat ochialos.

120 Falchettus sentit vacuos in ventre budellos,
quippe ingoiaret totum cum pelle vedellum.
Se modo compagni caprina carne replerant;
non habet ipse voiam, stomacho rodente, canendi:
poenituit cantare lupo cum ventre famato.

125 Ergo trahens gambas, mastini more cagnazzi,
quando caristiae castigat sferza vilanos,
aspicit a longe modicam de nocte lucernam,
huc mandat pedibus ventrem portare famatum,
qui iacom iacom faciunt, mancante fiato.

130 Illius en tandem retrovatur causa lusoris,
namque casuzza fuit crudis fabricata quadrellis;
hanc sine chioccatu portae, sine dire coëllum,
intrat, et intrando spadam tenet atque rodellam.

Invenit hic hominem scherzantem circa bagassam,
135 quae brutti vecchi temnit sdegnosa carezzas.

Bruttus erat vecchius, quo non manigoldior alter,
tergore delphini, facieque colore safrani.

Densque suis nullus massellibus extat apiccus,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

175 protinus ad terram somno devolvitur alto,
 distesusque iacet, tanquam si mortuus esset.
 Perque caput diversa volant pensiria noctis.
 Tangarus ille senex, Beltrazzus nomine, ridet,
 ridendoque aperit sdentatas ore ganassas,
 180 namque facit festam, vecchius malus iste Susannae,
 sic trapolare suae peregrinos arte putanae.
 Ipse quidem plus mattus erat quam trenta cavalli,
 filius invidiae, galloque gelosior omni,
 tam incarognatus, tam presus amore bagassae,
 185 quod solo parebat eam tranqluttere sguardo.
 Si quandoque super guanzas frontemque puellae
 musca reposabat, nec scazzabatur ab illa,
 ibat adulterium metuens cito pellere muscam;
 dumque fugabat eam, dicebat: — Guarda diavol,
 190 mascula num musca est? an foemina? porca ribalda,
 tu mihi cornarum, dubito, cimeria ponis. —
 Talia parlando, currebat protinus, atque
 moschettam brancare manu pulicemque studebat,
 cercabatque inter gambas signalia maschi.
 195 Ipsemet ergo ligat Falchetti membra cadenis,
 nec vult officium per damam tale fiatur,
 ne dormentato stupretur adultera moecho.
 Illa, diu sciocchi mattezzis usa mariti,
 ridet, et hoc risu dat pazzo intendere vecchio
 200 in puteo lunam, stellamque negare Dianam.
 Beltrazzus ghignat pariter ghignante puella.
 Quisquis troppus amat, cum ridet amasia, ridet,
 nec non, cum plorat, plorat menchioniter idem.
 Tollitur ergo lapis, sub quo latet atra caverna,
 205 in quam Falchettum longo cum fune calarunt:
 inde, superposito saxo, bocca illa seratur
 carceris; et nunquam quisquis chiavatur in illo
 hinc se posse putat dissolvi, et cernere giornum.
 Haec ea dum tali rerum vertigine passant,
 210 scilicet ut vivus soteretur Falco, Lonardus

mortuus a nullis sit humatus, fraude puellae,
hunc repetamus, ovemque ursis buttemus edendam.

Ursa, diabolicae rabiis uscita Megaerae,
valde travaibat, maschio adiutante, Leonardum.

215 Ille, pudicitiae fidus defensor et acer,
mille daret vitas, si mille teneret, ob illam.
Cum leva obiectat scutum, dextraque frequentes
stoccatas vibrat, nunc bassus, nunc ve levatus,
nunc retro, nunc ante pedes agitando legeros.

220 Ursa ferox, et dira magis, se cazzat inantum:
quae male formatos ursattos liquerat antro.

Cui punctam in ventrem torquet Leonardus, at illa
destra sinistrorsum balzat scansando repente,
inde super gambas derdanas ritta levatur,

225 ongiatasque manus aperit, panditque bocazzam.

Barro sed in medium mostazzi, dando roversum,
colsit eam tandem, fecitque tomare stravoltam,
dentatamque simul spiccavit ab ore ganassam.

Ursus adiratur, sociam videt esse feritam,

230 sanguine quae largo flores malnettat et herbas;
unde Leonardo stizza maiore sotintrat,

cumque manu dextra zampatam vibrat apertam,
quae, quantam gremiit faldam, de corpore squarzat,
nudatumque forat duris ongionibus inguen.

235 Vulnere non tamen hoc persona gaiarda paventat.

Ursam, quae suberat rursus, fendente salutata,
sed levior gatto saltum facit illa dabandam,
ipseque, dum colpus vadit fallitus, arenam
percutit, ad manicum ficcans sabionibus ensem.

240 Hinc piat ursus atrox tempus, rapit unguibus ansas
elmetti, tum valde tirat, iuvenemque fogabit,
ni celer huic casu provisio debita fiat.

Ergo valorosus, dum forte tiratur ab illo,
pungit abassato ferro, panzamque trapassat,

245 et tamen absque elmo, nuda cervice, remansit.

Proh dii! quando suum videt ursa morire maritum,

vivere dispresiat; nunc dextra, nunc ve sinistra,
nunc vicina fremens, nunc se lontana retirans,
tam celeri balzat studio quod apena videtur.

250 Est verum, quod nulla suis in dentibus est spes,
stringere qui nequeunt, una mancante ganassa;
sola stat in duris sibi confidentia branchis;
cum branchis agit illa operam, furit illa per ongias.

255 At tribus e bandis iam versat barro cruorem,
nec mundi contornus habet cor firminus illo.

Se videt extinctum, nihil est tamen ille minutus
excellenti animo, nec mens sibi conscia recti
formidare potest niveam deponere vitam.

260 Semper adocchiabat nudam fera bestia testam,
huc acuit griffas, huc zampas drizzat aguzzas,
hanc tamen et scuto defendit et ense guererus.

Denique non patitur tam longius ire bataiam.

Proiicit a brazzo targam, manibusque duabus
incipit, et colpos illi sine fine ramazzat.

265 Se movet ursa levis, nunc huc nunc emicat illuc,
mandrittosque omnes paladini reddit inanes,

quem dum destituit sanguis, sed maxima crescit
et magis atque magis virtus animosa guerero,

spada, gaiardiam non sueta capescere tantam,

270 heu peccat, medioque operae fit iniqua patrono.

Frangitur ad manicum, lamma cascante tereno,
infelixque puer dextram sibi sentit inermem.

Ambo statim currunt contra, se amplexibus ambo
fortibus abbrazzant: premit hic, premit illa fiancos,

275 ut non dura magis stringantur ferra tenais.

Tandem affogantur pariter, pariterque cadentes,
sic sic complexi, fato periere medemo.

Non tamen ad vitam seguitata medesima sors est,
ille volat coelo, iacet ista cadaver inane.

280 Aspicias, alme Deus, pro te quamque impia, quamque
fert indigna puer tuus iste, simillimus agno,
iste tuus puer innocuus, puer iste fidelis,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Se teneat, si me scapolat, scapolasse diablum.

320 Verum, sancte pater, per barbam perque capuzzum,
per si qua est charitas hoc in gestamine sportae,
oro, mihi vestrum voiatis dicere nomen.

Namque pur est grandis facenda, stuporque mirabel,
vos me, vosque meum socium, vosque omnia nosse.

325 Numquid vos Balaam? aut Balaae bona mula prophetae
vivit adhuc? vestraeque godit praesepia stallae? —

Respondet senior: — Nostrum si nomen habere
vis ad noticiam, quod saxis dormit in istis,
huc prius ad me me velis deducere Baldum.

330 Inde tibi, Baldoque meum volo pandere nomen. —
Obstupuit Cingar vecchium cognoscere fratres,
appelletque suo Baldum de nomine, seque,
Falchettumque suum; magnum putat esse prophetam,
ad quem vult penitus compagnos ducere secum.

335 Ergo cuncta illi promittit, et inde caminum
brancat eum proprium, sibi quem sant'alma palesat,
atque ad speluncam meretricis denique venit.

Candentes lunae paulatim aurora colores
scurabat, clarumque diem portabat Eous.

340 Cingaris adventum quando Pandraga spiavit,
protinus incontra saltaverat extra cavernam,
fronteque rididula et brazzis currebat apertis.

Cingar, amerosos quando guardavit ocellos,
fat ter signa crucis, velut illa diabolus esset,

345 mancavitque pocum, tam pocum, tamque pochinum
quin trapolaretur, ceu vulpes vecchia taiolis.

Sed cum Falchetti grandem rammentat amorem,
praestiter indretum scura se fronte retirat,
et mostazzonem talem cito porrigit illi,

350 atque manu replicans roversa vibrat un altrum,
quod duo denticuli cascarunt extra ganassas.

In terram cadit illa ruens, squarzatque capillos,
arrabiata cridat, stridosque ad sydera mandat,
lamentisque petras montagnae spezzat aguzzis.

355 Ecce, senex crevatus, adest Beltrazzus: ad illum
 currebat strepitum, si currere dicitur ulla
 testudo, aut portans limaca in tergore stanzam.
 De passu in passu tussit, mollatque corezzam,
 sbolsegat atque sonat magno cum murmure cornum.
 360 Pro Satan, ut vidit sub Cingare stare morosam,
 quam male nunc pugnis nunc calcibus ille burattat,
 atque ad misuram carbonum donat acerbas
 Pandraghae sorbas, asinamque melonibus ornat,
 irruit atque hosti currit, ceu porcus, adossum,
 365 dentibus et strictis, quorum pars maxima desunt,
 vult ingiottitum tribus in bocconibus illum.
 Cingar at in medium stomachi dat protinus urtam;
 illeque, cascando, maroëllas rupit abassum,
 saltaruntque foras lergnae, schioppante braghero,
 370 et pover antiquus levasusum denique fecit.
 Interea similis rabiosae foemina cagnae
 se levat, et raspis, ut gatta, lavorat aguzzis
 Cingaris in fazzam, et morsu talvolta canesco
 multaue barbozzo streppat pilamina barbae.
 375 Ille tamen miseram per trezzas corripit, atque
 perque vias fango, perque invia plena rovidis
 trat retro, veluti trat ladrum coda cavalli.
 Prosequitur Beltrazzus eum: — Manigolde — cridabat, —
 ah ladrazze, meam sic fers lacerare putinam?
 380 Mille tuo nascant cagasanguì ventre, gaioffe.
 O mea, mi, Pandraga, decus: tibi dura cruentant
 saxa caput tenerum, spinaeque insemma ribaldae?
 Nec te tutari, nec te defendere possim?
 He heu quanta meum desleguat doia magonem!
 385 Candidulas rumpit cardorum copia guanzas,
 blandidulos guastat campus lapidosus ocellos,
 sta, beccone, latro, sta, furcifer: oyme tapinus!
 Oyade sum mortus, spazzatus, et absque socorso.
 Sum straccus, ruit ille ladro, volat ille diavol.
 390 Crudeles spinae, crudelia saxa, rubetis

siccine de tepido tam bellae sanguine damae? —
 Talia dum creppat, plus avantum ire vetatur,
 nam parit aegrotas aetas vecchiarda pedanas,
 strassinatque pedes retro vecchiezza cavalli..

395 Se trigat ergo, sedensque gravi spiramine boffat;
 et velut antiquus seu bos, seu buffalus, ansat.

Ecce sed interea strani persona gigantis
 huc improvistus sylvarum sbuccat ab umbris,
 qui nunc oyimisonos Pandraghae senserat alte
 400 rimbombare guaios, nec rem tamen ille sciebat.

Non erat in toto plus mordax bestia mundo,
 plusque asino similis, scopertis namque pudendis
 ibat, iensque nigro siccabat semine flores..

Hanc monstri spetiem veteres dixere Moloccum,
 405 quod rofianorum nec non puzzore luparum
 miscetur, fitque atra simul corruptio grossi
 aëris, unde animal tale hoc deforme cavatur.

Est homini similis, quantum quod drittus et alto
 incedit vultu, sed totus bestia restum.

410 Dentiger ut porcus, cagnazzi more pilosus,
 moreque serpentum vomitat simul ore venenum,
 flammatasque simul schizzat de retro corezas.

Illico Beltrazzus, visto de longe Molocco,
 plus bove leggerus se drizzat apena, cridatque:

415 — Day day, para, pia, fer aiutum, chare Molocche.

Chare Molocche, tuam tibi raccomando signoram;
 ecce, cavester eam poverinam quomodo trattat,
 quomodo malmenat, strassinat, quomodo pistat! —

Talibus admonitus, properat slanza ille foiada,
 420 pestiferumque spudat patefacto gutture flatum,
 post quem abbrasatam spruzzat culamine loffam.

Cingar, amorbatus nimio puzzore, bagassam
 deserit, et tracto brando petit alta gigantis
 moenia, nec poterit cum scalis iungere testam.

425 Sed tenet ad bassum, basso truncone taiato
 arbor it ad terram; bassis dat vulnera gambis.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ipse gerit binos dardos, targamque copertam
desuper azzalo, et fodratam pelle draconis.

465 Ferrea dependet gallono mazza sinistro,
unde vocabatur Virmazzus nomine ficto.

Quando is Molocchum vidit, quem tempore multo
noverat, et voltas cum secum mille provarat:

— Pone, lupazze, agnum — cridat; — volpazza, polastrum.

470 Non, renegate, tui cibus est ventraminis, ola
cui dico, poltrone? nimis coena illa stimanda est. —

Sic dicens, torquet dardum vibrante lacerto,
cuius in hirsutum ficcatur puncta galonem.

Molocchus grandem smagonat vulnere cridum,

475 Cingareque abiecto terrae, stizzosus avampat,

Centaurumque suis bellandi scontrat usanzis:

ignitam faculam culamine vibrat aperto,

nec puzzolentos curat spudare macagnos,

namque sciebat eos Centaurum laedere pocum;

480 qui sibi tum nasum, tum polsos, tempora, corque

unguento ungebat multa virtute probato,

quod sibi donarat medicae doctissimus artis

Serraffus, qui gesta vigil paladinica curat.

Ecce autem dardum vasto rumore secundum

485 fulminat, idque volans sonat ipsa tonitrua coeli,

per mediumque bigol post tergum prompsit acumen.

Ille ruit moriens veluti si quando vilanus,

praticus officio agricolae, contemplat in agro

stare piopazzam vecchiam, segetique nocivam,

490 hanc ad radices assaltat vulnere ferri,

taiandoque facit volitare per aëra scheggias.

Illa cadit tandem stirpata disutilis arbor,

nec dapoca novas iam strangulat amplius herbas.

Bestia sic nostra haec, turpi concepta ledamo,

495 cascat morta solo, moriensque culamine bilzat,

ut bilzare solent brodam chrysteria ballae,

Centauroque pilos barbae scintilla strinavit.

Nondum Cingar erat de somno redditus ad se;

hunc bonus imponit spallis Centaurus equinis,
500 et iactos relegens dardos hinc cedit onustus,
fontanamque aliquam nunc huc nunc quaeritat illuc,
ut bagnatus aqua tornet smemoratus acasam.
Pervenit ad rivum tandem campumque virentem,
infelix ubi stat mortus Leonardus et ursi.
505 Huc volgens oculos guardat, relevatque, stupentum
more, supercilios, rugaeque in fronte rapantur.
Formosum iuvenem squarzato gutture mirat,
qui quoque tunc ursam mortam brazzatus habebat.
Cingara deponit spallis prope littora fontis,
510 formam garzonis pulchri contemplet et annos;
cumque diu stupuit, lagrymasque gittavit ab occhis,
hunc levat amplexu, bramans donare sepulchro,
namque recordatur tumulum vidisse vetustum,
quem cercans peragrat sylvas, portatque Lonardum.
515 Interea Cingar paulatim corde resentit,
ut solet a somno cum quis non illico surgit.
In pede saltatus, coram putat esse Molocchum,
dumque samitarram pugno se pensat habere,
hunc vibrat, ventumque ferit, pazzusque videtur.
520 Mox sibi medesimo rediens, circunspicit, et nil
Molocchi prope stare videt, nilque ultra puellae,
nil quoque Beltrazzi, neque scit conoscere quare.
Dumque petit fontem, Leonardi retrovat ensem,
atque duos mortos apud ensem conspicit ursos.
525 Protinus expavit, putat illum, non putat illum
esse Leonardi stoccum, dumque omnia cercat,
ecce videt carmen sic summo in fonte tacatum:
« Quanta pudicitiae sit laus, hic morte probatur.
Maluit occidi quam se violare Leonardus ».
530 Carminis authorem nymphae dixere Seraphum,
qui modo se Phoebi, modo se Zoroastis alumnum
ostentat, famaeque ornat splendore barones;
et memoravi illum, et mox memorabo frequenter,
tanquam praesagum rerum, geniique ministrum.

535 Iam iam non dubitat, iam iam conoscit apertam
 Lonardi mortem Cingar, culpatque bagassam,
 namque bagassarum scit mores Cingar et artes.
 — Proh Deus! — exclamat, — periit Leonardus, iniqua
 sic fortuna tulit? morietur Baldus ob iram,
 540 ob coleramque sui, puero quem portat, amoris.
 Heu quid agam tapinellus ego? quo me ultra reducam?
 O sfortunati socii, tot casibus acti!
 Exanimus ne iacet Leonardus? forte ferarum
 ventribus esca fuit? non saltem cernere mortum
 545 possumus? obscuro Falchettus carcere stentat?
 Baldum non video? Moschinus longe moratur?
 Siccine dant forzas scanfardae sidera tantas?
 siccine propitiant cagnazzae fata putanae?
 Non tibi parco unquam: non, non, disponor ad omnes
 550 iandudum prigos, mortem non estimo ravam.

Sic fatus Cingar, quamprimum corripit ensem,
 sylvas inde subit foltas, leporumque coattos,
 de passu in passu meditat chiequitque Lonardum,
 donec terribilem nemora inter frondea sensit
 555 rumorem, quo terra tremit, sonitantque riverae.
 Intrepidus, cupiensque mori, quo murmur habetur
 portat iter, speratque illic acatere ribaldam.
 Sed videt ecce duos tandem pugnare barones:
 alter erat Baldus, summa canegiatus in ira,
 560 qui modo Centaurum incontrans, Leonarda ferentem,
 crediderat tanti mazzatorem esse baronis,
 unde smisurato vibrabat robore spadam,
 menteque ficcarat Centaurum opponere morti,
 mox super occisum semet scannare Leonardum,
 565 nam centum mortes nihil amplius aestimat heros,
 postquam compagni privatur imagine tanti.
 Centaurus multo Baldum sustentat afanno,
 quem sibi mazzatas cechi dare sentit et orbi.
 Torserat indarnum dardos, frustra que menabat
 570 bastonem ferri, tamen alto corde repugnat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

tercentumque illi basos in pectore stampat.

— Per te — inquit, — mihi vita datur? licet illa noiosa
posthac semper erit, semperque bramosa resolvi
610 ossibus his, postquam tanto viduamur amico.

Iste valorosus, quem iecit doia tereno,
est Baldus: Baldi scio te sensisse prodezzam,
quam sensere poli, terraeque, maresque profundi.
Huic similem cunctos non est reperire per orbes,

615 dico gaiardiae similem, saviique governi,
quem tibi germanum reddam, fidumque sodalem.

At precor interea, per amoris vincla novelli,
fac mihi servitium, neque me domanda vilanum. —

Cui Centaurus: — Ego faciam quaecunque iubebor.

620 Manda, comanda mihi; dictum, factumque putato. —

Cingar ait: — Subito Pandraghae quaere capannam,
ne nostras scelerata manus evadere possit.

Hanc teneas donec veniam; veniamque debottum.

— Sic faciam — respondet, tunc illico sylvas

625 per densas strepitat cursu, ramosque fracassat.

Cingar it ad Baldum, bassa qui voce gemebat.

Cingare mox viso, sic fletum sustulit altum:

— O Leonarde puer, sine te quid vivere prodest?

o Leonarde puer, sine me quid morte teneris?

630 o Leonarde, tuae sum solus causa ruinae!

o Leonarde, meae tua mors est causa gravezzae!

o Leonarde, tibi nimis improba fata procellant!

o Leonarde, mihi vita est odiosa tapino!

sed quae dextra dedit tibi nunc saevissima mortem,

635 mortem non mancum mihi det saevissima dextra. —

In pede saltatus, sic Baldus dixit, et ensem
perstringens manibus, Centaurum credit adesse,

mandrittumque tirat (velut ingens forza doloris
insanire facit) quo antiquam tempore querzam,

640 atque repugnantem valido per saecula borrae,

ad sabiam voltat, mozzo troncone, stravoltam.

Cingar eum, tanquam delapsam cardine mentis,

confortat parlans: — Erat, o mi Balde, Lonardus
 vassallus mortis, sic nos, sic ipse vel ille,
 645 tertius et quartus, Martinus, barba Philippus.
 Si lacrymae possunt huic toltam rendere vitam,
 spargamus lacrymas, horsu, nosmetque pichemus.
 Non tamen ignoras, quod quidquid nascitur orbi
 tam remanet vivum, quam gonfius ille sonaius,
 650 ille sonaius aquae, qui fitur tempore pioggiae,
 hic cito comparet, citius disparet in unum
 buf baf, et quod erat quidquam nil illico restat.
 Non tibi bombardae pulver mage praestus avampat,
 quam volat ad mortem quidquid tuttavia creatur.
 655 Mors nulli parcit, nullum fert illa ritegnum.
 Respectum nec habet temeraria personarum.
 Omnes affattum proscribit, prendit, amazzat.
 Papas, caesareos, reges, aliosque tyrannos,
 furfantes, sguataros, sbirros, aliasque canaias
 660 mors ad sbarraiam menat, deque omnibus herbis
 fat fascem, nec stanca piat quandoque ripossum.
 Ne, mi Balde, fleas mortos, nam, teste Cocono,
 fletur id indarnum, quod scantonare nequimus.
 Debemur morti, nos nostraque, pulsat et aequo
 665 mors pede nobilium turres inopumque botegas.
 Non hac perpetuis in terra ducimur annis.
 Patria, quae nostra est, in coelo constitit alto.
 Non haec, quas mittunt lachrymas tua lumina, possunt
 esse Leonardo gratae; non ista, gementi
 670 pectore ducta, placent animo suspiria laeto.
 Foemineum est plorare, virum decet esse virilem.
 Mors haec vita fuit, nunquam moritura, Lonardo,
 qui, ne virginei tenebraret lumina solis,
 coelestem accepit vitam, mortemque peremit.
 675 Sufficit has paucas tibi promulgasse rasones.
 Non Centaurus eum, non, o mi Balde, puellum,
 ut pensas, mazzavit: habes hoc crimine tortum. —
 His dictis, Cingar seriem narravit ad unguem

passatae impresae, tam quod Pandraga ribalda est,
 680 quam quod Centaurus vir optimus ac bonamicus.
 Baldus humi ficcos oculos tenet instar aheni,
 marmoreique viri, qui stat stabitque milannos,
 vel super altarum gesiae vel supra pilastrum.
 Cingaris eloquium distesis brancat orecchis,
 685 una parolarum non perditur onza suarum.
 Mitior imprimis apparet, at inde solutis
 ex improvise lachrymis, non fronte dolorem
 dissimulare potest, nam quae frons schietta, lealis
 non portat sculpita sibi pensiria cordis?
 690 Vox, quae tenta prius fuerat cagione pudoris,
 sic tandem erumpit, sic tandem erumpta comenzat:
 — Cor, qui curarum factum es mihi vena ferarum,
 sis lachrymarum etiam, donec miserabile corpus
 in lachrymas abeat totum; cor perditte, plange,
 695 plange, nec a planctu per te cessetur amaro.
 Quid maris interea confinia, quidve columnas
 quaerimus extremas terrarum? vivimus ergo?
 vivimus an frustra suscepto vulnere mortis?
 Spes mea dempta mihi, mea lux, mea gloria. Plange,
 700 plange, nec a lachrymis tua, cor, precordia cessent.
 O male felices socii, num vivere prodest,
 si mors solamen vitae tulit improba nostrae?
 O decus, o requies mea, mi Leonarde, vocanti
 non mihi respondes? sum Baldus, sum tuus ille,
 705 sum tuus ille, miser, miserabilis, arca dolorum,
 poenarum Phlegethon, lachrymarum flumen et aequor.
 Proh superi! qualem voluistis perdere, qualem
 fata trucidastis! dolor, heu dolor, heu dolor, heu dol... —
 « Or » tacuit Baldus; sed iam nudaverat ensem
 710 in se conversum, ferro iam pectus adhaeret.
 Corripit hunc humeris Cingar, spadamque repente
 divellit manibus, pavido cadit ille tremore,
 fronsque repentinam contraxit pallida formam
 mortis, at in somno mens consolata quievit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

cercat eum, sotosora manu versando pelizzam.
 Repperit altandem secreta in parte latentem,
 30 quo tolto magis illa cridat, magis illa cagnezat.
 Cui Virmazzus iter vocis per guttura stoppat
 viluppo herbarum, ne chiamet forte diablos,
 qui veniant in fretta suae succurrere vacchae.
 Se iam' spazzatam, se iam tenet esse brusatam.
 35 Beltrazzus sequitat, desperat, trat via bragas,
 sgrafegnatque visum, barbaeque pilamina streppat.
 Senserat hunc pridem rumore Cingar, et ipsam
 testam paulatim Baldi declinat in herbas.
 Se levat in pedibus, trat spadam, mirat atornum,
 40 expectat quae nam sit tanti causa fracassi.
 En Centaurus adest, Pandragam portat adossum,
 ut portat quaiam griffis sparaverus aguzzis,
 gallinamque velut fert vulpes extra polarum.
 Cingar eum scontrat, cui cennat adire pianum,
 45 ne tantus rumor de Baldo somnia cazzet.
 At Pandraga cridat, mandatque ad sydera stridos,
 unde, illi faciens boccam vi Cingar apertam,
 sbadacchium ficcat, quo posse cridare vetatur.
 Hanc ergo (ut nata est) dispoiant corpore nudo,
 50 quam frustare volunt, totamque scopare palesam,
 ut merito a cunctis puttana scovata cridetur.
 Istud ad officium peragendum boia niunus
 tunc aderat, nisi sors guidasset alhora Bocalum.
 Ecce Bocalus adest, faciet galantiter artem.
 55 Cingar ait: — Centaure, precor, nisi forte molestus
 sim nimis, ad corpus redeas exangue Lonardi,
 quod potes in notam Pandraghae ferre masonem,
 hic vestiga locos omnes sub, subter et infra,
 presonemque trova sub saxi mole seratam.
 60 Hanc aperi officio clavis, si clavis habetur;
 ast ubi clavis abest, spezzari porta tenetur.
 Rumpe fores, ac tira foras de compede magnum,
 magnanimumque virum, Falchettum nomine dictum,

cuius forma tuam similat; pars ultima tantum
 65 pars magni canis est, non, ut tua, groppa cavalli.
 Inde Leonardum medesimo in carcere serva,
 ne retrovent guastentque lupi tam nobile bustum. —
 Excipit hoc iussum Virmazzus; et inde recessus,
 quo Leonardus erat sistit, brazzisque levatum
 70 portat, amorevolis bagnans humoribus oculos.
 At Boccalus, ubi Centaurus abiverat illinc,
 colligit ex aspris bronchis spinisque flagellum,
 inde, sibi faciens digitis sine veste lacertos,
 incipit in colera gabiazzam battere frustam,
 75 ut nova peccatum purget penitentia vechium.
 Qualis villanus, cui forza liquore botazzi
 creverat, humectat palmas utrasque spudazzo,
 bacchettasque menat crebro, paiamque flagellat,
 sic Boccalus equam Satanassi, fasce virentum
 80 spinarum chioccat, totoque labore sigillat.
 Illa dolorisonas calcat sub pectore stridas,
 sbadacchiata quidem prohibetur fortius oymos
 vociferare suos, qua propter maxima doia est.
 En rivat ad tempus multo Beltrazzus a fanno,
 85 quem procul ut vidit, Cingar de sede levavit
 et male cappatum post vecchium currere coepit.
 — O — ait, — ad tempus venistis, domine pater.
 Quo sic in frettam pueritia vestra caminat?
 Expectate, habeo plures ad dicere causas,
 90 inque vicem nostros poterimus rendere contos. —
 Cingar hoc impropers sequitur, miser ille scapinat.
 Cernebas daynum tardam seguitare galanam;
 quem tribus in saltis per collum prestus achiappat.
 Ille pregat veniam, surdas dat Cingar orecchias,
 95 sed secum tuttavia menat retinendo cavezzum.
 — Hunc — inquit, — Boccale, tibi comendo zoiellum.
 Nil fit in officio boiae magis utile, quam si
 puttanis humeros, vecchis culamina frustes.
 Vecchius, amoroso qui damas corde vaghezat,

100 non aliam meritat castigam, quam scoriadae;
 namque inamoratus vecchius pariterque zelosus
 est puer annorum centum, dignusque cavallo
 alzari et nudas chioccarì supra culattas.
 Ecce tuam, Boccale, scolam novus iste scholaris
 105 ingreditur: tener est, praestissimus omnia discet.
 Hunc per passivos doceas componere normas.
 Non est discordans tam discordantia, quam non
 hic puer ad sonitum scoriatae praestus acordet. —
 Suscipit hanc curam Boccalus, fitque pedantus,
 110 fitque reformator, pedagogus, fitque magister.
 Sbarbatum vecchium, rimbambitumque gaioffum
 dottorare parat, si qua est dottrina staffili,
 si qua sculazzatis castigat mamma fiolum.

Tolserat interea Centaurus ab ore cavernae
 115 saxum ingens, Falchettumque foras cum fune tirarat.
 Hic, exangue videns Leonardi forte cadaver,
 flevit, et, intesa mortis cagione, momordit
 stizzosus digitum: caveat Pandraga ruinam,
 partitas siquidem multas scontare tenetur.
 120 Ergo hic deposito Leonardi corpore, donec
 congrua tanthomini fiat iactura sepulchri,
 discedunt pariter, veniuntque trovare sodales.
 Paulatim Phoebus descendit ab aethere scalam,
 tresque appena horae giorni morientis avanzant.
 125 Perveniant tandem qua parte Bocalus afannat
 se circum vaccam, dum pistat, dumque repistat.
 At Cingar, mirans Falchettum accedere, currit
 obvius, abrazzant, stringunt, lachrimantque Lonardum.
 Post haec Falchettus, Boccalo dante flagellum,
 130 incipit o quantis, o qualibus ille deratis
 singentos numerare pilos, relevareque crustas.
 Nata Satanasso, mortem Pandraga vocabat:
 verum sdegnatur portare diavolus illam.
 Baldus adhuc mentem per vera insogna volutat.
 135 En subito comparet homo sylvaticus illuc,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

**All you can read
for only**

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

meque videre cosas fecit, quas dicere possem,
 si centum linguas, vocemque azzalis haberem.
 Ultima quae dixit tandem mihi, verba fuerunt:

175 — Quaere tuum patrem, non longius ille moratur,
 quem nunc sarcophago mecum soterabis in uno. —
 Ergo simul, fratres, concordi pace manentes,
 simus torrazzi fortunae contra bataias,
 quas haec amicorum stentando lega patibit.

180 Per mare, per terras, per fundamenta profundi
 ibimus, et nigri lustrabimus antra diabli.

Sed prius ad savios opus est andemus avisos
 illius, qui me saeclo generavit in isto.

185 Quaerendus meus est genitor, quaeramus adunca,
 quamvis nullus adhuc, ubi sit, comprehenditur index. —

Cingar ad haec tostum facie respondit alegra:

— Penso tuum reperisse patrem, mi Balde; venite. —

Sic ait, anteriorque aliis fretolose caminat,

190 perque hac, perque illac boscos rammescolat omnes,
 donec ad angustam venerunt denique grottam,

in qua solus erat sanctissimus ille romitus,

ad quem decrerat Cingar conducere Baldum,

et coniecturam nunc fecerat: esse talhommum

patrem, quem Baldo suasit cercare Lonardus.

195 Introëunt ergo; surgit cito barbifer ille,

quem facies Pauli decorat veneranda romiti,

nec non Antoni, nec non pia chiera Machari.

Protinus in brazzos trepida dulcedine Baldum

suscipit, et rivos tenerissime fundit ab occhis,

200 nilque per un pezzum valuit dissolvere linguam.

Non potuit Cingar, non Falco, et caetera turba

non lachrymare huius tanta spectacula facti.

Hic pater est (iam non dubitatur), filius ille.

Ambo abbrazzati pariter, strictimque tenentes,

205 intenerant lapides, non quod pia corda virorum.

Ut tandem potuere loqui, pater ipse sedendo

sic facit et natum, natique sedere sodales;

Mox ita, suspiciens coelum, parlare comenzat:
 — O gobbae in terris animae, gentesque dapochae,
 210 per nos ah quantum facies humana brutatur!
 Nonne canes sumus invidia, grassedine porci,
 vulpes inganno, stizzossi morsibus ursi?
 Nonne gula rabieque lupi, tumidoque leones
 orgoglio, et gatti, simiaequae libidine brutta?
 215 Non est, qui cerchet drittae vestigia stradae.
 Quisque suam pleno seguitat ventramine voiam.
 O bene nassuti mundo, qui vana refudant,
 sbrigatasque trahunt de terrae glutine mentes!
 Nosco ego quid radiat coelum, quid terra virescat,
 220 quid mare fluctivaget, quid denique tartarus umbret;
 nec capitis grisos, nec longa pilamina barbae
 cernitis haec frustra; freddum, caldumque provavi,
 reddidit et finum me martellatio sortis.
 Magna fui quondam francorum gloria Guido,
 225 Guido rinaldesca natus de stirpe Sagunto.
 Franza mihi testis, Germania, Sguizzera, Spagna,
 Ongaria, quibus giostris, quibus atque batais
 vincitor et princeps toto cridabar in orbe.
 Noverunt itali, novit mala schiatta gregorum,
 230 [mori asini, turchique canes, et caetera norunt:
 quod ducis ingenium quondam, quod robur in armis,
 quae ve manegiavi multis stratagemata guerris!
 Ut quid plura sequor? summa haec: mihi gratia tandem
 tanta fuit rerum, quod franchi filia regis
 235 me vidit, periitque simul, cepitque maritum.
 At praestat reliquis donare silentia rebus.
 Sufficit his paucis nostram concludere follam.
 Ille furor rabiae, quem chiamat vulgus amorem,
 qui tirare petras savios facit atque saputos,
 240 atque altum, bassum, sicut sua voia talentat,
 disponit, trattat, mundum sotosora travaiat,
 nos de magnificis bassavit ad esse pitoccos,
 esse vilanorum numerum; escas esse pedocchis,

ac ita furfantes nos nostra superbia reddit,
 245 ac ita quid sit homo scitur: fanfugola quippe,
 et giocola, a ventis motu iactata pusillo.
 Est homo stoppa foco, nix soli, brina calori;
 non, ut se iactat, Caesar, rex, papa, vel omnis
 qui ferat in Roma camisottum supra gonellam.
 250 Hac in sorte tamen misera gaiarditer egi.
 Principio uxorem gravidam, stancam ve camino
 non volui, hocve minus potuissem, ducere mecum.
 Hanc bona suscepit miris persona carezzis,
 Bertus, in hospitium fidum portumque segurum.
 255 Ast ego dispostus vel amore, vel impete ferri,
 aut certam acquistare urbem, aut perdere vitam,
 protinus avisor praeclaro a vate Serapho:
 esse mihi fausto nassutum sydere maschium.
 Quantum alegrezzae tulerit mihi nuntius ille,
 260 scire potest nemo, nisi patris amore calescat.
 Sed mondanorum constantia nulla honorum est.
 Post malvasias, arsenica saepe bibuntur.
 En iterum gramo denuntiat ore Seraphus:
 esse mihi uxorem diro sub sydere mortam.
 265 Heu quae non dixi toto convicia coelo?
 O mors, clamabam, mors o correra diabli,
 atque satanassi staffetta, citissima cunctis,
 at mihi tarda moves, ceu longa quaresma, pedanas.
 Tira, gaioffa, mihi renegato falce roversum,
 270 aut mihi da cordam, qua desperatus apiccher.
 Hac igitur persa, rammingus et orphanus ibam
 mille per aguaitos, per mille pericula vitae.
 At bonitas divina, pii miserata doloris,
 quem pro te, Balde, orphanulo, pro uxore ferebam,
 275 fecit ut in melius se se mea voia tiravit.
 Nil, nisi stultorum gabiam, mundum esse notavi,
 at bene scire mori, virtutum summa vocatur.
 En quibus in bandis me solum, nate, catasti.
 Usque modo fugiens hominum consortia, pascor

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Morganae Alcinam, vel eam quae dicta Foletti
est uxor Sylvana: stryas sic mille brusandas,
quas paladinorum forti virtute Seraphus
continuo impugnat, simul impugnatur ab illis.

320 Theseus, Orlandus, Iason, Tristanus et ille
Hector nigrae aquilae gestator, et ille bianchae
Ruggerus, qui sunt tavolae fortezza rotundae,
talibus in studiis contentavere Seraphum.

Serraphus sacer est genius, magiaeque bosardae
325 asper amazzator, sed fortis bastio verae.

Ille hic Serraphus, cui solo vivere dudum
concessit mens alta Dei, cui fusa probatae
sensa prophetiae, magnique scientia coeli,
cui paladinaeos servandi cura barones,

330 ut quoque sint illi pro se giostrare parati,
quod sic usus habet pro iusto rumpere lanzas.

Mortuus est Orlandus, Ajax, Tristanus, et altri,
quos supra dixi cavaleros esse doveri.

Sic ego nunc ligni me me vestibio giuponem,
335 sub terramque ibo, mundi andamenta relinquens.

Et quoniam guerrerus eram, barroque Seraphi,
haec impresa manet Baldum: te, Balde, ribaldas
desertare magas liceat, namque una soletta est
Manto bianorei syncera Sibilla Seraphi,

340 qui tibi non poterit se se monstrare, priusquam
Guido ego non abeam de mundo ad climata coeli.

Hic illum cernes, hic, inter busta baronum
et simulachra virum, rationis campio fies,
iustitiae, fidei, patriae, tavolaeque rotundae.

345 Qui melius brando guastabis regna stryarum
quam inquisitorum sex millia, quamque magistri
sacri palazzi cum centum mille casottis.

Eya age, ne timeas caput obiectare periclis,
perque ignem, perque arma rue, virtutis amore.

350 Dixi ego: destituor iam viribus istius aegri
corporis, et moriens coelum peto; nate, valetto.

Sic dicens iunctis manibus stetit altus, et haesit
 par statuae, sanctamque animam spudavit in auras.
 Nox erat et tanta est lux circum fusa cadaver,
 355 quod quisquam dixit: — Non nox hac nocte videtur. —
 Confremuere omnes, Baldumque in lumine guardant;
 qui, postquam stupuit dudum, sic voce gementi
 pauca refert: — Saltem, pater o sanctissime, vivo
 has tibi supremas potuissem reddere voces. —
 360 Sic ait, et curvans toto se corpore fixit
 oscula per sanctos artus, quos fletibus omnes
 lavit, et ah quali ter patrem strinxit amore!
 Tune ibi Giubertus tetigit modulancia fila,
 taleque gorgisono modulavit gutture carmen:
 365 — Nascimur et nati morimur, sua quemque moratur
 iam praescripta dies: miser est quicumque cadaver,
 et vitam pariter gelido sub marmore condit. —
 Haec appena, quater moesta cum voce sonarat
 (namque pari numero manes et funera gaudent):
 370 contremit intornum median locus ille per horam,
 qua stetit intrepidus firmato lumine Baldus.
 Quid sit hoc, ignorant omnes, tacitique vicissim
 aspiciunt se se, velut est usanza stupentum.
 En quidam usciolus crocat in cantone celettae,
 375 seque da sestesso leviter movestus aprivit.
 Nulla tamen persona foras exivit ab illa.
 Hanc in mente venit Baldo discernere cosam.
 Intrat porticulam solus, quo intrante quievit
 ille tremor terrae, Baldusque seratur in antro,
 380 compaignique foras remanent ad busta Guidonis.
 Vix erat ingressus barro, post tergaque chiusae
 vix portae fuerant, se firmiter in pede trigat,
 praestantique animo, sint aut oracula, sint aut
 somnia, sint Phoebi responsa, remirat atornum.
 385 Stanza erat in forma quadrati facta salotti,
 cuius in umblico pendebat desuper ardens
 lampada, quae claro sedias lusore palesat.

Trenta quidem sediae quadro stant ordine circum,
 quarum quae maior super omnes alta levatur.

390 Hic Guido, vel potius simulachrum grande Guidonis,
 constitit armatus, seditque, sedereque fecit
 barones totidem, quotidem stant scamna senati.

Guido stat in medio, stant circum circa guereri,
 quisque sua sedia, vestiti quisque corazzis,
 395 atque inter se se vario sermone ragionant.

In pede stat Baldus, nec ab inde movetur un'onzam.
 Si stupeat, pensare potes, qui vivere patrem
 armatumque videt stare hic, quem liquerat illic
 inter compagnos mortum sub veste romiti.

400 Mirat ibi atornum fortissima busta virorum,
 atque gaiardiae flores, fideique barones
 ornantes armas sola virtute biancas;
 qui sua, pro specchio, Baldo simulachra palesant.

Horum quisquis adhuc vivit cum corpore vivo,
 405 rex hic efficitur, non re sed imagine rei.

Ut puta, quando Hector, seu Theseus, sive Ferandus
 Gonziacus vivebat adhuc in carne davera,
 ille guereggiabat re vera in corpore vivo,
 nec fabat alcunas impresas contra rasonem.

410 Sed sua fra tantum speties, vel imago, sedebat
 intra gaiardorum princeps simulachra virorum,
 qui certant solum pro dritto, contraque tortum.

Ergo fin adessum regnarat imago Guidonis:
 nunc, ubi complevit giornos simul atque fadigas,

415 est opus a prima sedia descendat abassum,
 succedatque sibi novus alter campio dritti,
 quem paladinorum primum simulachra balottent.

Fitque balottandi ratio de mente Seraphi,

qui, quem proponit, talem a felicibus umbris

420 obtinet, et quidquid probat ipse, probatur ab illis.

Huc ergo ignarus causae, similisque facendae

nescius, intrarat Baldus, guidante Serapho,

miraturque viros tam gaios, tamque legiadros,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

460 Hic est ille ducum primissimus, ille citellus
 Scipio, qui mento spuntans appena peluzzos
 totam Africam, sguerzumque Africae, facit ire legeros,
 dum se vantabant rerum spoiasse madonnam.
 Cui tenet ipse suam scragnam Pompeius arentum,
 465 et facit et faciet diuturno tempore scusam,
 non cagione sui sed Caesaris ambitione,
 romanos in se ferrum voltasse medemos.
 Cassius et Brutus simili ratione ribaldam
 Caesaris inculpant voiam stravisse senatum,
 470 cui pugnalatas tres et viginta dedere.
 Hic Lanzalottus rutilat, Tristanus avampat,
 qui propria de sorte dolent mancasse pedantis,
 ut, velut hi spada furibunda per arma menabant,
 sic isti pennam libros fabricando menarent,
 475 multosque inchiostri possent vacuare bocalos.
 O si Plutarcos, Livios, Crisposque Rinaldus,
 Orlandusque ferox habuissent tempore Carli!
 Hic tamen apparent alto cum vertice bravi,
 struzzorumque albis umbrant sibi terga penazzis.
 480 His prope Gonziacus Ferrandus, et ille Rugerus
 Estensis, ambo gentiles, ambo gaiardi,
 ambo quos Carli auspicio tremet Africa semper.
 Hic quoque Sordellus Godiorum maximus astat,
 de cuius stupidis scitur per ubique prodezzis.
 485 Ergo ubi comparet magni praesentia Baldi,
 ecce senex intrat venerabilis ille Seraphus:
 suscipit et Baldum, primaque in sede repossat,
 ipseque Guido pater Sordello venit apressum.
 Baldus, honoratos se mirans intra signores,
 490 non vivos quantunque viros discernit, at umbras,
 nondimensus eis parlans oravit un'horam:
 seque minus dignum tanti accusavit honoris.
 Quo facto, en iterum subito locus ille tremavit,
 in fumumque abeunt sedes, umbraeque sedentes,
 495 quae tamen asportant secum pro rege creato

atque balottato Baldum, sed imagine tantum:
verus namque manet Baldus cum corpore Baldi,
fictus namque volat Baldus sub imagine Baldi.
Qui redit ad socios, atque illis omnia narrat,
500 seque valenthominum facies vidisse rubestas
vantat, et illorum iussu brancasse bachettam.

FINE DEL VOLUME PRIMO.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Liber sextus	pag. 129
» septimus	» 145
» octavus	» 167
» nonus	» 189
» decimus	» 205
» undecimus	» 221
» duodecimus	» 241
tertius decimus	» 259
quartus decimus	» 273
quintus decimus	» 285
sextus decimus	» 297
» decimus septimus	» 315
» decimus octavus	» 335